Η'ΣΙΟ'ΔΟΥ Α'ΣΚΡΑΙ'ΟΥ

ΤΑ' ΕΥΡΙΣΚΟ'ΜΕΝΑ,

Ο'ΡΦΕ'ΩΣ,

ΚΑΙ' ΠΡΟ'ΚΛΟΥ ΛΥΚΙ'ΟΥ ΦΙΛΟΣΟ'ΦΟΥ

Υ῞ΜΝΟΙ.

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

ORPHEI,

ET PROCLI LYCII PHILOSOPHI

HYMNI.

Cum breviſſimis Adnotationibus ex probatiſſimis Auctoribus excerptis.

Accedit PASORIS Index vocabula ſingula Heſiodi complectens.

Editio altera accuratior, & emendatior.

AD USUM SEMINARII.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCLXXII.
Apud Joannem Manfrè.
SUPERIORUM PERMISSU, & PRIVILEGIO.

AD LECTOREM.

HEſiodi, quæ extant, Opera etiam alias noſtris impreſſa typis iterum Tibi ſiſtimus, amice Lector, in brevius volumen contracta, iiſque maculis expurgata, quæ antea in ipſa neſcio quo pacto irrepſerant.

Optimum porro duximus latinam tantum Heſiodi interpretationem ex æquo Græcis carminibus reſpondentem adjicere, Italam vero ab Antonio Maria Salvino confectam ſeparato volumine comprehendere, & in unum quaſi corpus redigere cum Homerica Interpretatione, quam ab eodem præſtantiſſimo Auctore habemus, qui Græcam omnem, Latinam, & Italam eruditionem complexus Florentinam Civitatem & Academiam mirifice illuſtravit. Hunc ipſi ordinem ſequuti ſumus, ut omnibus ſatisfieret. Qui enim Græca tantum & Latina deſiderant, minore impenſa librum hunc ſibi poterunt comparare: nec deerunt Itala iis, qui velint inter has omnes

linguas comparationem aliquam instituere, & singularum ingenium, & indolem explorare. Quanto autem emendatior hæc nostra posterior Editio sit, eorum, qui utramque legerint, simulque contulerint, judicium esto. Quod autem pertinet ad Salvini Interpretationem, eam nusquam mancam & imperfectam ab eo relictam putamus, proptereaque ubi talem invenimus, restituendam curavimus. Difficile sane opus, at jucundum laborem quemvis capessere ad illustranda tantorum virorum carmina, ac præcipue Hesiodi, quem celeberrimum Poetam sibi ad hæc usque tempora superesse non solum Græcia, sed etiam tota Litteraria Respublica magnopere gratulatur. Hinc enim non pauca suppetunt antiquæ eruditionis præsidia, quibus qui fuerint destituti nunquam pervenient ad perfectam cæterorum Græcorum Auctorum intelligentiam, sed sæpe in illorum lectione hæreant ancipites ac fluctuent necesse erit, cum in iis multa sint, quæ ab hujus Operis notitia pendent. Hinc etiam apud veteres tanta fuit Poetæ hujus existimatio, ut ejus, sicut etiam Homeri versibus in sermonibus familiaribus uterentur, eosdemque rebus

bus fere omnibus explicandis accommodarent, multoſque tanquam Proverbia adhiberent, quod & ex Eraſmi in Chiliadibus teſtimonio, & ex communi eruditorum virorum conſenſu conſtat. Sed hæc hactenus. Interim te oro, ſtudioſe Lector, ut libenter oblatas merces excipiens meum Tibi inſerviendi ſtudium æqui bonique facias. Vale.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del *P. F. Filippo Rosa Lanzi*, Inquisitor Generale del S. Officio di Venezia, nel Libro intitolato *Hesiodi Ascræi quæ extant, Orphei, & Procli Lycii Philosophi Hymni &c.* non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a *Giovanni Manfrè*, Stampator di Venezia, che possi essere ristampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 30. Luglio 1772.

(*Sebastian Zustinian Rif.*
(*Alvise Vallaresso Rif.*
(*Francesco Morosini II. Cav. Proc. Rif.*

Registrato in Libro a carte 106. al Num. 878.

Davidde Marchesini Segr.

Registrato al Magistrato Eccellentis. contro la Bestemia in Libro a carte 48.

Andrea Granarol Seg.

HE-

HESIODI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Hiſtoria, Dialogo II.

DE Homero jam ſatis. A quo non longe abfuit ſenex, ruſticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, profecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere Scriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centeſimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Trojam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt, & reliqua. Tum paullo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poetam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Vellejus non damnandus hiſtoricus, (tametſi quidam inſulſe nullum fuiſſe Vellejum ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium. Non eſt, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus: idque ex Epigrammate comprobat, quod in tripode in-

inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero si mavultis, hoc est,

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ᾽ ἀνέθηκε.
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacῶν attigit, tum in eo, quod Septem Sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exsequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps Judicum fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas. (si modo recte interpretamur, ὡς φασὶ λέσχας, non ὡς φησὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poetæ Lesbii) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulchrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant!

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium adsecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias, quod ais. Homerus quidem ita:

Μοῦσά μοι ἔννεπ᾽ ἐκεῖνα τὰ μήτ᾽ ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ᾽ ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ᾽ ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis Regem fuisse, res usque in Proverbium deducta ostendit, Πανίδου ψῆφος, *Panidæ suffragium*: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judi-

dicant. Pulcre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quominus eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque litteris (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur, παρὰ τὸ ἥσιν ᾄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam; sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone, & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum, intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus, Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inscribitur, Poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascram Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attellen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam, quam attulimus caussam, in Ascram migravit; ubi (ait) Pycimedem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poetæ Interpres Proclus, & Isaacius Tzetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poeta ea causa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque Rhetor, laurum vaticinii ſymbolum eſſe prodidit: quare & laurum ipſam veteres *μαντικὸν φυτὸν* appellavere, hoc eſt, vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

-------- Venturi præſcia laurus.

Eadem ratione Apollini ſacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus eſt creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc noſtro tempore!) prædicebant: quod & Philoſophus Porphyrius credidit. Si enim magno ſtrepitu in igne crepuiſſent, felicitatem ſignificabant: ſi ſiluiſſent, unde & tacita laurus eſt dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona ſigna dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet exſtincto laurus aduſta foco.

Lauri inſuper folia, ſi noctu pulvino ſubjecta fuerint, ſomniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Euſtathius, a δα particula intenſiva, & φωνέω Verbo, quod *voco* & *cano* ſignificat, quod laurus in igne poſita crepet & ſonet: unde fortaſſe & ipſi nos Latini laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intenſiva, & *uro*, ut ſi non voce, at ſignificatu conveniat. Si plura vero de lauro diſcere cupitis, præter ea, quæ a noſtris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Conſtantini librum XI. de re ruſtica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Heſiodum revertar, qui lauro guſtata, hauſtaque Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipſe de ſe in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur; ut Heſiodum putet voluiſſe, quæ ſui ingenii & artis eſſet fœtura, in Deas referre, ut ſe Muſis gratum teſtaretur: ut ſi quis ærariam calleat, Vulcano tamen ſua aſſignet opera. Sed hac de re plura apud ipſum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Heſiodum legimus, ſicuti & Homerum: quam rem tamen in ſomnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiſcuntur, facilius prudentiam ceteraſque virtutes comparare exiſtimantur; quod mores ſcilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxiſſe proditum eſt Ctemenen Phyſigei filiam, & ex ea Steſichorum Poetam natum. Alii non uxo-

uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemæi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemæi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides; quo in loco incautus ab Ampiphane, & Ganetore Physigei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Physigei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia. Pausanias quoque, in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cetera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quemdam hospitatus est; noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν

Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cetera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcumque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minyæ condita membra tenent
Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero super ea in Ἔργοις verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Climene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina. in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ ἡμέραι, id est, *Opera & Dies*. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἠοίας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse; ut Eunapius Græcus historicus. & in Bœoticis Pausanias: quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post

hæc

hæc Aſtronomica ſcripſit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Ariſtophanis Grammatici ſententia, Heſiodi eſſe negavit. At vero Ariſtoteles & Grammatici nonnulli, ut Heſiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripſit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optaſſe. Dion vero Chryſoſtomus ex Alexandri Macedonis ſententia, Heſiodum ea cauſa de mulieribus ſcripſiſſe dixit, quod Homero concederet, qui de Heroibus ante ſcripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pauſanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc eſt, per rhapſodias carmina ceciniſſe. At vero Heſiodus ipſe, ſe cum Homero in Delo in Apollinem hujuſmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Mæonideſque Poetæ
Luſimus, inque novis carmen cantavimus hymnis,
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripſit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de Dactylis Idæis. Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur Poema inſcriptum Herculis Scutum: quod tamen Ariſtophanes Grammaticus non Heſiodi eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cujuſpiam alterius, qui Homericum ſit imitatus. Megacles autem Athenienſis, & Apollonius Rhodius, Steſichoruſque, ipſius Heſiodi legitimum carmen eſſe cenſuere. Scripſit idem de Medicina: qua de re Plutarchus in Sympoſio Dioclis. Heſiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit: quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexione, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum.

b 3 Sunt

Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant: quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant auctorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicωn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

-------- Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpore Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora Mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas;
Pacis opus, magnos naturæ condit in usus...

Cum recitasset hos versus Piso: Si velim, inquam ego, quæcumque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca Epigrammata in Hesiodum multa. Exstat & apud Græcos Proverbium de iis, qui superseneſcunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam adstrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam; ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de

Diis

Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit, sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesterna die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruisse accepimus; siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus; in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, a Siagro Poeta lacessitus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris defuere Parones, Mævii, Bavii, atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigum genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ. At de Hesiodo jam satis.

HESIODI VITA

E Fulvii Urfinii Elogiis defcripta.

HEfiodum Dio Patre, & Pycimede matre natum Olympiade prima, LX. ante Romam conditam annis floruiffe, ex fcriptoribus cum Græcis; tum Latinis colligimus. Patria illi Cuma, Æolicarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppreffum patrem Dium migraffe ferunt, Afcramque Bœotiæ vicum petiffe; a quo Afcræum deinde Hefiodum dictum. Ejus mortem, cum fenex admodum effet, recitat Plutarchus in Dioclis convivio. Proverbium inde factum, Hefiodea fenectus. Hefiodo ftatuam in publico Conftantinopolino gymnafio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære pofitam fuiffe, intelligimus ex his Chriftodori verfibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum:

Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἴδετο μούσαις
Φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσῃ
Ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum tranftulit:

Hefiodufque choros Afcræus ftabat agreftes
Inter, Hamadryadum media fublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.

Paufanias quoque in Bœoticis Hefiodo ftatuam æream a Thefpienfibus in urbis foro pofitam fuiffe fcribit: qui & aliam Hefiodo ftatuam in templo Jovis Olympici collocatam narrat in rerum Eliacarum libro 1. De Hefiodo Vellejus lib. 1. Hujus temporis æqualis Hefiodus fuit circa centum viginti annos diftinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & molliffima dulcedine carminum memorabilis: otii quietifque cupidiffimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitavit ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes teftatus eft; fed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliofiffime.

DE

DE
HESIODI ÆTATE.

Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poetis Græcis Cap. II.

SIc statuimus nihil nunc antiquius habere Græcos poematis Homeri & Hesiodi, sed quando hi vixerint, Veteres ipsi certant incerti. Hesiodum multo juniorem Homero (*quem vixisse Olympiadum initio, vel paullo post, Romuli nempe temporibus, paucis ante ostenderat*) Cicero putavit. Uti & Porphyrius ac Solinus, quorum ille annis C, hic CXXX post Homerum vixisse existimat. Alii eo quod simplicior sit, antiquiorem fuisse conjectant. Plurium vero opinio est fuisse æqualem. Ut Varro in primo de Imaginibus, teste Agellio, Plutarchus V. Symposiacῶn & VII. Sapientum convivio, item Philostratus. In eo dissensu ob plurium consensum, & quæ de certamine Homeri ac Hesiodi prodita sunt, maluimus nos aggregare iis, qui aliquo tempore simul vixisse existimant. Non multum abit quod apud Cyrillum legas floruisse Hesiodum paullo ante primam Olympiadem, regnante in Latio Proca Sylvio, vel quod alii floruisse dicunt Olymp. IV., ut est apud Eusebium in Chronicis. Apud quem etiam legas ad præcedentem Olympiadem floruisse tum Eumelum Poetam, qui Bugoniam & Europam scripsit. Fuerint igitur & Hesiodus & Eumelus æquales. Nec multum abit Tzetzes, qui Hesiodum refert ad Olymp. XI. Operæ vero est attendere ad id, quod Hesiodus ipse scribat, sua ætate Arcturum ἀκρόνυχον in Bœotia exortum fuisse VIII. die Martii. unde Poetæ hujus ætas in tantum saltem possit colligi, ut error si quis sit, saltem intra 70. annos sit constitutus, sicuti observat Jos. Scaliger in Eusebianis animadversionibus, num. MCCLV.

Ex

Ἐκ τῶν Σουίδα.

ΗΣίοδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις έ. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ· οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος· κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὁρίζουσι.

Ex Suida.

HEsiodus Cumæus. Ceterum a pâtre Dio & Pycimede ejus matre, in Afcra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt: Quem nonnulli Homeri abavum fuiffe volunt, ut Hefiodi confobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum effe. Ejus autem hæc funt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hofpes divertiffet. Qui cum noctu fororis fuæ ftupratorem tollere fe exiftimarent, Hefiodum ignari fuftulere. Fuit autem Homero, ut quibufdam videtur, antiquior. Alii eadem tempeftate vixiffe autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino poft annis floruiffe tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.

ΗΣίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Halicarnaffenfi Dionyfio.

HEfiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compofitionem. Vel-

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus; qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

RAro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata; tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

Ἀλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
Καὶ τάφον ὑψώσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
Ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσῶν
Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

DA-

DANIELIS HEINSII

IN HESIODUM

EPIGRAMMATA.

Δήμητερ τρίλλιστε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
    Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ἅτε σταχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόου Πυκιμήδης,
    Ἄσκρης ἐνναέτης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Ζεῦ γὰρ ὕπο τρεφθεὶς μεγαλώνυμε, χειρὶ δ' ἐχέτλην
    Τῇ μὲν ἀερτάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρτόν τ' ὀκτάβλωμον, ἀνηκέα λιμὸν ἀμύνειν,
    Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
    Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης·
Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
    Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκε
    Πολλὴν καὶ πινυτὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος οὐρανίδῃσι,
    Γῆς ἀρότας θεῖος δείκνυεν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὢ πόποι, ὦ Ζεῦ,
    Ἦ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,
    Αἱ σελίδες θείου φαντό ποθ' Ἡσιόδου.
Ταῦτ' ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθε Μούσης,
    Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
    Βέλτιστ' Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
    Ποίμνην ἠδ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ἔνθά σε βουκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
    Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἤ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
    Ἤ τάχα καὶ λεπτοὺς πηγνύμενον δόνακας,
Ἔν τε πόης λαλαγεῦντα, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
    Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μυλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέσθαι,
    Αὐτοφυοῦς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, ποίδεσσι, καὶ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
    Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' ἀοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' ἀοιδὸν ἀναζητοῦντος Ἄρηος,
    Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην·
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε μάχας τε
    Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηώ,
    Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
    Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
    Γεινόμενον, Μουσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὣς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
    Καὶ προτέρων ὁρμὰς καὶ μένος ἡμιθέων·
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιστα
    Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, τάς τ' ἔριδας.
Ὣς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐουσῶν,
    Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἤνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε σοὶ ὑρανὸν ἀρυῦ ἔχυσι
Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
Μυσάων ὑποφῆτα παλαιγενὲς. ἦτοι ἔκλυθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ πραπίδας,
Τείρεα πάντα μαθὼν, σάπερ ὑρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδυ βυλὰς, καὶ φάος ἠελίυ,
Τλῶσι Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρύρης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
Ἀρκάδες ἱλήκοιτε: μόνος προσέληνος ἔεσκε
Πάντα Σεληναίης γνὺς πόρον Ἡσίοδος.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ,

De quorundam verſuum dimenſione, nec non de aliis.

NOn *contracta legenda ſunt ceu contracta, metro id poſtulante*. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥᾶ. ε. 30. ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum poſtulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Jonico ἀγορέων, ἀγορῶν. Jones nimirum non contrahunt: Et pro νείκεα in dimenſione (quam alii ſcanſionem vocant) legendum νείκη. In dimenſione inquam, ſecus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα μέν&. Legendum hic χρυσῦν. & ſic in aliis. ε. 129. ἶσα, ubi τὸ ἄλφα per ſe breve in cæſura producitur. Cæſura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras*: ubi ultima in *attuleris* propter cæſuram eſt anceps. *Sic* α. 5. εἶδεί τε μεγέθει τε, ubi prius τε producitur, & eſt quaſi cæſura; τε enim prius, cum εἶδει cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro ἡρακλῆϊ lege, ſcil. in dimenſione, ἡρακλεῖ. ϑ. 93. pro μυσάων, lege μυσῶν, pro ἀϊδῆα, lege ἀϊδῆ, nimirum in dimenſione. Secus *Joniſmus* paſſim retinendus, & ſingula legenda, ſicut ſunt ſcripta. ϑ. 169. pro κυπρογένειαν, lege κυπρογενῆ. Sed inquies, cur ita legimus? Reſp. Poetarum morem

rem eſſe, ut vocem perſpicue proponant, dimenſionem lectori relinquentes. Sic ἰλιάδ. α. 1. πηληϊάδεω ἀχιλῆος. Hic non legendum πηληϊάδεω, ſed πηληϊάδου, vel πηληϊάδω per ſyncopen τοῦ ἐψιλοῦ. Scilicet tanta eſt Poetarum licentia, ut pro πηλείδης, ου, ὁ, (ὁ υἱὸς τοῦ πηλέως) dicant per Jonicam διαίρεσιν, πηληίδης, ου, ὁ, & per novam τοῦ α epentheſin, πηληϊάδης, ου, ὁ, pro πηληϊάδου. Jonice vero πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo ut idcirco Græcanica ſeu Graja Poeſis omnium facillima, & Poeta judice, Muſas videatur habere faventiores. Tum obſervandum Heſiodum uſum eſſe Dialecto Jonica, & quæ illi dialecto propria ſunt, accurate e Grammaticis petendum, ex. gr. α mutant in η, dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργου. rejiciunt fere ubique augmenta Verborum, & alia ſimilia, quæ uſu facilius quam præceptis addiſcuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo literis quibuſdam uſi ſumus, ut p. præteritum deſignat. a. aoriſtum, f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας deſignat. α. ἀσπίδα, ſeu ſcutum. θ. θεογονίαν.

NO-

N O T U L Æ

In Theogoniam Hesiodi.

ΘΕογονία) Sic inscribitur descriptio generationis Deorum; nimirum γεννητῶν. Nam erant alii ἀγέννητοι, ut docet *Hesiodus*, ab initio Poematis. Dicitur *Abaris* Hyperboreus vates scripsisse Θεογονίαν καταλογάδην, *prosa oratione Generationem Deorum ;* quod forte additur, discriminis causa, ne Hesiodea intelligeretur. Vide *Suidam*, in *Abaris*. Si *Herodoto* credimus, *Homerus* & *Hesiodus* inventores fuere Theogoniæ, antea Græcis ignotæ. Sic enim loquitur Lib. II. c. 53. Ὅθεν δὲ ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴτε ἀεὶ ἦσαν πάντες, ὁκοῖοί τε τινὲς τὰ εἴδεα, οὐκ ἠπιστέατο μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μευ πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. Οὗτοι δέ εἰσι οἱ ποιήσαντες ΘΕΟΓΟΝΙΗΝ Ἕλλησι, καὶ τοῖσι Θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμάς τε καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἴδεα αὐτῶν σημήναντες. *Unde autem singuli Deorum exstiterint, anve cuncti semper fuissent, aut qua specie, hactenus ignoratum fuerat, nisi nuper atque heri, ut sic dicam. Nam Hesiodus atque Homerus (quos quadringentis non amplius annis ante me opinor fuisse) finxerunt Græcis Theogoniam, Diis cognominibus datis, divisisque honoribus & artibus inter illos, & descriptis illorum formis.* At ubique *Homerus* & *Hesiodus* quasi jam nota illa describunt, nec videntur ornasse nisi circumstantiis nonnullis. Sane numquam homines aliter de Diis sentientes eos tulissent talia de iis blaterantes, qualia habent. Interim liquet ex hisce verbis, *Theogoniam* vere esse *Hesiodi*, quamvis nonnulli dubitarint, ut docet *Pausanias* in Bœoticis, sive Lib. IX. p. 581.

ΗΣΙΟ-

Η'ΣΙΟ'ΔΟΥ τοῦ Α'ΣΚΡΑΙ'ΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙ'Α.

HESIODI ASCRÆI

THEOGONIA.

ἩΣΙΟΔΟΥ τοῦ ἈΣΧΡΕΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησοῖο,
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο.
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν·
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
Ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τε Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖαν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥς τε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Καὶ

HESIODI ASCRÆI

DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque,
Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus:
Inde concitatæ, velatæ aëre multo
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemq; ægida tenentem, & venarandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamq; Ægiochi Jovis, caeruleos oculos habentem Minervam,
Phœbumque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium.
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades filiæ Jovis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura, quam præterita:

Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος, αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διῒ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἴρουσαι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ. ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον,
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεϊ τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
Μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἔνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,

Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæ vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi Olympi,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes
Canunt, omniumque leges, & mores venerandos (tes.
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emitten-
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur
Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat,

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι·
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χέουσιν ἐέρσην,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
Οἵα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,

Οἵ τ'

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno, bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
Novem filiæ magno e Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.
Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum placant
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.
Tale Musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharœdi:
Ex Jove vero reges. ille vero beatus, quemcumque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur, neç quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.
Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Noctεque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:

Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Ὥς τ' ἄφενος δάσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου·
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις,
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοὶ,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.

Τῶν

Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint Olympum.
Hæc mihi dicite Musæ, Olympi domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque,
Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur parentem.
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus e Tellure & Cœlo prognati sunt
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλατος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατρός γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Αἶψ' αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντῃ. ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἅρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐριννῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι

Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose moveban-
Informes: capita vero unicuique quinquaginta (tur,
Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo vero infestabantur parente
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
Cœlus. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera. (rum
Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam illo-
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
E contra verbis compellavit matrem venerandam.
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim detestabilem nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnus Cœlus, undique vero
Cupiens amorem imminebat, & sane extensus est (Telluri
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
Testiculisque ut prius resectis, ferrum

Pro-

Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύςῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίῤῥυτον ἵκετο Κύπρον·
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
Ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐϋςέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· αὐτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύςῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
Γεινομένῃ τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε,
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἔτεκε ςυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
Οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν·
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν·
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἔρις ςυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,

Ὑσμί-

Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero alba
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est. primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma prognatam Deam & decoram pulchris sertis Cythercam,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cythercam autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas consabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictitabat porro punientes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum: peperit vero agmen Somniorum:
Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesinque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
Peperit prætcrea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus
Nox perniciosa: post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,

Pu-

Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, Ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οὐδὲ θεμιστέων
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων,
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε, Θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυή,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος.
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη.
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,

Ἠϋκό-

Pugnasque, Cædesque, Prœliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Deinde rursum Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum
Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani perfecti fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoe, Spioque, Thoe, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratiosa, & Eulimene, & Agave,
Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
Hippothoeque lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ,
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundifluí filiam
Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim,

Ἠΰκομους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἄλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
Ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθενώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα,
Ἡ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ
Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γένεθ', ὃδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Χ' ὡ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διῒ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,
Βουσὶ πὰρ εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Ἤματι τῷ, ὅτε περὶ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερήν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Τῇ

Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
Pernicibus alis. sublimes enim volitant.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædita,
A partu canas, quas ob id Græas vocant
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxiæ
Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: cæterum ille ensem aureum tenebat manibus charis:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
Pervenit ad immortales. Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
Illum quidem armis exuit vis Herculana,
Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam,
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis, nympha, & senii expers diebus omnibus.

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔτι φατειὸν,
Κέρβερον, ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λυγρ' εἰδυῖαν,
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε.
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος·
Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
Κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος.
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,

Εὔηνόν

Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ puellæ.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
Tertio, Hydram rursus genuit tristia scientem,
Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Implacabiliter indignans virtuti Herculanæ.
Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Jolao,
Hercules ex consiliis Minervæ Prædatricis.
Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti draconis:
Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis robur ardentis.
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
Ab Ortho subacta: Nemeumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
Ibi sane hic commorans damno afficiebat homines,
Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorcyne amore mixta,
Peperit sævum serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
Hoc quidem ex Ceto & Phorcyne genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumq; Alpheumq;& Eridanum profundos vortices habentem,
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloum argentivorticem,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoenta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Εὔηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥόδιά τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη·
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος.
Κρησίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε·
Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρεῖς γὰρ χίλιαι εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν·
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τίκτεν φιλότητι μιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων·
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα.
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον ἠριγένεια,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,

Ζῆ-

Euenumque, & Ardeſcum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum ſacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove ſortem habent,
Pithoque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Paſithoeque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabiliſque Dione,
Melobosiſque, Thoeque, & venuſta Polydora,
Cerceiſque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perſeiſque, Janiraque, Acaſteque, Xantheque,
Petræaque lepida, Meneſthoque, Europaque;
Metiſque, Eurynomeque, Teleſtoque croceo peplo:
Criſieque, Aſiaque, & amabilis Calypſo:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeque:
Et Styx, quæ ipſarum excellentiſſima eſt omnium.
Atque hæ Oceano & Tethye prognatæ ſunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem ſunt & aliæ.
Ter mille enim ſunt celeres filiæ Oceani,
Quæ ſane diſperſæ terram, & profunditates lacus
Paſſim pariter incolunt, Dearum ſplendida proles.
Tot rurſus alii fluvii cum ſtrepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui.
Sed ſingulatim noverunt quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terreſtribus lumen præbet,
Immortalibuſque Diis, qui Cœlum latum tenent,
Genuit, congreſſa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Aſtræumque magnum, Pallantemque, præſtantiſſima Dearum,
Perſenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Aſtræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argeſten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congreſſa.
Poſt hos vero Aurora ſtellam genuit Luciferum mane genita,
Aſtraque fulgentia quibus Cœlum cinctum eſt.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·
Ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
Εἶπε δ' ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἑξέμεν ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἣ θέμις ἐστί.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος οὔλυμπόνδε
Σὺν σφοῖσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέτας εἶναι.
Ὣς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καί τοι ὄλβον ὀπάζοι, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων,

Οὐ-

Zelum & Nicen, pulchros talos habentem, in ædibus,
Et Robur atque Vim præclaros genuit filios,
Quibus non eſt ſeorſim a Jove domus, nec ulla ſedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed ſemper apud Jovem graviter tonantem ſedem habent.
Sic enim conſuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad latum Olympum.
Dixit autem,quod quiſquis una ſecum Deorum contra Titanes pugnet,
Nulli ſe ademturum præmia, ſed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit ſub Saturno & immunis,
Ad honores ac præmia provecturum, ut fas eſt.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum ſuis filiis chari per conſilia patris.
Ipſam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipſam enim conſtituit Deorum magnum ut ſit juramentum;
Filii autem diebus omnibus ſui cohabitatores ut ſint.
Similiter etiam omnibus prorſus ſicuti pollicitus erat,
Perfecit. ipſe autem præpotens eſt, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam cæruleo peplo peperit blandam ſemper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit inſuper Aſteriam claram, quam olim Perſes
Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam ſuper omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei ſplendida dona,
Poteſtatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam ſtelligero ſub Cœlo ſortita eſt honorem,
Immortalibuſque Diis honorata eſt maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terreſtrium hominum,
Faciens ſacra honeſta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum ſequitur honor
Facillime, cujus benevola Dea ſuſcipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipſi adeſt.
Quotquot enim Terra Cœloque prognati ſunt,
Et honorem ſorte acceperunt, iſtorum habet ſortem omnium.

Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, ὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ·
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλῃσιν
Ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι·
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θέλουσα,
Ἐξ ὀλίγων βριάει, κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἳ δέ τε τιμαί.
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων

Ἄλλος

Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in Terra ac Cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat.
Inque concione inter homines eminet, quem voluerit.
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:
Et his qui Glaucum tempestuosum exercent,
Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregesque, & greges magnos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,
Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus.
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli

Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο,
Παίδων οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱέϊ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
Ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας,
Τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς,
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra & Cœlo ſtellis micante,
Quod ſibi fatale eſſet proprio a filio domari,
Quantumvis robuſto exiſtenti, Jovis magni per conſilia.
Ideoque hic non cæcam ſpeculationem habuit, ſed inſidias ſtruens
Filios ſuos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis ſupplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cœlo ſtellato,
Conſilium ut ſuggererent, quo pacto occultaret pariens
Filium charum, poſſetque ulciſci furias patris ſui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus verſutus.
Illi vero filiæ dilectæ auſcultarunt & morem geſſerunt,
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis conſtitutum eſſet fieri
Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miſerunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum eſſet paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipſi ſuſcepit Terra vaſta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
Tũ quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram, (henſum
Primum ad ipſam Lyctum: abſcondit autem ipſum manibus pre-
Antro in excelſo, divinæ ſub latebris terræ.
Ægæo in monte denſo ſylvoſo.
Huic autem faſciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus, ſuam condidit in alvum,
Miſer; nec cogitavit animo, quod ſibi in poſterum
Pro lapide ſuus filius invictus & ſecurus
Supereſſet, qui ipſum mox eſſet vi & manibus domitum
Ex honore expulſurus, ipſeque immortalibus eſſet imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Creſcebant illius regis: revoluto autem anno,
Terræ conſilio aſtuto circumventus,
Suam ſobolem iterum emiſit magnus Saturnus verſutus,
Victus artibus ac vi filii ſui,
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram ſpatioſam
Pytho in divina, cavernis ſub Parnaſſi. (bus.
Monumentum ut ſit in poſterum, miraculum mortalibus homini-

Sol-

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν,
Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεροπήν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
Εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
Καί περ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστέρι βοείῃ·

Solvit vero patruos noxiis a vinculis
Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Japetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium,atq;Prometheum
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.
Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem,
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens fuliginoso fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
Vinculis duris mediam per columnam affigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc epar
Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
Major etiam quam antea super terram multos pascentem.
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo,
Divisum propósuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui adipe
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:

Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
Ἤκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἑλοῦ ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμὸν
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
Οὐκ ἐδίδου μελίοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,

Τὴν

In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte,
Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque,
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
  Sic dixit latenter eum carpens Jupiter æterna consilia sciens.
Hunc vicissim alloqutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
  Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat animo
Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter:
Japetionida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.
  Sic dixit ira percitus Jupiter æterna consilia sciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignis robur indefessi
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
Sed ipsum decepit bonus filius Japeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum commovit,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.
Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulachrum, Saturnii consilio.
Cinxit vero & adornavit Dea cæsiis oculis Minerva,
Candida veste: capiti vero calyptram
Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:
Circum vero ei serta recens florentis e floribus herbæ
Amœna imposuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput posuit,

Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διῒ πατρί.
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμάσια, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
Ὥς δ' αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται.
Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
Χηρωσταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
Ἔμμεναι. ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολυΐδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,

Quam ipſe fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
In hac artificioſa multa cælata erant, mira viſu,
Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
Ex illis multas in ea poſuit. gratia vero reſplendebat magna,
Mirabilis, animantibus enim ſimiles erant vivis.
Cæterum poſtquam effecit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu geſtientem cæſiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortaleſq; Deos mortaleſque homines
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus eſt mulierum fœminearum.
Illius enim pernicioſum eſt genus, & ſexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Pernicioſæ paupertatis non comites, ſed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos paſcunt, malorum participes operum;
Illæ quidem per totum diem ad Solem occidentem
Diurnæ feſtinant, & faciunt favos albos:
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem ſuum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Moleſtorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laborioſa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit ſenectam,
Carens ſenectutis ſuæ fomento, ſi non ſine opibus
Vivat; mortui poſſeſſionem inter ſe dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, ſapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat,
Eſſe. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam,
Vivit in pectore geſtans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum eſt.
Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire.
Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
Illius evitavit gravem iram: ſed neceſſario
Quamvis multiſcium exiſtentem, magnum vinculum coercet.
Briareo vero ubi primum pater iratus eſt animo,

Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
Οἱ δ' ἄρ ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ,
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρας διὰ βουλάς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
Δαιμόνι' οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

Ἀλ-

Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem ſub terram latam:
Ubi illi dolores habentes ſub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Uſque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipſos Saturnius atque immortales Dii alii,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ conſiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipſa enim eis cuncta prolixe recenſuit,
Cum illis victoriamque & ſplendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titaneſque Dii, & quotquot e Saturno nati ſunt,
Contra ſeſe mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes glorioſi;
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi ſane tum inter ſe pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem finis extendebatur belli.
Sed quando jam illis appoſuit congruentia omnia,
Nectarque ambroſiamque, quibus Dii ipſi veſcuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus generoſus.
Ubi vero nectar comederunt & ambroſiam amabilem,
Jam tum ipſos ſic affatus eſt pater hominumque Deorumque:
Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adverſi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titaneſque Dii, & quotquot e Saturno ſati ſumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Oſtendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, quæ perpeſſi
Ad lucem redieritis moleſto a vinculo,
Noſtra per conſilia a caligine obſcura.
Sic dixit: illum vero rurſum excepit Cottus egregius:
Venerande, non ignota loqueris: ſed & nos
Scimus, quod excellas prudentia, & intellectu,

Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ'· ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Οὕς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόως δὲ,
Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῇς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κεκλομένων. οἱ δὲ ξυνίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν. οἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,

Πόν-

Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi,
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus paſſi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio
Vindicabimus veſtrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prœlia.
  Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœminæque & mares, die illo,
Titaneſque Dii, & quotquot Saturno prognati ſunt,
Quoſque Jupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem,
Acres robuſtique, vires immenſas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus ſimul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robuſtis artubus.
Qui tum Titanibus oppoſiti ſunt in pugna luctuoſa,
Saxa prærupta validis in manibus geſtantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
Alacriter, manuumque viriumque ſimul opus oſtentabant
Utrique. horrende vero inſonuit pontus immenſus.
Terra vero valde ſtridebat: ingemiſcebat vero latum cœlum
Quaſſatum, e fundo vero concutiebatur amplus Olympus
Impetu a Deorum. concuſſio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricoſum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita ſane in ſeſe mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad Cœlum ſtellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque ſane amplius Jupiter cohibebat ſuum robur, ſed ipſius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. ſimul etiam a Cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
Manu a robuſta, ſacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna ſylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,

Πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος. ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος,
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἳ δ' ἄρ ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἆτος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
Ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος

Ναίου-

Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aerem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque. (coram
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & Cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoq;venti motumque pulveremq;cum strepitu excitabant
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna, prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prœlio.
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis e manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincientes manibus, magnanimos licet existentes:
Tantum infra sub terram, quantum Cœlum distat a terra.
Par enim spatium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt, & inexhausti maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circundatus utrinque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus

Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθαδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
Ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν.
Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται.
Ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισιν θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειὴς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

Ἰφθί-

Habitant, cuſtodes fidi Jovis Ægiochi.
Ibidem terræ tenebricoſæ, & Tartari opaci,
Pontique inexhauſti, & Cœli ſtelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines ſunt,
Moleſti, ſqualidi, quos oderunt etiam ipſi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra veniſſet:
Sed ſane huc & illuc ferret impetuoſa procella
Moleſta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monſtrum: & noctis obſcuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtectæ nigris.
Has ante Japeti filius ſuſtinebat Cœlum latum,
Stans, capiteque & indefeſſis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Seſe mutuo compellabant, alternis ſubeuntes magnum limen,
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utraſque domus intus cohibet:
Sed ſemper altera ſaltem domos extra exiſtens,
Terram ſuper movetur: altera rurſum in domo exiſtens,
Expectat ejuſdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terreſtribus, multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obſcuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum ſcandens, nec cœlitus deſcendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorſa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hoſtis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes reſonantes,
Fortiſque Plutonis, & gravis Proſerpinæ,
Stant. Horrendus autem canis pro foribus cuſtodit,
Sævus: artem autem malam habet. introeuntibus quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, ſed obſervans
Devorat, quemcumque prenderit portas extra euntem

Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἔνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
Ψυχρὸν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνης ἀργυρέης εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος.
Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Ἔνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδός.
Ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,

Αὐτο-

Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad Cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur Cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ e petra destillat alta,
Excelsa. multum vero subtus terram spatiosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum:
Neque ambrosia & nectaris accedit propius
Cibum: sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem a Diis separatur sempiternis, (epulas
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neq; ad
Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui Cœlestes domos incolunt.
Tale itaq; juramentū constituerunt Dii, Stygis perennem aquam,
Antiquam illam, quæ tranat valde asperum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,
Pontique inexhausti, & Cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi.
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,

Sua

Αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠῢν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα θαύματ' ἀκοῦσαι,
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περί τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσσ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,

Ἀσβέ-

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii,
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes e Cœlo expulit Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentia, præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
Voces quoque in manibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret, interdum rursum
Tauri valde mugientis, robore indomiti, vocem ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & Cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & Tartara terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris igne ab illo immani,
Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & Cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & undique fluctus magni,
Impetu a Deorum: concussio autem sedatu difficilis oriebatur.
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub Tartarum detrusi, circa Saturnum existentes,

Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη,
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀΐδνῆς παιπαλοέσσης,
Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὣς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μάψ αὖραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
Αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συνάντωσιν κατὰ πόντον,
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν,
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἱμυλίοισι λόγοισιν, ἑὴν σκάτθετο νηδύν;

Γαίης

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi illud vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum: ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icto prosiliebat a Rege,
Montis in saltibus opacis asperis,
Percusso. multa autem ac vasta ardebat Terra,
Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar.
Quod arte juvenum, & in magnum foramen habente catino
Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus victum igne urente
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.
Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
Alibi autem alii flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.
Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,

Tel-

Γαίης φραδμοσύνῃσι, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Ὥς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὠραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν.
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Γείνατο· (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων.

Telluris consiliis, & Cœli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam, & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum e palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua a matre: dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aureis reticulis revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus Cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Jovis amori mixta.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque, pugnæque.
Juno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, Cœlicolis.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου,
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
Πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινοὺς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ·
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο,
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς,
Ἲς Ἡρακλῆος τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηῒς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.
Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὔσφυρον ἐν φιλότητι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,

Δη-

Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno,
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis. nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.
Aglajam vero Vulcanus percelebris,utroque pede claudicans
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis, Circenque & Æetem regem.
Æetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.
Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum genus cantate blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis similem prolem.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ, καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτεύσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
Παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
Ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης· καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰ-

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum
Jasio heroi mixta jucundo amore,
Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: cui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
Ino, & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoenque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
Mixta amore multum aureæ Veneris,
Calliroe peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ puber-
Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus, (tatis,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Æetæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum
Abduxit ab Æeta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
Quibus peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Cæterum Nerei filiæ marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præditum.

Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvosæ.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit Ulyssis ærumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.
Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum genus cantate suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ANNOTATIONES

IN THEOGONIAM.

5. Καί τε) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο. & vers. sequenti quidam dividunt ἴππου κρήνης.

32. Θέλω) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι;

48. Ἀρχόμεναι) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus. idem nempe qui est vers. 34. Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε ὕστερον αἰὲν ἀείδειν· qui commode effici non potest, si legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: ἐν λήγουσιν ἀοιδῆς; sub ἀυτὴ ὑμνοῦσαι.

60. Ἡ δ' ἔτεκ') Secundum quosdam esset scribendum κούρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μέμβλεται) Ald. edit. habet μέλεται. Germ. μέλλεται. Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέληται contrahi in μέμβλεται.

140. Βρόντην) Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniis confirmatur. Altera autem ἀστεροπὴν habet pro στεροπὴν.

145. Κυκλοτερὴς) Al. εἷς, al. ἕεν. patet autem legendum esse ἕεις, pro εἷς per diæresin.

158. Κευθμῶνι) Nomina appellativa in ὼν & εῶν significant locum.

188. Μήδεα δ') Non video quomodo ἀδάμαντος ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excus. ἀδάμαντι, & in interpretatione Lat. pro ferrum ferro reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. Ἠπείρου κτλ.

209. Φάσκε) Τιταίνοντας quidam exponunt *nocentes*. sed judicet lector num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

227. Λήθην) Alii legunt λιμὸν, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur φόβους quam φόνους, quia supra in Aspide v. 155. conjunxit etiam Poeta hæc duo φόβος & ἀνδροκτασίη.

238. Κητὼ καλλιπάρῃον) Alii legunt Κητὼ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη διάγειν εἰώθεισαν ἰσχυρότατα ὄντα καὶ ἀμεγέθη.

240. Μεγήριτα) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, idest, μεγάλα, ἐπέραστα, ἢ ὑπερκαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

243. Πρωτώ τ') Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

269. Ὠκείῃς) Alias, καλλιπάρῃος, Μεταχρόνιαι. In cœlum volabant: cœlum enim etiam χρόνον dici annotat Schol. Sed sunt qui legant μεχθόνιαι, ut sit relicta terra.

288. Μιχθεὶς) versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque

que in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κάρη δ' Ωκεανοῖο. supra in Aspide, v. 142.

297. Σπῆϊ) Alii rectius legunt σπεῖ, σπεῖος, εος, τὸ antrum.

321. Χαροποῖο) Χαροπὸς, lætitiam cordis vultu prodens. Peculiariter autem χρῶμα quoddam dicitur χαροπὸν, & χαροποὶ, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius, vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

345. Εὔηνον) In nonnullis exemplaribus est Α'λδήσκος, pro Α'ρδησκος.

356. Α'κάστη) Ab ἀκαζω, acuo. accentus retrahitur discriminis causa, ἀκαστὸς, ὴ, ὸν, sic ἐραστὸς amabilis: at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔραστος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, η, ον, non ornatus, κάζω, orno. Joh. Tzetzes, ἀκάστη ἡ θεραπεία, sanatio, ἀκέομαι, medeor. ἀκεστὴς, ὃ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι) Legitur etiam ὅσοι περιναιετάουσι.

375. Κρέιῳ) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cœli & Terræ, v. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio v. 239. Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro τίκτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότητι.

377. Πέρσlω θ') Legitur etiam ὃς πᾶσιν.

379. Α'ργέστlω) Alias λαιψηροκέλευθον.

393. Μή, τιν',) Α'πομήσειν reposuimus, pro ἀπορίσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

417. Ε'ρδων) Vel Ρ'έζων.

430. Ε'ν τ' ἀγορῇ) Hic pro ἐνθ' reposuimus ἐν τ', & pro ἐν κ', ἐν κ'.

436. Ε'σθλὴ) Aut legendum est ποῖς pro ποῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset.

438. Ρ'εῖα) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, πολλὴν δὲ κῦδ.

445. Βουκολίας) Fortasse pro βουκόλια metri causa repositum.

480. Κρήτη) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Η'ὔξετο) Nonnulli codices habent ἐπιτελλομένων δ' ἐνιαυτῶν.

503. Οἵ οἱ) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δασσάμενος) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατίω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

576. Α'μφὶ) Pro νεοθηλέας quidam reponunt νεοθηλέα, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενίης σύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet, comitantia, ut in illo ejusdem Poetæ loco in Ε'ργ. v. 390. Λιμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

650. Φαίνετε) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον.

652. Ε'ς

652. Ἐς ὄχον) Pro εἰπὲ legitur etiam ὑπὸ ; & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῆς δ') Est & alia lectio, Σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν.

659. Ἄψορρον δ') Conjunximus δε cum præcedenti voce ἄψορρον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δὲ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πέτρας) Pro στιβαρῆς, Steph. editio στιβαρὰς, quæ minus placet. vide v. 715.

703. Πίλνατο) Legitur hic etiam, ὑπὸ γαῖα ὑπὸ δ' ἐπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus v. 652. Ἐς ὄχον.

706. Σὺν δ') Quidam malunt ἐσφάραγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνουν, id est; jactabant, ciebant: movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀστεμφέως) Legitur & ἀσφαλὲς ἔσται.

764. Τῶ δέ) Σιδηρέη scribendum, sed pro σιδήρεον legendum στήθεσι.

781. Ἀγγελίη) Alii malunt Ἀγγελίης; quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus?

793. Ὅς κεν) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

811. Ἔνθα δὲ) Legitur & λάινον.

825. Ἦν) Nonnulli legunt κρατεροῖο δράκοντος.

850. Τρέοσ') Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρέοντε δ' ἀΐδης, cum qua lectione versus constare non potest.

870. Νότον) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius v. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius conjungenda hæc duo Ἀργέστην & Ζέφυρον.

872. Αἱ δ' ἄλλαι) Multa exempla habent μὰψ αὖραι, quod vocabulum Hesych. exponit αἱ μάταιαι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.

880. Γαίης) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἶψ' Ζεύς.

903. Αἵ τ') Quidam scribunt ὡραίουσι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

938. Ζηνὶ) Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὄλβιος) Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσας.

961. Ἡ δέ οἱ) ε in particula δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὐτὰρ) Reperitur etiam Νηρηΐδες.

1013. Ἄγριον) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scribuntur ut propria nomina.

ARGUMENTUM IN

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

H'ΣΙΟ'ΔΟΤ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate*, *ait Gellius lib. 3. cap.* 11. non consentitur uter natu prior, dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.

A'ΣΚΡΑΙ'ΟΤ.) *Sacerdos fuit Templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis, Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

E'ργα ϗ̀ H'μέραι.) *Non dubium est, quin idem Virgil. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus. Nam per Opera *significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur; per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

H'ΣΙΟ-

ἩΣΙΟΔΟΥ τοῦ ἈΣΧΡΕΟΥ

ἘΡΓΑ ΚΑΙ ἩΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη. οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτήν.

Τῶ

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

MUsæ Pierides carminibus celebres,
Adeste quæso, dicite vestro patri hymnum.
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget.
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia
Tu: Ego vero Persæ vera monebo.
Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperanda; diversa autem sentientem animum habent.
Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens otiosus
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare: æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.
O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abducat,
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Cura enim parva esse debet litiumque & fori,
Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.

Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσαιο,
Ὥς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖτις ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον,
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας·
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·

Ζω-

Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem in fumo poneres,
Opera vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus egregius Japeti filius
Surripuit ad hominum usum, Jove a consulto
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubes cogens Jupiter:
  Japetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
  Sic ait, risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominisque indere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam,
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circunfundere capiti auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
Πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ. ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γήρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ

Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva:
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva,
At in pectore illi nuncius Argicida
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Condidit Jovis consilio gravistrepi. sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
Seorsin a malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.
Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset
Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.
Sola vero illic spes infracta in domo
Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi consilio Jovis nubicogi.
Alia vero innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu, quam noctu
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.
Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.
Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.

Οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων ϗ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας ϗ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε ϗ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας ϗ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται· ϗ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσει, ϗ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ϗ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ ϗ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε ϗ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα ϗ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη ϗ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς

Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi;
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia,
Abundantes pomis, chari beatis Diis.
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona verò omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit;
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Aere involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.
  Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
  At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Jupiter verò pater tertium aliud genus varie loquentium homi-
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile, (num
E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Informes: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris:

Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή,
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασιλεύει.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίϊος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἵ γε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt tenebricosam in domum horribilis Plutonis
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen Solis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
Perdidit pugnantes propter oves Oedipi:
Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
Iis autem seorsim ab hominibus vitam & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Procul ab immortalibus Saturnus horum Rex est.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.
O utinam ego quinto non interessem
Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent a labore & miseria, aut nocte
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis. (num,
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium homi-
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum vindictam veriti. neque hi sane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει,
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, στυγερώπης·
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
Ἡ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο, τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων,
Τῇ δ' εἶς ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἴσχεσιν, ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν,
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·

Ei-

Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent, Justitia vero in manibus, pudor autem
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, inviso vultu.
Tum demum ad cœlum a terra spatiosa,
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam regibus narrabo, quamvis ipsi sapiant.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam:
Illa vero misere, curvis confixa unguibus
Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est.
Infelix quid strepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem, quicunq; velit cum potentioribus contendere:
Quippe victoria privatur, & præter convicia dolores patitur.
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.
O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec bonus
Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa: Justitia enim super injuriam valet,
Ad finem progressa: stultus vero malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (rint
Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunque homines duxe-
Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,
Aere involuta, malum hominibus adferens
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus, quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:

Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας.
Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι.
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζηνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα·
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε.
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

Πάν-

Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec umquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: convivia autem celebrant.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos:
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Quibus vero contra injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.
Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cœlitus magnum adducit malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; intereuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.
O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Aere involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, o reges, corrigite ea, quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus oblivisçamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
Malumque consilium consultori pessimum.

Omnia

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,
Καί νυ τάδ' αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται, ὐδέ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη.
Τοῦδέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση,
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα·
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω·
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμὴν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ

Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (ſiquidem vult) inſpicit: neque ipſum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipſe nunc inter homines juſtus
Sim, nec meus filius: quando malum eſt juſtum
Eſſe: ſiquidem plus juris injuſtior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.
O Perſa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
Et juſtitiæ quidem obtempera, violentiæ vero oblivifcere prorſus,
Namque hanc hominibus legem poſuit Saturnius:
Piſcibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem juſtitia carent:
Hominibus autem dedit juſtitiam, quæ multo optima
Eſt. Si quis enim velit juſta in publico dicere,
Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
Qui vero teſtimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adverſus juſtitiam delinquens immedicabiliter lædi-tur,
Atque ejus obſcurior poſteritas poſtea relinquitur:
Viri autem juſti generatio apud poſteros præſtantior.
Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, ſtultiſſime Perſa:
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile eſt: brevis quippe via eſt, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero ſudorem Dii poſuerunt
Immortales; longa vero atque ardua via eſt ad ipſam,
Primumque aſpera: ubi vero ad ſummum veneris,
Facilis deinceps eſt, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus eſt, qui per ſe in omnibus ſapit,
Cogitans quæcunque dein & ad finem uſque ſint meliora.
Sed & ille bonus eſt, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec ſibi ſapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis eſt.
Verum tu noſtri ſemper præcepti memor,
Operare, o Perſa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
Fames namque ſemper ignavo comes eſt viro,
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otioſus
Vivit; fucis aculeo carentibus ſimilis cupiditate,
Qui apum laborem abſumunt otioſi,

Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔςω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ ςυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἤ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λῄσσεται, (οἷά τε πολλὰ
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ)
Ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι.
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρὰ καίρια ῥέζων·
Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα.
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠ' μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,

Γέ-

Vorantes; tibi vero opera maxima obire gratum ſit,
Ut tibi tempeſtivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecoroſi & opulenti.
Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
Eris, ac hominibus. valde enim oderunt otioſos.
Operari autem non eſt dedecus, ſed ignavia dedecus eſt.
Quod ſi laboraveris, mox te æmulabitur & otioſus
Diteſcentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem ſimilis fueris. Laborare melius,
Si quidem ab alienis facultatibus ſtolidum animum
Ad opus convertens de victu ſis ſolicitus, ſicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem paupertati adſit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua prædatus fuerit (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vere impudentia expulerit)
Facile & illum obſcurant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adſunt.
Par eſt delictum, ſi quis ſupplicem & hoſpitem malo afficiat:
Quique fratris ſui cubilia aſcenderit,
Secreti cauſa lecti uxoris, ſcelerata patrans:
Quique mala cujuſpiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem ſenem miſero in ſenectæ limine
Probris affecerit, gravibus inceſſens verbis:
Huic certe Jupiter iraſcitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe ſtultum animum.
Pro facultate autem ſacra facito immortalibus Diis
Caſte & pure, ſplendidaque ſemora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hoſtiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant,
Ut aliorum emas ſortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potiſſimum vocato, quicunque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,

Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσόν τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύναι·
Ὡς ἂν χρηΐζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίη,
Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐόν, τότ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν:
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας,
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
Αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.
Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον
Φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
Ὧδ' ἔρδειν. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus est bonum, quicunque nactus est vicinum bonum.
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, rectaque redde:
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
Amantem te ama, & visentem invise.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
Quicunque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem de præsenti capere: noxa vero animo
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
Medio parce; sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito. operamque operæ subinde addito.

ΒΙΒΛΙΌΝ Β'.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
Ναίουσι. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμάασθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο.
Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας· οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι. ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
Ἀχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο·
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.
Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων

LIBER II.

PLejadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem, arationem vero occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent : rursum vero circumvolvente se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum est lex: quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos; hi vero negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fue-
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices. (ris,
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
Domum quidem primum,uxoremque,bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:
Utensilia vero domi omnia apta para:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset; tu vero careas.
Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore sudorifero, per Autumnum pluente
Jove præpotente, movetur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput mortalium hominum

Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Ὄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς
Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο,
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην, βόε δ' ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμὲν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον·
Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων. τοῦδ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
Ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηρῶ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
Νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.

Εὖ

Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (rui.
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum cur-
Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale, cum inveneris,
Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
Nempe quum Palladis famulus temoni insigens
Clavis conjungens stivæ adaptaverit.
Bina vero disponito aratra, laborans domi;
Non compositum & compactum: quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem, vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)
Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum octo frustorum,
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos; sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo.
Considera vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis,
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat pluviæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare cur-
Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustri. (rum.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.

Εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην·
Πρωῒ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἴαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.
Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη·
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος,
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ

Σὺν

Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, ſimul & ſervi & tu ipſe,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
Summo mane feſtinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æſtate vero iterata non te fallat.
Novalem vero ſerito adhuc levem terram,
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix eſt.
Supplica vero Jovi terreſtri, Cererique caſtæ,
Proventum ut impleant, Cereris ſacrum munus.
Ut primum incipias arare, cum extremum ſtivæ
Manu capiens, ſtimulo boum terga attigeris
Temonem trahentium loro. juvenis autem pone
Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceſſat,
Semina abſcondens. Induſtria enim optima
Mortalibus hominibus eſt; ignavia vero peſſima.
Sic quidem ubertate ſpicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipſe poſtea Jupiter bonum præbuerit:
E vaſis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gaviſurum, victu potitum intus repoſito.
Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
Reſpicies. tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad Solis converſionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obverſim manipulans pulverulentus, nec valde gaudens.
Feres autem in ſporta: pauci vero te ſuſpicient.
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem ſero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immenſa terra:
Tunc Jupiter pluat triduo, neque deſinat,
Non utique ſupra bovis ungulam, neque infra:
Ita & ſerus arator primo aratori æqualis fuerit.
Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempeſtiva pluvia.
Præteri autem officinam ærariam, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc ſane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat

Σὺ πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,
Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
Πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν.
Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
Ἐμπνεύσας ὤρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι,
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
Ἲς ἀνέμου Βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
Ἥτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει.
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
Χρισαμένη, μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου,
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

Cum paupertate: macilenta vero craſſum pedem manu premas.
Multa vero ignavus vir vanam ob ſpem expectans,
Egens victus mala verſat in animo,
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non ſufficiens ſit.
Dic autem ſervis, æſtate adhuc media exiſtente,
Non ſemper æſtas erit, facite caſas.
Menſem vero Januarium malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem ſuper terram
Flante Borea, moleſtæ exiſtunt,
Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inſpirans illud movet: remugit autem terra & ſylva:
Multas vero quercus alticomas abieteſque denſas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos paſcentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens ſylva.
Feræ autem horrent, caudaſque ſub pudenda ponunt:
Eæ etiam quarum vellere cutis denſa eſt, quas nihilominus
Frigidus exiſtens perflat, hirſuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipſum cohibet.
Etiamque per capram flat piloſam: ovium autem greges non i-
Eo quod annui ipſarum villi ſunt, non perflat (tem:
Vis venti Boreæ. incurvum vero ſenem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,
Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
Nondum opera ſciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Uncta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando exoſſis (*polypus*) ſuum pedem arrodit,
Inque frigida domo, & in habitaculis triſtibus.
Non enim illi Sol oſtendit pabulum ut invadat,
Sed ſuper nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem Græcis lucet.
Et tunc ſane cornutæ beſtiæ & incornutæ ſylvicubæ
Miſere dentibus ſtridentes per quercetum valloſum
Fugiunt, & paſſim omnibus id curæ eſt,
Quæ tecta inquirentes, denſas latebras habent,
Et cavernas petroſas, tunc utique tripodi homini ſimiles,
Cujus & humeri fracti ſunt, & caput pavimentum ſpectat:
Huic ſimiles incedunt vitantes nivem albam.

Καὶ τότε ἕσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας.
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
Τετῷ ἀμφιβάλῃ ἀλέην. κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', οὔατα μὴ καταδεύῃ·
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
Ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀενάοντων,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματα δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι. μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θ' ἥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
Ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος,
Τὸνδε μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Τὴν φθάμενος, οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,

Ὥρῃ

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Clænamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hędorum,cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ne aures humefiant.
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram a Cœlo stellifero
Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto domum redi,
Ne quando te Cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis.
Hæc observans perfectum in annum
Æquato noctesque & dies, donec rursum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem sexaginta post versiones Solis
Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta a terra plantas ascenderit,
Plejades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
Sed falcesque acuito servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,

Tem-

Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη,
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
Ἠὼς ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
 Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος·
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς·
Ἀντίον ἀκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν, αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν. μὴ φείδεο σίτου·
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας.
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι

Δῶ-

Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat:
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
Aurora magis promovet quidem viam magisque promovet laborem:
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada
Arbori insidens dulcem effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exsiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit petrosaque umbra & Byblinum vinum,
Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibito vinum,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vini.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
Servi resocillent chara genua & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas:
Exponito vero Soli decem dies totidemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito

Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε, τότε σθένος Ὠρίωνος
Δύωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι,
Ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων·
Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλα δ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
Ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.
Οὐ γὰρ πώποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν

Ἐλλά-

Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Plejadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Plejades robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes:
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
  Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare;
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,

Ἐλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθαδ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά με φημὶ
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς·
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόν δε νέεσθαι·
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.
Ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,
Ἦμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε
Αἴνημ'· ἢ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστὶν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὡς ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.

Δει-

Græcia e ſacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis,
Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina inſtituerunt juvenes magnanimi: ubi me glorior
Carmine victorem tuliſſe tripodem auritum.
Quem ego quidem Muſis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum dulcis compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus ſum, multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis conſilium Ægiochi.
Muſæ enim me docuerunt divinum carmen canere.
  Dies quinquaginta poſt verſiones Solis,
Ad finem progreſſa æſtate laborioſi temporis,
Tempeſtiva eſt mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Niſi dedita opera Neptunus terræ quaſſator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim poteſtas eſt ſimul bonorumque malorumque.
Tunc vero facileſque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
Neque vero expectato vinumque novū, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique moleſtos flatus,
Qui concitat mare, comitatus Jovis imbrem
Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna eſt navigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Veſtigium facit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu. tum ſane pervium eſt mare.
Verna autem hæc eſt navigatio. non ipſam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata eſt, (tamen & hæc
Quia occaſio ipſius invadenda: ægre quidem effugeris malum. ſed
Homines faciunt ſtultitia mentis.
Pecunia enim anima eſt miſeris mortalibus.
Miſerum eſt mori in fluctibus. Verum te jubeo
Conſiderare hæc omnia in animo quæcunque tibi conſulo.
Ne vero intra naves omnem ſubſtantiam cavas ponas:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miſerum enim ponti in fluctibus in malum incidere:

Mi-

Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας,
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς,
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὕει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,
Δὶς τόσα τίννυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
Μηδ' ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ μεμνημένος ἔς τ' ἀνιόντα.
Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς·
Μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.

Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Modum observa: tempus vero in omnibus optimum.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
Mulier autem quatuor decimo anno pubescat, quinto decimo nubat;
Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.
Neque fratri æqualem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperit,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio multorum hospitum sis morosus
De symbolis: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus meito.
Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
Neque in via neque extra viam progrediendo meias,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
Ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων, ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μήτοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·
Μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἶσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή. μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν
Ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΤΕΛΟΣ.

Sedens vero divinus vir, & prudens
Aut ad parietem accedens bene feptæ caulæ,
Neque pudenda femine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, fed caveto.
Neque ab ominofo fepulchro reverfus
Seminato progeniem, fed Deorum a convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus tranfito, priufquam oraveris afpiciens pulchra fluenta,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium tranfierit, malitia vero manus illotus,
Ei fuccenfent Dii, & damna dant in pofterum.
Ne vero a manu Deorum in celebri convivio
Siccum a viridi refeca nigro ferro. (craterem
Neque unquam urceum, ex quo vinum infunditur pone fuper
Bibentium: perniciofum enim in ipfo fatum eft fitum.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte infidens crocitet ftridula cornix.
Neque a pedatis ollis nondum luftratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hifce noxa ineft.
Neque fuper immobilibus locato (non enim bonum eft)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
Neque duodecim menfium: æquale & hoc eft.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus eft & in hoc
Pœna. neque in facrificia accenfa incidens,
Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque fuper fontes meito: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo eft melius
Sic facere, gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala eft, levis quidem levatu
Facillime, molefta vero portatu, difficilifque depofitu.
Fama vero nulla prorfus perit, quam quidem multi
Populi divulgant: quippe Dea quædam eft & ipfa.

F I N I S.

ANNOTATIONES
IN OPERA ET DIES.

1. Μοῦσαι) Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ) Δὲ legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum. Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μάνθανε δὴ Μουσαῖε.

3. Ὅν τε διὰ) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes τρόπον, more Attico, ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative, alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' ὅν, vel καθ' ὃν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. φατὸς & ῥητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς, de quo magna fama est. ῥητὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς) Musarum responsio. vel ut alii volunt, Poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus.

5. Ῥέα μὲν) Contractio est in voce ῥέα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.

9. Κλῦθι) Invocatio ad Jovem. θέμιστας vocat præcepta de moribus. θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

11. Οὐκ ἄρα) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris; alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἐστὶν, Attice.

15. Οὔ τις τήν γε φιλεῖ) Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

17. Προτέρην) Lege Πρότερον.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμον) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poeta nostro attribuit.

27. Ὦ Πέρση) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κα-

28. Κακόχαρτος) Epitheton aptiſſimum inhoneſtæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis ſignificatio.

30. Ὤρη) Abſque aſpiratione, pro φροντίς. alii legunt ὥρη, id eſt, tempus.

33. Τῆς κε κορεσσάμενος) Conceſſio ironica. Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus a malo revocari poteſt, age per me licebit litiges, quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον) Antiqui, cum ſtricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adſtringebant eum: cum minus cogerent, ſed plus permitterent, ſecundam ſtatuebant, uſitata formula, τοῦτο δεύτερόν ἐστι: id eſt, ſi primum non placet, licebit & ſecundum. Δεύτερόν ἐστι, nihil aliud eſt, quam ἔξεστιν, & potentiam denotat, ſeu licentiam potius.

38. Αρπάζων) Βασιλῆας vocat præfectos ſingularium urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι) Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent ſuis cupiditatibus, & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injuſtam: & oſtendit primum ipſos ignorare vim & utilitatem juſtitiæ longe potiorem quam injuſtitiæ, & πλεονεξίας, deinde etiam non conſiderare, quanta ſit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμίσυ, medium inter lucrum & damnum, quod eſt juſtum, & honeſtius atque utilius παντὸς, id eſt, toto: quo & ſua pars retinetur, & alterius ad ſe pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in ſtatibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι) Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Cauſam hujus ignorantiæ oſtendit eſſe voluntatem Dei, qui voluerit abſcondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut oſtendat in ea ſervata poſſe facile quemque non admodum induſtrium, vel unius diei labore efficere, quod ſufficiat in integrum annum.

44. Ὥς τέ σε κ' εἰς) Venuſtiſſimo idiomate, οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον) Quidam non pro navis gubernaculo, ſed pro ſtiva, ſtivamque pro aratro accipiunt. Solent autem ruſtici inſtrumenta lignea ſuper fumoſa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς) Longam fabulam recenſet de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidiſſe ignem, id eſt, veritatem, quæ penitus abſtruſa eſt in natura: Sed cum Prometheus oſtendiſſet hominibus recta & honeſta, miſit Jupiter Pandoram, id eſt, voluptatem, quę multis rebus opus habet, augetque quotidie ſumptus, & quamvis multis modis abblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque cauſa eſt. Promethe s autem, id eſt, ſapiens aliquis monitor vel ratio vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id eſt, ſenſus, non auſcultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, ſed ſero recepiſſe pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quaſi προμηδόμενος, proſpiciens, ſolers, induſtrius, eoque nomine ſecundum quoſdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus,

auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ) Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam εἰρωνικὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Ἥφαιστον) Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriorem & puriorem naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & κρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionum : & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris ; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poetam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν) MS. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένε, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον) Indefessam cupiditatem superandi alios : vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυιοκόρους, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra : sicut fere videre est ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto : γυιοκόρους μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμούσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo.

67. Ἐν δὲ θέμεν) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere : itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

72. Ζῶσε) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφὶ) Πειθὼ Dea eloquentiæ est.

81. Πανδώρην) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata : sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφηστῇς) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine, & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur.

Nam

Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius:

---- *Nocet empta dolore voluptas.*

91. Νόσφιν ἄτερ τε) Hæ duę particulę quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἶψα) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνὴ) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque σηροστώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ) Ratio solius spei in pyxide relictę. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις) Quinque ætates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ętatum omnes fere Latini Poetæ imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Χρύσεον) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum, & vitæ.

112. Ὥς τε) Cognoverat fortasse Poeta aliquid de vita primorum parentum in Paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit. Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώεσκον. Ut paulo ante v. 90.

115. Ἐν θαλίῃσι) Ἑορταῖς sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἐθελακσίαν voce θαλίας designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt.

122. Δαίμονες) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra Scriptura tradit de bonis Angelis.

126. Πλουτοδόται) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

127. Δεύτερον) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

130. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur

132. Ἥβης μέτρον) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

138. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

141. Ὑποχθόνιοι) Lege Ἐπιχθόνιοι.

143. Ζεὺς δὲ) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit.

 145. Ἐκ

145. Ἐκ μελιᾶν) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

146. Οὐδέ τι σῖτον) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

159. Ἀνδρῶν) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason, & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente Deo nati essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

162. Ἑπταπύλῳ) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quę dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum, quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

163. Μήλων) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

170. Ἐν μακάρων) De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανὸν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικὸν Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥᾶστα ζώειν dicuntur.

172. Τρὶς τοῦ ἔτεος) Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres.

173. Μηκέτ') Descriptio postremę & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὤφελον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur, ut verbum, tribus personis.

183. Οὐδὲ ξεῖνος) Eleganter hunc locum expressit Ovid.

---- Non hospes ab hospite tutus,
Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est.

186. Βάζοντ') Ita MS. Palat. βάζοντε ἀντὶ τοῦ λάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer.

Ἀιδὼς ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε· νῦν θοοί ἐστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἔπεσσι.

187. Θεῶν ὄπιν.) Ὄπιν Poetæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sint.

188. Γηράντεσσι) Athenis capitale fuit θρεπτήρια non persolvere parentibus.

189. Χειροδίκαι) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

191. Ὕβριν) Pro ὑβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

195. Ζῆλος) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesim Deas reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius a tur-

turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

199. Ἵππον) MS. Pal. Ἵππην.

202. Νῦν δ' αἶνον) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνος fabulam ejusmodi significat quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam.

203. Ἀηδόνα) Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

207. Δαιμονίη, τῇδ' εἶς) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

210. Ἄφρων) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.

213. Ὦ Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβριν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

218. Παθὼν) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

219. Αὐτίκα) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόθος) Tractus violentus, quo justitia dicitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

222. Ἡ δ' ἕπεται) Subintelligendum fortassis κατὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

225. Οἳ δὲ δίκας) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

231. Θαλίης) Uterque Palat. v. 24. vet. c. Palat. Ἀπήμονα, quemadmodum & Eustathius.

240. Πολλάκι) Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnam luit*. ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata.

246. Ἢ τῶν γε) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis, & doctrina Mosis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

251. Τρίβειν) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

261. Βασιλῆων) Synizesis τοῦ η καὶ τοῦ ω. in Palat. supra ῃ adscriptum erat ι.

263. Ταῦτα) Principes dehortatur ab injustitia tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est

265. Οἷ αὐτῷ) Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

274. Ὦ Πέρση) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis.

286. Σοὶ δ') In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ variis argumentis declarat.

287. Κα-

287. Κακότητα) Hic pro malo interno accipitur.

289. Τῆς δ') Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

293. Οὗτος) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit. Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum eum qui bene monenti obediat: qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

300. Φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος) Alii: Δή σ' ἐϋστέφανος.

304. Κοθούροις) Κόθουρος, a κεύθω, abscondo, & οὐρὰ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

306. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτρον σοφίας, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

311. Ἔργον) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

314. Δαίμονι) Occurrit objectioni de paupertate.

317. Αἰδὼς) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos*.

319. Ἀνολβίην) Vet. Pal. θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

321. Εἰ γάρ τις) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

326. Παῦρον) *Male partum male disperit*. Et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres*.

327. Ἶσον) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lędere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος.

330. Ἀλιτραίνηται) In v. Pal. in alio ἀλιταίνει.

336. Κάδδυνάμιν) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

343. Εἰ γάρ τοι) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐγχώριον ἄλλο. Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

345. Ἄζωστοι) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

347. Τιμῆς) Id est, famam, honorem.

349. Εὖ μὲν) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

361. Ἐπὶ σμικρῷ) Malim cum vet. & recentiore Palat. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

363. Αἴθοπα λιμὸν) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut

aut luridum colorem inducat.

368. Ἀρχομένη) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aeri; in imo fœculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

369. Δειλὴ) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινή. Sed sicut Poetis δειλινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ est δειλινόν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est quod *serum*.

371. Καί τε) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiæ tuæ indicatione.

373. Πυγοστόλος) De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultui sit dedita.

377. Φερβέμεν) Pueri φέρβεσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεσθαι. Tum Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

381. Σοὶ δ') Conclusio generalis, vel παραινετικὴ ad doctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

383. ΠΛηϊάδων) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Plejadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Plejades 7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri, vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Plejades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt, quod fit mense Novembri, arationis tempus adesse dicit.

385. Αἳ δή) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis Taurum & Geminos peragrantis: quod est a Majo usque ad Junium.

386. Περιπλομένου) Epith. anni, a πέλομαι, id est, existo: vel πολέω, verto: vel a περιπλέομαι.

389. Ἄγκεα) Palustrem terram significat.

391. Γυμνὸν) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυμνὸν τ' ἀμᾶν ὅταν ὥρια πάντα πέλονται. in MS. P. ἀμᾶν, id est, συναθροίζειν ἢ θερίζειν. Εἴ χ' ὥρια πάντ'. Ὥρια non est semper τὸ καθ' ὥραν, sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

403. Νομὸς.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

406. Κτητὴν) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Κτητὴν οὐ. Notarunt jam olim viri docti Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτή-

κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

410. Ἔννηον) Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

417. Σείριος) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exsiccet & debilitet vires humanas.

419. Πλᾶσι) Ubi Sol accesserit Scorpium, Canicula mane aliquantisper ante Solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem Sole statim labitur sub terram.

423. Ὅλμον τρίπόδην) Per ὅλμον τρίπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

426. Δεκαδώρῳ) A δῶρον, id est, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

430. Ἀθηναίης) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

433. Αὐτόγυον) Aratrum, quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

442. Ὀκτάβλωμον) Octo morsuum, a βλωμὸς morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cęna: vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

443. Ὅς κ') Ætatis, quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

446. Ἐπισπορίην.) Quasi superseminatio, quę usurpari solet cum prior sementis non est rite peracta.

448. Φράζεσθαι) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poetæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

451. Ὀμβρίμω) MS. Palat. & alii, ὀμβρηρῷ.

453. Ῥηΐδιον) Occupatione negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

458. Εὖ τ' ἂν) Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 460. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

462. Ἔαρι) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari. Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

563. Νειὸν) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. κουφίζουσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

463. Ἀλεξιάρη) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt, ἀκηλήτειρα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

467. Ἀρχόμενος) Quomodo sit arandum ἐχέτλη, stiva, quia αὐτὸ ἔχεται ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

469. Ἔνδρυον) Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vet. C. Palat. ἔνδρυον, id est, δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοέα. lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

475. Ἐκ

475. Ἐκ δ') Quia ſcilicet omnia ſepoſitoria & vaſa repleta ſint.

476. Ἐράμενον) Cum inquiſitione & delectu capientem.

479. Εἰ δὲ) Improbat hic arationem dilatam ad Solſtitium hybernum.

480. Ἥμενος) Ob culmorum brevitatem ſcilicet & paucitatem. Singula verba ſignificanter hic ponuntur ad declarandum triſtem eventum tardæ arationis.

483. Ἄλλοτε) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempeſtates variæ ſint pro voluntate Jovis.

486. Ἦμος) Pulchra Veris deſcriptio eſt.

493. Πὰρ δ' ἴθι) Id eſt, παράτρεχε, παρέρχου, ut gloſſ. & *præteri* interpretandum, potius quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, otioſis & inanibus confabulationibus tranſigat, ſed tum etiam rem familiarem promovere ſtudeat. Per χάλκειον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & otioſi ſolebant convenire ad collocutiones frivolas, ſicut apud Romanos in tonſtrinis. Pro ἐπ' ἀλέᾳ, ut conſtet verſus, quidam legunt, ἐπ' ἀλεῖα, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλέος, doctiſſ. G. Canterus ἐπαλεία uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebatur conventicula Philoſophorum: deinde quia inter ipſos plerunque de rebus leviſſimis agitabatur, factum eſt ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipſæ nugæ λέσχαι dictæ ſunt. Ἐπ' ἀλέᾳ, Euſtathii lectionem ἐπ' ἀλέᾳ, *propter teporem*, ſeu *teporis captandi gratia*, confirmat ſimile hemiſtichium infra.

497. Λεπτῇ δὲ) Ariſtot. 1. ſect. Probl. ſcribit fame diutina laborantibus pedes intumeſcere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macreſcunt. Huc alludit Poeta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

498. Πολλὰ) Veriſſimum eſt Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere diſcunt*.

504. Μῆνα) Hyemis tempus, & menſem Boreali frigore graviſſimum copioſe & eleganter deſcribit. Ληναιῶν, menſis Januarius eſt. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia ſub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βούδορα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipſos boves.

507. Ὅς τε) Naturam vini, effectus Boreæ prolixe declarat.

518. Τροχαλὸν) Inclinatum, contractum, vel properantem in inceſſu, quamlibet alioqui tardum.

520. Ἥ τε δόμων) Curam virginum in honeſtioribus familiis exponit, quæ domi aſſervabantur, nec in publicum prodibanr.

524. Ὅτ' ἀνόστεος) Polypi hæc natura eſt, teſte Plin. l. 9. c. 19. ut fame laborans ſibi pedes arrodat, quo maxima hyemis ſævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro ſuo. Vocat hanc ſpeciem Polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro ſpina habeat.

527. Ἀλλ' ἐπὶ) Sol tum cum eſt in Sagittario, diutius verſatur apud Æthiopas, qui ſunt meridionales, quam apud Græcos.

533. Γλάφυ) Pro γλαφυρόν. τρίποδι βροτῷ, homini ſeni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata*.

537. Χλαῖναν) χιτὼν interior veſtis

ftis erat, fupra quam utebantur pallio.

538. Κρόκα) Pro κροκίδα.

541. Ἶφι κταμένοιο) Quem fuit difficile profternere: vel qui fuit robuftus cum profterneretur.

545. Ὑετοῦ) Ad pluviam propulfandam: ut ἀλεὰ fit ab ἀλέασθαι. Gloff. MS. Palat. τοῦ ὄμβρου ἕνεκα ἀλεωρὴν, ad propulfandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέην, teporem.

549. Ἀὴρ πυροφόρος) Vapor ex terra in nubibus repercuffus & in aquam refolutus, decidit: humectat autem aer fata & arva.

557. Μεὶς γὰρ) Repetit admonitionem de vitando hoc menfe Januario: cujus difficultates hactenus defcripfit.

559. Τἦμος) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem fcilicet. Nam Greci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

560. Εὐφρόνη) Sic vocant Poetæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

566. Ἀρκτῦρος) Stella eft fub zona Bootæ: oritur vefpere initio veris.

566. Πανδιονὶς) Hirundinem intelligit: refpicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

569. Ἐς φάος) Poeta videtur in ea opinione effe, ut putet hirundines hieme latere quafi mortuas in fuis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

571. Ἀλλ' ὁπότ') Meffis tempus defcribit. Per φερέοικον intelligit teftudinem, quod domum fuam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æftu folebat afcendere plantas & virgulta.

574. Φεύγειν) Prohibet tempore meffis fomnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον. Ubi ut quinta verfus regio fpondæum habet pro dactylo, ita in fuperiori hemiftichio anapæftum habet pro dactylo feu fpondæo: quomodo & prima regio apud Homerum Βορέης καὶ ζέφυρος: item, Πλέονές κε μνηστῆρες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & fynizefis in iftis poteft ftatui; ut in Homerico illo,

Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.

Qua de re monuit etiam Hephæftio.

582. Ἦμος δὲ σκόλυμος) Hefiodus æftatem conftituit ἐπὶ σκολύμῳ καὶ τέττιγι: ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id eft *tempore cardui & cicadæ*, vel dum carduus & cicada eft.

589. Βίβλινος) Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, ubi nobiliffima vina funt.

592. Αἴθοπα) Vinum rubrum pinguius eft, & magis alit, tenuiufque eft, & facilius penetrat.

594. Ἀέντος) Pro eo diferte Palat. ζεφύρου legit, & gloff. ἀέντος ἀνέμου.

596 Τρὶς δ' ὕδατος) Græci nunquam merum bibere folebant. Athenæus hanc diluendi vini confuetudinem fuiffe dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquę adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

598. Εὖτ' ἂν) Id incidit in menfem Auguftum.

600. Μέτρῳ) Monet menfurandas effe fruges, ut fciat agricola quantum ex agro redeat.

602. Θῆτα) Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MSS.

MSS. Palat. Θῆτα τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

604. Καρχαρόδοντα) A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

605. Ἡμερόκοιτος) Furem intelligit.

606. Συρφετὸν) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulum.

608. Γόνατα) Usitatum est Poetis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.

609. Εὖτ' ἂν) Tempus vindemię describit.

612. Δεῖξαι) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini pręparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale pręceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

615. Πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῆνα δὲ Ληναιῶνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno definit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam tali clausula concludit: πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit*. Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quę verba absolvunt agriculturæ pręcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

618. Εἰ δέ σε) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces.

626. Χείμαρρον) Clavum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractę aquam in sentina collectam emittunt.

627. Ἐγκάτθεο) MS. ἐγκάτθεο.

633. Ὡς περ) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

639. Νάσσατο) Describit nunc patriam suam Poeta.

643. Νῆ' ὀλίγην) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

649. Οὔτε τι) Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius prę aliis.

654. Ἀμφιδάμαντος) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erithręos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

663. Ἤματα) Tempus navigationis commodissimum tradit, ęstivum scilicet.

669. Ἐν τοῖς) Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

670. Εὐκρινέας αὔρας) Vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesii, & similes placidi.

678. Ἄλλος) Vernam navigationem describit, quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quę tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecunię.

688. Ὅσσ' ἀγορεύω) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero, ὥς σε κελεύω.

694. Μέ-

694. Μέτρα) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι. Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸ ὡραῖον πλεῖν.

695. Ὡραῖος)Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

696. Τεσσαρακοντ.) Al. τεσσαράκοντα.

698. Τέτορ') Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

704. Δειπνολόχης) Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia.

705. Ἄτερ δαλοῦ) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν πρὸ καιροῦ vocat & præcocem.

706. Εὖ δ') De religione præcipit. ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

707. Μηδὲ) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

711. Δὶς τόσα) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

714. Σὸ δὲ) Tu vites omnia quę in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus prę se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

715. Μηδὲ πολύξεινον) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quę erat sacrosancta.

721. Κακοὶ ἥποις) V. C. Palat. κακοί γ' ἥπης: & mox ἀκέσιος. al. κ' ἥποις.

722. Δυσπέμφελ@) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

727. Μηδ' ἄντ') Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

728. Αἴοντα) Al. Ἀνόντος.

731. Ἕζόμεν@) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

733. Μηδ' αἰδοῖα) A congressu uxoris ne accedas ad sacra.

735. Μηδ' ἀπὸ) Ab hilariore convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

742. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο) Ungues non esse pręcidendos in convivio, præsertim solemni. πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

744. Μηδὲ ποτ' οἰνοχόην) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compotationibus, Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

746. Μηδὲ δόμον) Spartam quam natus es orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

747. Κό-

747. Κορώνη) Fama ſiniſtra & maligna poteſt intelligi. λακέρυζα, pro κελάρυζα.

748. Μηδ' ἀπὸ) Ex ollis nondum ſacrificatis & illibatis non capiendum eſſe cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιῤῥέκτους intelligunt ollas ſupra focum ſtantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infuſi, menſis impoſiti atque conſecrati ſunt.

750. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι) Prohibet liberorum collocationem ſuper ſepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non ſint movenda,) quod priſcis infauſtum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν. Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id eſt, ipſum Gynæceum. Heſiodus ergo ne ejuſmodi puerulos, matrum λουτροῖς aſſueſcere ſinant, ex diſciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore exiſtimabant, diligenter monet. Ibid. οὐ γὰρ ἄμεινον. Vetus clauſula, qua potiſſimum utebantur in interdictis ſuis principes, erat, οὐ γὰρ ἄμεινον.

757. Μηδέ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui ſacram doctrinam commaculant.

760. Δεινὴν) Boni nominis præcipuam curam habendam eſſe vult, quia (verſu ſequenti,) nulla fama prorſus evaneſcat tanquam inanis, & non omnino de nihilo ſit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam ineſſe. Ex hoc loco deſumpſit Virgilius deſcriptionem famæ, 4. Æneid. *Fama malum, &c.*

764. Φημίζουσι) Ita C. V. alii φυμίζουσι. Θ. γ. τοι.

ἩΣΙΌΔΟΥ τοῦ ἈΣΧΡΈΟΥ

Ἡ Μ Έ Ρ Α Ι.

ARGUMENTUM.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ rationem, cum illa nobis u- *sui*

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
Ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
Ἡ μὲν, ὄϊς πείκειν, ἡ δ', εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, προβάλοιτό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν·
Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορόν ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι·
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κούρῃ τε γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

Ση-

HESIODI ASCRÆI

DIES.

ARGUMENTUM.

sui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus ciet pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum; quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
Hæ enim dies sunt Jove a prudente.
Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona ambæ dies mensis
Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier & inchoet opus.
Mensis autem inchoati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis, & gregibus ovium,

Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέῳ ἤματι ἵστορα φῶτα,
Γίνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃ δὲ τετρὰς
Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον τιννυμένας τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μαλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
Νήϊά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώϊον ἦμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὰς πανατήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσσῃ· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠοῦς γινομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων

Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bonæ est indolis.
Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
Doloribus conficere animum valde hæc perfecta est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Orcum vindicantes, quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere tenues.
Nona autem media pomeridiana, melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertiam nonam mensis optimam
Incipiendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis, & equis celeribus.
Navem multa transtra habentem celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci veracem dicunt.
Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cæteræ autem intermediæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων. 64

ΤΕΛΟΣ.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus Diis,
Auguria observans, & delicta evitans. 64

FINIS.

ANNOTATIONES

IN DIES.

2. ΠΕφραδέμεν δμώεσσι. τριηκάδα μηνὸς) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίστωνται σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γνωμένην.

6. Πρῶτον ἔνη) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένου μηνός, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσταμένου, tertiam τρίτην ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμένου. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id est, xx. diem. Tertiæ primam, πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, secundam, ὀγδόην φθίνοντος, tertiam, ἑβδόμην φθίνοντος, usque ad τριακάδα, i. e. 30. diem, quam etiam ἔνην καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδόντων καὶ ἀκρείων prætermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἔνη igitur primus dies est, pro ἔνη καὶ νέα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum; sunt enim omnia initia sacra: τετρὰς, pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis 2. & 3. itemque 5. & sexto, diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus. nam humores alit crescentia Lunæ.

10. Ἑνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν, ὄϊς,) Per synæresin pro ὄϊας.

13. Τῇ) Id est, ταύτῃ. ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aere pendens.

14. Ἥμερτος) Quidam legunt ἐκπλεῖν, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xxⅠ. diem, quasi cumulatum & adauctum.

16. Μῆνός.) Ait XVIII. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim sementem facere in solo humidiore justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἕκτη) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἕκτην μέσσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex ficciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι ἄτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι μέγα. MSS. Γείνασθαι μέγα.

27. Ταμνέμεν) Hoc loco, ἀγχίζειν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσοῦντος, diebus τοῦ φθίνοντος continuo insequentibus.

29. Γίνεσθαι) Hic pro πεπυκασμένῳ nonnulla exemplaria habent πεπυυμένῳ.

30. Ἐσθλὴ) Τετράς, vocat diem 14. τετράδα μέσσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετρὰ δ') Quartum diem a fine mensis, & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσσῃ δ') Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum statim corrumpitur.

43. Βάλλειν. ὑλοτόμον) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur, decrescente Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆα) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur v. 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνὰς) Nona dies media, id est, XIX. meridiana, melior est. ἐπιδείελα adverb. pluralis numeri, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δείελα. Derivatur a δείελος, crepusculum.

47. Πρωτίστη) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter tergerminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι οὔ ποτε πάγκακον) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι) Loquitur de XIX. die

die mensis, biduo nempe ante ἕνην καὶ νέαν.

51. Ἄρξασθαι) Græcismus pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ', &c.) Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet.

55. Τετράδι) Diem XIIII. intelligit.

56. Μέσσῃ. παῦροι δ' αὖτε) Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus. Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt, principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ') Μεταδούπιοι promiscuum sonat. ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀκήρια, quasi dicas inania.

90. Ἄλλος) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε) Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων) Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟ-

Η'ΣΙΟ'ΔΟΥ τοῦ Α'ΣΚΡΑΙ'ΟΥ

Α'ΣΠΙ'Σ Η'ΡΑΚΛΕ'ΟΥΣ.

ARGUMENTUM.

Inscribitur hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphytrio:

Η" οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Η'λυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Α'μφιτρύωνα
Α'λκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Η'λεκτρύωνος.
Η" ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυγεράων
Εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
Τάων ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι,
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Α'φροδίτης.
Η" δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
Ω's οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
Η' μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Ε's Θήβας ἱκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
Ε"νθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Η'λεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Η"s ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Α'νδρῶν ἡρώων Ταφίων ἠδὲ Τηλεβοάων.

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM.

trio: hic reverſus a prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Jolao proficiſcitur adverſus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho deprædabatur. Profectus igitur ſcuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congreſſus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio ſuo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themiſtonoen.

Aut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, ſecuta martium Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum diſſipatoris Electryonis:
Quæ mulierum genus ſuperabat mollium
Formaque & proceritate, mente utique nulla cum ea certabat
Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus
Tale quiddam ſpirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis exiſtens, tam animo ſuum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ejus patrem præſtantem occidiſſet, vi domitum,
Ira commotus propter boves, relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, ſupplicans ſcutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorſim abſque concubitu deſiderabili. Non enim licebat ipſi
Ante lectum conſcendere formoſæ Electryonidis,
Quam cædem ultus eſſet fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combuſſiſſet igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.

Ita

Ὥς γὰρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ἐπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα,
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχίμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
Ἕσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ,
Ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἥρως
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὕπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην)
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην.
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος

Αὐ-

Ita enim constitutum ipsi erat, Diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una cupidi bellique præliique,
Bœotii equitando insignes, supra clypeos spirantes,
Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
Gaudens populis. At pater hominum, Deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter (taret.
Et hominibus rerum indagatoribus damnorum depulsorem plan-
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum.
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est,
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
Illa autem a Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haudquaquam similes, quanquam fratres essent.
Alterum siquidem deteriorem, alterum autem longe præstantio-
Magnum ac validum, vim Herculanam. (rem virum,
Hunc quidem compressa a nubium offuscatore Saturnio,
Iphicleum autem, hastarum a concussore Amphitryone, (bens:
Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concum-
Alterum autem, cum Jove Saturnio Deorũ imperatore omnium,
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
Ἵππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην·
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
  Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων.
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἧι ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
Ἣν ἄτην ἀχέων. ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,

Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgorem ignis ardentis,
Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactis sub curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus egregius,
Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interempturum esse; & inclyta arma despoliaturum.
Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam:
Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso:
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,
Præter Herculem & gloriosum Jolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Jolaum.
O heros Jolae, mortalium longe charissime omnium,
Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata; (frontes:
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes
Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibus,
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,
Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumulans
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,

Ni-

Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὅς νῶϊ κεφαληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Ἦ μὴν καὶ φρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἵ δή σφι σχεδὸν εἰσι. λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
Πάντη ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·

Κρα-

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis.
Enimvero, validus licet sit, tamen exsaturabitur bello.
Hunc contra allocutus est inculpatus Jolaus:
O venerande, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus.
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior, quam epulæ.
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est.
O heros Jolae, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros malorum depulsorem ferrum,
Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram,
Rejecit in tergum. in hac multæ erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lachrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
Nigræ aquilæ contectæ alis
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἷλε πανάιολον· οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης,
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωϋτὰ ἔργα.
Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τώ γε
Οὐδέτεροι τρεέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, adamantinam, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini. (quam
At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo quis-
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido,
Splendens: cæruleæ vero laminæ erant ductæ.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens,
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio volitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.
In eo tumultus, terror, & homicidium ardebant.
In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perniciosa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum,
Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine viro-
Sævum videns, clamoribusque ingravescens.
In eo autem & serpentum capita sævorum erant haudquaquam effabilium,
Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera hominum
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.
Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draconibus
Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.
In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & ruentium,
Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.
Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger

Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξερίποντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκτην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων·
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸν Ὄλυμπος·
Ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων. Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.

Τῶν

Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus dejectis
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique agrestesque sues, trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
Mopsumque Ampycidem, Titaresium, filium Martis,
Theseumque Ægidem, similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus, atque Asbolus augur,
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
Currui insistens. juxta autem Pavorque Metusque
Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet incendere,
Hastam habens in manibus aureamque galeam, (vum.
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium sæ-
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Desiderabile quiddam personabat Jovis & Latonæ filius
Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur Olympus.
Ibi & cœtus, circum autem opulentia infinita erat coronatus
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant cantum
Musæ Pierides, suave quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧσο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεὺς,
Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ·
Θαῦμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο.
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο,
Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐῤῥίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐῤῥώοντο,
Ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
Δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπτον,
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο

Αἰ-

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.
In eo autem & pulchricomæ Danaes filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus, neque longe separatus
Miraculum magnū dictu: quoniam nusquam nitebatur. (ab illo:
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum nigro capulo ensis pendebat,
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
Aureæ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem fugienti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam cientes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autē contra pugnam conferebant. post ipsos autem
Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ, terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupiebant

Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθυύεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων,
Ἄτροπος, οὔ τι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
Χλωρὴ, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
Γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν.
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα·
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα.
Βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.

Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens faucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat, (ſent
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia poſtquam exſatiaſ-
Sanguine hominis, ipſum quidem abjiciebant poſt tergum:
Retro autem in tumultum & ſtragem feſtinabant iterum ire.
Clotho & Lacheſis ipſis aſtabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: ſed tamen
Aliis quidem præſtantiorque erat, & natu maxima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam inſtituebant:
Sævoque modo ſeipſas mutuo aſpiciebant, oculis ſuccenſentes.
Inter ſe autem ungues manuſque audaces exæquabant.
Juxta autem & Caligo ſtabat, miſera, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhauſta, & compreſſa,
Craſſis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor deſtillabat in terram. ipſa autem terribiliter dentes ſtrin-
Stabat, multuſque pulvis conſtraverat ei humeros, (gens
Lachrymis humida. juxta autem turrita urbs hominum.
Aureæ autem ipſam tenebat ſuperliminaribus adaptatæ
Septem portæ: hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii ſiquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multuſque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor reſplendebat,
In manibus famulorum. Mulieres autem venuſtate florentes
Præibant, quas chori ſaltantes ſequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipſos frangebatur echo.
Illæ autem ad citharam ducebant chorum amabilem.
Inde rurſum ex alia parte juvenes comeſſabantur ad fiſtulam:
Alii quidem contra ludentes ſaltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. ſub tibicine autem ſinguli
Procedebant, totamque urbem lætitiæ choreæque
Voluptateſque tenebant. Alii autem rurſus extra oppidum
Tergis equorum conſcenſis currebant. aratores autem
Proſcindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: ſed erat profunda ſeges, ubi alii quidem me-
Mucronibus acutis incurvos culmos, (tebant
Gravidos ſpicis, veluti Cereris donum.

Alii

Οἱ δ' ἄρ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, ϗ ἐπίπλον ἀλωῶ.
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Οἱ δὲ αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς ϗ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βεβριθομένων φύλλοισι ϗ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος φύλλοισι ϗ ἀργυρέοισι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν ἂν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βεβριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
Οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε ϗ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρουν
Ἄνδρες θηρευταὶ, ϗ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον ϗ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
Τοῖσι δὲ ϗ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν ϗ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν ϗ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Ἄλλο

Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream.
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis. 295
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vitium
Aureus erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
Agitatus foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque, 299
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimi-(cabant
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur,
Viri venatores, & asperis dentibus canes duos ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere. 304
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene contextis autem in curribus
Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant.
Illi quidē igitur perpetuum habebant laborē, neque enim dū ipsis
Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen. 311
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
Circa extremā autem oram manabat Oceanus, inundanti similis,
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi 316
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasciviebant,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expoliens manibus: quem quidem Jovis fortis filius
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum, 321
Similis fulguri patris Jovis Ægiochi,
Leviter ingrediens, huic autem auriga fortis Jolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.
Prope autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva, 325
Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur.
Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.

Sed

Ἄλλο δέ σοι τι ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς.
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἔνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὔ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἑ φημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄματον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα

Τῶ

Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime populorum.
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem homines perimentem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
  Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens.
Celeriter tunc igitur Jove natus Jolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis belli.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos resonabat Echo.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea.
  Cygne ignave, cur nobis immittitis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem Regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congrediamur bellando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Omnibus viribus incumbens, magnumque illius clypeū perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastę impetu.
Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
  Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,

Huic

Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ πότ᾽ ἀπ᾽ ἀπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ᾽ ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ᾽ ἔπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ᾽ ὑποσσευομένων κανάχιζε πόσ᾽ εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ᾽ αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, ἕως πεδίον δ᾽ ἀφίκωνται.
Ὡς οἳ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ᾽ Ἰαωλκὸς
Ἄρνη τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
Φωνῇ ὑπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον. οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Οἷος δ᾽ ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
Ὀρθὰς δ᾽ ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν.
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου,
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση.
Καί τε πανημέριος τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ᾽ ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ᾽ ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ᾽ ἰαχὴ ἄραβός θ᾽ ἅμα γίνετ᾽ ὀδόντων·
Οἱ δ᾽ ὥς τ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχεσθον
Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πίσ-

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
At tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii Regis.
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ,
Populique altiradices refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Jaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt.magnum autem intonuit prudens Jupiter,
Et a Cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis sævus aspectu
Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in dorso horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
Quando & milio aristæ nascuntur,
Quod æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris,
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ

Πίονος, ὃν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
Χώρου ἀΐδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη,
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.
Ὣς ἔριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱὸς,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστιόων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἐσσυμένως, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσα,
Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθά μιν ἴσχει·
Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὖλιος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.

Οὐ

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emiſſa: ipſe autem aberrarit alibi
Loci ignarus exiſtens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acerbam inſtituerunt.
Sic & hi duo cum clamore contra ſe mutuo irruerunt.
Ibi ſane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream haſtam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, haſta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percuſſit valde, amboſque abſcidit tendones
Homicida lancea. magnum vero robur concidit viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelſa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipſum autem reſonabant arma variegata ære.
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnoſus filius.
Ipſe autem occiſorem hominum Martem accedentem obſervans,
Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Diſſecta, quam celerrime dulcem animum abſtulit:
Avide autem hujus nigrum expletur cor,
At cæſiis intuens oculis ſævum, coſtaſque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quiſquam ipſum
Suſtinet ex adverſo aſpiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades inſatiabilis bello
Contra Martem ſtetit, in præcordiis audaciam augens
Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
Utrique autem cum clamore alter alterum invaſerunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata ſaltu volvitur, fragorque
Venit ſubito ingens, collis autem ipſi obvius fit
Altus, ad quem curſu defertur, ubi ipſam retinet:
Tanto ille fremitu, curruum gravator, pernicioſus Mars
Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis Ægiochi
Obviam venit Marti, tenebroſam habens ægidem.
Sæva autem torve intuens, verbis volucribus allocuta eſt.
Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐςὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν, ἑοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνειῶτος,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάρκος ἄραξεν,
Δόρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσῃ.
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἵππους μαςιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

ΤΕΛΟΣ.

Ne-

Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans: & conjecit æratam hastam
Magno impetu, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetum avertit, manu deflectens a curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio acuto
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hastam vibrans: in terram autem prostravit mediam.
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & a terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in magnum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Jolaus,
Cygno despoliato, armis ad humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ab urbem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At cæsiis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domus patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
Qui prope urbem habitabat inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque urbem, celebremque Jaolcum,
Arnenque, & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, charum beatis Diis.
Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit Anaurus,
Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

F I N I S.

ANNOTATIONES

IN SCUTUM HERCULIS.

1. H" οἵη) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀκαρίδιον initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille L. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἠοῖαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἢ οἵη, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἠοίας posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur ἠοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur; itaque & ab ἢ οἵη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus & scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio; sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, quę Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κυανεάων) Religio fuit in versu qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes poeticas. Legendum κυανεοιῶν.

13. E'ς Θήβας ἱκέτευσε) I'κετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τοὺς Καδμείους ἐπῴχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas imploraturus auxilium Cadmæorum proficiscebatur. Quæ ἱκετεία veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. O" οἱ Διόθεν θέμις ἦεν) Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, ὅπερ διορθώσασθαι ἀδύνατον, & per consequens, ὅπερ μὴ καθορθώσασθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖόν ἐστι. Cæterum vox Διόθεν ad juramentum spectat quod præcesserat. Qui-

cun-

cunque ergo juramento se obstringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις Διόθεν: quare jusjurandum, *Jovisjurandum* dixerunt veteres.

29. Α'ιδρείῃσι) Legitur etiam φυτλᾶσαι.

36. Εὐνῇ) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

90. Ὅς προλιπὼν) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέτλιος) Hic etiam pro μάλα, e Palatin. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

91. Αὐτὰρ) Pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτελλεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Ἠ' θεῶ) Ita C. Palat. Alii ὦ θεῶ.

105. Ὅς Θήβης) Fuit & Thebe in Ægypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπιδα) Palat. φέρτερα.

116. Θυμῷ) Nonnulli codices habet μυθῷ.

118. Ἰόλαε) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi.

122. Ὀρειχάλκοιο) Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorem.

123. Ἡφαίστου) Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & αἰστόω destruo.

130. Καββάλλετ') Est alia lectio, quæ pro δ' ἐπιθεῖ, ut est in Palat. habet δέ τοι ἔσχεν.

139. Χερσί) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. in MS. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος: quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λαμπόμενον) Alias κυκνοῦ.

153. Σειρίῳ) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δὲ) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ἦν καὶ προδίωξις καὶ ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες θεαὶ ἐζωγραφημέναι· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλοῦνται τοῦτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλοῦνται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii, qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Trojana pubes pugnę ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis ......
Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt
Infensi, &c.

165. Ἀμφιτρυωνιάδης) Sunt cum Palat. qui legant θαυμαστά. Τὰ δὲ δαίετο θαυμαστὰ ἔργα. Videtur legisse Diaconus, θαυμαστά, quod glossa sua satis declarat.

167. Κυκνέω) Idem Palatin. & quędam alia exempl. habent Κυάνεοι.

176. Τοὶ δ') Alii malunt κότεόν τε, & irascebantur, seu incendebantur. & ita Palat.

178. Ἐν δ' ἦν) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον) Alia exempl. habent Θέρσόν τε.

202. Ἱμερόεν) Deest fortasse articulus, ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἄδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος) Scribendum omnino existimo: Θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος. Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, est, ἠχώ τινα ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fructus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ. ubi Diaconus interpretatur, ἐκλᾶτο ἡ ἠχώ, sicut hoc loco, ἄγνυτ' Ὄλυμπος, nihil aliud est.

216. Ἐν δ' ἦν) Perseum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκεον) Quædam exempl. habent, νόημα τοιοῦτο. Palat. νόημ' ἐπὶ τοῦτο.

227. Κυτ') Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάρναντ') Quidam legunt Ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες) Alii malunt, γῆρας τ' ἐμεμάρπτει.

252. Αἷμα) Legitur etiam μάρπτοιεν. sed cum μεμάρποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἱέμεναι μαπέειν. & vers. 304. ἱέμενοι μαπέειν.

259. Ἄτροπος) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦγε, ut Palat.

276. Χερσὶν) Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς) Nonnulli codices habent κορυνιόεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ δὲ ἀκάρπιαν ὄγκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν) Pro ἐπίπλειν Palat. & alii legunt ἔπιτνον.

293. Οἱ δ' αὖτ') In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρους est in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304. Ἱέμενοι) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

326. Καὶ σφέας) Alias φωνήσας.

330. Ἄλλο) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω.

333. Αὐτὸς) Quædam exemplaria, inter quę Palat. habent ἐπὶ νῶτα, pro ἐπιόντα.

344. Αἰγίδ') Περισσειάχητε, idem cod.

356. Τοῦ γὰρ ὀπῆς παῖδα) In Solonis legibus opponebantur βίνειν (male legitur βαίνειν) & ὀπύειν. Hesych. βίνειν, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπύειν.

364. Πεσεῖν) Notandum est hic σάκος poni priore longa, ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.

372. Ἡνίοχοι) Scribe cum Palat. ἔμπαλιν.

374. Ὡς δ' ὅτ') Comparatio hæc est Homero frequens.

384. Καδ' δ') Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399. Τοὺς τε θέρει) Σπείρωσιν Palatin.

401. Τὴν ὥρην) Lege ὀρυγμαδός.

415. Οὐδ') Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Seleucum quemdam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum.

423. Ἀμφὶ δέ τι βραχὺ, &c.) Τάχεα ποικίλα sunt, sicut Terentio vestis varia, ἡ πολυτελής. Nec discedit multum Diaconus, qui interpretatur κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

425. Αὐτὸς) Aut retinendum ἐπιόντα, ut supra, aut κροτέοντα, ut in Palatino.

431. Οὐρῇ) Legitur etiam μαστιχόων.

450. Ὦ ἔρατ' ἀλλ' οὐ) Palat. Ἄρηος.

458. Ἔνθ' αὖτ') MS. Ἡρακλῆϊ. editi quidem Ἡρακλεῖ.

CA-

CATALOGUS LIBRORUM

HESIODI,

Quorum plerique omnes interierunt.

Ἔργα καὶ ἡμέραι.
Ἀσπίς.
Θεογονία.
Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχον τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ.
Ἀστρονομία μεγάλη, ἢ ἀστρικὴ βίβλος.
Ἠοῖαι μεγάλαι, ἢ γυναικῶν κατάλογος.
Κατάλογος.
Αἰγίμιος.
Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων.
Ἐπιθαλάμιος Πηλέως καὶ Θέτιδος.
Ὑποθῆκαι Χείρωνος.
Γενεαλογίαι ἡρωϊκαὶ, ἢ Ἡρωογονία.
Γῆς περίοδος.

{ Ἔπη μαντικά. / Ἐξήγησις ἐπὶ τέρασιν. } Ex opinione quorumdam Pausanias.

Θεῖοι λόγοι. } distinguuntur a Θεογονίᾳ Hesiodi ejusdem Θεῖοι λόγοι a Maximo Tyrio.

Quidam librum Hesiodi *De Herbis* ex Plinio addunt.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ἈΠΟΣΠΑΣΜΆΤΙΑ.

Ex Eustathio.

Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱὸν,
Ὃν δὴ ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε
Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.

Ex Eodem.

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν, οὐδὲ κατέκλα·
Ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάεσκε πόδεσσι.

Ex Eodem.

-------- ἕνεκα Νύμφης
Εὐράμενος ἵλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότητι.

Ex Eodem.

Ἐν δίῃ Ὑρίῃ Βοιωτίῃ ἔτρεφε κούρην.

Ex Eodem.

Καὶ γάρ σφιν κεφαλῆφι κατὰ κρύος αἰνὸν ἔχευεν.
Ἄλφος γὰρ χρόα πάντα κατέσχεθεν. ἐν δέ νυ χαῖται
Ἔρρεον ἐκ κεφαλέων. ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Ex Eodem.

Ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.

Ex Eodem.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐΰζωνος Πολυκάστη
Νέστορος ὁπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο
Περσέπολιν μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Ex eodem ad Iliad. B.

Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Ibidem.

Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονας υἱέας ἐσθλοὺς
Ἕνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνίοις.

Ex Strabone.

Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
Γείνατο, καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.

Ex

HESIODI
FRAGMENTA.

Ex Eustathio.

URania peperit Linum amabilem filium,
Quem quotquot sunt homines cantores & fidicines,
Omnes lugent in conviviis & choris,
Incipientesque Linum & desinentes vocant.

Ex Eodem.

Per summum spicarum fructum cucurrit, neque rupit,
Sed in acutis aristis cursitavit pedibus.

Ex Eodem.

.... propterea Nympham
Cum invenisset faventem, mistus est amabili concubitu.

Ex Eodem.

In divina Hyria Bœotia nutrivit puellam.

Ex Eodem.

Etenim eorum capitibus effudit frigus grave.
Vitiligo enim cutem omnem tenuit, capilli vero
Defluebant ex capitibus, & decalvabantur pulcra capita.

Ex Eodem.

Quique ex Lilæa profundit pulcre fluentem aquam.

Ex Eodem.

Telemacho vero peperit bene cincta Polycasta,
Nestoris minima natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista per auream Venerem.

Ex Eodem.

Nestor solus vitavit in florida Gereno.

Ibidem.

Occidit Nelei laboris ferentes filios fortes
Undecim, duodecimus vero Gerenius eques Nestor,
Peregrinus evasit, apud Gerenios equitandi peritos.

Ex Strabone.

Et filiam Arabi, quem Mercurius innoxius
Genuit & Thronia filia Beli Regis.

Ex

Ex Eodem.

Υἱεῖς ἐξεγένοντο, Λυκάονος ἀντιθέοιο,
Ὅν ποτε τίκτε Πελασγός.

Ex Eodem.

Ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
Τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Λεκτοὺς ἐκ γαίης Ἀλέας πόρε Δευκαλίωνι.

Ex Eodem.

Ὤικει δ᾽ Ὠλενίου πέτρην ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθαις
Εὐρεῖος Πείροιο.

Ex Eodem.

Ἐξ ὧν οὔρειαι νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
Καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων ἀμηχανοεργῶν,
Κούρητές τε θεοί, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

Ex Eodem.

Θαῦμά μ᾽ ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεὸς ὀλύνθους
Οὗτος ἔχει, μικρός περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμόν.

Responsio ex Eodem.

Μυρίοι εἰσὶν ἀριθμὸν, ἄπερ μέτρου γε μέδιμνος.
Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἐδύναιο.
Ὣς φάτο, καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου,
Καὶ τότε δὴ Κάλχανθ᾽ ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Ex Eodem.

Ὅς παρὰ Πανοπῖδα ······ Γληχῶνά τ᾽ ἐρυμνὴν,
Καί τε δι᾽ Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἶσι, δράκων ὥς.

Ex Eodem.

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν ἀπήναις οἰκί᾽ ἐχόντων.

Ex Eodem.

Αἰθίοπας Λίβυάς τ᾽ ἠδὲ Σκύθας ἱππημολγούς.

Ex Eodem.

Δωδώνην φηγόν τε Πελασγῶν ἕδρανον ἧεν.

Apud Eundem, ἐκ τῶν Ἠοίων.

Ἢ οἵη διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς,
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ᾽ Ἀμύροιο,
Νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Ex Pausania.

Ὕηττος δὲ Μόλουρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
Κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἕνεχ᾽ ἧς ἀλόχοιο,
Οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο.

Ἵξεν

Ex Eodem.

Filii nati sunt Lycaonis, Diis similis,
Quem olim genuerat Pelasgus.

Ex Eodem.

Certe enim Locrus Lelegon præerat populis,
Quos olim Saturnius Jupiter immortalia consilia agitans
Electos ex terra Aleas dederat Deucalioni.

Ex Eodem.

Habitavit Oleniam rupem, fluvii ad ripas
Benefluentis Piri.

Ex Eodem.

Ex quibus montanæ Nymphæ ortæ sunt,
Et genus nequam Satyrorum malorum facinorum auctorum
Curetesque Dii, ludorum amantes, saltatores.

Ex Eodem.

Admiratio animum meum tenet, qui tot caprificus grossos
Hic habeat, quamvis parvus; dixeris numerum.

Responsio ex Eodem.

Decies mille sunt numero, medimnus sine mensura,
Unus vero superest, quem numerare nequisti.
Sic dixit, & iis verus numerus mensuræ cognitus est.
Tum vero Calchantem somnus mortis texit.

Ex Eodem.

Qui ad Panopidem...... & Gleconem munitam
Et qui per Orchomenum circumvolutus it, ut serpens.

Ex Eodem.

Galactophagorum in terram, habentium domus in plaustris.

Ex Eodem.

Æthiopas, Libyasque, & Scythas, qui equas mulgent.

Ex Eodem.

Dodonamque, & ad fagum Pelasgorum sedem ivit.

Apud Eundem, ex Eoeis.

Aut qualis gemina sacra incolens juga,
Dotio in campo, e regione racemosi Amyri,
Abluit, aqua Bœbeide, pedem virgo intacta.

Ex Pausania.

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
Cum occidisset domi, propter concubitum ejus conjugis,
Domo relicta, fugit Argo equos pascente,

Ve-

Γξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὅγ' Ἥρως
Δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπιεικές.

Ex Eodem.

Φύλας δ' ὤπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειποφίλην. ἣ δ' εἶδος ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη.
Ἡ δέ οἱ ······ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρώ τ' ἠϊδῆ ἰκέλην φαέεσσι σελήνης.
Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
Γείνατο Χείρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

Ex Scholiaste Apollonii.

Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν,
Νέστωρ τε Χρόμιός τε, Περικλύμενός τ' ἀγέρωχος
Ὄλβιος, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Παντοῖ'· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
Αἰετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο (θαῦμα ἰδέσθαι)
Μύρμηξ. ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα.
Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
Παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε
Βουλῇ Ἀθηναίης.

Ex Eodem.

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίμου κυδαλίμοιο.

Ex Eodem.

Εὖθ' οἵγ' ἠρχέσθην * Αἰνηίῳ ὑψιμέδοντι.

Ex Eodem.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διιπετέος ποταμοῖο.

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis,
ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ.

Ἕλληνες δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες,
Δῶρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δὲ γένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
Σαλμωνεύς ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος περιήρης.

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Τῇ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθὼ ἐς ἠγαθέην, καὶ ἔφρασεν ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτε Ἴσχυς γῆμε Κόρωνιν
Εἰλατίδης Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.

Ex

Venit vero Orchomenum Minyarum, eumque Heros
Excepit & opum partem largitus est, ut æquum erat.

Ex Eodem.

Phylas compressit filiam clari Jolai
Lipophilen; erat autem forma Deabus similis.
Illa vero ei...... filium domi peperit.
Theronemque pulcram similem radiis Lunæ.
Thero vero cum incidisset in ulnas Apollinis,
Peperit fortem Chironem equorum domitorem.

Ex Scholiaste Apollonii.

Duodecim enim Nelei præstantis filii eramus,
Nestor, Chromiusque, & Periclymenus ferox,
Felix, cui dederat dona Neptunus terræ quassator
Omnis generis; aliquando enim inter aves videbatur
Aquila, aliquando vero erat, (mirabile visu!)
Formica, aliquando apium splendida examina,
Aliquando terribilis serpens, & ferus. Habebatque dona
Omnis generis, quæ dici nequeunt, & eum deinde fefellerunt
Minervæ consilio.

Ex Eodem.

Thessamenus sobolem Cleædemi illustris.

Ex Eodem.

Recteque illi vovebant Æneio supremo.

Ex Eodem.

Æetes vero filius mortalibus illucentis Solis.

Ex Eodem.

Ipse autem in exundationibus fluvii a Jove delapsi.

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis,
in Heroum genealogia.

Græci fuerunt jus dicentes Reges
Dorusque, Xuthusque, & Æolus gaudens equis,
Æolidæque fuerunt jus dicentes Reges,
Cretheus, & Athamas, & Sisyphus versutus,
Salmoneus injustus atque animi præter modum elati.

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Venit igitur illi nuncius corvus sacro a convivio,
Pythonem in divinam, & dixit facta ignota
Phœbo intonso, Ichyn duxisse Coronidem,
Ilatidem, Phlegyæ Diogneti filiam.

Ex Eodem.

Τὼδ' Ἀμαρυγκείδης Ἱππόστρατος ὄζος Ἄρηος.
Φυκτέος ἀγλαὸς υἱὸς Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Ex Eodem.

Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Αὐτὸν μὲν σχέσθαι. κρύψαι δ' ἀδόκητον * μάχαιράν τε
Καλήν, ἥν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
Ὡς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
Αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκῴοισι δαμείη.

Ex Eodem.

Αἴσων, ὃς τέκε θ' υἱὸν Ἰάσονα ποιμένα λαῶν,
Ὃν Χείρων θρέψεν ἐνὶ Πηλίῳ ὑλήεντι.

Ex Eodem, ἐν ὑποθήκαις.

Εὖ νύ τοι ἕκαστα μεταλλᾷ * ἀειδευέτησι.

Ex Eodem.

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτος ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
Μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Ex Eodem, ἐκ τῶν Ἠοίων.

Ἢ οἵη Φθίῃ Χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσα
Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

Ex Eodem, ex iisdem.

Ἢ οἵη Ὑρίη πυκινόφρων Μυκιονίκη,
Ἣ τέκεν Εὔφημον Γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex Eodem.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
Μοῦνος ἐὼν ἤχαλλε, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
Τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας,
Οἳ δή τοι, πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπρῴροιο.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Ἔστι τις Ἑλλοπίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων,
Ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν.
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἔνθα γε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται.

Τὴν

Ex Eodem.

Hanc vero Amaryncides Hippostratus, bellicosus.
Phyšteus inclytus filius, Epeorum dux virorum.

Ex Eodem.

Hoc animo ejus optimum visum est consilium
Ipsum quidem retinere, occultare vero inexspectatum & gladium
Pulcrum, quem ei fabricarat inclytus Vulcanus.
Ut hunc quærens solus, per altum Pelium,
Rursus a Centauris montanis domaretur.

Ex Eodem.

Æson, qui genuit filium Jasonem pastorem populorum,
Quem Chiron nutriit, in Pelio sylvoso.

Ex eodem, in Monitis.

Recte hæc singula quærit * immortalibus.

Ex Eodem.

In Delo primus ego & Homerus Poetæ
Canebamus, novis hymnis fuentes cantionem. (Latona.
Phœbum Apollinem, qui habet aureum ensem, & quem peperit

Ex Eodem, in Eœis.

Aut qualis Phthia, habens formam a Gratiis,
Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

Ex eodem, in iisdem.

Aut qualis Hyria prudens Mecionice,
Quæ peperit Euphemum terræ domino & quassatori,
Mista concubitu aureæ Veneris.

Ex Eodem.

Hæc gravida facta peperit Æacum gaudentem equis,
Sed postquam juventutis amabilis attigit mensuram,
Solus cum esset, dolebat; pater vero hominum & Deorum
Quotquot erant formicæ, intra amabilem Insulam,
Eas viros fecit, & mulieres ampla cingula habentes.
Qui primum instruxerunt naves utrimque remis actas,
Et primi vela posuerunt navis nigram proram habentis.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Est quædam Ellopia dives segetum & pascuorum,
Abundans ovibus & bobus quibus pedes recurvi.
Inhabitantque eam viri habentes multos agnos, & boves,
Multi, innumeri, genera mortalium hominum.
Illic quædam Dodona, in extremo tractu, condita est.

Hanc

Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι
Τίμιον ἀνθρώποις, ναῖον δ' ἐνὶ πυθμένι φηγοῦ.
Ἔνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται.
Ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ
Δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.

Ex Eodem.

Ἣ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλυτῷ Μενελάῳ,
Ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον ὄζον Ἄρηος.

Ex Eodem.

Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην.

Ex Æschyli Scholiaste.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν.
Τοῦ δ' υἱεῖς τ' ἐγένοντο Δηΐων τε Κλυτίος τε,
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἠδ' Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος.
Τοὺς δὲ μέθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχη κρείουσα, παλαιὸν γένος Αὐβολίδαο.

Ex Athenæo, ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας.

------ τῷδε Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου.
Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

Ex Eodem.

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοῦ αἴνυτο χερσὶν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο τῷ δ' ἐπόπισθεν
Σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας
Ἔστηκεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπε.

Apud eundem, ἐκ τῶν Ἠοίων.

Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
Ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει, γλῶσσάν τε νόον τε
Δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Ex Eodem.

Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

Ex Eodem.

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηνάων ἱεράων.

Ex Eodem.

-------- καὶ οὐ συνέσχετο καρπόν.

Ex Eodem.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.

Apud

Hanc amat Jupiter, & suum oraculum esse
Venerandum hominibus, habitans in fundo fagi.
Hinc terrestribus vaticinia quælibet feruntur.
Qui illuc profectus, Deum immortalem interrogarit
Dona ferens, venerit cum bonis avibus.

Ex Eodem.

Quæ peperit Hermionem hasta inclyto Menelao,
Minimum natu peperit Nicostratum Martium.

Ex Eodem.

Venit ad Creontem & Heniochen.

Ex Æschyli Scholiaste.

Gravida vero facta pulcre cincta Stratonice
Eurytum domi peperit carissimum filium.
Cujus filii fuerunt Deion & Clytius,
Sagittarius similis Diis & Iphitus bellicosus,
Post hosce vero minimam natu peperit Joleam
Antiope regina, priscum genus Aubolidæ.

Ex Athenæo, e secundo Melampodiæ.

------ Huic Mares celer nuntius venit, per domum,
Cum implevisset argenteum scyphum tulit, deditque Regi.

Ex Eodem.

Et tunc vates vinculum arcus sustulit manibus,
Iphiclus vero ad humeros instabat ei, a tergo,
Scyphum tenens altera manu, altera vero sceptrum tollens
Stabat Phylacus & inter famulos dixit.

Apud Eumdem, in Eœis.

Qualia Dionysius dedit hominibus gaudium & inimicitiam
Quisquis copiose bibit, vinum vero est ei petulans,
Simulque manus & pedes vincit, linguamque & mentem
Vinculis quæ dici nequeunt, & eum amat mollis somnus.

Ex Eodem.

Quas mortales vocant Peleiadas.

Ex Eodem.

Euryges adhuc puer Athenarum Sacrarum.

Ex Eodem.

-------- nec lædebat fructum.

Ex Eodem.

Dulce enim est, in convivio & in epulo florente,
Recreari sermonibus, postquam convivio saturati sunt.

Apud Stephanum, ἐν Αἰγίνης δ᾽ ἑτέρῳ.

-------- νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ,
Τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κικλήσκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τὴν τότ᾽ ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασε Ζεύς.

Ex Suida.

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι,
Νοῦν δ᾽ Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ᾽ ἔπορ᾽ Ἀτρείδῃσιν.

Ex Suida & Polybio.

Αἰακίδας πολέμῳ κεχαρηότας ἠΰτε δαιτί.

Ex Plutarcho.

-------- αἵτ᾽ ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.

Ex Eodem.

Ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
Ἀνδρῶν ἡβώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος.
Τρεῖς δ᾽ ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ
Ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ᾽ ἡμεῖς τοὺς Φοίνικας
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηΐδος Αἴγλης.

Ex Clemente Alexandrino.

Μάντις δ᾽ οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον Αἰγιόχοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
Ἀθανάτων· σοὶ δ᾽ οὔτις ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

Ex Eodem.

Μουσάων, αἵτ᾽ ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι,
Θέσπιον, αὐδήεντα.

Ex Eodem.

Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
Ἀθάνατοι δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές.

Ex Scholiaste Lycophronis.

Ζεῦ πάτερ εἴθε μοι * ἥσσω μὲν αἰῶνα βίοιο
Ὤφελες δοῦναι, καὶ αἴσια μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις, νῦν δ᾽ οὐκ ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὃς με μακρόν γε ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
Ἑπτά μ᾽ ἔτι ζώειν * γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Ex

Apud Stephanum, e II. Æginæ.

-------- in divina Insula Abantide,
Quam prius Abantidem vocabant Dii æterni, &
Quam tunc a bove cognominatam Euboeam vocavit Jupiter.

Ex Suida.

Fortitudinem quidem dedit Jupiter Æacidis,
Sapientiam vero Amythaonidis, & divitias largitus est Atridis.

Ex Suida & Polybio.

Æacidas bello gaudentes, ut convivio.

Ex Plutarcho.

-------- quæ nemora amœna habent
Et fontes fluviorum, & pascua herbida.

Ex Eodem.

Novem vivit ætates garrula cornix
Hominum qui juventute florent, cervus vero æquat quatuor cornices,
Tres vero cervos æquans corvus senex fit. Deinde Phœnix
Novem corvos æquat, nos vero decem Phœnices
Nymphæ cincinnatæ filiæ Jovis Ægidem habentis.

Ex Eodem.

Gravis enim eum atterebat amor Panopeidis Æglæ.

Ex Clemente Alexandrino.

Vates nemo est terrestrium hominum,
Qui noverit mentem Jovis Ægidem habentis.

Ex Eodem.

Ille enim omnium rex & dominus est
Immortalium; tecum nemo alius de potentia certarit.

Ex Eodem.

Musarum quæ virum reddunt celebrem,
Divinum, vocalem.

Ex Eodem.

Dulce est resciscere, quæ mortalibus constituerunt
Immortales, malorum & bonorum signum manifestum.

Ex Scholiaste Lycophronis.

Jupiter, utinam mihi minus spatium vitæ
Dedisses & bona consilia sciremus
Mortalibus hominibus. Nunc vero me ne tantillum honorasti,
Qui me longum statuisti habere spatium vitæ,
Septem me vivere ætates varie loquentium hominum.

Ex Eodem.

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ὅς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

Ex Eodem.

Οἵην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Ex Eustratio.

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Ex Athenagora.

-------- πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
Ἔκτανε Λητοΐδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια,
Φαιώθ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,
Ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Ex Etymologico.

Ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν.

Ex Eodem.

Βύβλόν τ' Ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ὥς κε πόλις ῥέζησι· νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

Ex Scholiaste Theocriti.

-------- ὀλίγον δ' ἔσσεται κισσυβίῳ.

Idem ad Id. XI.

Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Ex Scholiaste Nicandri.

-------- χρὴ πατρὶ κήλων ἔμμεναι.

Ex Theone.

Καί τε διερχόμενος ἠπειγμένος ἐστὶ δράκων ὥς.

Aspasius in III. Ethicorum Aristotelis.

Ὅτι τὸ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις, ἐν αἷς τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν (l. ποιεῖ) πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν.

Ὦ τέκνον ἦ μάλα δή σε πονηρόστατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ·

Καὶ πάλιν·

Τέκνον ἐμὸν αἱ μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

ΤΕΛΟΣ.

Ex eodem, in Epithalamio Pelei & Thetidis.

Ter beate Aeacida, & quater beate Peleu,
Qui domi ſacrum lectum conſcendis.

Ex Eodem.

Quali ſorte delectatur vir decem ſortium,
Tales decem implet mulier delectans ſapientia.

Ex Euſtratio.

Argos, quod erat ſine aqua, aquoſum reddidit Danaus.

Ex Athenagora.

-------- pater hominumque & Deorum
Iratus eſt, & ab Olympo jaculatus ardenti fulmine
Occidit Letoidem, ſuam iram excitans.

Ex Scholiaſte Arati & Heſiodi.

Phæſyla & Coronis & bene cincta Cleea
Phæoque amabilis & Eudora amplo peplo,
Quas Hyadas vocant in terra populi hominum.

Ex Etymologico.

Quidquid manibus arripuiſſet, inconſpicua omnia reddebat.

Ex Eodem.

Byblum & Anchialum & Sidonem florentem.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ut urbs faciat, lex antiqua optima eſt.

Ex Scholiaſte Theocriti.

-------- parum ſciet Ciſſybio.

Ex Eodem ad Idyll. XI.

Stultus, qui paratis relictis, imparata ſectatur.

Ex Scholiaſte Nicandri.

-------- oportet patri arietem eſſe.

Ex Theone.

Et tranſiens feſtinans eſt inſtar draconis.

Aſpaſius in III. Ethic. Ariſtotelis.

Πονηρὸς *poni pro laborioſo & infelice oſtendere poteſt Heſiodus, in magnis Eœis, in quibus Alcmenam inducit dicentem Herculi:*

O fili, ſane te laborioſiſſimum & optimum
Jupiter genuit pater. *Et iterum:*
Parcæ te, fili mi, & laborioſiſſimum & optimum.

FINIS.

ΟΡΦΕΩΣ
ΥΜΝΟΙ.
ORPHEI HYMNI.

ORPHEI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Historia,
Dialogo II.

VErum ad ipsum Orpheum me converto, qui in tabula non eo depictus erat habitu, quo illum Philostratus, & Callistratus effingunt. Hi enim illum in opaco Heliconis nemore propter Olmei fluenta constituere; sed humero tenus extabat, ut reliquorum imagines Poetarum. Ejus autem caput erat tiara aureis intexta notis ornatum. Non putamus, inquit Piso, hoc te loco multa de Orpheo dicturum, quod scilicet is est ab omnibus cantatus. Ego vero, inquam, Piso, quæ ad tabulam ipsam cum pertinere, tum vobis placitura arbitrabor, non relinquam. Fuere etenim in ea quinque hoc nomine Poetæ, alii licet septem faciant, & duos tantum Herodorus, alterum Poetam, & alterum ex Argonautis unum; quem Herodorum ideo Pherecydes incusat. Non enim Orpheum, sed Philammona in Colchos ad vellus aureum navigasse prodidit. At vero Aristoteles, & eum secutus M. Cicero, nullum fuisse Orpheum putaverunt. Ælianus quoque falsa omnia, & fabulosa esse, quæ de Orpheo traduntur, censuit. Bisaltas enim Thraciæ gentes litteras ignorasse, ejusque nationis id esse proprium asserit. Sed his omissis, Poetas ipsos hoc nomine celebratos commemoremus. Igitur primus Orpheus ex Libethris Thraciæ Poeta fuit, civitate sita sub Pieria. Plinius tamen, & Martianus Sithonem Orphei patriam fuisse contendunt, & ipsa in Thracia. Fuit vero Orpheus Apollinis, & Calliopes filius, id quod Asclepiades comprobat: alii vero Polyhymniæ dixerunt. Orpheus quidem Crotoniata, cujus *Argonautica* extant, primi Orphei suo Poemate formam induisse [illegible] Oeagri fluminis, & Calliopes filium cecinit, [illegible] pinor, alii plerique Poetæ secuti sunt. Hunc ip[illegible] discipulum multi prodidere, qua tempestate apud Hebr[illegible]s Judices rerum summam gerebant, &, ut scribit Suidas, cum Athenien-

sium

sium Regnum dissolutum est. Sunt qui ante Trojanorum tempora eum claruisse velint undecima generatione, ipsumque XI. vel ut alii volunt, IX. generationes vixisse. Generationem vero hoc loco interpretari placuit, quam Græci γενεὰν vocant, Latini tum *ætatem*, tum *sæculum* verterunt. Septem autem annorum spatium γενεὰν significare Auctores tradunt. Unde & Medici ante duas γενεὰς incidi non oportere puerorum venas præcipiunt: atque fortassis de Orpheo ita intelligendum. Nam si aliter velimus intelligere, hoc est, spatium vitæ humanæ, qui fieri poterit, ut Orpheus tamdiu vixerit? tametsi frequenter, cum apud alios, tum præcipue in Hebræorum historiis usurpetur. Plutarchus, & Heraclitus, & cum his Suidas, & Grammatici quidam, spatium XXX. annorum γενεὰν existimavere, quo pacto Homerus, & ab eo nostri Latini, Nestorem tradunt tres γενεὰς, & tria sæcula, & tres ætates vixisse. Censorinus quidem, *Qui annos*, ait, *XXX. sæculum putaverunt, multum videntur errasse. Hoc enim tempus γενεὰν vocari quidam sunt Auctores, quia orbis ætatis in eo sit spatio. Orbem autem vocant ætatis, dum natura humana ad sementem revertitur. Hoc quidem γενεᾶς tempus alii aliter definiere. Heraclitus annos V. & XX. scribit dici γενεὰν, Zenon XXX.* Quibus Censorini verbis videtur error inesse. Nam Plutarchus in eo dialogo, quo, cur Oracula defecerint, causas inquirit, super Hesiodi versibus, qui de ætatibus apud eum leguntur, & quorum Plinius in VII. meminit, γενεὰν ex Heracliti sententia XXX. esse annorum ait, ubi & alia pleraque recitat, inter quæ & illud, aliquos centum & octo annorum γενεὰν constituisse, vitæque humanæ dimidium quatuor & quinquaginta annos esse. Reliqua subtilius disputata a Cleombroto, & Demetrio Tarsense mitto, & item mitto, quæ multa Artemidorus in secundo *Onirocriticὸn* scribit, quo loco de vitæ temporibus agit & numeris. Aurelius Augustinus in cujusdam Psalmi commentario, γενεὰν existimavit quintum decimum [illegible] non [illegible]edere. Alia præterea multa γενεὰ significat, [illegible]philus, & alii Græcorum Grammatici enumera[illegible] Orpheum jam redeo, qui novem γενεὰς, illas dico [illegible]ptennes, vixit, qui numerus scalarem, hoc est, climactericum conficit, nimirum LXIII. omnibus fatalem,

lem, ut putant Mathematici, & præcipue præstantibus viris, ut Aristoteli contigit, & M. Tullio. Poetæ quidem Orpheum a Ciconum mulieribus discerptum, laniatumque fuisse fabulantur: quo fit, ut (inquit Plutarchus) nunc usque Thraces suas pulsent uxores, ut Orpheum ulciscantur. Causa necis varia a Scriptoribus traditur. Alii quidem ferunt, quod pueriles amores amissa Eurydice uxore excogitaverit. Alii, ut Pausanias tradit, quod, mortua Eurydice, in Thesprotidis locum Aornon cum venisset, ubi necyomantion fuerat, hoc est, ad evocandas mortuorum umbras locus, umbramque ibi Eurydices evocasset, & evanescente illa potiri non potuisset, sibi ipse manum intulit: ad cujus sepulchrum lusciniæ nidos, & pullos habere traduntur, & nusquam suavius canere dicuntur: & hoc quidem, ait Pausanias, Thraces affirmant. Alii sunt, qui scribant ideo discerptum, quod cum Deos omnes laudavisset, Dionysium ab eo prætermissum, qui in eum Bacchas immisit: quod parum mihi constat. Nam & plerique in Bacchum Hymni adhuc leguntur. Alii, quod ipsius Dei arcana publicasset, mysteriaque vulgasset. Alii a Venere ipsas tradunt fuisse immissas mulieres, quod ipsius Orphei mater Calliope inter Venerem, & Proserpinam parum juste de Adoni puero judicavisset. Plures Orpheum fulmine ictum fuisse prodiderunt, quod scribit Pausanias, & Diogenes, qui id etiam carmine comprobat, quod in ipsius funere a Musis positum asserit:

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
Ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Orpheus hic positus cithara spectabilis aurea
A Musis, trifido qui Jovis igne perit.

Exstat & alterum, quo illum & Herculis magistrum, litterarumque, & sapientiæ inventorem fuisse docemur, quod nostro nunc vobis potius, quam Græco sermone, recitabo:

Orphea Musarum famulum hic Thraces posuere,
Qui cecidit rapido fulminis igne Jovis.
Filius Oeagri, Alcidæque magister, & idem
Scribendique notas repperit, & sophiam.

Antipater vero Sidonius, & versum heroico pedi junxisse scribit. Ita enim carmen ex ipsius Elegia expressi:

Quique sacros ritus, atque Orgia mystica Bacchi

Rep-

Repperit, heroo & carmina juncta pedi.

Sed enim & ab eo Threscia mysteria sacra dicta sunt, quod videlicet Thracius ipse τελετὰς, & religiones in Græciam induxerit, quod cum alibi, tum nuper in eo libello legi, qui τῶν φώτων ἱστορία inscribitur: unde & *Orpheotelestæ* nuncupati sunt, qui in ejusmodi sacris initiandi auctores erant, & felicitatem certissimam post obitum promittebant, quorum Græcis, Plutarcho præcipue, mentio, qui & dicterium Leontychidæ affert. Orpheum præterea in Græciam Astrologiam, & Magicas artes adduxisse scribit Lucianus in eo libello, quo Astrologiam laudat, & ejus lyram celebrat. Quod autem cantu in sylvis arbores, & feras traxerit, præter ea, quæ paulo ante in Amphione retulimus, attendite quæ de eo Palæphatus scribat: *Cum aliquandiu*, inquit, *Bacchæ in montibus secessissent cum pecoribus, cæterisque, quæ sunt ad victum necessaria, tum cives Orpheum misisse ferunt, qui suadendo eas inde abduceret: at illæ ferulas manibus tenentes Orpheum lyra canentem secutæ sunt, atque inde fabulæ locus datus est*. Varia vero Thraces de Orpheo, & Macedones, itemque Larissæi tradunt, quæ Pausanias commemorat in *Bœoticis*. Tanti vero Orpheum omnis Græcia fecit, ut divinitatem illi attribueret, sed & caput ejus in Lesbo Oracula dedisse testatum reliquit uterque Philostratus, unde & illud de Cyro, τὰ ἐμὰ ὦ Κῦρε σά. Illi enim eamdem, quæ sibi fuit, sortem vaticinatur. Nam cum is Cyrus ad Istrum contra Massagetas, & Essedonas profectus esset, a fœmina, quæ illis populis imperabat, occisus est, & caput ei est a cervice revulsum. Lucianus in Oratione, quæ est ad indoctum, qui multos emptitabat libros, de lyra Orphei, & capite fabulam recitat, quæ quoniam mihi semper placuit, eam nunc vobis, quantum fidelius potero, meis verbis exponam. *Non intempestivum*, inquit, *fuerit si antequam Lesbiam tibi fabulam narravero. Quando Thressæ mulieres Orphea discerpserunt, ferunt caput avulsum simul cum lyra ab Hebro exceptum in mare delatum una natasse, & cecinisse, hoc quidem lamentationem, tamquam ipsi Orpheo funebrem Orationem, lyram vero responsasse ventis chordas impellentibus, atque ita cum cantu ad Lesbum advectum, quod susceptum Lesbii sepelivere, ita ut nunc est Bacchion apud ipsos, hoc est,*

Bac-

Bacchi Oraculum. Lyram autem in Apollinis Templo suspenderunt, quo modo multo tempore est custodita. Postea vero cum Neanthus Pittaci tyranni filius lyram ipsam comperisset arbores & feras traxisse, in ejus venit habendæ desiderium, dumque Sacerdotem multis clam oblatis pecuniis corrupisset, ejus lyræ similem alteram in Templo affixit. Verum cum interdiu se in civitate parum tuto esse Neanthus existimaret, sinu lyram recondens noctu in suburbium proficiscebatur, illamque manu sumens pulsabat; sed ut erat rudis, ac ineruditus adolescens, chordas confundebat, confuseque, ac incondite tractabat, cum bellus ipse sibi placens divina quædam cantica ipsa lyra se cantaturum putaret, quibus omnes mulcerentur, seque inde beatum fore Orpheæ scilicet hæredem musicæ. Quæ dum agit, vicini canes eo sonitu exciti, coeuntes Neanthum infelicem citharœdum discerpserunt. Hæc fere quidem ille. Sed ego hac fabella illos illudere soleo, qui cum e Virgilio, aliove Poeta carmen sustulere, tum demum læti, & gloriosi se Poetas esse arbitrantur, atque, ut Neanthus, omne se punctum tulisse, omnemque Poeticam adeptos putant, ac veluti Æsopianus graculus, & Horatii cornicula, alienis induti plumis, bellas se aves arbitrantur, ita se Poetas illi. Isthuc tu quidem, ait Piso, pulchre dixisti, sed quod pace tua dixerim, ipsum te quoque eludis. At ego, numquam, inquam, Piso, ipsum me Poetam credidi, nec tantum nomen ambivi, nedum illud mihi arrogavi, ut qui probe teneam, me primoribus, quod ajunt, labris Poeticæ fontes gustasse. Nam qualis ea, & quanta sit facultas, satis, ut puto, hesterno sermone monstravimus. Si quos tamen, ut fit, interdum ego quoque versiculos feci, ingenue vobiscum fatebor, non ut Poeta, sed ut Poetæ alicujus simiolus feci, & perinde eos supprimo. Verum de Orpheo reliqua, quam ista, rectius dicemus. Ut placet, inquit Piso; de me enim loquens jamdiu stomachabar. Et simul ego: Numquid, inquam, audistis, quæ de maritimis Lyrnessi saxis vocalibus a Græcis traduntur? Sunt vero talia facta cum illuc Orphei lyra delata fuisset, quod scriptum reliquit Philostratus. Vel nos fugit quæ de Orphei columna produnt Macedones? ea quidem ex Dio venientibus offerebatur, super qua hydria, id est, vas lapideum, in quo Orphei reliquiæ asserva-

vabantur. Quo loco fluere dicitur fluvius Helicon, qui per XX. ſtadia occultatur, ea videlicet cauſa, quod cum mulieres Orpheum interemiſſent, & ſe abluere vellent, fluvius ſe abdidit, ne impias mulieres elueret: quod pluribus eſt executus Pauſanias, qui & a Lariſſæis alium ſe audiviſſe ſermonem ſcribit, quod Libethra urbs ſit in Olympo Macedoniæ monte ſita, a quo non longe Orphei monumentum ſit poſitum, datumque a Dionyſio Libethris Oraculum, tum demum funditus a Sue (nomen id torrentis) Libethras interituras, cum Orphei oſſa Sol videret. Cui cum minus Libethrii fidem haberent, contigit tamen longo poſt tempore, cum videlicet paſtor meridiano tempore ſe Orphei ſepulchro acclinaſſet, & obdormiſſet, in ſomniis Orphei verſus ſuavi cantu referret. Cæteri non longe paſtores poſiti accurrentes, ſeque invicem impellentes, ac rixantes, ut quiſque canenti propius eſſet, ipſum monumentum, conditoriumque ſubverterunt, adeo ut, revolutis reliquiis Orphei, eas Sol videret. Tum in ſequenti nocte imber adeo ingens factus eſt, ut Sus fluvius alveum excedens totam regionem influeret, & Libethræ mœnia dirueret, ædeſque everteret. Verum & apud eoſdem Libethrios Orphei ſimulacrum ex cupreſſo confectum fuit, teſte Plutarcho, quod Alexandri Macedonis tempore ſudaſſe perhibetur. Interpretatum id ſcribit Arrianus ab Ariſtandro Telmiſſeo, bene, ac fauſte Alexandro portendere, fore ut Poetæ ſudarent in præclaris ipſius Alexandri geſtis deſcribendis. Fuere & alia ejuſmodi Orphei oracula, & falſa, ut verius dicam, miracula, quæ temporis cauſa mitteremus. Quin illud potius, quod vos libenter audituros arbitror, nunc afferam, quodque ab Juſtino Philoſopho, & Martyre proditum eſt. Ait enim Orpheum, cum in Ægyptum divertiſſet religionis, & ſapientiæ adipiſcendæ cauſa, unius veri Dei pietatem, ac cultum ab Hebræis, ut putatur, didiciſſe, & perinde recantaſſe de iis, quæ ad Deorum multorum ſuperſtitionem, hoc eſt, ut ille Græce uno verbo ait, πολυθεότητα, antea ceciniſſet, ejuſque ea de re pleroſque verſus in medium adducit ad Muſæum ſcriptos, quos quidem & Ariſtobulus Judæus Philoſophus Peripateticus in eo, quem ad Ptolemæum Regem ſcripſit, & Cyrillus Alexandrinus in primo contra Julianum Cæſarem noſtram pietatem calumnian-

tem,

tem, commemorat. Hos vero tu, Piso, versus apud Justinum legito, quem ex Græco Joannes Franciscus pater tuus non multo ante hos annos in Latinum convertit. Sed & quod apud Suidam legi, hoc loco par est, ut vobis afferam. Is igitur scribit, Orpheum virum optimum fuisse, & sapientem, quo tempore apud Judæos Judices erant, ipsumque mysteria, & sacra multa edoctum, librosque illius extare de Dei cognitione, ex quibus hæc esse ait: *In principio æthera primum apparuisse a Deo creatum, & hinc illinc ejus chaos fuisse & noctem, terribilia omnia, & horrenda continentem, omniaque celantem, quæ sub ipso æthere fuerant: id videlicet significantem noctem ipsam priorem fuisse: dixisse quoque incomprehensibilem quemdam, & omnium supremum, ac natu majorem, omniumque opificem, hunc supremum æthera, & terram invisibilem vocasse, lucemque æthera rupisse, & terram illuminasse, omnemque creaturam, & etiam dixisse ipsam lucem supremam omnium, inaccessibilem, omnia continentem, & eam vocasse βουλὼ, φῶς, ζωὼ, id est*, consilium, lucem, vitam, *& insuper tria hæc nomina virtutem unam esse, & potestatem unam Dei ipsius omnium opificis, qui omnia ex eo quod non est, producit in id, quod est, visibilia, & invisibilia, ut nobis ab eo quoquo modo quædam ἁγία τελὰς exprimi videatur*. Subdit idem Scriptor, *ipsum eumdem Orpheum de hominum genere ita statuisse, illud videlicet ab eodem opifice creatum*, si minus Græce placet plasmatum, *rationalemque animam accepisse Mosem secutum, miserum dicentem genus humanum, multisque subjectum animæ, & corporis affectionibus, bonorumque & malorum operum capax, nec non in quæ ad vitam pertinent, misere dispositum*. Et hæc quidem fere ex Suida. Jam vero ad Orphei carmina, quæ fere dubia sunt omnia, & incerta, deveniam, atque a Triasmis exordiar, seu Triagmis, ut quidam malunt, de quibus alibi, hoc est, in Ionis imagine, & quid sint, plane agemus. Compositi hi quidem, ut a plerisque est proditum, ab Orpheo, ab aliis tamen ab Ione tragico Poeta creditum. Sunt & Orphei sacri sermones in XXIV. rhapsodias distincti, in Theognetum Thessalum Poetam relati, sive in Cercopem Pythagoricum, cum quo controversiam Hesiodus exercuisse traditur. Oracula, & πλετιὰ Onomacrito adscribuntur, qui te-

teste Pausania, Herculem unum ex Idæis Dactylis suo carmine fuisse tradidit. In his quoque de lapidum sculptura agitur, quæ *Octoginta lapides* inscribitur, hoc est, Ὀγδοηκοντάλιθος. Extat quidem, & in manus habetur opusculum Orphei nomine inscriptum *De lapidibus*, quod an legitimum, multa subvereri faciunt, quæ mihi nunc prætereunda. Orphei insuper *Soteria*, & *Crateres* poemata esse feruntur, sed illa Timocleo Syracusio, vel Pergino Milesio, hi Zopyro adscribuntur. *Thronismi* vero, *metroi*, & *Bacchica*, Niciæ Eleatæ: *descensus ad Inferos*, Herodico Perinthio: *Peplon*, & *rete*, quæ Zopyro Heracleotæ, sive Brontino: atque hæc quidem versibus CC. & mille, quæ *onomastica* carmina vocantur. *Astronomia*, *Anacopia*, *Thyepolicon*, & *ex ovo auspicia*, *sacrificiaque*, hoc est, ὠοθυτικὰ, & ὠοσκοπικὰ, *Cataxosticon*, *Hymni*, *Corybanticon*, & *Physica*, quæ Brontino attribuuntur. Scripsit præterea Orpheus, ut Plinius prodit, de herbis: *Primus omnium*, inquit, *quos memoria novit*, *Orpheus de iis herbis curiosius aliqua prodidit*. Sed & Galenus *De antidotis* lib. 2. eundem de eorum compositionibus scripsisse tradit, cujus ideo verba afferam, quod & Poeticæ materiæ nostræ nonnihil conveniunt. *De compositis*, inquit, *dicetur antidotis*, *verum horum apparatus exponere perdifficile mihi videtur*, *cum plerique horum conscriptiones aggressi sint*, *inter quos est Orpheus*, *is*, *qui cognominatus est & Horus Mendesius junior*, *& Heliodorus Atheniensis tragœdiarum Poeta*, *& Aratus*, *& alii quidam*, *qui ejuscemodi scripserunt*. Atque hæc quidem Galenus. Pausanias etiam ejus morborum remedia commemorat, & purgationes impiorum operum, & divinæ iræ aversiones, hoc est, καθαρμοὺς ἔργων ἀνοσίων, καὶ τροπὰς μηνιμάτων θείων. Sed cum Orphei opera parum antea digesta essent, Pherecydem ferunt Atheniensem, Pherecyde Syro antiquiorem, ea collegisse. Et hucusque de antiquiore Orpheo dixisse sufficiat.

Reliqua ad alios ejusdem nominis pertinentia, *cum ex Suida sumpta sint*, *ex ipso Suida potius*, *quam ex hoc Dialogo proponere*, *satius existimo*.

E'x

Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ὀρφεὺς Ληβήθρων τῶν ἐν Θρᾴκῃ (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ) υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ια΄ γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιῶναι δὲ γενεὰς θ΄. οἱ δὲ ια΄ φασίν. Ἔγραψε Τριασμούς. λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ Τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα. Κλίσεις Κοσμικάς. Νεοτευκτικά. Ἱεροὺς λόγους, ἐν ῥαψῳδίαις κδ΄. λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ. οἱ δὲ, Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου. Κρησμούς. οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. Τελετάς. ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου. ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια. ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται, καὶ Περγίνου τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας. ταῦτα Ζωπύρου φασί. Θρονισμοὺς Μητρῴους, καὶ Βακχικά. ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. Εἰς ᾅδου κατάβασιν. ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. Πέπλον, καὶ Δίκτυον. καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου.

Ex Suida.

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus (Lebethra autem est urbs Pieriæ vicina) Oeagri , & Calliopes filius . Oeager vero fuit quintus ab Atlante, ex Alcyone , una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipsumque Lini discipulum fuisse dicunt, & novem ætates vixisse. Alii vero, undecim. Scripsit Triasmos , qui tamen ab aliis Jonis Tragici esse dicuntur. In his etiam fuerunt illa, quæ dicuntur Hierostolica. Clises Cosmicas. Neoteuctica. Sacros sermones libris XXIV. Hi vero dicuntur esse Theogneti Thessali. Alii vero eos Cercopi Pythagoreo tribuunt . Oracula , quæ ad Onomacritum referuntur . Initia, quæ itidem Onomacriti esse dicuntur . In his etiam est (liber) de Lapidum scalptura, qui Ogdoecontalithos inscribitur . Soteria . Hæc Timoclis Syracusani , & Pergini Milesii esse dicuntur. Crateras. Hi Zopyro tribuuntur . Thronismos Magnæ Matris Deorum, & Bacchica, quæ Niciæ Eleatis esse dicuntur. Descensum ad Inferos , quod opus Herodici Perinthii esse fertur . Peplum, & Rete. Et hæc Zopyro Heracleotæ tribuuntur ; ab aliis

οἱ δὲ, Βροντίνου. Ὀνομαστικὸν, ἔπη ασʹ. Ἀστρονομίαν. Ἀμοκοπίαν. Θυηπολικόν. Ὠοθυτικά, ἢ Ὠοσκοπικὰ, ἐπικῶς. Καταζωστικόν. Ὕμνους. Κορυβαντικόν· καὶ Φυσικά· ἃ Βροντίνου φασίν.

Ὀρφεὺς, Κικωναῖος, ἢ Ἀρκὰς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου δύο γενεαῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε Μυθοποιΐαν, Ἐπιγράμματα, Ὕμνους.

Ὀρφεὺς, Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεὺς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός. ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. Δεκαετηρίαν. Ἀργοναυτικά. καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεὺς, Καμαριναῖος, ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεὺς, βασιλεὺς Θρᾳκῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμάζονες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεύς. Ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος, καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. Φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ Θεογνωσίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσὶ

vero Brontino. Onomasticum, versibus MCC. Astronomiam. Amocopiam. Librum de Sacrificiis. De divinatione ex ovis, versibus. Cataxosticum, Hymnos. Corybanticum, & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

Orpheus, Ciconæus, vel Arcas, ex Bisaltia Thracica, Poeta Heroicus. Fuit autem & hic duabus ætatibus ante Homerum, Trojano bello antiquior. Scripsit Fabulas, Epigrammata, Hymnos.

Orpheus, Odrysius, Poeta Epicus: quem tamen Dionysius ne extitisse quidem dicit. Nihilominus Poemata quædam ei tribuuntur.

Orpheus, Crotoniates, Poeta Epicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto dicit. (*Scripsit*) Decaeteriam. Argonautica; & alia quædam.

Orpheus, Camarinæus, Poeta Epicus: cujus esse dicunt Descensum ad Inferos.

Orpheus, Rex Thracum: cujus temporibus Amazones Phryges sibi tributarios fecerunt.

Orpheus. Sub Judæorum Judicibus, sublato Atheniensium Regno. Orpheus clarus erat; vir sapientissimus, & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur Orationes de cognitione Dei, in quibus præter

ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείς. καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος τὴν Χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε, καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα· σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν. εἰρηκὼς, ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι, καὶ προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόνγε ὑπέρτατον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δὲ, ὅτι φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν, καὶ πᾶσαν κτίσιν· ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· ὅπερ ὠνόμασε Βουλὴν, Φῶς, Ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο, καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων Θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων Θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικὴν, ἀκολουθήσας τῆς Μωσέως. καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς. δεκτικόν τε ἀγαθῶν, καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

ter alia & hoc dicit: Ætherem a principio a Deo conditum fuisse: & ab utraque Ætheris parte fuisse Chaos; & Noctem terribilem omnia tenuisse, & occultasse ea, quæ sub Æthere erant: significans, Noctem esse priorem. Idem etiam dixit, summum Ætherem comprehendi non posse, & omnium esse summum, & antiquissimum, & omnium rerum opificem. Terram etiam dixit invisibilem esse. Dixit etiam, Lumen Æthere rupto Terram illustrasse, & omnes res conditas. Illud scilicet Lumen, quod dixerat esse supremum omnium, & inaccessum, omniaque continere; quod vocavit Consilium, Lucem, Vitam. His tribus nominibus unam facultatem significari dixit, & unam potentiam omnium rerum opificis Dei; qui ex eo, quod non erat, omnia creavit, & visibilia, & invisibilia. De genere humano autem dixit, ipsum itidem ab omnium rerum opifice Deo formatum fuisse, & animam accepisse ratione præditam, secutus Mosis scripta. Dixit etiam, genus humanum esse miserum, & multis animi, corporisque calamitatibus obnoxium, & bonorum, malorumque operum capax, & miseram vitam vivens.

ΟΡΦΕΩΣ
ΥΜΝΟΙ.
ORPHEI HYMNI.

ΟΡΦΕΩΣ ΥΜΝΟΙ.

ΗΛΙΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς.
Αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι·
Δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός·
Κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
Εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτὰ,
Ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων·
Εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενὴς ἀσεβοῦσι·
Χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων·
Ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
Κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
Φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν·
Αἰθαλὶς, ἀμίαντε, χρόνου πέρας· ἀθάνατε Ζεῦ,
Εὔδιε, παμφαὴ· κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα,
Σβεννύμενον λάμπων τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς·
Δίκτα δικαιοσύνης τε, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου·
Πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
Ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιππε,
Μάστιγι σὺν λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων,
Κλῦθι λόγων, ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα σελήνη·
Ταυρόκερως μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι,
Ἐννυχία, δᾳδοῦχε, κόρη, εὐάστερε, μήνη·
Αὐξομένη καὶ λειπομένη, θῆλύς τε καὶ ἄρσην·
Αὐγήτειρα φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε·
Ἠλεκτρὶς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία·
Πανδερκὴς, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα.

ORPHEI HYMNI.

SOLIS suffimentum, libanomannam.

AUdi fœlix, omnia videntem habens æternum visum,
Titan, auro splendens, Hyperion, cæleſtis lux:
Ipse generans, indefesse, viventium delectabilis aspectus:
Dexter quidem genitor auroræ, sinister noctis,
Temperamenta habens temporum, quadrupedibus pedibus choreas ducens:
Bene currens, stridens, ignee, lætam faciem habens auriga,
Rhombi infiniti vertiginibus viam insectans.
Piis viæ deductor pulchrorum, inimicus impiis,
Auream lyram habens, mundi concinnum cursum trahens.
Operum significator bonorum, tempora nutriens puer:
Mundi rector, fistulator, ut ignis currens, in circulum volute:
Lucifer varia demonstrans, ferens vitam fructuose Pæan.
Ardens, impollute, temporis percursor, immortalis Jupiter,
Tranquille, ubique apparens, mundi circumcurrens lumen,
Extincte, lucensque, pulchris radiis lucentibus:
Demonstrator justitiæ, amans fontes, domine mundi,
Fidei custos, semper præstantissime omnibus auxiliator,
Oculus justitiæ, vitæ lux: o equis vecte,
Flagello stridulo quadrigam currum persequens,
Audi sermones, jucundamque vitam sacra discentibus aperi.

LUNÆ suffimentum, aromata.

AUdi dea regina, lucem ferens, diva Luna:
Cornua tauri habens Luna, noctu currens, in aere iens,
Nocturna, faces ferens, puella, bene stellata, Luna,
Aucta & relicta, fœminaque & mas,
Lucescens, amans equos, temporis mater, ferens fructum.
Electro splendens, gravis animo, illustratrix nocturna:
Omnia videns, amans vigilias, pulchris astris florens:

Ἡσυχίᾳ χαίρουσα καὶ εὐφροσύν' ὀλβιομοίρῳ·
Λαμπετίη, χαροδῶπι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
Ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικοδρόμε, πάνσοφε κούρη,
Ἐλθὲ μάκαιρ' εὔφρων, εὐάστερε, φέγγεϊ τῷ σῷ
Λαμπομένη, σώζουσα τοὺς ἱκέτας ἐς * λοκούρη.

ΦΥΣΕΩΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὦ Φύσι παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μῆτερ,
Ἐγρανία, πρέσβειρα, πολύκτιστε, δαῖμον ἄνασσα·
Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής,
Παντοκράτειρα, τετιμένα, παυυπέρτατε πᾶσιν·
Ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.
Ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε,
Ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα·
Ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή,
Κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη·
Αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύγηθε μεγίστη·
Εὐάνθεια πλόκη, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον·
Ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη,
Αὐτάρκεια, δίκη· Χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
Αἰθερία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα·
Πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι·
Πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια·
Αὐξιτρόφων πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα·
Πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός·
Ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡραίας, ὁρμή,
Παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιστε, πότνια δαῖμον,
Ἀΐδιε, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
Ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα·
Πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
Ἔνθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα,
Σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα, κρατίστη.
Ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἶσα, πυρίπνους·
Ἀΐδιος ζωὴ ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια.
Πάντα σοι εἰσὶ τὰ πάντα, σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε, σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις
Εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

Quiete gaudens, & lætitia fortunata:
Lampetie, gratiosa viatori, fruges producens, noctis gaudium;
Stellans, habens longam vestẽ, in rotundũ currens, sapiens puella,
Veni beata læta, bene stellata splendore tuo
Lucens, servans tuos supplicatores in * λοχὑρῃ.

NATURÆ suffimentum, aromata.

NAtura omnium mater dea, artificiosa mater:
Suscitatrix, honorabilis, multa creans, dæmon regina:
Omnidomans, indomita, gubernatrix, ubique splendens:
Omnium rectrix, honorata, præstantissima omnibus,
Incorrupta, primogenita, antiqua, claros viros cohonestans:
Nocturna, multa vastans, lumen ferens, ægre detenta,
Quietum talis pedum vestigium volvens.
Casta ornatrix Deorum, fine carens finis.
Communis quidem omnibus, incommunicabilis vero sola.
Ipsa pater sine patre, virtute valde gaudens maxima:
Bene florens, nexus, amicitia, multis mixta, sciens.
Dux, perfectrix, vitam ferens, omnia nutriens puella.
Sufficientia, justitia, Gratiarum celebris suada.
Ætherea, terrestris, & marina regina.
Amara quidem perniciosis, dulcis vero obtemperantibus.
Sapientissima, omnium datrix, portatrix, ubique regina.
Incrementum nutriens beata, maturorum vero dissolutrix.
Omnium quidem tu pater, mater, nutrix, & alumna.
Statim generans, beata, semine abundans, maturans, impetus.
Omnium artifex, figula, multorum creatrix, veneranda Dea:
Æterna, motus ferens, multa experta, prudens Dea.
Semper fluente turbine celerem impetum agitans.
Omnifluens, circularis, alienæ formæ arbiter:
In throno sedens, honorabilis, sola judicatum perficiens,
Supra sceptrigeros graviter sonans optima.
Intrepida; omnia domans, fatata Parca, ignem spirans.
Æterna vita, & immortalis providentia.
Omnia tibi sunt: omnia enim tu illa sola facis.
Sed Dea supplico te cum fortunatis temporibus,
Pacem, sanitatem ducere, incrementum omnium.

ΠΑΝΟΣ θυμίαμα, ποικίλα.

ΠΑνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
Οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν,
Καὶ πῦρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλη ἐςὶ τὰ Πανός.
Ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις·
Αἰγομελὲς, βακχευτὰ, φιλένθεε, ἀςροδίαιτε.
Ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῇ·
Φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων·
Αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἠδέ τε βύταις,
Εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
Παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον.
Κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιάν·
Ἀντροχαρὲς, βαρύμηνις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κεράςης.
Σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐςήρικται,
Εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύςροον ὕδωρ,
Ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων·
Ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἔναυσμα,
Καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
Βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα σαῖσιν ἐφετμαῖς·
Ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις,
Βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
Ἀλλὰ μάκαρ βακχευτὰ φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
Εὐιέροις· ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτὴν,
Πανικὸν ἐκπέμπων οἶςρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

ΗΡΑΚΛΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΗΡακλὲς ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε, Τιτὰν,
Καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς,
Αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ, ἀΐδιέ τε, εὔφρων,
Ἄῤῥητ', ἀγριόθυμε, πολύλιτε, παντοδυνάςα·
Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι·
Παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
Ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας·
Εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον·
Αὐτοφυὴς, ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέριστον.
Πρωτογόνοις ςράψας φολίσι, μεγαλώνυμε παιών.

Ὅς

PANIS suffimenta, varia.

PAna voco fortem, mundi integrum,
Cœlum, & mare, & terram omnium reginam,
Et ignem immortalem. illa enim membra sunt Panis. (poribus.
Veni beate, saltator, circuitor, eundem thronum habens cum tem-
Caprarum curator, bacchator, amans divina, arbiter astrorum.
Harmoniam mundi pulsans, amante jocos cantu.
Visionum adjutor, timorum horrende humanorum.
Capras pascentibus gaudens in fontibus & bubulcis.
Apte videri, venator, Echo amice, cum nymphis saltans,
Omnia natus, creator omnium, multorum nominum dæmon.
Rector mundi, auctor, lucifer, fructuose Pæan:
Antro gaudens, gravis iræ, verus Jupiter cornutus.
Tibi enim immensa terræ planicies confirmata est,
Cedit indefessi ponti fertilis aqua,
Oceanusque circumcirca in aquis terram circumvolvens,
Aereaque pars, nutrimenti vivis fomes,
Et verticem supra mansuetissimi ignis visus.
Ascendunt enim illa divina multum judicata tuis mandatis,
Mutasque naturas omnium tua providentia,
Pascens hominum genus per immensum mundum.
Sed beate bacchator, divina amans descende super libationes
Sacras, bonumque præbe vitæ finem,
Panicum emittens œstrum super fines terræ.

HERCULIS suffimentum, thus.

HErcules, robustum animum habens, robuste, fortis, Titan,
Fortis manu, indomite, florens certaminibus validis,
Forma varie, temporis pater, æterneque, prudens:
Omnia superantem animum habens, potestatem post jacula, & va-
Ineffabilis, ferox, optabilis, omnia potens, (tes:
Omnia edens, omnia creans, præstantissime omnium auxiliator.
Qui mortalibus sedasti incultas gentes persequens,
Pacem desiderans: puerorum nutrix, inclyta honore,
Ipse generans, indefesse, terræ germen optimum.
Primogenitis fulgens squamis, magnanime habitans,
Qui

Ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ καὶ νύκτα μέλαιναν·
Δώδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἄχει δυσμῶν ἄθλα διέρπων·
Ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος·
Ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων·
Ἐξέλασον δὲ κακὰς ἅπας, κλάδον ἐν χειρὶ πάλλων·
Πτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἐπίπεμπε.

ΚΡΟΝΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Αἰθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ποικιλόβουλ', ἀμίαντε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε Τιτάν.
Ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός.
Δεσμοὺς ἀῤῥήτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον·
Αἰῶνος Κρόνε παγγενέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε·
Γαίης τε βλάστημα καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Γέννα, φυὴ, μείωσι Ῥέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῦ,
Ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη, κόσμοιο γενάρχα
Ἀγκυλομῆτα, φέριστε· κλύων ἱκετηΐδα φωνὴν,
Πέμποις εὔολβον βιότου τέλος, αἰὲν ἄμεμπτον.

ῬΕΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Πότνα Ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου πρωτογόνοιο,
Ἥτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅρμα τιταίνεις·
Τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανὲς, χαλκόκροτε κούρη,
Πάντιμ', ἀγλαόμορφε, Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα·
Οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς·
Παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε·
Ψευδομένη σώτειρα, λυτηριὰς, ἀρχιγένεθλε·
Μήτηρ μέν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ πόντος, πνοιαί τε φιλόδρομε, ἀερόμορφε,
Ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
Εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι,
Λύματα καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

Qui circa tempora fers auroram, & noctem nigram,
Duodecim ab ortu uſque ad occaſum certamina perficiens,
Immortalibus multa tentans. non tentatus, invictus:
Veni fœlix, morborum oblectamenta omnia ferens
Expelleque mala damna, ramum in manu vibrans:
Aliſque venenatis Parcas graves dimitte.

SATURNI ſuffimentum, ſtyracem.

Ardens, beatorumque Deorum pater, & hominum,
Varie conſiliis, impollute, robuſte, fortis, Titan:
Quin conſumis quidem omnia, & auges rurſus ipſe,
Vincula ineffabilia qui tenes in immenſo mundo:
Ævi Saturne omnium generator, Saturne varium animum habens,
Terræque germen & Cœli ſtellati: (theu,
Progeniei indoles, minoribus Rheæ pedibus, venerande Prome-
Qui habitas in omnibus partibus, mundi propagator.
Verſute, excellentiſſime, audiens ſupplicatoriam vocem,
Mittas beatum vitæ finem, ſemper inculpatum.

RHEÆ ſuffimentum, aromata.

Veneranda Rhea, filia multiformis primogeniti,
Quæque ſuper tauriferam ſacram rotam ſanguinē ſpargis;
Tympanis ſonans, amans inſaniam œſtri, æra pulſans puella,
Ubique honorata, excellens forma, Saturni corrivalis beata:
Montibus quæ gaudes, mortaliumque ejulatibus horrendis.
Omnium regina Rhea, belli motrix, fortis animo,
Mentiens, ſervatrix, ſolutoria, in principio genita.
Mater quidem Deorum & mortalium hominum.
Ex te enim & terra, & cœlum latum ſuperius,
Et pontus, ventique curſum amans, formam aeris habens,
Veni beata Dea, ſalutaris læto concilio,
Pacem adducens cum opulentis poſſeſſionibus,
Solutiones & Parcas mittens ad fines terræ.

ΔΙΟ'Σ θυμίαμα, στύρακα.

ΖΕῦ πολύτιμε, Ζεῦ ἄφθιτε, τὴν δέ τοι ἡμεῖς
Μαρτυρίαν τιθέμεσθα λυτήριον, ἠδὲ πρόσευξιν.
Ω' βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε ῥεῖα,
Γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι,
Καὶ πόντος, καὶ πάνθ' ὁπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε
Παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή.
Σεισίχθων, αὐξητά, καθάρσιε, παντοτινάκτα,
Α'στραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε Ζεῦ.
Κλῦθί μευ αἰολόμορφε, δίδου δὲ ὑγείαν ἀμεμφῆ,
Εἰρήνην τε θεάν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

ΗΡΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΥανέοις κόλποισιν ἐνημμένη, ἀερόμορφε,
Η'ρα παμβασίλεια, Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα,
Ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
Ο'μβρων μὲν διερῶν, ἀνέμων τροφέ, παντογένεθλε.
Χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω·
Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασιν κεκραμένη ἠέρι σεμνῷ.
Πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις,
Η'ερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
Α'λλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε παμβασίλεια
Ε'λθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

ΠΟΣΕΙΔΩ'ΝΟΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΚΛῦθι Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Ι'ππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν·
Ο'ς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
Ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
Κυμοθαλής, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων,
Εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ο'ς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης,
Κύμασι τερπόμενος θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.

Ἑδρα-

JOVIS ſuffimentum, ſtyracem.

JUpiter venerande, Jupiter incorrupte, illud tibi nos
Teſtimonium ponimus, expiationem & orationem.
O rex, propter tuum caput hæc ſunt viſa facilia,
Terra Dea mater montiumque altiſonantes colles:
Et pontus, & omnia quæcunque cœlum intra ordinavit,
Jupiter Saturnie, ſceptriger, demiſſor, fortis animo:
Omnium generator, principium omnium, omniumque finis,
Terræ motor, auctor, expiator, omnia quatiens:
Coruſcator, tonitruans, fulminator, progenitor Jupiter.
Audi me varie forma, daque ſanitatem inculpatam,
Pacemque Deam, & divitiarum gloriam irreprehenſibilem.

JUNONIS ſuffimentum, aromata.

NIgris veſtibus induta, aeris formam habens,
Juno omnium regina, Jovis uxor beata,
Animas nutrientes auras mortalibus præbens lenes.
Imbrium quidem humentium, ventorum nutrix, omnia generans.
Sine te enim nihil omnium vitæ naturam cognovit.
Communicas enim omnibus robuſta venuſte.
Omnibus enim imperas ſola, omnibuſque regnas,
Aeris ſtridoribus agitata per aquam.
Sed beata Dea celebris, omnium regina,
Venias benevola, pulchra, læta facie.

NEPTUNI ſuffimentum, ſmyrnam.

AUdi Neptune, terram tenens, nigras comas habens:
Equorũ inventor, ferro tornatũ tenens manibus tridentem.
Qui habitas ponti profunda pectora habentis fundamenta,
Ponto imperans, in mari ſonans, graviter ſonans, terram quatiens,
Undis florens, gratioſam faciem habens, quadrigatum currum
gubernans.
Marinis ſtridoribus quatiens ſalſam aquam.
Qui tertiæ ſortitus es partis profundam aquam maris,
Fluctibus delectatus, feriſque ſimul pontice dæmon,

Se-

Ἕδρανα γῆς σώζοις καὶ νηῶν ὠκύδρομον ὁρμὴν,
Εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

ΕἸΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

Ὦ Τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,
Ταρτάρεον λειμῶνα βαθύσκιον ἠδὲ λιπαυγῆ,
Ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως·
Πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληΐδας ἁπάσης,
Πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν,
Ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
Ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν·
Ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον,
Τηλεπόρον, τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκλιτον ἅδην,
Κυάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχεις ῥιζώματα γαίης.
Ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν, ὦ πολυδέγμον,
Εὔβουλ'· ἁγνοπόλου Δημήτερος ὅς ποτε παῖδα
Νυμφεύσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πόντου,
Τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' Ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
Δήμου Ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰσ' ἀΐδαο.
Μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.
Ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε,
Σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
Ἵλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
Στράπτων αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην,
Παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων,
Νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων·
Λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατεροὺς τε κεραυνοὺς
Βάλλων ἐς ῥοθίους φλογεροὺς, βελέεσσι καλύπτων
Παμφλέκτους, κρατεροὺς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους·
Πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, χρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
Αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνὸν,
Ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῇ,

Sedes terræ ſerves, & navium bene currentem impetum:
Pacem, ſanitatem ducens, & divitias inculpatas.

IN PLUTONEM.

O Subterraneam habitans domum, fortis animo,
Tartareum campum umbroſum, & luminibus carentem:
Jupiter terrene ſceptriger. hæc vero ſacra recipe prompte
Pluto, qui obtines terræ ſedes omnis,
Divitias dantium genus humanum fructibus annorum.
Qui tertia parte ſortitus es terram omnium reginam,
Sedem immortalium, mortalium firmamentum forte.
Qui thronum firmaſti ſub tenebroſo loco,
Longum meatum habentem, laborem non ſentientem, ſpiritus deſertorem, incognitum infernum,
Nigrumque Acherontem, qui habes radices terræ.
Qui imperas mortalibus mortis gratia, o multiplex Dæmon,
Conſulte; caſtæ Cereris qui aliquando filiam
Sponſans, pratum evulſim per ponti
Quadrigis equis ſub Athidis duxiſti antrum,
Populi Eleuſini, ubi quidem portæ inferni:
Solus generatus es occultorum operum apertorumque diſpenſator,
Divine, omnia regens, ſacratiſſime, excellens honore:
Venuſtis poetis gaudens, piiſque cultibus,
Propitium invoco te venire, gratioſum ſacra diſcentibus.

FULMINANTIS Jovis ſuffimentum, ſtyracem.

JUpiter pater in alto currentem, igne ſplendentem Mundum exagitans,
Fulgurans ætherei fulguris præſtantiſſimo ſplendore,
Omnino beatorum ſedem divinis tonitrubus quatiens,
Fontibus nebuloſis fulgur ardens incendens:
Nimbos, imbres, cœleſtem flammam, fortiaque fulmina
Jaciens in undas ardentia, jaculis occultans,
Omnino ardentia, fortia, horrenda, fortem animum habentia,
Alatum ſcutum, grave, temporis cor habens, rectis comis:
Velox ex tonitru, inſuperabile, jaculum intemeratum,
Stridoris immenſi vorticibus omnivorax impetu,

Ἄῤῥηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος
Οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος.
Ὃν καὶ γαῖα πέφρικε θάλασσά τε παμφανόωσα,
Καὶ θῆρες πτώσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ·
Μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνὸς,
Αἰθέρος ἐν γυάλοισι· διαῤῥήξας δὲ χιτῶνα,
Οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
Ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
Ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
Ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα,
Ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν·
Καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

ΔΙΟΣ ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐρισμάραγον, περίφαντον,
Ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ,
Ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ,
Φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον θεὸν ἁγνὸν,
Ἀστραπέα Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον,
Εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

ΝΕΦΕΛΩΝ θυμίαμα, σμύρναν.

Ἀέριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγκτοι,
Ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
Βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι·
Ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι·
Πνεύμασιν ἀντίπαλοι, ἐπιγρομάδην παταγοῦσαι,
Ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονες εὔπνοοι αὔραις,
Πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

ΘΑΛΑΣΣΗΣ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα Τηθὺν,
Κυανόπεπλον ἄνασσαν, ἐΰτροχα κυμαίνουσαν,
Αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν·
Θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρὰ,
Εὐδιανοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι,

Ναυ-

Impenetrabile, gravem habens animum, indomitum, urentis flammæ
Cœlestis sagitta acuta demissi ardentis.
Quam & terra horruit, mareque ubique apparens,
Et feræ timent, quando sonus aures ingreditur.
Resplendet vero ante circa splendorem, resonatque tonitru,
Ætheris in concavis, frangensque vestem,
Cœleste cooperimentum jacis album fulmen.
Sed beate animum fortem injice fluctibus ponti,
Aut montium verticibus: tuam potestatem scimus omnes,
Sed gratiam libationibus da, mentibus decentia omnia,
Victumque felicem simulque sanitatem reginam,
Et vitam lætis semper florentem cogitationibus.

JOVIS coruscantis suffimentum, libanomannam.

VOco magnum, purum, valde sonantem, clarum,
Aereum, ardentem, in igne currentem, in aere splendentem,
Coruscantem splendorem, nebularum in cursu stridente voce,
Horrendum, memorem injuriæ, inseparabilem, Deum purum,
Coruscantem Jovem, omnium generatorem, regem maximum,
Benevolo ferre dulcem vitæ finem.

NUBIUM suffimentum, smyrnam.

AEreæ nubes, fructus nutrientes, in cœlo errantes,
Imbres generantes, ventis agitatæ per mundum:
Strepentes, igneæ, valde rugientes, via aquarum.
Aeris in sinu sonum horrendum habentes,
Ventis contra abreptæ, in cursu strepentes:
Vos nunc supplico roriferæ, exsufflatæ auris,
Mittere fructus nutrientes imbres super matrem terram.

MARIS suffimentum, libanomannam.

OCeani voco nympham, glaucos oculos habentem Tethym,
Cæruleam vestem habentem, reginam rotunde inundantem,
Auris dulciter spirantibus sonantem circa terram,
Frangens littoribus petrisque undas longas,
Serenis mollibus tranquillans cursibus.

Νηυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε·
Μήτηρ μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Καὶ πάσης πηγῆς νυφῶν νασμοῖσι βρυούσης·
Κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε, ϗ εὐμενέουσ' ἐπαρήγοις,
Εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα.

ΝΗΡΕΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ὦ Κατέχων πόντου ῥίζας κυαναυγέτιν ἕδρην,
Πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα,
Καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον·
Πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων·
Ὃς κλονέεις Δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
Ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείεις·
Ἀλλὰ μάκαρ σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
Ὄλβον ἐπ' εἰρήνην τε ϗ ὀλβιόχειρον ὑγείην.

ΝΗΡΗΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Νηρέως εἰνάλιαι νύμφαι καλυκώπιδες ἁγναὶ,
Σφράγιαι, βύθιαι, χαροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
Πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι,
Τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα,
Θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώμαθ' ὁ πόντος·
Ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι βυθὸν, Τριτώνιον οἶδμα,
Ὑδρόδομοι, σκιρτηταὶ ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα,
Ποντοπλάνοι δελφῖνες, ἁλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς·
Ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον,
Ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν
Εὐϊέρου Βάκχοιο ϗ ἁγνῆς Περσεφονείης,
Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ ϗ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, στύρακα.

Πρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῖδας ἔχοντα,
Πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν,
Ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις,
Πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,

Ὅσ-

Navibus gaudens, feras nutriens, humidas habens vias.
Mater quidem Cypridis, mater nubium obscurarum,
Et omnis fontis, Nympharum laticibus scaturientum:
Audi me o veneranda, & benevola auxilieris,
Recte currentibus ventum navibus mittens beata.

NEREI suffimentum, smyrnam.

O Tenens ponti radices, cæruleam splendentem sedem,
Quinquaginta puellis gaudens in unda:
Pulchras filias habentibus choris, Nereu celebris dæmon.
Profundum quidem ponti, terræ finis, principium omnium.
Qui turbas Cereris sacram sedem, quando ventos
In abditis penetralibus agitatos excludis:
Sed beate terræmotus quidem averte, mitte vero sacra discentibus
Beatitudinem supra pacem, & divitem manum habentem sanitatem.

NEREIDUM suffimentum, aromata.

Nerei marini nymphæ facie florentes, castæ,
Vigentes, profundæ, amatrices jocorum, humidas habentes vias.
Quinquaginta puellæ circa undas bacchantes.
Tritonum super ripas gaudentes circa terga:
Feras referentibus formis, quarum pascit corpora Pontus.
Aliæque quæ habitant profundam Tritoniam undam,
In aqua domos habentes, saltatrices, volutæ circa undam,
In ponto errantes, delphines, in salo ludentes, nigredine splendentes,
Vos voco, mittere sacra discentibus multam beatitudinem.
Vos enim primæ sacrificium ostendistis religiosum
Sacri Bacchi, & castæ Persephones,
Calliope cum matre, & Apolline rege.

PROTEI suffimentum, styracem.

Proteum voco, ponti claves tenentem,
Primogenitum, omnis naturæ principia qui declaravit:
Materiem mutans sacram ideis multiformibus.
Ubique honoratus, multi consilii, sciens præsentia,

Ὅσσα τε πρόσθεν ἔην, ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις·
Πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν·
Ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
Πέμπων εὐόλβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΓΗΣ θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

ΓΑῖα θεά, μῆτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
Αὐξιθαλής, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα·
Ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου, πολυποίκιλε κούρη,
Ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ·
Ἀϊδία, πολύσεπτε, βαθύστερν', ὀλβιόμοιρε,
Ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον·
Ὀμβρεχαρής, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων
Εἱλεῖται φύσει ἀενάῳ καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

ΜΗΤΡΟΣ θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ πάντων,
Τῇδε μόλοις κράντειρα θεά, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς,
Ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων,
Σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε, σεμνή.
Ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
Γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς.
Ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχεύθη·
Σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα·
Ἑστία αὐδάχθης· σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
Παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.
Ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια, τυμπανοτερπή.
Πανδαμάτωρ, Φρυγίης σώτειρα, Κρόνου συνόμευνε,
Οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
Ἔρχεο γηθόσυνος, κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

ΕΡ-

Quæcumque prius erant,& quæcunque erunt in posterum rursus.
Omnia enim Proteo prima natura reposuit.
Sed pater accede sacra discentes pia providentia:
Mittens beatæ vitæ finem bonum super opera.

TERRÆ suffimentum, omne semen, præter fabas & aromata.

TErra Dea, mater beatorum, mortaliumque hominum:
Omnia nutriens, omnia dans, fruges producens, omnia perdens,
Augens viriditatem, fructifera, pulchris temporibus florens,
Sedes immortalis Mundi, varia puella:
Quæ instar puerperarũ doloribus partus concipis fructũ varium:
Sempiterna, multũ veneranda,profundũ pectus habens,opulenta.
Voluptuose spirantibus gaudens herbis, multos flores habentibus, dæmon.
Imbribus gaudens, circa quam Mundus variatus astrorum
Volvitur natura sempiterna, & fluxibus gravibus.
Sed beata Dea, fructus augeas valde lætos,
Benevolum animum habens, cum beatis temporibus.

MATRIS Deorum suffimentum, varia.

IMmortalium a Diis honorata Deorum mater,nutrix omnium,
Huc venias imperans Dea tuas veneranda ad orationes,
Tauros occidentium jungens celerem currum leonum:
Sceptrifera incly̆ti poli, celebris, veneranda:
Quæ occupas Mundi medium thronum. quoniam ipsa
Terram tenes, mortalibus nutrimenta præbens dulcia:
Ex teque immortaliumque genus, mortaliumque genitum est.
Tibi flumina serviunt semper, & omne mare,
Vesta audax: te vero divitiarum datricem vocant,
Omnis generis bonorum mortalibus quod munera donas,
Veni ad sacrificium, veneranda, tympanis gaudens,
Omnia domans, Phrygiæ servatrix, Saturni uxor,
Cœlestis, veneranda, vitæ nutrix, œstrum amans,
Veni læta, grata pietate.

ΕΡΜΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Κλῦθί μου Ἑρμεία Διὸς ἄγγελε, Μαιάδος υἱὲ,
Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν,
Εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα,
Πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα·
Γυμνάσιν ὃς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιοῦχε·
Ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε·
Ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές·
Κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε,
Ἐργασίαις ἐπαρωγὲ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
Γλώσσης δεινὸν ὅπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι·
Κλῦθί μου εὐχομένου, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
Ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

ΥΜΝΟΣ Περσεφόνης.

Περσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διὸς, ἐλθὲ μάκαιρα,
Μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
Πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνὴ, βιοδῶτι·
Ἣ κατέχεις ἀίδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, Διὸς θάλος ἁγνὸν,
Εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια·
Ἣν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
Μῆτερ ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆος,
Ὡρῶν συμπλέκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε·
Σεμνὴ παντοκράτειρα κόρη, καρποῖσι βρύουσα,
Εὐφεγγὴς, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινὴ,
Εἰαρινὴ, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν,
Ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χροοκάρποις,
Ἁρπαγιμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα·
Ζωὴ καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχθοις,
Περσεφόνεια· φέρεις γὰρ ἀεὶ καὶ πάντα φονεύεις.
Κλῦθι μάκαιρα θεὰ, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
Εἰρήνη θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ' ὑγιείᾳ,
Καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι
Πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ εὐδύνατον Πλούτωνα.

MERCURII ſuffimentum, thus.

AUdi me Mercuri, Jovis nuncie, Mæadis fili,
Omnia ſuperantem animum habens, certaminum præfecte, dux mortalium:
Conſulte, varia conſilia habens, internuncie, Argicida,
Calceos habens alatos, viros amans, ſermonis mortalibus propheta:
Exercitiis qui gaudes, dolis & fallaciis, ſonum nutriens,
Interpres omnium, lucroſe, curarum diſſolutor:
Qui manibus tenes pacis ſcutum inculpatum,
Coricie, beate, valde utilis, varii ſermonis:
Operationum auxiliator, amice mortalibus in neceſſitatibus.
Linguæ grave ſcutum, venerandum hominibus:
Audi me orantem, vitæ finem bonum præbens,
Operationibus, ſermonis gratiis, & memoriis.

HYMNUS Perſephones.

PErſephone filia magnis Jovis, veni beata,
Unigenita Dea, gratioſaque ſacra recipere,
Plutonis honoranda uxor, inclyta vitæ datrix:
Quæ tenes Inferni portas ſub profunditatibus terræ.
Praxidice, amabilis comis, Jovis germen purum,
Furiarum genitrix, ſubterraneorum regina.
Quam Jupiter ineffabilibus ſeminibus genuit puellam,
Mater valde tonantis, multiformis, bonum conſilium habentis,
Temporum contextrix, lucifera, excellens forma,
Veneranda, omnia vincens, puella, fructibus ſcatens,
Bene lucens, cornuta, ſola mortalibus deſiderabilis:
Verna, pratorum gaudens auris, (bus,
Sacrum manifeſtans corpus, germinibus fructus colorem habenti-
Intuitui noſtro occultata, puerpera, autumnalis deſponſata:
Vita & mors ſola, mortalibus multi laboris,
Perſephone. fers enim ſemper, & omnia occidis.
Audi beata Dea, fructus vero reduc a terra,
Pace virente, & lenem manum habente ſanitate,
Et vita opulenta, pinguem ſenectutem afferente.
Ad tuum campum regina, & potentem Plutonem.

DIO-

ΔΙΟΝΥΣΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω Διόνυσον, ἐρίβρομον εὐαστῆρα,
Πρωτογόνον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
Ἄγριον, ἄῤῥητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
Κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήϊον, εὔιον, ἁγνὸν,
Ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον.
Εὔβουλ', ὦ πολύβουλε, Διὸς καὶ Περσεφονείης
Ἀῤῥήτοις λέκτροισι τεκνωθεὶς, ἄμβροτε δαῖμον·
Κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον ἐνηὴς,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν ἐϋζώνοισι τιθήναις.

ΥΜΝΟΣ Κουρήτων.

Σκιρτηταὶ Κουρῆτες, ἐνόπλια βήματα θέντες,
Ποσσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες,
Κρουσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις,
Ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι,
Μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται,
Ἔλθοιτ' εὐμενέοντες ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι,
Βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

ΥΜΝΩΣ Ἀθηνᾶς.

Παλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου Διὸς ἔγγονε σεμνὴ,
Δῖα μάκαιρα θεὰ, πολεμοκλόνε, ὀβριμόθυμε,
Ἄῤῥητ', αὖ ῥητὴ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε·
Ἣ διάγεις ὄχθους ὑψαυχένας ἀκρωρείους,
Ἠδ' ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις.
Ὁπλοχαρὴς, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι·
Γυμνάζουσα κόρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
Γοργοφόνε, φυγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
Ὁρμάστειρα, φίλοιστρε, κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις,
Ἄρσην μὲν καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάτοκε μῆτι.
Αἰολόμορφε δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε·
Φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.

Τρι-

DIONYSII ſuffimentum, ſtyracem.

VOco Dionyſium valde rugientem, Euaſterem,
Primogenitum,bis genitum,tertiæ ætatis,Bacchum regem,
Ferocem, ineffabilem, occultum, bicornem, biformem,
Hedera florentem, faciem tauri habentem, Martialem, Euium venerandum,
Humeralem, trimum,uvas ferentem, ex ramis veſtem habentem,
Bonum conſilium, multum boni conſilii, Jovis & Perſephones
Ineffabilibus lectis genite, immortalis dæmon:
Audi beate vocem, gratuſque annue mitis,
Benevolum animum habens cum bene cinctis nutricibus.

HYMNUS Curetum.

SAltatores Curetes, armata veſtigia ponentes,
Pedibus plaudentes, vertiginatores, monticolæ, Euaſteres,
Lyram pulſantes, rhythmos canentes,inſultantes veſtigiis levibus,
Armigeri, cuſtodes, ornantes, famoſi,
Matris in montibus ſalientis comites, Orgiorum declaratores,
Veniatis benevoli ad famoſos ſermones,
Bubulco obvii ſemper læto animo.

HYMNUS Minervæ.

PAllas unigenita, magni Jovis filia veneranda,
Diva beata Dea, bella movens, fortis animo:
Non dicenda, rurſus dicenda, celebris, antra penetrans:
Quæ trajicis colles altos eminentes,
Et montes umbroſos, ſaltibuſque tuam mentem delectas,
Armis gaudens, ſtimulans animos hominum inſania:
Exercens caput, horrendum animum habens,
Gorgicida, lectos fugiens, artium mater dives:
Impetum faciens, œſtrum amans, malis: bonis vero prudentia,
Maſculus quidem, & fœmina genita es bellorum ſuſceptrix, prudentia,
Varia forma, dracæna, amans divina, celebris:
Phlegræorum perditrix, Gigantumque equis perſequutrix,
Tri-

Τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
Ἤματα ϗ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
Κλῦθί μου εὐχομένου, δὸς δ' εἰρήνην πολύολβον.
Καὶ κόρον ἠδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
Γλαυκῶφ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΕΥ'δύνατον καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν,
Ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμήν,
Καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν, ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχαισιν,
Ἐν πολέμοις κρίνουσα, τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις,
Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος.
Πάντων γὰρ κρατέεις. πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλὸν,
Νίκῃ ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ,
Αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἐλθὲ μάκαρ Παιὰν Τιτυοκτόνε Φοῖβε Λυκωρεῦ,
Μεμφῖτ' ἀγλαότιμε, Ἰήιε, ὀλβιοδῶτα.
Χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότριε, Πύθιε, Τιτὰν,
Γρυνέ, ϗ Σμινθεῦ, πυθοκτόνε δελφικὲ μάντι,
Ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον, ἐράσμιε, κύδιμε κοῦρε·
Μουσαγέτα, χοροποιὲ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
Βάκχιε ϗ Διδυμεῦ, ἑκάεργε, Λοξία, ἁγνέ.
Δήλ' ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα,
Χρυσοκόμα, καθαρὰς φήμας χρησμούς τ' ἀναφαίνων.
Κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὕπερ εὔφρονι θυμῷ.
Τόνδε σὺ γὰρ λεύσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα,
Γαῖαν τ' ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε ϗ δι' ἀμολγοῦ,
Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν, ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνην.
Ῥίζας νέρθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
Παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐστὶ μέλουσα,
Παντοθαλής· σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
Ἁρμόζεις, ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
Ἄλλοτε δ' αὖθ' ὑπάτην, ποτὲ δώριον εἰς διάκοσμον.

Πάν-

Tritogenia, dissolvens mala, victoriam ferens dæmon,
Dies & noctes semper postremis in temporibus,
Audi me orantem, daque pacem opulentam,
Et satietatem, sanitatem, fœlicibus in temporibus.
Glaucos habens oculos, artium inventrix, optabilis regina.

VICTORIÆ suffimentum, mannam.

POtentem voco victoriam, mortalibus desiderandam,
Quæ sola solvit mortalium certaminis impetum,
Et seditionem gravem, in contrariis pugnis,
In bellis judicans trophæalibus de operibus,
In quibus irrumpens feras dulcissimam victoriam.
Omnes enim vincis. omnis vero contentionis gloria bona:
Victoria in gloriosa jacet, coronis florens.
Sed beata venias desiderato visu læto,
Semper in gloriosis gloriam operibus bonam ducens.

APOLLINIS suffimentum, mannam.

VEni beate Pæan, Titii occisor, Phœbe Lycoreu,
Memphitanus, honorande, Eeie, divitiarum dator:
Auream habens lyram, seminator, arator, Pythie, Titan,
Crinee, & Smyntheu, Pythonis occisor, Delphice vates:
Agrestis, lucifer, dæmon amabilis, gloriose puer:
Musarum ductor, chorum faciens, longe jaculans, jaculans sagitta:
Bacche, & Didymee, longe operans, Loxia, munde:
Delie rex, omnia videntem habens hominibus lucentem oculum:
Auream habens comam, puras famas, oraculaque significans:
Audi me orantem pro populis læto animo.
Illum enim tu vides immensum æthera omnem,
Terramque opulentam: superiusque & per noctis medium,
Noctis in quiete, sub astrorum faciem habente caligine:
Radices infra dedisti, habesque fines Mundi.
Omnis tibi vero principiumque & finis futurus est,
Omnia virescere faciens: tu vero omnem polum citharæ multum resonante
Adaptas, quandoquidem chordæ acuti soni super fines ascendens.
Sed quando rursus chordam, aliquando Dorium in apparatum,

Omnem

Πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα,
Ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν·
Μίξας χειμῶνος θέρεός τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
Εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάτας διακρίνας,
Δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
Ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα
Πᾶνα, θεὸν δικέρωτ', ἀνέμων συρίγμαθ' ἱέντα·
Οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπῶτιν.
Κλῦθι μάκαρ, σώζων μύστας ἱκετηΐδι φωνῇ.

ΛΗΤΟΥΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΛΗτῶ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή,
Κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια,
Εὔτεκνον Ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα·
Γειναμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ·
Κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετήν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κούρη,
Τιτανίς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνή,
Πασιφαής, δαδοῦχε, θεὰ Δίκτυννα, λοχεία.
Ὠδίνων ἐπαρωγὲ καὶ ὠδίνων ἀμύητε·
Λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
Εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε,
Κλεισία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε,
Ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαίμον,
Ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε·
Ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμούς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
Πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα·
Δρυμονία, σκυλακῖτι, Κυδωνιάς, αἰολόμορφε.
Ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν,
Εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης,
Εἰρήνην τ' ἐρατήν, καλλιπλόκαμόν θ' ὑγίειαν·
Πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς νούσους τε καὶ ἄλγη.

Omnem polum discernens, discernis vitam nutrientes gentes,
Harmoniæ miscens omnibus ornatam viris partem,
Miscens hyemi æstatique æquale ambobus:
Ex chorda inferiori hyemem, æstatem chordis acuti soni discernens:
Dorium in veris desiderabilis maturum florem.
Unde cognomento te homines vocant regem,
Pana Deum bicornem, ventorum sibila mittentem,
Quoniam mundi habes signaculum impressorem.
Audi beate, servans sacra discentes supplicatoria voce.

LATONÆ suffimentum, smyrnam.

LAtona nigram habens vestem, Dea geminos enixa veneranda,
Cœantis magnanima, multum precanda regina,
Fœcundum a Jove naturalem dolorem in partu sortita,
Enixa Phœbumque & Dianam, sagittis gaudentem.
Hanc quidem in Ortygia, illum vero aspera in Delo:
Audi Dea domina, & propitium animum habens,
Descende super divinum sacrificium, finem voluptuosum ferens.

DIANÆ suffimentum, mannam.

AUdi me, o regina, Jovis celebris puella,
Titanis, strepens, celebris, jaculatrix veneranda,
Omnibus lucens, facifera, Dea Dictynna, parturientium fautrix,
Dolorum in partu auxiliatrix, & dolorum in partu non initiata:
Zonam solvens, œstrum amans, venatrix, curas dissolvens:
Bene currens, sagittis gaudens, agros amans, noctu iens:
Janitrix, obvia, dissolvens, masculi formam habens.
Recta, maturans partum, hominum puerorum nutrix, dæmon:
Immortalis, terrestris, feras occidens, fortunata.
Quæ occupas montium nemora, cervos jaculans, honesta:
Veneranda, omnium regina, pulchra viriditas semper existens.
Sylvestris, canibus gaudens, Cydonias, varia forma;
Veni Dea servatrix, amica sacra discentibus omnibus
Obvia, ducens pulchros fructus a terra,
Pacemque amabilem, pulchramque comam habentem sanitatem;
Mittasque in montium capita, morbosque & dolores.

ΤΙΤΑΝΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Τιτῆνες, γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
Οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες,
Ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
Εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν·
Ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
Ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
Εἴπις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

ΚΟΥΡΗΤΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Χαλκόκροτοι Κουρῆτες, Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες,
Οὐράνιοι, χθόνιοί τε καὶ εἰνάλιοι, πολύολβοι,
Ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοὶ,
Οἵτε Σαμοθρᾴκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες,
Κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·
Ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
Ἀθάνατοι Κουρῆτες Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες·
Νωμᾶτ' Ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά θ' αὔτως.
Ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
Μαρμαίροντες ὅπλοις. πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
Ὁρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἥκει,
Εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει
Ἐρχομένων τότε δή ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
Δαίμονες ἀθάνατοι, τροφέες καὶ αὖτ' ὀλετῆρες,
Ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν,
Ὀλλῦντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Πιμπλάντες· στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
Δένδρη δ' ὑψικάρηνα ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει·
Ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
Κουρῆτες, Κορύβαντες, ἀνάκτορες εὐδυνατοί τε,
Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ Ζηνὸς κόροι αὐτοί·
Πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς·
Οἵτε καὶ οὐράνιοι δίδυμοι κλῄζεσθ' ἐν Ὀλύμπῳ·
Εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς,
Ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιοί τε ἄνακτες.

TITANUM suffimentum, thus.

Titanes, Terræque & Cœli præclari filii,
Nostrorum prædecessores majorum, sub terra
Domibus Tartareis conclave terræ inhabitantes,
Principia & fontes omnium mortalium laboriosorum,
Marinorum, alatorumque, & qui terram habitant.
Ex vobis enim omne est genus per mundum:
Vos voco, iram gravem avertere,
Si quis ex terrestribus majorum ad domos appropinquaverit.

CURETUM suffimentum, thus.

Ferrum pulsantes Curetes, Martialia arma habentes,
Cœlestes, terrestresque, & marini valde divites,
Generatores spiritus, Mundi servatores splendidi:
Quique Samothracem sacram terram habitantes,
Pericula mortalium depellitis pontivagorum:
Vos & sacrificium primi hominibus posuistis
Immortales Curetes bellica arma habentes,
Movetis Oceanum, movetis mare, arboresque hoc modo:
Venientes ad terram resonatis pedibus agilibus,
Resplendentes armis: trepidant vero feræ omnes
Irrumpentibus, tumultus vero clamorque in Cœlum venit.
Flexim pedum pulvis ad nebulam pervenit,
Venientium tunc quidem flores omnes pullulant.
Dæmones immortales, nutritores, & ipsi perditores,
Quando irruunt irati hominibus,
Perdentes vitam, & possessiones, & ipsos
Implentes: ingemiscit vero magnus pontus, profundos habens gurgites,
Arboresque altum caput habentes ex radicibus in terram cadunt:
Echoque Cœlestis resonat sonis lignorum.
Curetes, Corybantes, reges potentesque
In Samothrace reges, cum Jove pueri ipsi.
Auræ perennes, animas nutrientes, aerei,
Quique & Cœlestes gemini appellamini in Olympo:
Bene spirantes, tranquilli, servatores, & mites,
Tempora nutrientes, fructiferi, inspirantesque reges.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀενάε βασιλῆα μέγιστον,
Κόρβαντ᾽ ὀλβιόμοιρον, Ἀρήιον, ἀπροσόρατον,
Νυκτερινὸν κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν,
Φαντασιῶν ἐπαρωγὸν, ἐρημοπλάναν κορύβαντα.
Αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον,
Φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν·
Δηῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνὸν,
Θηροτύπε θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος,
Κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπὴν δ᾽ ἀποπέμπεο μῆνιν,
Παύων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πήκτε ἀνάγκης.

ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

Δηώ παμμήτειρα θεῶν, πολυώνυμε δαίμον,
Σεμνὴ Δήμητερ, κουροτρόφε, ὀλβιοδῶτι,
Πλουτοδότειρα θεὰ, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα,
Εἰρήνῃ χαίρουσα καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις,
Σπερμεία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε,
Ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
Ἱμερόεσσ᾽, ἐρατὴ, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων·
Ἣ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
Καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα·
Αὐξιθαλὴς, Βρομίοιο συνέστιος, ἀγλαότιμος.
Λαμπαδόεσσ᾽, ἁγνὴ, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
Σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
Εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνὴ κουροτρόφε κούρα,
Ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς,
Ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα.
Μουνογενὴς, πολύτεκνε θεὰ, πολυπότνια θνητοῖς,
Ἧς πολλαὶ μορφαὶ πολυάνθεμοι ἱεροθαλεῖς,
Ἐλθὲ μάκαιρ᾽ ἁγνὴ, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
Εἰρήνην κατάγουσα καὶ Εὐνομίην ἐρατεινὴν,
Καὶ Πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ᾽ Ὑγίειαν ἄνασσαν.

CORYBANTIS suffimentum, thus.

VOco terræ sempiternæ regem maximum,
Corbantem fortunatum, Martium, non prius visum:
Nocturnum Curetem, timorum sedatorem gravium,
Visionum auxiliatorem, in deserto errantem, Corybantem,
Variformem regem, Deum duplicis naturæ, multiformem:
Cruentum, occisum fratribus a geminis.
Cereris qui sententia immutans corpus mundum,
Ferinam percussoris ponens formam tenebrosi draconis:
Audi, beate, voces, difficilemque averte iram,
Sedans phantasias animæ ex infixa necessitate.

CERERIS Eleusinæ suffimentum, styracem.

CEres omnium mater Deorum, celebris dæmon,
Veneranda Ceres, pueros nutriens, felicitatis datrix:
Divitias præbens Dea, spicarum nutrix, omnium datrix,
Pace gaudens, & operationibus laboriosis:
Seminatrix, accumulans, præfecta areis, germinare faciens fructum,
Quæ habitas religiosas Eleusinos concavitates,
Desideranda, amabilis, mortalium nutrix omnium,
Quæ prima jungens boum aratorem cervicem,
Et vitam desiderabilem hominibus multas divitias dantem aperuisti:
Viriditatem augens, Dionysiacis convictrix, honoranda,
Splendens, casta, falcibus gaudens æstivalibus.
Tu terrestris, tu vero apparens, tuque omnibus benevola,
Fœcunda, pueros amans, veneranda, pueros nutriens puella,
Currum draconis subjungens frænis,
Circularibus gurgitibus circa tuum thronum lugens:
Unigenita, fœcunda Dea, perveneranda mortalibus.
Cujus multæ formæ floribus abundantes, sancte virescentes,
Veni, beata, casta, fructibus gravata æstivis:
Pacem adducens, & Eunomiam amabilem,
Et Plutonem perdivitem, simulque Hygiiam reginam.

ΜΗΤΡΟΣ Ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἀνταία βασίλεια, θεὰ πολυώνυμε, μῆτερ
Ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάγκτῳ ἐν ἀνίῃ,
Νηστείαν κατέπαυσας Ἐλευσῖνος γυάλοισιν,
Ἦλθές τ' εἰς Ἀΐδην πρὸς ἀγαυὴν Περσεφόνειαν,
Δύσαγνον παῖδ' ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχοῦσα,
Μηνυτῆρ' ἁγίων λέκτρων χθονίου Διὸς ἁγνοῦ,
Εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε ζηλυυπκὴ βασίλεια
Ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ' εὐιέρῳ σέο μύστῃ.

ΜΙΣΗΣ θυμίαμα, στύρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον,
Σπέρμα πολύμνηστον πολυώνυμον Εὐβουλῆος,
Ἁγνὴν εὐϊερόν τε Μίσην ἄρρητον ἄνασσαν,
Ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῆ λύσειον Ἴακχον·
Εἴτ' ἐν Ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι,
Εἴτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις,
Ἢ Κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ἢ ἐν πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς,
Σὺν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ Ἴσιδι σεμνῇ,
Αἰγύπτου παρὰ χεῦμα, σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις·
Εὐμενέουσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέουσ' ἐπ' ἀέθλοις.

ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὧραι θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος,
Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολύολβε,
Εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναί,
Παντόχροοι, πολύοδμοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,
Ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι·
Πέπλους ἑννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων,
Περσεφόνης συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
Καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι,
Ζηνὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποτείρῃ,

Ἐλ-

MATRIS Antææ suffimentum, aromata.

ANtæa regina, Dea celebris, mater
Immortaliumque Deorum, & mortalium hominum,
Quæ aliquando quærens multivaga in molestia
Jejunium sedasti Eleusinis in concavitatibus:
Venistique in Infernum, ad splendidam Persephonem:
Incasta puerum castum viæ ductorem sortita,
Nunciatorem sacrorum lectorum, terrestris Jovis intemerati:
Boni consilii, pariens Deum mortali a necessitate.
Sed Dea supplico te, optanda regina,
Venire obviam circa sacrum tuum, sacra discenti.

MISES suffimentum, styracem.

LEgislatorem voco ferulam ferentem Dionysium,
Semen multæ memoriæ, percelebre Eubulei,
Castam, sacramque Misen, ineffabilem reginam,
Masculum & fœminam, duplicis naturæ, solutorem Iacchum.
Sive in Eleusinis delectaris templo odorato,
Sive in Phrygia cum matre sacra facis,
Vel Cypro delectaris cum bene coronata Cytheræa.
Vel in frugiferis hortis exultas castis,
Cum tua matre Dea, nigrum ferente Iside veneranda,
Ægypti apud undam cum ancillis nutricibus.
Benevola venias, bona perficiens circa præmia.

HORARUM suffimentum, aromata.

HOræ filiæ Themidis, & Jovis regis:
Eunomiaque, Diceque, & Irene divitiis abundans,
Vernæ, pratenses, floribus abundantes, castæ,
Omnis coloris, multi odoris in florentibus auris:
Horæ semper virentes, circulares, suaves facies habentes,
Vestes induentes roscidas, floribus delectabilibus:
Persephonæ collusores, quando Parcæ istam,
Et Gratiæ circularibus choris ad lucem reducunt,
Jovi gratificantes, & matri fructuum datrici:

Ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς ὁσίας νεομύστους,
Εὐκάρπους καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμέμφως.

ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω κούρην Καδμηΐδα, πάντων βασίλειαν,
Εὐειδῆ Σεμέλην ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον,
Μητέρα θυρσοφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
Ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσατο πυρφόρῳ αὐγῇ,
Ἀθανάτοιο τεκοῦσα Διὸς βουλαῖς Κρονίοιο·
Τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς Περσεφονείης
Ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
Ἡνίκα σοῦ Βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
Εὐϊερόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήρια θ' ἁγνά.
Νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη Καδμηῒς ἄνασσα,
Πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

ΥΜΝΟΣ Διονύσου βασσαρέως τριετηρικοῦ.

Ἐλθὲ μάκαρ Διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε,
Βάσσαρε, καὶ Βάκχε, πολυώνυμε, παντοδυνάστα,
Ὃς ξίφεσιν χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς·
Εὐάζων κατ' Ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ Βάκχε,
Θυρσεγχής, βαρύμηνι· τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν.
Ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

ΛΙΚΝΙΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Λικνίτην Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε κικλήσκω,
Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα Βάκχον,
Νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλει,
Σὺν νύμφαις, χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι.
Καὶ βουλαῖσι Διὸς πρὸς τ' αὐτὴν Περσεφόνειαν
Ἀχθεὶς, ἐξετράφης φοβερὸς θεοῖσιν ἀθανάτοισι·
Εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

BAK-

Venite ad famosa sacrificia, pia, recens celebrata,
Bene fructuosas temporum generationes inducentes inculpate.

SEMELES suffimentum, styracem.

VOco puellam Cadmi, omnium reginam,
Formosam Semelem, comam amabilem habentem, profundum sinum habentem,
Matrem thyrsigeri Dionysii jucundam,
Quæ magnos dolores in partu minuit lucifero splendore,
Immortalis generans Jovis consiliis Saturnii.
Honores faciens ab ipsa Persephone,
In mortalibus hominibus ad Trieterides dies,
Cum tui Bacchi naturalem dolorem in partu perficerent,
Sacramque mensam, & mysteria pura:
Nunc te, Dea, supplico puella Cadmia regina,
Mansuetam animo vocans semper sacra discentibus existere.

HYMNUS Dionysii Bassarei Trieterici.

VEni beate, Dionysi, ignem seminans, tauri frontem habens,
Bassaree, & Baccheu, celebris, omnipotens,
Qui ensibus gaudes, & sanguine, Mænadibusque castis;
Lugens super Olympum; valde rugiens, insane Bacche,
Thyrso inimice, memor injuriæ, honorate omnibus Diis,
Et mortalibus hominibus, quotquot terram habitant.
Veni beate saltator, ferens magnam lætitiam omnibus.

LICNITI suffimentum, mannam.

LIcnitem Dionysium super has orationes voco,
Nyseium, utrinque virescentem, desideratum, lætū Bacchū,
Nympharum ramum optabilem, beneque coronatæ Veneris:
Qui aliquando in sylvis saltata vestigia vertit,
Cum Nymphis gratis vexatus insaniis,
Et consiliis Jovis ad ipsam Persephonem
Ductus, nutritus timor immortalibus Diis:
Lætus venias beate, grata sacra recipere.

ΒΑ'ΚΧΟΥ περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω Βάκχον περικιόνιον, μεθυδώτην,
Καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος περὶ πάντα,
Ἔστησε κρατερῶς βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας.
Ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐνίκησε χθόνα πᾶσαν,
Πρηστῆρος ῥοίζοις ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων.
Ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις πραπίδεσσι.

ΣΑΒΑΖΙ'ΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι πάτερ Κρόνου υἱὲ σαβάζιε κύδιμε δαῖμον,
Ὃς Βάκχον Διόνυσον ἐρίβρομον εἰραφιώτην
Μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
Τμῶλον ἐς ἠγάθεον παρ' Ἵππαν καλλιπάρῃον.
Ἀλλὰ μάκαρ Φρυγίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων,
Εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

ἽΠΠΑΣ θυμίαμα, στύρακα.

Ἵππαν κικλήσκω Βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην,
Μυστιπόλον τελεταῖσιν ἀγαλλομένην Σάβου ἁγνοῦ,
Νυκτερίοισι χοροῖσι, πυριβρεμέταις ἰάχοισι.
Κλῦθί μου εὐχομένου χθονία μήτηρ βασίλεια,
Εἴτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἴδης ὄρος ἁγνὸν,
Ἢ Τμῶλος τέρπει σε, καλὸν Λυδοῖσι θόασμα·
Ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

ΛΥΣΙ'ΟΥ ληναίου ὕμνος.

Κλῦθι μάκαρ Διὸς υἱ' Ἐπιλήνιε Βάκχιε διμάτωρ,
Σπέρμα πολύμνητον, πολυώνυμε, Λύσιε δαῖμον·
Κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε Βάκχε,
Εὐτραφὴ, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων,
Ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενὲς, αἰολόμορφε·
Παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς, ἄκος, ἱερὸν ἄνθος,
Χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, Ἐπάφιε, καλλιέθειρε,

BACCHI Pericionii suffimentum, aromata.

VOco Bacchum Pericionium, vini datorem,
Cadmiis domibus, qui volutus circa omnia
Stetit fortiter, fervores terræ remittens.
Quando ignifer splendor superavit terram omnem
Fulminis stridoribus, ille vero recurrit vinculum omnium.
Veni beate Bacche lætis præcordiis.

SABAZII suffimentum, aromata.

AUdi pater Saturni fili Sabazi, inclyte dæmon:
Qui Bacchum Dionysium, valde rugientem, insutum
Femori insuens, ut perfectus veniret
Tmolum in divinam, ad Hippam pulchras genas habentem:
Sed beate Phrygiæ imperans, præstantissime omnium,
Benevolus auxiliator accedas sacra discentibus.

HIPPÆ suffimentum, styracem.

HIppam voco Bacchi nutricem, bacchantem puellam,
Sacrificam, cæremoniis gaudentem Sabi casti,
Nocturnis choris, igne strepentibus vociferationibus:
Audi me orantem terrestris mater regina.
Sive tu in Phrygia occupas Idæ montem purum:
Vel Tmolus delectat te, pulcher Lydis chorearum locus:
Veni ad sacrificia, sacra gaudens facie.

LYSII Lenæi hymnus.

AUdi beate Jovis fili Epilenie, Bacche, bimater,
Semen memorandum, celebris Lysie dæmon:
A parentibus occultatum beatorum sacrum germen, Evie Bacche,
Bene nutrite, fructuose, lætum fructum augens,
Resonans, Lenæe, robuste, varie forma,
Laborem sedans, mortalibus apparens remedium, sacer flos,
Gaudium hominibus, amans lætitiam, Epaphie, pulchram comam habens:

Ly-

Λύσιε, θυρσομανῆ, Βρόμι', εὔιε, πᾶσιν ἔυφρων,
Οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἠδ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
Νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδύ, φερέκαρπον.

ΝΥΜΦΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Νύμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορος Ὠκεανοῖο,
Ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι,
Κρυψίδρομοι Βάκχοιο τροφοί, χθόνιαι, πολυγηθεῖς,
Καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί,
Ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι·
Πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι·
Φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολύανθοι·
Σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι,
Πετρόρυτοι, λιγυραί, κορωνίτιδες, ὑλονόμοι τε·
Παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις,
Αἰπολικαί, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαέκαρποι,
Κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαί, πολυθρέμμονες· αὐξίτροφοί τε
Κοῦραι Ἀμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
Νύσιαι, μανικαί, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς,
Σὺν Βάκχῳ Δηοῖ τε χάριν θνητοῖσι φέρουσαι·
Ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ,
Νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ πολυώνυμε μανικὲ βακχεῦ,
Ταυρόκερως, ληναῖε, πυρίσπορε, νύσιε, λυσεῦ,
Μητροτρεφής, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα·
Νυκτέρ', εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα·
Ὄργιον ἄρρητον, τριφυές, κρύφιον Διὸς ἔρνος.
Πρωτογόν' ἠρικε παιέ, θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ υἱέ·
Ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανές, ἀγέτα κώμων·
Βακχεύων ἁγίας Τριετηρίδας ἀμφὶ γαληνάς·
Ῥηξίχθων, πυριφεγγές, Ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ,
Οὐρεσιφοῖτα ἔρως, νεβριδόστολε, ἀμφιέτηρε,
Παιὰν χρυσεγχής, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.

Βάσ-

Lyſie, thyrſo inſaniens, Bromie, Evie, omnibus jucunde,
Quibuſvis mortalium & immortalium lucens:
Nunc te voco ſacra diſcentibus venire, jucundum, fructiferum.

NYMPHARUM ſuffimentum, aromata.

NYmphæ, filiæ magnanimi Oceani,
Humidis terræ ſub profunditatibus domos habentes,
Curſum occultantes, Bacchi nutrices terreſtres, valde lætæ
Fructus nutrientes, pratenſes, oblique currentes, caſtæ,
Antris gaudentes, ſpeluncis lætæ, per aera euntes:
Fontanæ, currentes, roſcidæ, veſtigiis leves:
Apparentes, occultæ, in vallibus habitantes, floribus abundantes:
Cum Pane ſaltantes ſupra montes, Evaſtiræ:
Saxis fluentes, ſtridulæ, ramos habentes, in ſylviſque paſcentes;
Virgines fragrantes, albis indutæ, bene ſpirantes auris:
Caprariæ, paſtorales, feris amicæ, ſplendidos fructus habentes:
Frigore gaudentes, teneræ, multum alentes, nutrimenta augentes,
Puellæ Hamadryades, amantes ludum, in humidis incedentes viis,
Nyſeiæ, inſanæ, Pæonides, vere gaudentes,
Cum Baccho Cerereque gratiam mortalibus ferentes:
Venite ſuper famoſa ſacra læto animo,
Rivum fundentes ſanum, nutrimenta augentibus in temporibus.

TRIETERICI ſuffimentum, aromata.

VOco te, beate, celebris, rabioſe Bacche,
Tauri cornua habens, Lenæe, ignem ſeminans, Nyſeie, inſane:
A matre nutrite, Licnita, igne vertens, & princeps ſacrificiorum.
Nocturne, boni conſilii, mitram ferens, thyrſum agitans:
Orgium ineffabile, triplex, occultum Jovis germen,
Primogenite, ſecte, firme, Deorum pater & fili:
Humeralis, ſceptrifer, in choro inſaniens, dux comorum:
Bacchans puras Trieteridas circa tranquillas,
Rumpens terram, igne lucens, Epaphie, puer bimater,
In montibus incedens amor, ex pellibus cervinis ſtolam habens, ſingulis annis celebrate:
Pæan, auream habens haſtam, ſuccincte, uvis ornate.

Baſ-

Βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε,
Ἐλθὲ μάκαρ μύσαισι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνου.

Ἀμφιέτην καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
Ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοισιν·
Ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
Κοιμίζει τελεστῆρα χρόνον, Βακχήϊον ἁγνόν.
Αὐτὸς δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείρῃς,
Εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις,
Εὐάζων κινῶν τε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις·
Ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ,
Εὐϊέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάζων.

ΣΙΛΗΝΟΥ, σατύρου, Βακχῶν θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφὲ, Βάκχοιο τιθηνὲ,
Σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις,
Ἁγνοτερὴς, γεραρὸς, θιάσου νομίου τελετάρχα·
Εὐαστὴς, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς.
Ναΐσι καὶ βάκχοις ἡγούμενε κισσοφόροισιν·
Δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
Θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος,
Σὺν Βάκχαις Ληναῖα τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπων,
Ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων,
Εὐάζων, φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

ΕΙΣ Ἀφροδίτην ὕμνος.

Οὐράνια πολύυμνε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ποντογενὴς, γενέτειρα θεὰ, φιλοπάννυχε σεμνὴ,
Νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης·
Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον·
Καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα,
Ὅσσά τ' ἐν οὐρανῷ ἐστι καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ,

Ἐν

Bassare, hedera gaudens, multas virgines habens, & ornate;
Veni beate, sacra discentibus florens, gratus semper.

AMPHIETÆ suffimentum, omnia præter thus.

Amphietem voco Bacchum, terrestrem, Dionysium:
Vigilantem puellis cum nymphis bene comatis:
Qui apud Persephones sacras domos quiescens,
Sopit triennale tempus, Bacchum castum.
Ille vero quando triennalem rursus comum excitat,
Ad hymnum convertitur cum formosis nutricibus.
Eusi canens, movensque choros in circularibus oris.
Sed beate virescere fructum faciens, cornute, fructuose Bacche:
Accede ad perdivinum sacrificium læta facie,
Sacris fructibus perfectis florens.

SILENI, Satyri, Baccharum suffimentum, mannam.

Audi me, o pervenerande nutritor, Bacchi alumne,
Silenum quique optime, honorate omnibus Diis,
Et mortalibus hominibus in Trietcridibus temporibus:
Caste, honorande, convivii legitimi sacrificii princeps,
Evaster, amans vigilias, juvenescens suis Silenis:
Naidibus & Bacchis dux, hederam ferentibus:
Huc ad perdivinum sacrificium Satyrum cum omnibus
Ferarum percussoribus, cantum dans Bacchicum regis.
Cum Bacchis Lenæa, frugifera, veneranda præmittens
Orgia nocte apparentia, sacrificiis sanctis declarans,
Eusi canens, amans thyrsum, tranquillus conviviis.

In VENEREM hymnus.

Cœlestis, multos hymnos habens, risum amans, Venus,
In ponto genita, genitrixque Dea, amans omnem noctem, veneranda:
Nocturna, junctrix, versuta, mater necessitatis.
Omnia enim ex te sunt, subjunxistique Mundum,
Et imperas tribus partibus, generansque omnia,
Et quæcunque in Cœlo sunt, & in terra fertili,

In

Ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε· σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρε,
Τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων·
Πειθοῖ λεκτροχαρὴς, κρυφία, χαριδῶτι,
Φαινομένη τ' ἀφανὴς, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια,
Νυμφιδία, σύνδαιτι, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα·
Γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι·
Ἡ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις,
Καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων·
Ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος· εἴτ' ἐν ὀλύμπῳ
Εἶ σὺ θεὰ βασίλεια καλῷ γήθουσα προσώπῳ,
Εἴτε καὶ εὐλιβάνου Συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις,
Εἴτε σύγ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις
Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά,
Ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλίαισι χορείαις,
Ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίᾳ,
Θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.
Εἴτ' ἐν Κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο· ἔνθα καλαί σε
Παρθένοι ἄδμηται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
Ὑμνοῦσι σε μάκαιρα καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν Ἄδωνιν.
Ἐλθὲ μάκαιρα θεά κάλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα·
Ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἁγίοισι λόγοισιν.

ἈΔΩΝΙΔΌΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθί μου εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον ἄριστε,
Ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς,
Εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
Κούρη, καὶ κόρε· σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν Ἄδωνι,
Σβεννύμενε λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις·
Αὐξιθαλὴς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυόπιμε,
Ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα·
Ἱμερόνους, Κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος·
Περσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς·
Ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα,
Ἠδὲ πάλιν πρὸς ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον.
Ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

In pontoque, profundoque, veneranda, Baccho assidens:
Gaudens conviviis, stolæ nuptialis, mater amorum,
Lenocinio, lectis gaudens, occulta gratiæ datrix,
Apparens, & occulta, amabilem comam habens, bono patre nata,
Sponsalis cum convivio, Deorum sceptrifera lycæna,
Parentum datrix, amans viros, optatissima vitæ datrix.
Quæ jungens homines infrænatis necessitatibus,
Et ferarum magnam gentem amore insanientibus ab illecebris:
Veni ex Cypro genitum divinum genus, sive in Olympo
Es tu Dea regina, pulchra, læta facie:
Sive & thure abundantis Syriæ sedem circumis,
Sive tu in campis cum curribus auro paratis
Ægypti occupas sacræ fertilia lavacra:
Vel & nigris collibus super ponticam undam,
Delectata gaudeas mortalium circularibus saltationibus:
Vel nymphis delecteris nigros oculos habentibus in terra divina,
Arenas ab littoribus arenosis curru levi:
Sive in Cypro regina nutrice tua, ubi pulchræ te
Virgines indomitæ, nymphæque toto anno
Hymnis te celebrant beata, & immortalem castum Adonim:
Veni beata Dea, pulchra, optabilem formam habens:
Animo enim te voco gravi, sacris sermonibus.

ADONIDIS suffimentum, aromata.

Audi me orantem celebris dæmon optime,
Capillis mollibus, amans desertum, florens cantibus optabilibus:
Boni consilii, multiformis, nutrimentum omnium manifestum,
Puella & puer, tu omnibus viriditas semper Adoni:
Extinctus, splendensque pulchris in circularibus temporibus.
Viriditatem augens, bicornis, optate, lacrymis honorate,
Excellens forma, venatoribus gaudens, profundam habens comam:
Desiderabilis animo Cypridis, dulcis viriditas, germen amoris,
Persephones amabiles comas habentis lectis generate.
Qui aliquando quidem habitas sub Tartaro obscuro,
Et rursus ad Olympum ducis corpus, maturans fructum:
Veni beate, sacra discentibus ferens fructus a terra.

ΕΡΜΟΥ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

Κωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
Ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης,
Ἑρμῆ Βάκχου χοροῖο Διωνύσοιο γένεθλον,
Καὶ Παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης,
Ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων.
Ἃς κατάγεις ὁπόταν μοίρης χρόνος εἰσαφίκηται,
Εὐϊέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδῶτι πάντα,
Καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Τιμὴν Περσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρὺν,
Ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΕΡΩΤΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω μέγαν ἁγνὸν ἐράσμιον ἡδὺν Ἔρωτα,
Τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ,
Συμπαίζοντα θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
Εὐπάλαμον, διφυῆ· πάντων κληῖδας ἔχοντα,
Αἰθέρος οὐρανίου, πόντου, χθονὸς, ἠδ' ὅσα θνητοῖς
Πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
Ἠδ' ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει πόντος θ' ἁλίδουπος·
Μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
Ἀλλὰ μάκαρ καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου,
Φαύλους δ' ἐκτοπίους θ' ὁρμὰς ἀπὸ τῶν δ' ἀπόπεμπε.

ΜΟΙΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
Κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι, αἵτ' ἐπὶ λίμνης
Οὐρανίας, (ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
Ῥήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαρῷ, μυχῷ, εὐλίθῳ ἄντρῳ.)
Ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
Στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι·
Μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅθι Πάγγειον ἅρμα διώκει

Δό-

MERCURII terreni suffimentum, styracem.

COcyti habitans insubversibilem viam necessitatis,
Qui animas mortalium abducis sub inferna terræ,
Mercuri Bacche, chori Dionysii genus,
Et Paphiæ puellæ nigra supercilia habentis Veneris:
Qui apud Persephones sacram domum circumis,
Tristibus animabus nuncius in terra existens,
Quas abducis quando fati tempus venit,
Sacra virga demulcens somnium dantia omnia:
Et rursus dormientes excitas. Tibi enim dedit
Honorem Persephone Dea per Tartarum latum,
Animabus perennibus mortalium viæ ducem esse.
Sed beate mittas sacra discentibus finem bonum circa opera.

AMORIS suffimentum, aromata.

VOco magnum, castum, amabilem, jucundum Amorem,
Jaculo potentem, alatum, instar ignis currentem, bene cur-
Colludentem Diis, & mortalibus hominibus, (rentem impetu,
Expeditum dextera, duplicis naturæ, omnium claves habentem,
Ætheris, Cœli, ponti, terræ, & quoscunque mortalibus
Spiritus omnia generans Dea pascit, viridem fructum faciens:
Et quæcunque Tartarus latus habet, pontusque in mari sonans.
Solus enim illorum omnium gubernaculum regis.
Sed beate puris sententiis sacra discentes accede:
Perniciosa vero, absurdaque consilia ab illis dimitte.

PARCARUM suffimentum, aromata.

PArcæ infinitæ, Noctis charæ filiæ nigræ,
Audite me orantem celebres, quæque circa paludem
Cœlestem (ut alba aqua nocturno sub calore
Frangatur in umbroso formoso penetrali lapidibus structo)
Habitantes volatis hominum in immensam terram,
Hinc ad humanum probum genus spe leve
Itis, purpureis occultatæ velis,
Fatorum in campo, ubi Pangeum currum gubernat

Δόξα, δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος ἠδὲ μερίμνων,
Καὶ νόμου ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
Μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεί γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
Μοῖρά τε καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα.
Ἀλλά μοι νυκτέριοι μαλακόφρονες ἠπιόθυμοι,
Ἄτροπε, καὶ Λάχεσι, Κλωθώ, μόλετ' εὐπατέρειαι,
Ἀέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
Παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη.
Μοῖραι ἀκούσατ' ἐμῶν ὁσίων λοιβῶν τε καὶ εὐχῶν.
Ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὔφρονι βουλῇ·
Μοιράων τέλος ἦλθ' ἀοιδή, ἣν ὕφαιν' Ὀρφεύς.

ΧΑΡΙΤΩΝ θυμίαμα, στύρακα.

Κλῦτέ μοι ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι,
Θυγατέρες Ζηνός τε Εὐνομίης βαθυκόλπου,
Ἀγλαΐη τε, Θάλεια, καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε,
Χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφροσιν' ἁγναί,
Αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί,
Εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι·
Ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

ΝΕΜΕΣΕΩΣ ὕμνος.

Ὦ Νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια μεγίστη,
Πανδερκής, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων·
Ἀϊδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις,
Ἀλλάσσουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεί,
Ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες.
Σὴ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων πέλει, οὐδέ σε λήθει
Ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
Πάντ' ἐσορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις, πάντα βραβεύεις.
Ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
Ἐλθὲ μάκαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί·
Δὸς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
Γνώμας οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλιτροτάτας.

ΔΙ'-

Gloria, justitiæ ad finem, & spei, & curarum,
Et legem Ogygii, & immensi legibus bene instructi imperii.
Parca enim in vitam respicit solum, neque alius
Immortalium, qui tenent vertices nivosi Olympi,
Et Jovis visus perfectus. quoniam sane quæcunque fiunt nobis,
Parcaque & Jovis novit animus semper omnia.
Sed me nocturnæ molliter sapientes mites animo,
Atrope, & Lachesi, Cloto, accedite bonis parentibus natæ:
Aereæ, occultæ, inconversibiles, semper indomitæ:
Omnia dantes, auferentes, mortalibus necessitas,
Parcæ audite meas sanctas libationesque & orationes,
Venientes sacra discentibus damna solventes læto animo,
Parcarum finis veni cantus, quem composuit Orpheus.

GRATIARUM suffimentum, styracem.

AUdite me, o Gratiæ celebres, honorandæ,
Filiæ Jovis & Eunomiæ profundum sinum habentis,
Aglæaque, Thalia, & Euphrosyne dives,
Gaudii genitrices amabiles, delectationes castæ,
Variformes, semper virentes, mortalibus desiderabiles,
Optandæ, in gyrum euntes, roseas facies habentes, desiderandæ,
Venite divitiarum datrices, semper sacra discentibus benevolæ.

MEMESIS hymnus.

O Nemesi, voco te Dea regina maxima,
Omnia videns, inspiciens vitam mortalium diversigenarum:
Sempiterna, perveneranda, sola gaudens justis,
Mutans sermonem varium turbulentum semper,
Quam omnes timent homines, jugum cervici imponentes.
Tua enim semper sententia omnium est, neque te latet
Anima contemnens sermones temerario impetu.
Omnia vides, & omnia audis, & omnia dispensas,
In teque sunt judicia hominum, præstantissime dæmon:
Veni beata, casta, sacra discentibus adjutrix semper,
Daque bonam cogitationem habere, sedans omnino inimicas
Opiniones, non justas, omnia despicientes, scelestissimas.

ΔΙΚΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμα Δίκης μέλπω παλιδερκέος, ἀγλαομόρφου,
Ἣ καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
Τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς, ἐπιβρίθουσα δίκαια,
Ἐξ ἰσότητος ἀληθείας, συνάγουσ' ἀνόμοια.
Πάντα γὰρ ὅσσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
Δίσκριτα βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
Μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις,
Ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ συνέσσι δικαίοις.
Ἀλλὰ θεὰ μόλ' ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία,
Ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρασμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη, πολύολβε, ποθεινή,
Ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις,
Πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχής,
Ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
Ἄθραυστος τὸ συνειδός· ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
Ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως·
Ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή,
Εἰρήνη χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον·
Αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
Ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὄλλον ἱκάνει.
Κλῦθι θεὰ, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως,
Ὡς ἂν ἰσορροπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι
Θνητῶν ἀνθρώπων οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ
Γαῖα θεὰ μήτηρ καὶ Πόντος εἰνάλιος Ζεύς.

ΥΜΝΟΣ Νόμου.

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν ἄνακτα,
Οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν

Πόν-

DICIS suffimentum, thus.

Visum Dicis cano multa videntis formosæ,
Quæ & Jovis regis super thronum sacrum sedet,
Ex Cœlo inspiciens vitam mortalium multigenarum:
Injusta puniens, inducens justa,
Ex pietate veritatis colligens dissimilia.
Omnia enim quæcunque malis opinionibus mortalibus vehuntur,
Judicatu difficilia volentibus multum consiliis injustis,
Solum conscendens judicium injustis excitas,
Inimica injustorum, benevola vero conversaris cum justis:
Sed Dea veni sub sententiis bonis justa,
Donec semper vitæ fatata dies veniat.

JUSTITIÆ suffimentum, thus.

O Mortalibus justissima, multarum divitiarum, desideranda,
Ex æqualitate semper mortalibus gaudens justis,
Ubique honorata, fortunata, Justitia magnanima:
Quæ puris sententiis semper necessaria dispensas,
Invulnerata conscientia. semper vulneras enim omnes,
Quotquot non tuum venerunt sub jugum, sed super illud
Trutinis fortibus declinantes inexplebiliter:
Seditione carens, amica omnium, amans hymnos, amabilis,
Pace gaudens, vitam amans firmam.
Semper enim quod plus est odio prosequeris, æqualitate vero gaudes.
In te enim sapientiæ virtutis finis integer accedit.
Audi Dea malitiam mortalium vulnerans juste,
Ut æqualitate semper vita bona iter faciat.
Mortalium hominum, qui terræ fructum edunt:
Et viventium omnium, quicunque in sinu nutrit
Terra Dea mater, & Pontius marinus Jupiter.

HYMNUS Legis.

Immortalium voco, & mortalium castam reginam,
Cœlestem Legem, astrorum positricem, signaculum justum,

Πόντου τ' ἐναλίου καὶ γῆς, φύσεώς τε βέβαιον·
Ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
Οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει,
Καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει·
Ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
Αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴηκα κρατύνει,
Γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί·
Ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
Τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
Ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινὲ,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέριστε.

ΑΡΕΩΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἄρρηκτ', ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε δαῖμον,
Ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
Ἄρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ,
Αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε, φρικτὲ,
Ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον·
Στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον·
Ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων εἰς ἔργα τὰ Δηοῦς·
Εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Ἥφαιστ' ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάματον πῦρ,
Λαμπόμενε φλογίαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον,
Φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
Ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφὲς,
Παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε,
Αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον·
Ταῦτα γὰρ Ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
Πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα,
Σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ·
Κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς ἱερὰς ἐπὶ λοιβὰς,
Αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἥμερος ἔλθοις.
Παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο,
Καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

Pontique marini, & terræ, & naturæ firmum,
Inflexibilem, seditione carentem, semper servatam legibus,
Quibus supra ferens magnum Cœlum ipsa it,
Et invidiam non justam stridoris modo ipsa insequitur:
Quæ & mortalibus vitæ finem bonum excitat.
Ipsa enim sola viventium gubernaculum firmat,
Sententiis rectissimis conversans inconversibilis semper:
Ogygia, peritissima, sine læsione, omnibus cohabitans.
Legitimis, illegitimis vero ferens malitiam gravem.
Sed beata, ubique honorata, divitias ferens, omnibus desideranda:
Benevolum animum habens, memoriam tuam mitte optima.

MARTIS suffimentum, thus.

INfracte, fortem animum habens, robuste, fortis dæmon,
Armis gaudens, indomite, homicida, muros quatiens,
Mars rex, dolo cædens, cædibus inquinate semper,
Sanguine humanæ cædis gaudens, bellum movens, horrende:
Qui desideras ensibusque & hastis contentionem inconcinnam,
Seda contentionem rabiosam, dimitte laborem dolorosum,
Mutans robur armorum in opera Cereris:
Pacem desiderans, pueros nutrientem, divitias dantem.

VULCANI suffimentum, libanomannam.

VUlcane fortem habens animum, robuste, indefesse ignis,
Lucens urentibus auris, lucem hominibus ferens dæmon,
Lucifer, manu fortis, æterne, artium arbiter,
Operator, Mundi pars, elementum irreprehensibile:
Omnia comedens, omnia domans, præstantissime omnium arbiter:
Æther, Sol, astra, Luna, lux impolluta.
Illæ enim Vulcani partes mortalibus prælucent:
Omnemque domum habens, omnem civitatem, gentes omnes,
Corporaque mortalium habitas, valde dives, fortis:
Audi beate, advoco sacras super libationes,
Semper ut delectantia circa opera mansuetus venias,
Seda furiosam insaniam ignis indefessi:
Ustionem habens naturæ in corporibus nostris.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Ἰητὴρ πάντων Ἀσκληπιὲ, δέσποτα Παιὰν,
Θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων,
Ἠπιόδωρε, κραταιὲ μόλοις κατάγων ὑγίειαν,
Καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο,
Αὐξιθαλὴς κόρε, ἀπαλεξίκακ', ὀλβιόμοιρε,
Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον,
Ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ,
Ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

ὙΓΕΙΑΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
Κλῦθι μάκαιρ' ὑγίεια φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
Ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
Πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο,
Καὶ τέχναι βρίθουσι, ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα,
Μοῦνος δὲ στυγέεις ἀΐδην ψυχοφθόρον αἰεί·
Εὐθαλὴς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
Σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
Οὔτε γὰρ ὀλβοδότης Πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
Οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ.
Πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
Ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις ἐπιτάρροθος αἰεὶ,
Ῥυομένη νούσων χαλεπῶν κακόποτμον ἀνίην.

ΕὙΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι, εὐάστειραι,
Τισιφόνη τε, καὶ Ἀλληκτὼ, καὶ δῖα Μέγαιρα·
Νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι, παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
Οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεὶ,
Λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις,
Θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς,
Ἀΐδεω χθόνιαι φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.
Ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι ὥς τε νόημα.

Οὔτε

ÆSCULAPII ſuffimentum, mannam.

MEdicus omnium Æſculapi, here Pæan,
Decipiens hominum multi doloris damna morborum,
Lenia donans, fortis, veni adducens ſanitatem,
Et ſeda morborum difficiles Parcas mortis:
Augens viriditatem, puer, expellens mala, fortunate,
Phœbi Apollinis forte germen honorandum:
Inimice morborum, ſanitatem habens lecti conſortē inculpatam,
Veni beate ſervator, vitæ finem bonum præbens.

SANITATIS ſuffimentum, mannam.

DEſideranda,amabilis,multorum thalamorum,omniū regina:
Audi beata ſanitas, divitias ferens, mater omnium.
Ex te enim morbi collabuntur hominibus,
Omniſque domus viret valde læta gratia tui,
Et artes aggravant, deſideratque te Mundus regina,
Solaque odio proſequeris mortem animarum perniciem ſemper:
Bene florens, optabilis, mortalium requies.
Te enim ſine omnia ſunt inutilia hominibus.
Neque enim divitiarum dator Pluto dulcis conviviis:
Neque ſenex laborioſus ſine te fit vir.
Omnes enim regis ſola, & omnibus imperas.
Sed Dea veni ſacra diſcentibus auxiliatrix ſemper,
Defendens a morbis gravibus infœlicem dolorem.

EUMENIDUM ſuffimentum, aromata.

AUdite Deæ, ubique honoratæ, valde rugientes, bene labo-
Tiſiphoneque, & Alecto, & diva Megæra: (rantes,
Nocturnæ, abditæ, ſub profunditatibus domos habentes
Antro in obſcuro ad Stygis ſacram aquam.
Non piis conſiliis hominum volantes ſemper,
Rabioſæ, inſolentes, ſplendentes neceſſitatibus,
Ferarum veſtes habentes, punitrices, fortes, graves doloribus:
Infernales, terreſtres, formidabiles, puellæ variformes,
Caliginoſæ, occultæ, celeriterque currentes, quantum cogitatio.

Ne-

Οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
Καὶ σοφίας, ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
Εὐχαρεῖ, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
Ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει ἐϋφροσύνας βιότοιο.
Ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
Ὄμμα Δίκης ἐφορᾶτε, δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι,
Ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι,
Πραΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτέ μου Εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι βουλῇ,
Ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο,
Περσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο,
Ἣ πάντων καθορᾶ βίοτον θνητῶν ἀσεβούντων·
Τῶν ἀδίκων τιμωροὶ ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ,
Κυανόχρωτοι ἄνασσαι, ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων
Δεινὴν ἀνταυγὴν φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην·
Ἀΐδιοι, φοβερῶπες, ἀπόστροφοι, αὐτοκράτειραι,
Λυσιμελεῖς οἴστρῳ βλοσυρονύχιαι, πολύποτμοι,
Νυκτέριαι κοῦραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες,
Ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάζειν.

ΜΗΛΙΝΟΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Μηλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκόπεπλον,
Ἣν παρὰ Κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνὴ
Περσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο.
Ἧ ψευσθεὶς Πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
Θυμῷ Περσεφόνης δὲ δισώματον ἔσπασε χροιήν.
Ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν,
Ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα.
Ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοτόεσσα, νυχαυγής,
Ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίων βασίλεια,
Ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης,
Εὐμενὲς εὔιερον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

Neque enim Solis celeres flammæ, neque Lunæ,
Et ſapientiæ, virtutiſque, & operariæ audaciæ,
Gratioſæ,neque vitæ formoſæ, ſupra modum pulchræ pubertatis,
Vobis ſine excitat lætitias vitæ.
Sed ſemper mortalium omnium ſuper immenſas gentes
Oculum juſtitiæ inſpicitis,juſtitiæ miniſtræ ſemper exiſtentes:
Sed Deæ Parcæ, ſerpentum comas habentes, multiformes,
Manſuetam mutate vitæ mitem gloriam.

EUMENIDUM ſuffimentum, aromata.

AUdite me Furiæ celebres, læto conſilio,
Caſtæ, filiæ magni Jovis terreni,
Perſephoneſque amabilis puellæ, pulchras comas habentis,
Quæ omnium inſpicit vitam mortalium impiorum,
Injuſtorum punitrices, imminentes neceſſitati:
Nigro colore reginæ, coruſcantes ab oculis
Terribilem contra fulgentem luci carnes conſumentem ſplendorem,
Æternæ, formidabiles oculos habentes, avertentes, per ſe imperantes,
Membra ſolventes,œſtro truculentæ, noctu multa fata habentes:
Nocturnæ puellæ, ſerpentum comas habentes, formidabiles viſu,
Vos voco cogitationibus piis appropinquare.

MELINOES ſuffimentum, aromata.

MElinoem voco nympham, terreſtrem, croceum peplum habentem,
Quam apud Cocyti fontes genuit veneranda
Perſephone, lectis ſacris Jovis Saturnii:
Cui falſus Pluto mixtus eſt doloſis fraudibus,
Animo Perſephones duplici corpore evulſit colorem:
Qui mortales in furiam incitaret phantaſiis aereis,
Monſtroſis ideis formæ typum aperiens.
Alias quidem perſpicua, aliquando vero tenebroſa nocte lucens,
Adverſariis incurſibus per tenebroſam noctem.
Sed Dea, ſupplico te infernalium regina,
Animæ emittere œſtrum in fines terræ,
Jucundam ſacram ſacra diſcentibus oſtendens faciem.

FOR-

ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δεῦρο τύχη· καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ' εὐχαῖς,
Μειλιχίαν ἐνοδῖτιν, ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν,
Ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, Εὐβουλῆος
Αἵματος ἐκγεγαῶσαν· ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν;
Τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν.
Ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλός ἐστι.
Οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον,
Οἷς δὲ κακὴν πενίην, θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν,
Ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

ΔΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δαίμονα κικλήσκω μεγαλανηγήτορα φρικτόν,
Μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδώτορα θνητῶν,
Ζῆνα μέγαν, πολύπλαγκτον ἀλάστορα, παμβασιλῆα,
Πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ,
Ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
Ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχοῦνται.
Τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύστονα κήδε' ἐλάσας,
Ὅσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
Ἔνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Λευκοθέαν καλέω Καδμηΐδα δαίμονα σεμνήν,
Εὐδύνατον, θρέπτειραν ἐϋστεφάνου Διονύσου.
Κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα,
Κύμασι τερπομένη, θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
Ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή·
Μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις,
Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
Ἀλλὰ θεὰ δέσποινα μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
Νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
Μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

FORTUNÆ suffimentum, thus.

HUc Fortuna; voco te bonam ducem in orationibus,
Dulcem, in via positam, circa opulentas possessiones,
Dianam ducem celebrem, Eubulei
Sanguine natam, inexpugnabile consilium habentem:
Sepulchralem, pererrantem, decantatam hominibus.
In te enim vita hominum multiplex est.
Illis enim præbes possessionum multitudinem opulentam;
Illis vero malam paupertatem, animo iram concitans:
Sed Dea supplico te venire vitæ benevolam,
Divitiis plenam in opulentis possessionibus.

DÆMONIS suffimentum, thus.

DÆmonem voco, magnanimum, horrendum,
Mitem Jovem, omnium generatorem, vitæ datorem mortalium,
Jovem magnum, multivagum, execrandum, regem omnium,
Divitias dantem, quando sane lætus domum ingrederetur:
Rursus vero recreantem vitam mortalium laboriosorum.
In te enim mœstitiæ & gaudii claves vehuntur.
Quocirca beate, caste, habentes varia semina curas minuens,
Quæcunque vitam corrumpentem mittit per terram omnem,
Gloriosum vitæ dulcem finem bonum præbeas.

LEUCOTHEÆ suffimentum, aromata.

LEucotheam voco Cadmeida, dæmonem, venerandam,
Potentem, nutricem bene coronati Dionysii:
Audi Dea, Ponto profundum pectus habenti imperans,
Undis gaudens, mortalium servatrix maxima,
In te enim navium per pelagus currens turbulentus impetus;
Solaque mortalium miserabile fatum in mari solvis,
Quos irrumpens amica salutaris venias.
Sed Dea hera venias, auxiliatrix existens,
Navibus in rudentibus bene instructis, salutaris, benevolo animo,
Sacra discentibus in ponto naves pellentem ventum ducens,

PA-

ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Σύντροφε Βάκχε χοροῖο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
Ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς,
Κικλήσκω σε Παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν
Ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ,
Καὶ σώζειν μύστας κατά τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον.
Ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργὴς
Φαινόμενος σωτὴρ μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ,
Ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

ΜΟΥΣΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες,
Μοῦσαι Πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι,
Θνητοῖς οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται, πολύμορφοι,
Πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον·
Θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι,
Καὶ νοῦ εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι,
Αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη σὺν μητρὶ καὶ εὐδυνάτῃ θεᾷ ἁγνῇ,
Ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναί,
Εὔκλειαν ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολύυμνον ἄδουσαι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνην καλέω Ζηνὸς σύλλεκτρον ἄνασσαν,
Ἣ Μούσας τέκνωσ' ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους,
Ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
Πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι συνοικόν,
Εὐδύνατον, κρατερόν. θνητῶν αὔξουσα λογισμόν,
Ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος· ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
Ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
Οὔτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.

Ἀλλὰ

PALÆMONIS suffimentum, mannam.

COnnutrite Bacche, chori Dionysii faceti,
Qui habitas ponti profunditates profundas, undas habentes castas,
Voco te Palæmon circa sacra sacrificia,
Venire benevolum molli lætum facie,
Et servare sacra discentes, per terram & per pontum.
Pontivagis enim semper navibus hyeme manifestus
Apparens salvator, solus mortalibus demonstraris,
Servans iram gravem per ponticam undam.

MUSARUM suffimentum, thus.

NEmosines & Jovis valde sonantis filiæ,
Musæ Pierides, celebres, excellentem famam habentes,
Mortalibus, quibus adestis, optatissimæ, multiformes,
Omnem doctrinæ virtutem generantes irreprehensibilem:
Nutrices animæ, cogitationis recta dantes,
Et animi potentis magistræ reginæ,
Quæ cæremonias mortalibus ostendistis sacrificatorias,
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliope cum matre, & potenti Dea casta:
Sed venite Deæ sacra discentibus, multivariæ, castæ,
Gloriam zelumque amabilem multorum hymnorum ducentes.

MNEMOSYNES suffimentum, thus.

MNemosinen voco Jovis conjugem reginam,
Quæ Musas genuit, sacras, pias, stridulam vocem habentes:
Extra existens malam memoriam, mentes lædentem semper:
Omnem animũ comprimens hominum, animabus cohabitantem,
Potentem, fortem, mortalium augens ratiocinationem,
Suavissima, amans vigilias, in memoriamque reducens omnia:
Quorum quisque semper pectoribus voluntatem deponit,
Non transgrediens, excitans mentem omnibus.

Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε
Εὐϊέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶν ἀπόπεμπε.

ἨΟΥΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα,
Ἠὼς λαμπροφαὴς, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
Ἀγγελίεια θεοῦ Τιτᾶνος ἀγνοῦ μεγάλοιο,
Ἣ νυκτὸς ζοφερὴν τε κελαινοχρῶτα πορείην
Ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης·
Ἔργων ἡγήτειρα, βίου πρόπολε θνητοῖσιν·
Ἧ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οὐδέ τις ἐστὶν,
Ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν,
Ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς,
Πᾶς δὲ βροτὸς γηθεῖ, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλα τε φῦλα
Τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
Πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Οὐρανόπαιδ' ἁγνὴν καλέω Θέμιν εὐπατέρειαν,
Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα κούρην,
Ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντεῖον ἁγνὸν
Δελφικῷ ἐν κευθμῶνι, θεμιστεύουσα θεοῖσι,
Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅτι Πυθοῖ ἐμβασίλευεν·
Ἣ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
Πάντιμ', ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε·
Πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
Βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα·
Ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων μυστήριά θ' ἁγνά.
Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
Εὐϊέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

ΒΟΡΕΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Χειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου,
Κρυμοπαγὴς Βορέα χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ Θρᾴκης·
Λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου,

Ἰκμά-

Sed beata Dea, sacra discentibus memoriam excita
Sacræ cæremoniæ, oblivionem vero ab illis emitte.

AURORÆ suffimentum, mannam.

AUdi Dea mortalibus lucem ferentem diem ducens,
Aurora splendide lucens, rubefacta per Mundum,
Nuncia Dei Titanis præclari magni,
Quæ noctis tenebrosum nigrumque cursum
Ortu tuo mittis sub inferna terræ.
Operum ductrix, vitæ ministra mortalibus,
Qua gaudet mortalium varie loquentium genus: neque aliquis est,
Qui fugit tuum aspectum excellentem existentem,
Quando dulcem somnum a superciliis excutis:
Omnisque homo gaudet, omneque reptile, aliæque gentes,
Quadrupedum, volatiliumque, & marinorum multigenarum.
Omnem enim operantem vitam mortalibus præbes:
Sed beata, casta, sacra discentibus sacram lucem augeas.

THEMIDIS suffimentum, thus.

CŒli filiam castam voco Themin, bonis parentibus natam,
Terræ germen novum, roseam faciem habentem puellam:
Quæ prima ostendit hominibus vaticinium purum,
Delphico in penetrali vaticinata Diis,
Pythico in solo, ubi Pythio regnavit:
Quæ & Phœbum regem vaticinia docuit.
Omnibus honorata, præclara, forma colenda, noctivaga.
Prima enim cæremonias sanctas mortalibus declarasti,
Bacchicas per noctes carminibus resonans Evium regem.
Ex te enim honores beatorum, mysteriaque pura.
Sed beata venias gaudens læto animo,
Sacras super sacrificatorias cæremonias tuas filia.

BOREÆ suffimentum, thus.

AUstralibus auris movens profundum aera Mundi,
Gelide Borea, nivosa veni a Thracia,
Solveque nebulosum statum aeris, humidam viam habentis,

Ἰκμάσι ῥιπίζων νοτερὸν ὀμβρηγενὲς ὕδωρ,
Αἴθρια πάντα τιθεὶς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων.

ΖΕΦΥΡΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Αὖραι ποντογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται,
Ἡδύπνοι, ψιθυραὶ, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι,
Εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις,
Σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον,
Ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι, ἀμεμφεῖς,
Ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀερόμορφοι.

ΝΟΤΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Λαίψηρον πήδημα δι' ἠέρος ὑγροπόρευτον,
Ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις ὄμβροιο γενάρχα.
Τοῦτο γὰρ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον,
Ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
Τοιγάρτοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖς χαρέντα
Πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

ΩΚΕΑΝΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὠκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν ἐόντα,
Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον·
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναί.
Κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον,
Τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου, ὑγροκέλευθε·
Ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

ΕΣΤΙΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἑστία εὐδυνάτοιο Κρόνου θύγατερ βασίλεια,
Ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου,
Τούσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις,
Θεῖσα ἀειθαλέας, πολυόλβους, εὔφρονας, ἁγνούς,

Οἶ

Sufflans humidis auris auſtralem ex imbre genitam aquam,
Serena omnia ponens, virentem viſu æthera parans.

ZEPHYRI ſuffimentum, thus.

AUræ ponto genitæ, Zephyreæ, per aera euntes,
Suaviter ſpirantes, ſtridulæ, laboris quietem habentes,
Vernæ, pratenſes, deſideratæ ſtationibus,
Trahentes navibus teneram viam, aera levem:
Venite benevolæ, ſpirantes, irreprehenſibiles,
Aeriæ, occultæ, leniter volantes, aeris formam habentes.

NOTI ſuffimentum, thus.

CEler ſaltus, per aera humidam viam habens,
Celeribus alis mote, hinc atque illinc:
Veni cum nubibus auſtralibus imbris generator.
Illud enim ex Jove eſt tuum præmium, per aera iens,
Imbrem generantes nubes ex aere in terram mittere.
Quocirca rogamus beate ſacris gratum,
Mittere fructus nutrientes pluvias ſuper matrem terram.

OCEANI ſuffimentum, aromata.

OCeanum voco patrem incorruptum, ſemper exiſtentem,
Immortaliumque Deorũ genus, mortaliumque hominum:
Qui circumfluit terræ circa extremitates circulum,
Ex quo omnes fluvii, & univerſum mare,
Et terreſtres terræ ex fontibus fluentes humores puri.
Audi beate, dives, Deorum purgatio maxima,
Finis amicus terræ, principium poli, humidas vias habens:
Veni benevolus, ſacra diſcentibus gratus ſemper.

VESTÆ ſuffimentum, aromata.

VEſta potentis Saturni filia regina,
Quæ mediam domum habes ignis æterni maximi.
Illoſque tu in ſacris pios ſacra diſcentes declara,
Ponens ſemper virentes, opulentos, lætos, caſtos:

Οἳ καὶ θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
Ἀΐδιε, πολύμορφε, ποθεινοπάτη, χλοόμορφε,
Μειδιόωσα, μάκαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
Ὄλβον ἐπιπνείουσα καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

ΥΠΝΟΥ θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Καὶ πάντων γὰρ ζώων ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ,
Σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι·
Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν,
Καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
Καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.
Αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς Λήθης Θανάτου τε.
Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺ ἱκάνειν,
Σώζοντ' εὐμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

ὈΝΕΙΡΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε ὄνειρε,
Ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
Ἡσυχίᾳ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
Προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
Καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις,
Σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωνῶν,
Οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
Ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμῃσι προληφθὲν,
Τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
Τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ,
Εὐχωλαῖς θυσίαις τε χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
Εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι,
Τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην
Ὄψις ὀνειρήεσσα, κακῶν ἐξάγγελος ἔργων,
Ὄφρα ἂν εὕρωνται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.
Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν,
Ὡς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς,
Μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Qui & Deorum beatorum mortalium firmamentum forte,
Æterna, multiformis, desideratissima, graminis formam habens,
Ridens, beata: illaque sacra recipe prompte,
Divitias inspirans, & manu mitem sanitatem.

SOMNI suffimentum, cum papavere.

SOmne, rex beatorum omnium, mortaliumque hominum,
Et omnium viventium, quæcunque nutrit lata terra.
Omnes enim tenes solus, & ad omnia accedis:
Corpora vincens inære carentibus vinculis,
Curas solvens, laborum suavem habens requiem,
Et omnis doloris sacrum solatium faciens,
Et mortis curam adducis, animas salvans.
Frater enim genitus es oblivionis, mortisque,
Sed beate supplico te, robustum, suavem, venire
Servantem benevole, sacra discentes divina circa opera.

SOMNII suffimentum, aromata.

VOco te beatum, large volans, integrum somnium,
Nuncie futurorum, mortalibus ariole maxime.
Quies enim somni dulcis taciturna accedens,
Alloquens animas mortalium, animum ipse excitas,
Et consilia beatorum ipse per somnos immittis,
Tacens tacentibus animis futura annuncians,
Quibus sub pietatibus Deorum animus bonus dux est.
Ut semper pulchrum magis opinionibus relictum,
Voluptatibus subducis vita hominum prægaudentium;
Malorum vero requiem, ut Deus ipse dicat,
Orationibus sacrificiisque iram solvent regum.
Piis enim semper finis dulcior est,
Malis vero nihil ostendit futuram necessitatem,
Visus somnii malorum nuncius operum,
Ut invenirent solutionem doloris venientis.
Sed beate supplico te Deorum judicia eloqui,
Ut semper opinionibus rectis per omnia appropinques,
Nihil extraneis malorum signa declarans.

ΘΑΝΑΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις,
Πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνὸν, ὅσων πόῤῥωθεν ὑπάρχεις.
Σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκὸν,
Ἡνίκ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμὰ,
Τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων αἰώνιον ὕπνον.
Κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων,
Ἐν ταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
Ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῖται·
Οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος οὔτε λιταῖσιν.
Ἀλλὰ μάκαρ μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν
Αἰτοῦμαι, θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων,
Ὥς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

Τ Έ Λ Ο Σ.

MORTIS suffimentum, mannam.

AUdi me, quæ omnium mortalium gubernaculum regis,
Omnibus dans tempus purum, quibus a longe existis.
Tuus enim somnus animam vulnerat & corporis vestigium,
Quando exsolvisti naturæ firmata vincula,
Longum viventibus ferens æternum somnum.
Communis quidem omnium, injusta vero aliquibus existens,
In celeritate vitæ sedans juvenes ætates.
In te enim sola omnium judicatum perfectum est.
Neque enim orationibus tua persuadetur ira, neque libationibus.
Sed beata longis temporibus vitæ appropinquare,
Peto sacrificiis & orationibus rogans,
Ut sit præmium bonum in mortalibus senectus.

FINIS.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΜΝΟΙ.

PROCLI LYCII PHILOSOPHI

HYMNI.

A D

PROCLUM PHILOSOPHUM

SPECTANTIA

Ex Lilii Gyraldi, de Poetarum Historia, Dialogo III.

SUnt, qui Proclum (qui & Proculus, & Proculejus ab aliquibus existimatus) Poetam faciant, at certe illustris Philosophus fuit Platonicus, & eruditionis multijugæ. Hujus quidem Hymni extant, Orphicis Hymnis pares, & additi, qui & passim leguntur. Sed & alia carmina composuit, & in * Pandoræ Hesiodi fabula Theologiam condidit, & in aurea, quæ vocantur, carmina. Aliaque permulta composuit, quæ partim extant, partim a Suida commemorantur. Sed certe quatuor hoc in primis nomine in litterarum studiis excellentes fuisse comperimus, ut eos hoc loco missos faciam, qui Procli nomine Antistites Byzantii, id est, Constantinopoleos fuere, quos in Græca historia legi. Primus igitur Proclus Hierophanta fuit, ex Laodicea Syriæ; alter Lycius fuit, Syriani Alexandrini Philosophi discipulus, & Plutarchi Nestorii filii auditor, qui plurima in omni Philosophia, reliquisque disciplinis scripsit, & contra Christianos Ἐπιχειρήματα, *Epicheremata*, h. e. *Argumenta* XVIII.; quibus mirandum quemdam in modum respondit Joannes cognomento Philoponus. Reliqui duo Procli Mallotes, ambo ex Sicilia fuere, ambo Stoicæ sectæ Philosophi.

* *Duos Proclos Gyraldus hic confundit.*

Ex

Ἐκ τῶν Σουΐδα.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ Φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς Φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλοσόφου σχολῆς. καὶ αὐτοῦ μαθητὴς, καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλά, Φιλοσοφά τε καὶ Γραμματικά. Ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα, καὶ Ἡμέρας. Περὶ Χρηστομαθίας βιβλία γ΄. Περὶ ἀγωγῆς β΄. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ΄. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. Περὶ τὰ λόγια, βιβλία ι΄. Περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ Θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιή. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν, καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιή Ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ᾽ οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ, καὶ ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις κατὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν πε-

Ex Suida.

Proclus Lycius, discipulus Syriani, & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii filii, Platonicus & ipse Philosophus. Hic Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit. Ejus vero discipulus, & successor fuit Marinus Neapolitanus. Permulta scripsit & Philosophica, & Grammatica. Commentarium in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi Opera, & Dies. De Chrestomathia libros III. De disciplina Theurgica libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis consensum. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secundus a Porphyrio impuram, & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joannes cognomento Philoponus scripsit, qui Argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum peritia sese jactabat, indoctum, & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus librum de matre Deorum; quem si quis in manus sumat,

εἰς τὴν Θεὸν θεολογίαν ἐξέφηνεν ἅπασαν. ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

mat, ex eo intelliget, (Philosophum) non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus, quæ (in sacris illis) audiuntur.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΜΝΟΙ.

Εἰς τὸν Ἥλιον.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυσήνιε Τιτάν.
Κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς
Αὐτὸς ἔχων κληῖδα· καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις
Ὑψόθεν Ἁρμενίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
Κέκλυθι, μεσσατίην γὰρ ἐὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
Καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
Πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης,
Ζωσάμενοι δὲ πλανῆτες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
Αἰὲν ὑπ' ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
Ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
Πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
Ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλη·
Στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄντων,
Παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ' ἀρρήτου γενετῆρος.
Σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος.
Ἂψ δὲ μετὰ στρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
Εὖτε θέλεις, περὶ γὰρ κρατέεις, περὶ δ' ἶφι ἀνάσσεις.
Σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοτειθέος οἴμης
Ἐξέθορεν Φοῖβος, κιθάρῃ δ' ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
Εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
Σῆς δ' ἀπ' ἀλεξικάκου οἴκου ἱεροῦ μελινδὲς
Παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην.
Πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
Σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι Διωνύσοιο τοκῆα.
Ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν Εὔιον Ἄτην,
Ἄλλοι δ' ἁβρὸν Ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
Δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλὴν

Δαί-

PROCLI LYCII

PHILOSOPHI MYMNI.

In Solem.

Audi ignis liberi rex, habens auratas habenas Titan:
Audi lucis dispensator, vitæ sufficientem o supra fontem
Ipse habens clavem: & materialibus in Mundis
Ex alto Armeniæ impetus abundans effluens:
Audi, mediam enim existens supra ætheris sedem,
Et Mundi cordis habens valde lucentem circulum,
Omnia tua implevisti excitante præcogitatione,
Cingentesque planetæ semper virentes tuas faces,
Semper sub mutabilibus & indefessis tripudiis,
Generatorias mittunt terrestribus guttas,
Omneque sub vestris retrofugis aurigationibus,
Temporum secundum consuetudinem germinavit genus.
Elementorum vero fremitus super invicem existentium,
Sedatus fuerat te lucente, ab ineffabili generatore.
Te vero sub Parcarum chorus cessit inconcussus.
Statim vero convertunt necessariæ rete Parcæ,
Quando vis. Circa enim imperas, circaque fortiter regnas,
Catenæ vero vestræ rex Deo obtemperantis viæ,
Exiliit Phœbus, cithara divina canens,
Sopit magnam undam graviter sonantis generis.
Tua a mala depellente domo sacra dulce
Pæan germinavit, suamque aperuit sanitatem,
Implens harmonia indemni latum Mundum:
Te inclytum hymnis celebrant Dionysii parentem,
Materiæ vero ultimis in profunditatibus Evium Atin,
Alii vero venustum Adonim celebraverunt cantibus.
Timent vero tui celeris flagelli iram

Dæ-

Δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι,
Ψυχαῖς ἡμετέραις δυεραῖς κακὰ προσιώοντες,
Ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο,
Σώματος ὀπλίζωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθοῦσαι.
Ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς,
Ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον.
Εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγεῦ
Κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης.
Δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον. ἐκ δὲ μὲ λυγρῶν
Ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις.
Τρηχύων θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν·
Αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς,
Ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις.
Ἀχλὺν ἀποσκεδάσαν ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον.
Σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
Εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
Μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
Ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς.
Εἴκε θέλεις δὸς ἄναξ, δύνασαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι
Ῥηϊδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
Εἰδέτι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις,
Ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν,
Ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης,
Καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήϊον, ἧς ἄπο πάντες
Ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
Ὧν οἱ μὲν, νοεροῖσιν οἰστεύουσι βελέμνοις,
Ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι,
Μητέρος ἱμαίρωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
Οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
Ἱέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,
Ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
Ἄλλοι δ' ἐγγαμίων ὀάρων πολυδέας οἴμους
Αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
Ἀθάνατον τεύξωσι δυσπαθέων γένος ἀνδρῶν·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου Κυθερείης.

Ἀλλ

Dæmones, hominum nocivi feroces,
Animabus noſtris noxiis mala parantes,
Ut ſemper per æquor graviter ſtrepentis vitæ
Corporis laborent ſub lorum jugi deſiderantes:
Superbi vero laterent patris valde ſplendentem aulam.
Sed Deorum optime, igne coronate, dives dæmon,
Imago omnia generantis Dei, animarum reductor:
Audi, & me purga a peccato ſemper omni,
Recipeque ſupplicationem multarum lacrymarum: ex agreſtibus
Serva a probris, a pœnis vero cuſtodias, (vero
Mitigans celerem oculum judicii, quod omnia vidit:
Semper vero veſtris mala depellentibus inſtitutionibus,
Animæ quidem lucem puram meæ divitem præbeas,
Tenebras diſſipans hominibus exitioſas, ſagittis generatas.
Corpori vero integritatem & excellentem donis ſanitatem,
In gloria ſtatue me, majorumque in legibus,
Muſarum comas amabiles habentium donis curæ ſim.
Divitiaſque inconcuſſas a pietate amabili,
Si vis da rex: poteſque omnia perficere
Facile: forte enim habes & immenſum robur,
Sive fatalibus per anfractus euntibus fuſis,
Aſtra volventibus ſub filis pernicioſum nobis,
Venit ipſe, arce tuo magno illud jactu.

In Venerem.

HYmnis celebramus lineam celebrem ex ſpuma genitæ,
Et fontem magnum regium, a quo omnes
Immortales volantes germinaverunt amores.
Quorum illi quidem liberis jaculantur ſagittis,
Animas, ut deſideriorum reductoria calcaria ſortiens,
Matris cupiunt videre igne ſplendentes aulas:
Illi vero patris conſiliis, malaque depellentibus providentiis,
Cupientes generationibus immenſum Mundum augere,
Animabus deſiderium incitaverunt terreſtris vitæ.
Alii vero nuptialium confabulationum multiplices vias
Semper ſpectant, ut mortali a genere
Immortale faciant dolores patientum genus hominum,
Omnibuſque opera curæ fuerunt amores generantis Cytheriæ.

Ἀλλὰ θεά, πάντῃ γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οὖας.
Εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανόν, ἔνθασε φασὶν
Ψυχὴν ἀεννάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
Εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
Σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους.
Κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
Ἰθύνοις, σέο πότνα δικαιοτάτοισι βελέμνοις.
Οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς τὰς Μούσας.

Ὑμνέομεν μερόπων, ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς,
Ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
Αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
Ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων,
Γηγενέων ῥύσαντο δυσανπήτων ὀδυνάων,
Καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
Ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον.
Ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεθλήιον ἀκτὴν
Κάππεσον, ὑλοτραφέεσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
Ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμοῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
Παύσατε, καὶ νοεροῖς μεσοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
Μὴ δέ μ' ἀπὸ πλάγξειεν δεισιθέων γέρος ἀνδρῶν,
Ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
Αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης,
Ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν
Ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
Καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.
Κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
Οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
Ἕλκετ' ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιποῦσας,
Ὕμνων ἀρρήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.
Κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων.
Νεύσατ' ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην
Ὄφρα κεν εὖγνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Μὴ δέ με Ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων
Δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
Μὴ ψυχὴν ἤ, οὐκ ἐθέλει ἐπιδηρὸν ἀλᾶσθαι,
Ποινὴ τὶς κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσει.

Ἀλλὰ

Sed Dea, ubique enim habes acute audientem aurem,
Sive coerces magnum cœlum, illuc te dicunt
Animam æterni mittere Mundi divinam,
Sive & ſeptem circulorum ſuper rotas æthere habitas,
Lineis noſtris potentias profundens indomitas:
Audi, & laborioſam meam vitæ profectionem
Guberna tuis veneranda juſtiſſimis ſagittis.
Non piorum ſedans deſideriorum horridum impetum.

In Muſas.

HYmnis celebramus hominum, reductoriam canimus lucem,
Novem filias magni Jovis præclaras voces habentes,
Quæ animas per profunditates errantes vitæ,
Immaculatis cæremoniis mentem excitantibus a libris
Terrigenarum ſervaverunt inauſpicatis doloribus,
Et properare docuerunt ſupra profundam Lethem
Veſtigium habere, puræque venire ad familiare aſtrum.
Unde deerrarunt, quando in natalitium littus
Ceciderunt, materialibus de ſortibus inſanientes.
Sed Deæ & meum valde conſternatum impetum
Sedate, & liberis me ſapientium debacchate verbis,
Neque me errare faciat Deos timentium genus hominum,
Via a divina valde ſplendente, excellente fructibus:
Semper vero ex conventu pererrantis generis,
Trahite meam animam undique errantem ad lucem puram
Veſtris gravatam augentibus mentem a libris,
Et gloriam ſuaviloqui animos demulgentis ſemper habentem.
Audite Deæ, ſapientiæ ſacræ gubernacula habentes,
Quæ animas hominum indomitum accendentes ignem,
Trahitis ad immortales, tenebroſam profunditatem linquentes,
Hymnorum ineffabilibus purgantes cæremoniis:
Audite ſervatrices magnæ, diviniſque a libris.
Annuite mihi lucem puram diſſipantes tenebras,
Ut & bene cognitam Deam immortalem, & virum,
Neque me Lethæis ſub fluctibus perniciosa faciens
Dæmon ſemper habeat, a beatis ſeorſim exiſtentem:
Nec animam, quæ non vult diu errare,
Pœna aliqua horrida vitæ vinculis ligabit.

Ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος, ἡγεμονῆες
Κέκλυτ᾽ ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
Ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν Λυκίων βασιληΐδα κουραφροδίτην.
Ἧς ποτ᾽ ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς.
Πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
Ἱερὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
Σύμβολ᾽ ἔχον νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων,
Ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ᾽ οὐρανίης Ἀφροδίτης·
Καὶ ἐθέλην ὀνόμηναν Ὀλυμπίαν· ἧς διὰ κάρτος
Πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
Ἐς δ᾽ ἀρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσιγόνων δ᾽ ἀπολέκτρων
Ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
Πάντη δ᾽ ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
Ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνα θυηλήν,
Εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ᾽ αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
Ψυχὴν δ᾽ ἂψ ἀνάειρον, ἀπ᾽ αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
Γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίιον οἶστρον ἐρωῆς.

ΤΕΛΟΣ.

Sed Deæ ſapientiæ valde lucentis duces
Audite, impulſoque ad in altum ferentem viam,
Orgia & cæremonias ſacrorum declarate verborum.

In Venerem.

HYmnis celebramus Lyciorum reginam Venerem puellam;
Cujus aliquando mala depellente repleti auxilio
Patriæ noſtræ rerum divinarum prudentes duces
Sacram ſtatuerunt circa civitatem ſtatuam,
Symbola habentem ſagacium nuptiarum, liberorum Hymenæorum
Vulcani ardentis, & cœleſtis Veneris:
Et ipſa Deam vocaverunt Olympiam, cujus per robur
Sæpe quidem mortis homines perdens effugiens jaculum,
In virtuteque habuerunt viſum parentes perfectis a lectis,
Firmum conſilio excellens germinavit genus.
Ubique vero mitia dans erat vitæ ſerenitas.
Sed & noſtrum recipe veneranda ſacrificium,
Suaviloquii. Lyciorum enim a ſanguine ſum & ipſe.
Animam vero ſtatim eleva a turpitudine in magnam pulchritudinem
Terrigenæ effugientem perniciosſum œſtrum impetus.

FINIS.

PASORIS

LEXICON IN HESIODUM.

Ἅ, *Quæ*, nom. pl. n. g. ab ὅ, *quod*: articulus postpositivus.

Ἄαπτοι, ἀάπτης, ab ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, *non tangendus*, ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum τοῦ α, ἀάπτω, *lædo*, *noceo*. f. ψω. ε. 148.

Ἀάσθη 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτω, *lædo*. F. ἄσω. quod fit ex ἀάω, hinc a. 1. ἀάσθην, pro ἤσθην. tollitur augmentum & α poetice reduplicatur. Th. ἀτάω, ῶ, f. ήσω, *lædo*, *noceo*. ε. 283.

Ἀᾶσι, *flant*. 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo*, *spiro*.

Ἄαται, *saturatur*. 3. person. ab ἄημι. in pass. ἄαμαι *expleor*, *saturor*, ad formam τοῦ ἵσταμαι. Th. ἄω, f. ήσω, *flo*, *spiro*. α. 101.

Ἄατος, ου, ὁ & ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*. Th. ἀτάω, ῶ. f. ήσω. *lædo*. Θ. 714.

Ἀβούτεω genit. Jonicus pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, ου, *bobus carens*. ex α priv. & βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, *vacca*, *bos*, *taurus*. ε. 449.

Ἀγαγών, Part. a. 2. Attice pro ἀγών, ab ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Ἀγαθός, ή, όν, *bonus*, *a*, *um*. dat. pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Jonica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λωΐων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24.

Ἀγαίεται, Perf. 3. Ind. ab ἀγαίομαι, *irascor*, *invideo*. ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω, *demiror*.

Ἀγακλυτός, adject. ex ἄγαν, *nimis* & κλυτός, *celebris*, a κλύω, pro quo etiam κλῦμι, *audio*, ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Jonic. Θ. 1015.

Ἀγανώτατον, superl. ab ἀγανός, οῦ, ὁ, *placidus*, ex α epitatico & γάνος, εος, τὸ, *lætitia*, *gaudium*. Θ. 408.

Ἀγαλλόμενος præs. part. passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα, *orno*, ἀγάλλομαι, *exulto*: ad formam τοῦ ἀγαλλιάομαι, *exulto*, ab Hebræo גיל ἀγαλλόμεναι. præs. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγαυή, nomen fœminæ splendidæ, a masculino ἀγαυός, *admirabilis*, *splendidus*. Thema ἀγάω, *miror*. Θ. 246.

Ἀγαυός, οῦ, ὁ, *nobilis*, *admirabilis*. ab ἀγάομαι, *admiror*. ἀγαυῶν. gen. pl. Θ. 462.

Ἀγαυή, nomen mulieris. vide paulo ante ἀγαυή. Θ. 976.

Ἀγαυροῦ, *ferocis*, gen. sing. Th. γαῦρος, ου, ὁ, *superbus*, *elatus*: ἀγαυρός, *valde superbus*. α non est privativum, sed intensivum, Θ. 832.

Ἄγγε', pro ἄγγεα, *vasa*, nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Them. ἄγγος, εος, τὸ, *vas quodlibet*. ε. 611.

Ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius*. ε. 45. ἀγγελίη, proprie *res*, *quæ nuntiatur*. ab ἀγγέλλω, *nuntio*. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν, vide paulo ante ἄγγε'. ε. 475.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, a. 2. imperat. act. Verbi, ἄγω, *ago*. α. 449.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. act. Jon. pro

ἤγει-

ἤγειραν, ab ἀγείρω, *congrego*. Poetæ metri causa tollunt augmentum. f. ρῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. α. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέλη, *grex*, ab ἄγω. Grex agitur, sic Latine *agmen* ab *agendo*. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Jonice, *prædatrix*. ab ἄγω, & λεία ας, ἡ, *præda*. α. 197.

Ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, *immunis*, *præmio carens*, ex α privat. & γέρας, τος, τὸ, *præmium*, *munus*. Θ. 396.

Ἄγεσθαι, Præs. Inf. pro Imperat. verbi ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον. ε. 693.

Ἀγέστρατος, ὁ, ἡ, *dux exercitus*, Minervæ epitheton. ab ἄγω, *duco*, & στρατὸς, οῦ, ὁ, *exercitus*. Θ. 925.

Ἀγήνορα, acc. sing. *fortem*. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*. compositum ex ἄγαν, *valde*, & ἀνὴρ, *vir*. ε. 7.

Ἀγήραος, ου, ὁ, & ἡ, *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. Θ. 305.

Ἀγήρω, accus. singul. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ & ἡ, *senii expers*. Et ἀγήρω, nominat. plur. 4. simpl. ex α privat. & γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. Θ. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis*, *qui profert obliqua*, *non recta consilia*, compositum ex ἀγκύλος, *obliquus*, & μῆτις, εως, ἡ, *consilium*, ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. *repandi rostri*, ex ἀγκύλος, *inflexus*, *curvus*, & χεῖλος, εος, τὸ, *labrum*, a nominativo singulari ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates*, *gaudia*. ab ἀγλαΐα, *splendor*, *ornatus*. Them. ἀγλαός, οῦ, ὁ, *splendidus*. 285.

Ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*, ἀγλαὰ, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, *splendor*. ε. 335.

Ἁγνῷ, dat. sing. ab ἁγνός, οῦ, ὁ, *castus*. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. singul. Imperf. passivi, ab ἄγνυμι, *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Thema est ἄγω, f. ἄξω, &c. *frango*. α. 279.

Ἁγνῶς, *caste*, adverb. ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. Opt. ab ἄγω, pro ἄγοντα, acc. sing. Præs. Part. act. vide supra ἀγχαγόν. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. ευκα. *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, ε. 278. *aperte dico*.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*, ab ἀγείρω *congrego*. in Præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Jonice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορὰ, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω, *congrego*, ut supra, & ἀγορὴ, Jonice pro ἀγορά. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge Poetica, & reddit vocem ἄκλιτον. Θ. 89.

Ἄγραυλοι, *ruri* seu *in agro pernoctantes*. Epitheton pastoris. compositum ex ἀγρὸς, οῦ, ὁ, *ager*, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, *atrium*, h. e. locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *stabulum*, *septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. Θ. 26.

Ἄγριον, Jonice pro ἄγραν, ab ἄγρα,

ας, ἡ, *captura*, *venatio*. Θ. 432.

Α῎γρια, neutrum plural. ponitur pro Adverbio. Th. ἀγρός, ῦ, ὁ, *ager*.

Α῎γριον, accus. est nomen proprium viri. ἄγριος, ῦ, ὁ. Θ. 1013.

Α᾿γροιώτας, accus. pl. ab ἀγροιώτης, ῦ, ὁ, *agrestis*, *agricola*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ, *rus*. α. 39.

Α᾿γροκύδοιμος, ῦ, ὁ, *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, ῦ, ὁ, *ager*, & κυδοιμὸς, ῦ, ὁ, *tumultus*. Θ. 925.

Α᾿γρομένοισιν, dat. pl. Part. Præs. pro ἀγειρομένοις. Syncope ab ἀγείρω, *congrego*. f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attic. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. Θ. 92.

Α᾿γροτέρης, *feræ*, Gen. caf. f. g. ab ἀγρότερος, vel ἀγρώτερος. substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ, *ager*. α. 407.

Α῎γχ᾿, pro ἄγχι, *prope*. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

Α᾿γχίμαχοι, pl. num. *cominus pugnantes*, ex ἄγχι, *prope*, & μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Α᾿γχίμολον, Adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *e propinquo veniens*, ex ἄγχι, *prope*, & μολέω, seu μόλω, *venio*. α. 325.

Α᾿γχίσῃ, Dativus singul. ab ἀγχίσης, ῦ, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι, & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆ ἰσότητος. Θ. 1009.

Α᾿γώμενος, Præs. Part. pass. Verbi ἀγάομαι, ῶμαι, *demiror*. Th. ἀγάω, ήσω. idem Θ. 619.

Α῎γων, *vehens*, Part. Præsens, ab ἄγω, *duco*, *veho*. vide ἀγαγὼν. Θ. 998.

Α῎γω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἤγον. ε. 206.

Α᾿γῶνι, Dat. sing. ab ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen*. Θ. 435.

Α῎γωσιν, 3. pl. Subj. ab ἄγω, *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω.

Α᾿δάητα, *indocta*, Acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, *incognitus*. Th. δαίω, *scio*, *disco*. Θ. 655.

Α᾿δάμαντος, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ῦ, vel ἀδάμας, αντος, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro, ἀδάμαντος, genitivus ab ἀδάμας, αντος ὁ. ex α, quod hic idem valet, ac δυς, & δαμάω, *domo*. Θ. 188.

Α᾿δηκτοτάτη, ε. 418. est superlativus, a positivo ἄδηκτος, ῦ, ὁ, ἡ. proprie *morsui non obnoxius*, hic vero *cariem minime sentiens*: a δάκνω, *mordeo*. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δὴξ vermis, qui lignum corrumpit, ἴψ (ab ἴπτω, *noceo*) vermis, qui cornua lædit. ἰξ (ab ἵκω, *advenio*) vermis, qui palmitibus obest. σὴς (a σήπω, *putrefacio*) vermis, qui vestes depravat. τρὼξ (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Α῎δηλος, ῦ, ὁ, & ἡ, *non manifestus*, *obscurus*. Th. δῆλος, ῦ, ὁ, *manifestus*. ε. 6.

Α῎δικος, ῦ, ὁ, & ἡ, *injustus*. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ, *justitia*. ε. 258.

Α᾿δμήτης, nomen mul. q. d. *indomita*, a δαμάω, *domo*. Θ. 349.

Α῎δον, pro ἧδον 3. pl. a. 2. act. ab ἁδέω, *placeo*, f ήσω, p. ηκα. at Α῎δω, *saturo*, *expleo*. Θ. 917.

Α᾿δροσύνη, ἡ, *ubertas*, *copia*. ab ἁδρὸς, ῦ, ὁ, *dives*, *crassus*, *magnus*. ε. 471.

Α᾿δώτῃ, Dat. sing. ἀδώτης, ῦ, ὁ, *qui nihil dat*. Ratio compositionis

nis plane insolens, ex α priv. & δώτης, ου, ὁ, *qui dat*. Th. δίδωμι, *do*. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. ε. 652.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctantur*, 3. pl. Præs. Subj. act. ab ἀεθλεύω, f. εύσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *pugno*, *dimico*, vide ἄεθλον. ϑ. 435.

Ἀεὶ, adverb. *semper*. ϑ. 388.

Ἀειγενετάων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*. ex ἀεὶ & γενετὸς, *qui genitus est*. Th. γείνομαι, *nascor*. f. γενήσομαι, a. 2. m. ἐγενόμην. ϑ. 548.

Ἀείδειν. Præs. Inf. ἄειδον, 3. pl. Imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω, *cano*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα. ε. 660.

Ἀεῖραι, a. 1. act. Infinit. ab ἀείρω *tollo*. f. ἀερῶ. a. 1. ἤειρα. hinc ἀείρας. a. 1. Part. act. ἀειρόμεναι, pl. Part. Præs. f. g. ε. 759.

Ἀεικέα, Acc. sing. ab ἀεικὴς, έος ὁ, ἡ, *durus*, *asper*. Th. εἴκω, *cedo*, f. ξω. ϑ. 166.

Ἀέκητι, *non invito*, ab ἀέκων, *invitus*. Th. ἑκὼν όντος, ὁ, *spontaneus*. ϑ. 529.

Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. *canto*. ϑ. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, *turbo*, *procella*, ex ἄω, *spiro*, & εἰλέω, *convolvo*, ϑ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. *procellosa*. ϑ. 267.

Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, *perpetuo fluens*, alii legunt ἀενάων, οντος. ex ἀεὶ, *semper*, & νάω, *fluo*. Th. ναίω, *habito*. ε. 548.

Ἀενάω, genit. g. f. ab ἀέναος, *perennis*. Poet. pro ἀείναος, ex ἀεὶ, *semper*, & νάω, *fluo*. ἀενάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab ἄημι, *flo*, ad formam τιθεὶς, έντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

Ἀέξει, 3. præs. ab ἀέξω, *augeo*, pro quo in prosa, αὐξάνω, & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα, ε. 6. ἀέξομαι, pass. ἀέξεται, ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen. Jon. part. præs. ε. 771.

Ἀεργὸς, οῦ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, dat. hinc ἀεργίη, *inertia*, Jonice, pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*, ab ἀεργὸς, pro quo in prosa ἀργός. Th. ἔργον, *opus*. *Prosa* dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poema. ε. 301.

Ἀερσιπόται, nom. pl. *alte volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, *in altum tollo*, & πέτομαι, *volare*. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ, prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ, *in aere suspensus*. α. 316.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum*. ε. 313. a nominativo ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, *flo*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est, & proinde *stultus*. hinc ἀεσιφροσυνῃσιν, dat. pl. Jonic. pro ἀεσιφροσύναις, ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Ἀζαλέοιο, α. 153. genitivus Jon. pro ἀζαλέου, ab ἀζαλέος, ου, ὁ, *aridus*, *torridus*. Thema est ἄζω, *torrefacio*, *arefacio*.

Ἄζει, 3. pers. præs. verbi ἄζω, *sicco*. α. 397. hinc

Ἄζηται, præs. sub. *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. *cura & mœrore conficior*. α. 585. ϑ. 99.

Ἄζω,

Α῞ζω, cum aspero spiritu *veneror*. σέβομαι. Θ. 532.

Α῎ζωστοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo, & ζωστὸς, *cinctus*, quod est a ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωσται. hinc est ζωστὸς, *cinctus*, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, *baltheus*. ε. 343.

Α᾿ηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ, *luscinia*, ab ἀείδω, *cano*, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Α῎ηθ᾿, pro ἄητο, *spirabat*. imperfect. abjecto ο μικρῷ per apostrophum & τ mutato in Θ, propter seq. aspiratam. Thema est ἄω, *flo*, f. ήσω. unde formatur ἄημι, & pass. ἄημαι. κ. 8.

Α᾿ὴρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. ab ἄω, in f. g. significat *caliginem*. ε. 547.

Α῎ησι, 3. sing. ab ἄημι, *flo*. hinc

Α᾿ᾶσι, *flant*, 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo*. ε. 514. Θ. 875.

Α᾿ήτας, acc. pl. a sing. ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*. in nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Th. ἄω, *flo*. ε. 643.

Α᾿θάνατοι, pl. num. f. g. Θ. 968. Græci non dicunt ἀθνητὸς, sed ἀθάνατος, ὁ, ἡ ἡ. ex α negativo, & θάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ου, ὁ, ἡ. & αἰώνιος, in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis*. ἀθανάτης, pro ἀθανάταις Jonice: & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

Α᾿θέσφατος, ου, *ineffabilis*. compositum ex α privativo, & θέσφατος pro θεόσφατος, *a Deo pronunciatus*: prout dicimus θεόσδοτος, *divinitus datus*. ἀθέσφατος etiam idem, ac *nefandus*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 66. ἐδίδαξεν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt *divinum* carmen canere. ε. 660. ex φατὸς, *dicendus*, hoc a φάω, *dico*. idem quod φημί. Θ. 830.

Α᾿θηναίη, ης, ἡ, *Minerva*. Dicitur etiam Α᾿θήνη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ, *papilla*, *mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Α᾿θῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*, acceperunt nomen a Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Α᾿θῆναι alio nomine ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολίτης ἀττικὴ (pro ἀκτικὴ) *civis attica*. α. 126.

Α῎θλ᾿, pl. num. pro ἆθλα, a singul. ἆθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*, sed ἆθλος, ου, ὁ, est ipsum *certamen*. Vide supra ἄεθλος, ου, ὁ, ε. 754.

Α᾿θόλωτος, ου, *illimis*, *limpidus*, ex α privat. & θολὸς, οῦ, ὁ, *limus*, *fæx*, *sordes*: unde est θολόω, *turbo*: θολωτὸς, *turbatus*. ε. 593.

Α᾿θρόος, ου, ὁ, *confertus*, *in unum collectus*. α. 246.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*, ὁ, τὸ.

Αἳ artic. postp. ab ἣ, ὅς, ὅ, *quæ*, *qui*, *quod*. Θ. 268.

Αἰακοῦ, genit. ab αἰακὸς, οῦ, ὁ. ab αἶαξ, αἴακος, ὁ, vel αἴας, αἴαντος, ὁ, quæ idem significant, nomen herois, *Ajax*. Θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, *terram*, Poetice, a γαῖα, seu γαίη, ἡ, ε. 124.

Αἶγα accusat. ab Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper*, *capra*. ε. 514.

Αἰγείδην, acc. a nominativo αἰγείδης, ου, ὁ, ab αἰγεὺς, έως, ὁ, nomen viri. αἰγείδης ergo est patro-

tronymicum, ficut a πηλεὺς dicitur πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι, pl. nom. a fing. Αἴγειρος, ου, ἡ, *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*, ἀπὸ τῆ ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ', acc. fing. pro αἰγίδα per apoftrophum, α abjicitur, ab αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant fcutum fuiffe pelle ifta obductum. Thema αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper* vel *capra*. α. 344.

Αἰγιόχοιο, gen Jonic. pro αἰγιόχου, a nominativo αἰγίοχος ου, ὁ, epitheton Jovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta *nutritus* fuerit *a capra* (ὀχὴ fonat *alimentum*) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, *vultur*, avis prædatrix & rapax. a γύψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*. α. 405.

Αἰ δ', funt duæ voces. αἱ eft artic præpofitivus, δ' per apoftr. pro δὲ, *vero*.

Αΐδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδου, a nominativo ἀΐδης, ου, ὁ, *orcus*, *inferni*. q. d. αἰδὴς, έος, ὁ, *obfcurus*. ex α, & εἴδω, *non video*. ε. 152.

Αἶδε, a nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. ε. 820.

Αΐδες, *obfcurum*, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, έος. Thema, εἴδω, *video*, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Αΐδεω, Genit. Jonicus pro ἀΐδου ab ἀΐδης, ου, ὁ, *infernus*, in profa dicitur, ᾅδης, ου, *orcus*, *tartarus*. Θ. 311.

Αΐδηλα, acc. pl. *arcana*, ab ἀΐδηλος, *tenebricofus*. Th. ἀΐδης, ου, ὁ, *infernus*. 754.

Αΐδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus*. Th. ἀεὶ, *femper*. α. 310.

Αΐδνῆς, dat. pl. Jonic. ab ἀϊδνὸς, ἡ, ὀν, *tenebricofus*. Th. est εἴδω, *video*. Θ. 860.

Αἰδοῖ, dativ. fing. *reverentia*, ab αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. hinc

Αἰδοῖα, τὰ, *pudenda*. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda*. αἰδοίοισι, dat. pl. Jonic. Th. αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. ε. 255.

Αΐδος, genit. fing. ab ἄϊς ἀΐδος, ὁ, *orcus*. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. vide fupra ἀΐδοσδε, *ad orcum*. α. 151.

Αἰδρείῃσι. ε. 683. dat. pl. Jon. pro ἀιδρείαις, ab ἀιδρεία, ἡ, *infcitia*, ab ἴδρις, εως, ὁ, & ἡ, *fciens*. Th. ἴσημι, *fcio*. hinc

Αΐδρις, *ignarus*, vide Thema, ἴσημι, *fcio*. α. 105.

Αἰδῶ, *pudorem*. accuf. fing. αἰδόα αἰδῶ, ab αἰδὼς, *pudor*. ε. 322.

Αϊδωνεὺς, έος, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ, *Pluto*. Θ. 913.

Αἰδὼς, *pudor*. ex α priv. & εἴδω, *video*. quorum nos pudet, ea non afpicimus. ε. 190.

Αἰειγενετάων Θ. 893. *fempiternarum*. gen. pl. Æol. p. αἰειγενετῶν. ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *fempiternus*, ab ἀεὶ, *femper*, & γίνομαι, *nafcor*. Θ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ, *femper*, poetice. & αἰὲν. ε. 114. & 296.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri caufa, ἀετὸς, οῦ, ὁ, Θ. 523.

Αἰζήϊος, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ, *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *femper fervens*. α. 408.

Αἰζηῶν, *juvenum*, genit. pl. ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ, pro quo & αἰζηός, *juvenis*. Θ. 863.

Αἰήταο, Æolice pro αἰήτου, ab αἰήτης, ου, ὁ, nomen viri. Θ. 992.

Αἴῃ, dat. Jon. ab αἶα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, αἰήτου. Vide Αἰήταο. Θ. 958.

Αἶθ', *quæ*, pro αἴτε, *quæque*, ab

ab ὅς, ἥ, ὅ, articul. postp.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*, αἰθαλόεντα, acc. sing. ab αἴθω, *uro*, *incendo*. Θ. 72.

Αἰθὴρ, έρος, αἰθέρι, ὁ, *æther*. ε. 18.

Αἰθιόπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, οπος, ὁ, *æthiops*. q. d. αἴθων τὸ ὄψιν. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὀπτομαι, *video*, & αἴθω, *uro*. imperf. ἦθον, *ardebant*. Θ. 985.

Αἰθομένοιο, *ardentis*, præs. part. gen. Jon. ab αἴθω, *ardeo*, αἰθομένοιο, αἰθομένων, gen. pl. part. præs. α. 60.

Αἴθωνι, dat. ab αἴθων, ωνος, ὁ, *niger*. Th. αἴθω, uro. ε. 741.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, & ἡ, *niger*. ab αἴθω, *uro*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι. f. ὄψομαι, præt. ὦμμαι, ε. 36.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὲν, αἴκε δύνηαι, *si quidem possis*.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τος, τὸ, *sanguis*.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, pl. num. ab αἱματόεις, έεσσα, όεν. Thema est αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*. Θ. 183.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. αἱμύλος, ὁ, ἡ, *blandus*, αἱμύλιος, idem. ε. 78. hinc αἱμύλλω.

Αἰνοὶ pl. f. g. αἰνὸς, *gravis*. differt ab αἶνος, *laus*, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ, *laudat*, ab αἰνέω, *laudo*, f. ήσω, vel έσω. p. ᾔνηκα. aor. 1. ᾔνεσα. aor. 1. imperat. αἴνεσον. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*. Θ. 1008.

Αἴνημι, pro αἴνημι, *probo*. & hoc pro αἰνέω, *laudo*. f. έσω, vel ήσω. p. εκα. Thema αἶνος, *laus*. ε. 681.

Αἶνον, acc. *fabulam*. ab αἶνος, ου, ὁ, ε. 200.

Αἰνὴ, *gravis*. a masculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν, *gravis*, *horribilis*. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ. dat. sing. superlat. α. 397.

Αἴνυτο, 3. singul. imperf. medii, a Themate αἴνυμαι, *capio*. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. hinc, αἰόλλω, *vario*. ε. 634.

Αἰόλλονται, 3. pl. ind. præs. pass. ab αἰόλλω, *vario*. f. λῶ. p. κα. Th αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex caprarum*. ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*. περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Them. πολέω, *verso*, proprie qui versatur circa capras. Nam αι prima syllaba est ex αἴξ, αἰγὸς, ἡ, *capra*. Θ. 446.

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπὺς, έος, ὁ, *altus*. f. ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83.

Αἱρῇ, *ceperit*, 3. singul. præs. act. subj. ab αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. κα. α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Αἶσα, ἡ, *parca*, *sors*: item *fatum*, *officium*, quasi ἀεὶ ἴση, *semper æqualis*. Θ. 422.

Αἴσηπος, nomen fluvii. Θ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis*, ab αἶσα, *fatum*: idem quod μόρσιμος, a μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, *Filius Æsonis*, cognomen viri. Θ. 993.

Αἴσσοντο, 3. pl. imperf. med. a verbo ἀίσσω, *impetu feror*, *agitor*, f. ξω. p. χα. Θ. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω, *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.

Αἰτῇς, 2. person. sub. ab αἰτέω, *peto*. f. ήσω. p. ᾔτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, *cuspis*. *Die spitge*. αἰχμῇς, dat. pl. Jonice pro αἰχμαῖς. α. 289.

Αἰχμητάων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ, *cuspis*. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα, *celeriter*. α. 370.

Αἴψη-

Αἰψηροκέλευθον. ϑ. 379. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, *celeriter viam conficiens*, ex αἰψηρὸς, *velox*. th. αἶψα, *cito*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*.

Αΐων, præſ. part. verbum poeticum, ab ἀΐω, *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. ſing. ab αἰὼν, ῶνος, ὁ, *ævum*. item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*. α. 331.

Ἀκάματι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus*. compoſitum ex α privativo, & κάμνω, *defatigor*, f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος, ϑ. 824. ου, ὁ, ἡ, *indefeſſus*. ἀκαμάτοιο, pro ἀκαμάτου, gen. Jon. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Jonic. f. g. th. κάμνω.

Ἀκάστη, nomen mulieris, ab ἀκάζω, *acuo*. Them. ἀκὴ, ῆς, ἡ, *cuſpis*. ϑ. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*. præſentis med. part. ab ἀκάχημαι pro ἀκαχέω, *triſtitia afficio*. Thema ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 99.

Ἀκαχμένον, α. 135. *acutam*. part. præt. paſſ. ab ἀκαχέω, *acuo*. ἀκαχμένος pro ἠκαχημένος. augmento abjecto, & ſyncope facta ἀκαχμένος. th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, *cuſpis*, vel ἄχος, εος, *dolor*. α. 135.

Ἀκάχων, *animo mæſtus*. ab ἀκάχω, *dolore afficio*, ex Themate ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 868.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, & ἡ, *negligens*. ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ϑ. 489. ἀκηδέα, acc. ſing. ε. 112.

Ἀκήρατοι, pl. *ſine ſorte*. ex α priv. & κὴρ, κηρὸς, ἡ, *ſors*, *fatum*. ε. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon. ab ἀκίνητος, *qui non movetur*. *Sepulcra* non ſunt movenda & refodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. th. κινέω, ῶ, f. ήσω, *moveo*. ε. 748.

Ἀκιώτατοι, *firmiſſimæ*, pl. num. & ſuperl. grad. ab ἄκιος, *incorruptus*, ex α priv. & κὶς, κιὸς, ὁ, *vermis*, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide ſupra ἀδηκτοτάτη, ε. 334.

Ἀκοίτην, acc. ab ἀκοίτης, ου, ὁ, *maritus*, α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*, ex α quod eſt non privativum, ſed conjunctivum, ab ἅμα, *ſimul*, *una*, &, κοίτη, ης, ἡ, *lectus*, a κεῖμαι, *jaceo*, *cubo*. ε. 798.

Ἀκόρητος, apud Poetas idem quod ἀκόρεστος, *inſatiabilis*, cum genit. ex privativa part. α, & κορητὸς, a κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, *ſatio*. α. 346.

Ἄκουε, *audi*, præſ. imperat. ἀκούσαις, 2. ſing. aor. 1. act. opt. *audiveris*, ε. 719.

Ἀκούσαντες, pl. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, *audio*, f. σω. p. κα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκήκοα. ϑ. 695.

Ἄκρη, Jonice pro ἄκρα, *ſumma*, neut. ἄκρον, ἀκρότατον, in ſuper. ε. 665. ϑ. 7.

Ἄκριτος, ου, ὁ, & ἡ, *anceps*, *dubius*. th. κρίνω, *ſecerno*, *judico*. α. 311.

Ἀκροκνέφαιος, *veſpertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *ſummus*, & κνέφας, ατος, τὸ, *caligo*. item *crepuſculum*. ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. ϑ. 249.

Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς, dat. pl. *litoribus*. ab ἄγω, *frango*, quod ibi fluctus frangantur. & ἀκτὴν, *munus*, *donum*. ε. 32.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. poeticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, *radius ſolis*. ab ἄγνυμι, *frango*. radiorum ſolarium eſt refractio. ϑ. 760.

Ἅλα, acc. ſing. *mare*, ἡ ἅλς, *mare*.

re; ὁ ἅλς, *sal*. solo genere differunt. Θ. 791.

Ἀλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare*. δὲ postpositum accusativo, valet *ad*. ε. 629.

Ἀλάλυται, *errant*. 3. singul. verbi passivi, a verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ῦ, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλὴ, Gallice *alarme*. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἄλαλα. α. 382. differt ab ἀλάλητος, *inenarrabilis*.

Ἄλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Jonic. ab ἀλάλκω. Thema est ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur*, *vires*. Θ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαὸς, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*. unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. Θ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Thema, ‖ λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo*. ε. 435.

Ἄλαστος, υ, ὁ, & ἡ, *gravis*, *non oblivioni tradendus*, Dorice, pro ἄληστος, a λήθω, f. σω, *lateo*. Θ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Thema ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. Θ. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Jonice ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor*, qui est ex Sole. ε. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminam sincopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι.) ab ἀλέω, *molo* f. έσω, p. εκα. item *vito*, *caveo*, ε. 491. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemque ἀλεείνω, *effugio*. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f σω, p. κα, *curo*. hinc ἀλέγοντες, genit. cas. Θ. 171.

Ἀλεείνω, *evito*, vide in ἀλέασθαι.

Ἀλέην. vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*, ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo*, *depello*, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur, & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, *pinguedo*, ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἤλιφον. Θ. 553.

Ἀλεύασθαι, vide paulo ante ἀλέασθαι. ε. 503.

Ἀλευόμενοι, vide in ἀλέασθαι.

Ἀλεωρῇ, Jonice pro ἀλεωρᾷ, ᾶς, ἡ, *evitatio*. Th. ἀλέω, *vito*. ε. 402.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείην, Jonice, pro ἀλήθειαν, Θ. 28.

Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nomen fluvii, ex ἅλς, ἀλὸς, ἡ, *mare*, & ἀκμὴ, ῆς, ἡ, *cuspis*, *vigor*, *incrementum*. Θ. 343.

Ἀλίαστος, υ, ὁ, καὶ ἡ, *non desinens*. Thema, ἀλιάζω, f. σω, *agito*. Θ. 611.

Ἀλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*, proprie qui in mari piscatur. per syn. spec. *piscator quivis*. Th. ἅλς, ἀλὸς, ἡ, *mare*.

Ἀλιμήδη, nomen mulier. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς, ἀλὸς, ἡ, *mare*, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Θ. 255.

Ἀλίοιο, poetice, pro ἀλίυ, ex ἅλιος, *marinus*. Th. ἅλς.

Ἀλιτημένοι, part. præt. pass. Jonic.

nic. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præf. paff. *male agit*, ab ἀλιτραίνω, *pecco*, quod eft ab ἀλιτρὸς, *peccator*. Thema eft ἀλιτέω, *pecco*, f. ήσω, vel ἀλιτέω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & ε. 328.

Ἀλκαίοιο, Jon. pro ἀλκαίε, ab ἄλκαιος, ε, ὁ. nomen viri. Thema eft ἀλκὴ, *robur*. α. 26.

Ἀλκείδαο, pro ἀλκείδε, Æolice, a nominativo ἀλκείδης, ε, ὁ, nomen viri, ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ε, ὁ, & ἡ, *robuftus*, *fortis*. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur*.

Ἀλκυλώνη, nomen fœminæ, q. d. *robur Lunæ*. Luna fingulares habet influxus in *fæminam*, nec non in *oceanum*, qui eft quafi *mundi uterus*. α. 3.

Ἀλκτῆρα, acc. fing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defenfor*, *propugnator*. Thema ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω, *profligo*. α. 29.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ, ε. 37.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, *alia*.

Ἀλλέων, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice, α. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ἀλλήλοισιν dat. pl. Jon. pro ἐν ἀλλήλοις, *inter fe*. ἀλλήλας, acc. pl. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum, & Accuf. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134.

Ἀλλοίην, acc. ab ἄλλος. ε. 822.

Ἀλλοῖος, ε, ὁ, *diverfus*, ab ἄλλος, *alius*. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *alius*, *a*, *um*.

Ἄλλοτε, *interdum*, *alias*, adverb.

Ἀλλότριος, ε, ὁ. Thema eft ἄλλος, *alienus*, *non proprius*.

Ἀλμυρὸς, ὃ, ὁ, *falfus*, epitheton oceani. Thema ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Ἄλοχος, ε, ἡ, *uxor*. ἀλόχῳ, dat. ex α conjunctivo, quod eft ex ἅμα & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod fit in eodem lecto cum marito. Θ. 886.

Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus*. ex ἅλλομαι, *falio*, quod arbores veluti e terra profiliant. α. 70.

Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Jon. ab ἀλυκτοπέδη, *vinculum indiffolubile*, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indiffolubilis pedica*, ἄλυκτος, metri cauffa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, *diffolvo*. Θ. 520.

Ἀλύξεται, *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. F. ξω. Thema eft ἀλέω *molo*: item *vito*. ε. 361.

Ἄλφειον, ab ἄλφειος, ε, ὁ, nomen fluvii. Θ. 338.

Ἀλφηστῇσι, dat. pl. poetice & Jonice pro ἀλφησαῖς ab ἀλφηστὴς, ε, ὁ, *inventor*. ab ἀλφέω, *invenio*. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci litteræ nomen. ε. 82.

Ἀλωὴ, ῆς, ἡ. Thema ἅλως, ω, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 804.

Ἅμ', pro ἅμα, *una*, cum Dat. ἅμα βροντῇ, *cum tonitru*. ἄμυδις Æolice pro ἅμυδις, idem quod ἅμα, *fimul*. Θ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ε, ὁ, ex α intenfivo, quod eft ex ἄγαν, *valde*, & μαιμάω, *vehementer cupio*, *impetu feror*, *qui animo eft in prælia admodum prono*, ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω, *cupio*. α. 207.

Ἅμαξα, ης, ἡ, *currus*, *plauftrum*, quafi dicas ἅμα ἄξων, *cum axe*, ε. 324.

Ἁμάρτῃ, *peccaverit*. 3. fing. a. 2. act. fubj. ab ἁμαρτάνω, *pecco*. f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α priv. & μάρπτω, *affequor*.

Ἁμαρτίνοος, *cujus mens eft prava*, ex ἁμαρτάνω, *pecco*, & νόος, ὅς, *mens*, qui mente peccat, Θ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε, *fplen-*

splendebat, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo*, *splendeo*. ex α ἐπιτατικῷ, & μαίρω, *splendeo*. Θ. 917.

Ἀμᾶσθαι, præf. infinitivi medii, *metere*. Thema est ἀμάω, ῶ. f. ήσω, *meto*. *Metere instar formicæ*, nihil aliud est, quam colligere, comportare, Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776.

Ἀμαυροτέρη, Jonice pro ἀμαυροτέρα, *obscurior*. ab ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus*. ex α priv. & μαίρω, *splendeo*. ε. 282.

Ἀμαυρωθεῖεν, *intereant*, a. 1. opt. pass. verb. ἀμαυρόω, ῶ, *obfusco*, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, ᾶ, ὸ, *obscurus*. ε. 691.

Ἄμβατος, pro ἀναβατὸς, *scansilis*, *pervius*. sic ἀμβαίνω. pro ἀναβαίνω. Thema est βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. α. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, ᾶ, ὁ, *dilator operum*, ex ἀναβάλλομαι, *differo*, *procrastino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενος, & ἔργον, ου, τὸ, *opus*. ε. 411

Ἀμβροσίη, dat. sing. Jonice pro ἀμβροσίᾳ, ἀμβρόσιος, *immortalis*, ex α privat. & βροτὸς, ᾶ, ὁ, *mortalis*. κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μῦ ἐκ τροπῆς τοῦ ταῦ εἰς σῖγμα. Θ. 69.

Ἄμβροτος, ου, *immortalis*, pro ἄβροτος. Th. βροτὸς, *mortalis*. Θ. 43.

Ἀμέγαρτος, *ardua*, *invidia carens*. Thema μεγαίρω, *invideo*. Θ. 666.

Ἀμειβόμενος, præf. part. *respondens*, ἀμειβόμεναι, *mutantes*. ab ἀμείβω, f. ψω, *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. α. 117.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ, & ἡ, *asper*, *durus*. Th. μειλίσσω, *mellitum reddo*. Θ. 659.

Ἄμεινον, *melius*, comparativus ab ἀγαθὸς, *bonus*. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & σθένος, *robur*: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. Vide ἀγαθός.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. *negligant*. ab ἀμελέω, *negligo*, hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλει, *curæ est*. ε. 398.

Ἀμέρσης, 2 sing. a. 1. act. subj. a. verbo ἀμέρδω, *privo*. f. σω. ἄμερδε pro ἤμερδε, imperf. Jon. Th. ἀμέρδω, σω, *privo*. α. 331.

Ἀμηχανίη, Jonice, pro ἀμηχανία, *difficultas*, ab ἀμήχανος, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & μηχανὴ, *machina*. ἀμήχανον, *inexplicabilem*. ε. 494.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, *meto*. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 438.

Ἀμητὸς, ᾶ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, ου, ὁ, *messis*, ab ἀμάω, *meto*. ε. 382.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*, ab ἐγὼ, *ego*. α. 87.

Ἄμμεσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

Ἀμοιβὴν, *talionem*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω, *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ε. 332.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω, f. ξω. *mulgeo*, *ich melcke*. ἀμολγὸς, ᾶ, ὁ, *tempus*, *quo mulgentur vaccæ*. ε. 588.

Ἄμοτον, adverb. *insatiabiliter*, *incessanter*. ex α priv. & μοτὸς, ᾶ, ὁ, *linteum carpium*, *quod vulneribus inditur*. α. 361.

Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος. n. g. ab ἀναπαύομαι, *quiesco*. Th. παύω, *finio*, *cesso*. a. 2. ἔπαον. Θ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, per syncopen, pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα, *mare*. sed πέλαγος, εος, τὸ, *maris profunditas*.

Ἀμπυκίδην, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*. αμ-

ἄμπυξ, υκος, ὁ, idem quod τὸ κάλλυντρον, caliendrum, reticulum muliebre. ab ἀμπέχω, circumdo. α. 181.

Α'μυδις, Æolic. Adverb. idem, quod ἅμα, simul, cum. α. 345.

Α'μύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, irreprebensibilis, idem quod ἀμώμητος. & valet idem quod ἄμωμος, qui nihil commisit, τῆ μυγμῆς, h. e. derisione dignum. a μύζω, ξω, derideo. Sic dicitur per syncopen τῆ γάμμα pro ἀμύγμων. ϑ. 264.

Α'μυνοντες, præs. part. ab ἀμύνω, juvo: item arceo, propello. f. νῶ, a. 1. ἤμυνα. p. γκα, α. 140.

Α'μφ' pro ἀμφὶ, idem quod περὶ, circa. ε. 205.

Α'μφαγαπῶντες, præs. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω. ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, valde diligo. ε. 58.

Α'μφαράβιζον, imperf. Jon. circumstrepebant. ab ἀμφαραβίζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ, & ἀραβίζω, quod est a Themate ἄραβος, ου, ὁ, strepitus, α.64.

Α'μφεκάλυψε, a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego, ex ἀμφὶ, circa, & καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 167.

Α'μφέπετο, imperf. med. verbi ἀμφέπομαι, circa quidpiam versor, foveo, agito. ἄμφεπε, 3. imperf. act. Jon. verbi ἀμφέπω, persequor, foveo. Th. ἕπω, operor, sequor. ϑ. 696.

Α'μφὶ præpositio, circa, per τμῆσιν separatum circum. ε. 73.

Α'μφὶς Adverb. ε. 701. circum, seorsim.

Α'μφιβάλῃ, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 545.

Α'μφι--βάλλ', α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε, Imperf. Jon. Th. βάλλω. α. 255.

Α'μφίβληστρον, ου, τὸ, rete, quod a duobus utrimque projicitur in aquam, ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Α'μφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epithetum. ex ἀμφὶ, utrinque, & γυῖον, ου, τὸ, membrum. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις, ἢ ποσὶ χωλός. ε. 70.

Α'μφιδάμαντος, genit. ab ἀμφιδάμας, nomen viri, q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε. 654.

Α'μφιδέδηε, est 3. sing. plusq. perfecti medii, a δαίω, divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præt. med. δέδηα. Sicut a θάλλω τέθηλα, a καίω κέκηα, &c. α. 62.

Α'μφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω, tego. f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 555.

Α'μφιλογίας, acc. pl. disceptationes, quæ fiunt verbis, ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφὶ, & λέγω, dico. ϑ. 229.

Α'μφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor. Th. πολεύω, verso; pro quo Poetice πολεύω, versor. ε.803.

Α'μφιρρύτῳ, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, circumfluus, ex ἀμφὶ & ῥύω pro ῥέω, fluo, f. εύσω, p. ἐῤῥύηκα. ϑ. 983.

Α'μφιρὼ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ, & ῥέω, fluo, &c. ϑ. 360.

Α'μφιτρίτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido. fut. τρίσω. a circumstrependo. ϑ. 243.

Α'μφιτρύων, Nomen viri, ex ἀμφὶ, circum, & τρύω, attero, macero, vexo, τρύμα proprie, foramen. item veterator. α. 37. hinc

Α'μφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphi-

phitryonis. per epenthesin τ̃ α metri causa pro ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ, & χέω, *fundo*. f. χεύσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχευσα, & per syncopen τ̃ σ, ἔχευα, & per novam τ̃ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχευκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, α, ον, *ambo*. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Jon. α. 177. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adverb. Th. ἄμφω, *ambo*. θ. 733. α. 171.

Ἀμύμητος, *inculpatus*. ἄμωμος, *qui est absque omni labe*. ex α priv. & μῶμος, ου, ὁ, *probrum*, *dedecus*. item *derisor*. ab Hebr. מום, *macula*. Hinc verbum μωμέομαι, οῦμαι, *cavillor*. proverb. paronomasiasticum. ῥᾷον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, *meto*. θ. 599.

Ἄν, vocula, seu particula potentialis. Poetæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 181.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens.

Ἀναβάλλεσθαι, præs. inf. *differre*, *procrastinare*. Th. βάλλω, f. λῶ. *jacio*. ε. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, *necessitas*. ὑπ' ἀνάγκης, *necessario*. ε. 15. θ. 517.

Ἄναγον, *ducebant*. 3. pl. imperf. Poetice, pro ἀνῆγον. ab ἄγω, *duco*. f. ξω. p. ἦχα, a. 2. ἤγον. α. 280.

Ἀνάελπτα pl. *insperata*, ab ἀέλπτος, *insperatus*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, θ. 660.

Ἀναιδείᾳ, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. θ. 312. ἀναιδὴς, έος, ὁ, & ἡ. ἀναιδείῃ, dat. sing. Jonice, ut & ἀναιδείηφι. φι enim per paragogen additur, ab ἀναίδεια, *impudentia*. hoc ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, *impudens*, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. αἰδὼς vero ex α priv. & εἴδω, *video*, ab intuendi fuga. ε. 359. & 324.

Ἀναίτιος, *inculpatus*. ex α priv. & αἰτία, ἡ, *causa*. ε. 827.

Ἄνακτα, acc. sing. ab ἄναξ, *rex*. ἄνακτος. α. 179.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. F. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Jonic. ἄναξα. Distinguitur ab ἀνάγω. f. ἀνάξω ex sola contextus serie. θ. 491.

Ἀνάπνευστος, *non respirans*. ex α priv. & πνέω, *spiro*, f. πνεύσω. θ. 797.

Ἀνάσσει, præs. ind. vide ἀνάξειν.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*, est f. g. part. a. 1. act. Poet. ab ἀνασείω, *quatio*. Thema est σείω, *moveo*. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Jon. & Poetice pro ἤνασσον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξειν. θ. 1015.

Ἀναστρωφᾷν, *converte*. præs. infin. act. pro imperativo. Hellenismus. ab ἀναστρωφάω, *verto*. Thema est στρέφω, *verto*. f. ψω. p. ἔστρεφα. α. 2. ἔστραφον. hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio*, *flexus*, & hinc στροφάω, *verso*, *circumago*, Poetice στρωφάω, idem. α. 121.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδὴ, *vox*. θ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, *sine aura*, *vento*. Th. αὔρα, *aura*, *ventus*. item *torrens*, & tum est ex α, *valde*, & νάω, *fluo*. α. 477.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. med. infinit. Poetice, pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω *recedo*. Them. χάζω. F. άσω, *recedo*. α. 336.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. videtur oriri a φυσιόω, *inflo*. hinc φῦσα, ης, ἡ, *follis*, *blas-balg*. Them. φυσάω, *sufflo*. Sed esse a φυσιάω, *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poetæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀνα-

ναφυσιάω, ῶ: Poetice ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω, ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόωντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιῶντες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Α'ναψῦξαι, a. 1. act. infin. ab ἀναψύχω, *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 608.

Α'νδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*, adv. a δίχα, *dupliciter*. Thema. δὶς, *bis*. ε. 13.

Α'νδρα, acc. sing. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poet. & Jon. ab ἀνήρ, ὁ, *vir*, g. ἀνδρὸς. ε. 271.

Α'νδρογόνος, *viripara*, *quæ parit masculum*. Sermo est de tempestate, seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνήρ, ὁ, *vir*, & γείνομαι, *nascor*, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, *generatio*. ε. 785.

Α'νδροκτασίας, accus. pl. *strages*, seu *cædes virorum*, ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Jon. ab ἀνὴρ, *vir*, & κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. act. ἔκτακα. præt. med. ἔκτονα. Θ. 228.

Α'νδρομέου, genit. ab ἀνδρόμεος, *virilis*, per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνήρ, ἀνδρὸς, *vir*, α. 256.

Α'νδροφόνοιο, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, *qui virum occidit*. ab ἀνήρ, *vir*, & φένω, *occido*, quod in præt. med. πέφονα, α. 98.

Α'νέηκα, perf. Act. pro ἀνῆκα, Attice. ab ἀνίημι, *remitto*, *relaxo*, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι, *mitto*. Θ. 495.

Α'νέθηκα, a. 1. act. ab ἀνατίθημι, *impono*, *dico*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 658.

Α'νελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero*, *tollo*. in a. 2. act. ἀνεῖλον, in part. a. 2. act. ἀνελὼν, όντος, ὁ. ἀνείλετο, *sustulit*. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, *aufero*. Th. αἱρέω, ῶ, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 748. Θ. 553.

Α'νεμος, ου, ὁ, *ventus*. ἀνέμοιο, gen. Jon. ἀνέμοισι, dat. pl. Jon. ε. 645.

Α'νεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus*, ab ἐπιξέω, *in superficie rado*, seu *scalpo*; inde ἀνεπίξεστος, *scalpendo*, aut *dolando non perfectus*. Thema ξέω, *rado*, *polio*. F. ξέσω. ε. 746.

Α'νεπιῤῥέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel *libatis*, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιῤῥέζω, *sacrifico*. Thema, ῥέζω, *facio*. f. ῥέξω, & ἔρξω. p. ἔῤῥεχα. præt. pass. ἔῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔοργα & ἔοργα. ε. 748.

Α'νέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄνδρα. ε. 751.

Α'νερειψαμένη, *abripiens*, a. 1. med. part. a verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, *everto*, *attraho*. f. ψω. Θ. 990.

Α'νεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, *appareo*, *manifestus reddor*. Th. φαίνω, f. ανῶ, *in lucem profero*, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον. p. m. πέφηνα. Θ. 710.

Α'νήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. *subduxerunt*, pro ἄνηγον, verbi ἀνάγω, *subduco*, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω, *duco*. Θ. 626.

Α'νήκεστος, ου, ὁ, & ἡ, ab ἀκέω, *sano*, vel ἀκέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι. Θ. 641.

Α'νήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, *iners*, ex α priv. & ἀνήρ, *vir*. ε. 751.

Α'νὴρ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c.

Α'νθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. κα. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. ε. 582.

Α'νθεια, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.

Α'νθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. θ. 878.

Α'νθεσιν, dativ. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. ε. 75.

Α'νθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι, *florent*, ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. ε. 254.

Α'νθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Α'ντη.

Α'νθρωπος, ου, ὁ, & ἡ, *homo*. apud *Platonem in Cratylo*, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, *attente considerans*, *quae vidit*. vel ita dictus παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, *a sursum aspiciendo*. ε. 472.

Α'νίεσκε, Poetice, pro ἀνίει, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ης, η. & Poetice, ἀνίεσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν, *eram* Poetæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Them. ἵημι, vel ἕω, *mitto*, f. ἥσω. p. εἷκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἕς. θ. 157.

Α'νίην, *tristitiam*, acc. ab ἀνία, Jonice ἀνίη, ἡ, *mœror*. θ 611.

Α'νίκητος, ου, ὁ, & ἡ, *invictus*. a νικάω, *vinco*, f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. θ. 489.

Α'νιόντα, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. orientem, ab ἄνειμι: ex ἀνὰ, ἄνω, & εἶμι, *eo*, seu ἵημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε. tanquam ab ἴω, sicut a λείπω est ἔλιπον, &c. ε. 728.

Α'νίπτοισι, dativus pl. Jon. ab ἄνιπτος, ου, ὁ, & ἡ, ex α priv. & νίπτω, ψω, *lavo*. ε. 723.

Α'νιστάμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, *exurgo*. Th. ἵστημι, *sto*, f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην. ε. 575.

Α'νολβίῃ, dat. Jonice pro ἀνολβίᾳ, *miseriis*. ex α priv. & ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβιος, ου, ὁ, *felicitas*. q. d. ὅλος βίος. ε. 317.

Α'νόστεος, *inossis*, ex α priv. & ὀστέον, ου, τὸ, os, *ossis*. ε. 524.

Α'νστρέφεται pro ἀναστρέφεται, *percurrit*. ab ἀνὰ, & στρέφω, *verto*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον. θ. 763.

Α'ντ', pro ἀντὶ, *e regione*. & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 727.

Α'ντα, *contra*. Adv. Poet. item *coram*. hinc ἀντάω, *obviam venio*, f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432.

Α'ντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nanciscor*. cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, *jacio*, *percutio*. α. 439.

Α'ντὶ, præpositio. *pro*, *loco*.

Α'ντία. Adverb. *e regione*, idem quod ἀντίον. ab adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverso stans*. Th. ἀντὶ, *pro*. ε. 481.

Α'ντιβίην, *obviam*. Adv. ab ἀντίβιος, *adversus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ, *vis*. α. 150.

Α'ντιβολῆσαι, a. 1. act. infinit. Vide ἀντεβόλησεν.

Α'ντίη, Jonice pro ἀντία, ex ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ.

Α'ντιφερίζειν, præs. inf. proprie *obvium se offerre*, item *contendere*, f. ίσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. θ. 609.

Α'ντρῳ, dat. sing. ab ἄντρον, ου, τὸ, *antrum*. θ. 483.

Α'ντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ, proprie, *ambitus rotæ in curru*: item *orbita*. α. 64.

Α'νύσσας, part. a. 1. act. pro ἀνύσας, Poet. ab ἀνύω, vel ἀνύτω & ἀνύττω, *perficio*. a. 1. ἤνυσα. Notetur τμῆσις διὰ--ἀνύσσας pro διανύσας metri causa, *emensus*. ε. 635.

Α'νωγα, 1. sing. præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*. f. ἀνώξω, a. 1. ἤνωξα,

ξα, præt. med. ἔαγα, ſeu ἔαγα. ε. 365.

Α῎ξαις, 2. ſing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, *frango*. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειε. 3. pl. a. 1. act. opt. Æolic. ἄξεια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι, in 3. pl. ἄξαιεν, ε. 435. & 440.

Α῎ξεινος, ε, Poetice pro ἄξενος, *ſine hoſpite*. Th. ξένος, ε, ὁ, *hoſpes*, *peregrinus*. ε. 715.

Α῎ξονα, acc. ſing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*, circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 424.

Α᾿οιδὴ, ῆς, ἡ, *cantus*. a præt. med. ἤοιδα. Thema ἀείδω, *cano*. ἀοιδῇσι, dat. pl. Jon. ε. 1.

Α᾿οιδὸς, ε, ὁ, *cantor*. Vide ſupra ἀοιδή. ε. 26.

Α῎οικος, ε, ὁ, & ἡ, *domo carens*. ex α priv. & οἶκος, ε, ὁ, *domus*. ε. 602.

Α῎οκνος, ε, ὁ, & ἡ, *impiger*. ex α priv. & ὄκνος, ε, ὁ, *pigritia*, ex ὀ & κινέω, *moveo*, quia pigri ſunt veluti trunci, & vix ſe movent. ε. 485.

Α῎ορ, ἄορος, τὸ, *enſis*. ab ἀείρω, *tollo*, *ſuſpendo*. α. 221.

Α῎ατος, ε, ὁ, *illæſus*. ab ἀτάω, *vulnero*. f. ήσω. α. 157.

Α᾿π᾿, pro ἀπὸ, *ab*. ε. 28.

Α᾿παὶ, præpoſit. pro ἀπὸ, ſicut παραὶ pro παρὰ, &c. poetice. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Α᾿παλὰ, *mollia*. h. e. juvenilia. ab ἁπαλὸς, ε, ὁ, & ἡ, *mollis*, quaſi ἁφαλὸς ab ἁφὴ, *tactus*, quia mollia facile tanguntur. hinc ἁπάλοισιν, dat. pl. Jon. pro ἁπάλοις, Θ. 9. & 989.

Α᾿πάλαμνος, *iners*. pro ἀπαλάμνος, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, *manus*. ε. 20.

Α᾿παλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compoſ. ἀπαλήσεται. α. 409.

Α᾿παλόχροος, genit. ab ἁπαλόχρες, οος, ὁ, & ἡ, *quæ tenellum*, ſeu *molle corpus habet*, ex ἁπαλὸς, ε, ὁ, *tener*, *mollis*, & χρῶς, οὸς, ὁ, *cutis*. Thema χρόα, *color*. ε. 519.

Α᾿πάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *ſine*, *abſque*. Θ. 386.

Α᾿πανήνασθαι, *recuſare*. a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι, *recuſo*. a. 1. ἀπηνηνάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι, *recuſo*, quod eſt ab αἰνέω, *laudo*; item *aſſentior*. ε. 454.

Α῎παντα, acc. ſing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis*, & in genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἁπασέων, Jonice pro ἁπασῶν, dat. pl. ἅπασι. ex ἅμα, *ſimul*, & πᾶς, omnis. ε. 689.

Α᾿πάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὁ, *omnis*. Θ. 524.

Α᾿πασέων, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. Θ. 79.

Α᾿πάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτος, ε, ὁ, *via*, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impoſtor*. Θ. 224.

Α᾿πατήσει, f. 1. verbi ἀπατάω, *fallo*. f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε. 46.

Α᾿πεδειροτόμησεν, *caput amputaſſet*, a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω, *cervicem abſcindo*. ex δέρη, ſeu δειρὴ, ῆς, ἡ. *cervix*, *collum*, & τέμνω, *ſeco*, in præt. med. τέτομα, *reſecui*. Θ. 280.

Α᾿πείρατος, ε, *infinitus*. α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *finis*. α. 204.

Α᾿πείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, *infinitus*. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. ε. 161.

Α᾿πέκτεινεν, 3. ſing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, *occido*, f. κτενῶ. p. ἔκ-

τακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Α'πελάμπετο, imperf. pass. Th. λάμπω, *splendeo*. f. ψω. p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Α'πελείβετ', 3. sing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*. f. ψω. p. λέλειφα. α. 174.

Α'πεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω, *recordor*, seu ἀπομνάομαι, Th. μνάομαι, *memoro*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Α'πεόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Jonice, ab ἄπειμι, *absum*. part. ἀπὼν, ὖσα, όν. ε. 367.

Α'πέσαιτος, ab ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. θ. 331.

Α'πέσσυθεν, 3. plur. a. 1. pass. Æolice, vel Bœotice pro ἀπεσσύθησαν, *proruperunt*. sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æolice, poetice σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σεύω, vel σύω, *moveo*, *agito*. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσσυα. θ. 163.

Α'πέσσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο, a σύω, in præt. pass. σέσυμαι, poetice ἔσυμαι, item ἔσσυμαι. θ. 859.

Α'πέχωσιν, *omittant*, *abstineant*. 3. pl. præs. sub. ab ἀπέχω, *abstineo*. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 645.

Α'πήμαντος, ὁ, & ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, τος, τὸ, noxa. unde πημαίνω, ανῶ, *noceo*. hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ, & ἡ, *illæsus*. θ. 955. ε. 670.

Α'πὸ--ἤμησε, *demessuit*, a. 1. ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. θ. 180.

Α'πηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *immitis*, ex ἀπὸ & ἡνία, *habena*. π non mutatur in φ, more Æolum, qui fugiunt aspirationem. α. 273.

Α'πηύρα, *abstulit*. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαυράω, *eripio*. Th. αὔρα, *aura*. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιροῦμαι, *aufero respirationem*, h. e. occido. α. 428.

Α'πῃωρεῦντο, pro ἀπῃωροῦντο, *suspensi erant*, pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπῃωροῦντο, ab ἀπαιωρέω, ῶ, *ex sublimi dependeo*. Th. est αἰωρέω, ῶ, *sursum tollo*. f. ήσω. α. 234.

Α'πιστία, ἡ, *diffidentia*, a πίστις, *fides*. Th. πείθω, σω, *persuadeo*. ε. 370.

Α"πλαστος, pro ἀπέλαστος, *cui appropinquare tutum non est*, a πέλας, adverb. prope. *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis*. ex α priv. & πλαστὸς, *fictus*, a πλάσσω, *fingo*, & Att. πλάττω. ε. 145. θ. 151.

Α"πλατος, Dorice pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος, *magnitudine immensus*, *inaccessus*, per syncopen τοῦ σ. Th. πλήθω, πλέος, *plenus*. vel quidam ἄπλατος, idem esse dicunt cum ἄπλαστος, *cui appropinquare tutum non est*. Th. πέλας (adverb.) *prope*. θ. 153. & 709.

Α'πὸ, *a*, *ab*, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, *a convivio*, h. e. post convivium, ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Α'πογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, *nudo*. f. σω. Them. γυμνὸς, ὖ, ὁ, *nudus*. ε. 730.

Α'ποδοῦναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 349.

Α'πόδρεπε, præs. imperat. *decerpe*. ab ἀποδρέπω, *decerpo*. f. ψω. hinc δρέπανον, ου, τὸ, *falx*. ε. 611.

Α'πὸ--δῦσαι, *exuere*, *spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω, *exuo*. Thema, δύω. Linea hæc -- solet τμῆσιν, notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Α'πὸ--ἔλητας 3. sing. a. 1. med. subj. ab ἀφαιρέομαι. Vide in ἕληται.

Α'ποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, *depono*. Th. τίθημι. ε. 762.

Α'πηθρώσκωσι, *desiliunt*, 3. plur. præs. subjunct. Th. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Α'ποθύμιον, *invisum*, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμὸς, ȣ, ὁ, *animus*. ε 710.

Α'πὸ-κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἀποκείρω, *detondeo*. item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε.

Α'ποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνάμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto*, *abscondo*. f. ψω. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον, Th. κρύπτω, *abscondo*. θ. 157.

Α'πολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

Α'πολήγοι, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. ε. 490.

Α'πόλλυται, 3. person. singul. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*, a. 2. med. ἀπωλόμην, *perii*. Th ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. ε. 765.

Α'πόλλων, ωνος, ὁ, *Sol*, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo*. *Plato in Cratylo* derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68.

Α'πόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλλυται, ε. 46.

Α'πὸ--λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω, *solvo*. Vide λῦσαι.

Α'πομείρεται, *sortitur*, 3. præsent. Th. μείρω, *partior*, seu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. ε. 578.

Α'πονοστήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *aliunde revertor*. Th. νοστέω, *redeo*. ήσω. ε. 735.

Α'ποπέμπειν, *remittere*. præs. inf. Th. πέμπω, *mitto*. ψω. p. φα. ε. 87.

Α'ποπνείοντα, part. præs. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω, poetice πνείω, f. πνεύσω, *flo*, *spiro*. θ. 324.

Α'πόπροθι, adverb. *procul*. Thema πρὸ, *ante*. ε. 390.

Α'ποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, ex ἀπὸ & ἵπταμαι, *volo*, *as*. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. part. πτάμενος. θ. 285.

Α'ποπτύουσι, *respuunt*, 3. pl. ind. præs. Th. πτύω, *spuo*. f. πτύσω. p. ἔπτυκα. a. 1. ἔπτυσα. ε. 726.

Α'ποϱνύμεναι, *concitatæ*, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι, pro ὄρω, *excito*. f. ῥῶ; vel ρσω. θ. 9.

Α'ποῤῥαίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀποῤῥαίω, *destruo*. item *careo*. Thema, ῥαίω, *profligo*, *destruo*. f. σω. p. ἔῤῥαικα. θ. 393.

Α'ποῤῥίψειν, *projecturo*. dat. sing. f. 1. part. Th. ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. φα. p. m. ἔῤῥιπα. α. 215.

Α'ποῤῥύτε, gen. sing. ab ἀπόῤῥυτος, *deorsum fluens*, ἀποῤῥύω. Th. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo*. ε. 595.

Α'πο--τίμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τίμοιο. ε. 425.

Α'ποτίνυται, 3. person. sing. a. τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, *punio*, *honoro*. f. σω. ε. 425.

Α'ποτίσῃ, *luat*. a. 1. sub. 3. pers. Th. τίω, *punio*. ε. 260.

Α'ποτμήξας, part. a. 1 act. ab ἀποτμήγω, *abscindo*, f. ξω. a. 2 pass. ἐτμάγην, pro ἀποτέμνω The-

Thema, τέμνω, seco. ε. 190.

Α'περάμενοι, privati, per syncopen, pro ἀπεῤῥαισάμενοι, part. a. 1. med. a verbo ἀπεῤῥαίζω, proprie abduco in montem, Jonice pro ἀφορίζω, extermino, ab ὅρος, ου, terminus, vel ab ὄρος, εος, τὸ, & Jonice οὖρος, εος, τὸ, mons. α. 173.

Α'ποφθιμένου, gen. sing. part. praes. ἀποφθίμενος, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo. a φθίω, ίσω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. Θ. 606.

Α'ποφθινύθουσι, 3. pl. praes. ind. a φθινύθω, perdo. Th. φθέω. ε. 241.

Α'ποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æolice pro ἀποφθίσαι. a φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur φθινύθω. Th. φθέω. ε. 666.

Α'πύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, υρὸς, τὸ, ignis. ε. 525.

Α'πώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην, p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα. ε. 246.

Α"ρ, per metathesin pro ῥα, particula expletiva, certe, utique, Θ. 838.

Α"ρ', pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἆρα, an, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ. precatio: item imprecatio. saepe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide ε. 49.

Α'ρὴ, execratio, noxa, damnum. Jonice ἀρὴ, ῆς. Θ. 657.

Α'ραβεῦσαι, pl. num. part. praes. f. g. concutientes non sine stridore, Dorice pro ἀραβοῦσαι, ab ἀραβέω, ῶ, strepitum, seu fragorem edo. f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, strepitus, proprie armorum cadentium in terram. δοῦπος, sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος, sonus fluctuum in mari. ἦχος, sonus reciprocus. φθόγγος, sonus vocis humanae. βρόμος, sonus ignis crepitantis, τόνος, sonus fidium. κτύπος, sonus ex percussione ortus, &c. α. 249.

Α'ραιὰς, acc. pl. f. g. ab ἀραιὸς, ά, ὸν, rarus, a, um. ⊃c πυκνὸς, densus. ε. 809.

Α"ραξα, a. 1. Jon. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν. a. 1. ind. Jon. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abscindo.

Α'ραρυῖαι, g. f. pl. num. part. med. ab ἄρω, apto. fut. Æolicum est ἀρσῶ (pro ἀρῶ) unde ἄρσας, ἀρσάμενος, in praet. med. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, poetice ἄραρα. adaptatus fui. α. 271.

Α'ράχνης, ου, ὁ, araneus, & ἀράχνιον, tela aranearum. ε. 475.

Α'ργαῖος, η, ον, Argaeus, ab ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso. Θ. 484.

Α'ργαλέ', pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ου, difficilis, pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον. opus. ε. 741. Θ. 880.

Α'ργεῖος, vide paulo ante ἀργαῖος. Θ. 12.

Α'ργειφόντης, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex ἄργος, nomen canis; & φόντης per syncopen, pro φονητὴς, occisor, a φονέω, occido, ὅτι ἄργον τὸν κύνα ἀνῆλε, τουτέστι τὰ λυσσώδη & ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit, hoc est cogitationes furiosas. Th. φένω, occido. ε. 77.

Α'ργέσεω, Genit. Jonicus pro ἀργέσου, ab ἀργέσης, ου, ὁ, piger, ab ἀργὸς, ῦ, ὁ, & ἡ, otiosus. idem quod ἀεργὸς, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus, Θ. 870.

Α'ργέτι, dat. sing. ab ἀργὲς, έτος, έτι, έτα, per μεταβολὴν & συστολὴν dicitur pro ἀργῆτι, ab ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *candidus*. Thema ἀργὸς, *albus*.

Α'ργῆν, a nominativo ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis. Θ.140.

Α'ργύρεος, έη, εον, *argenteus*, ab ἄργυρος, *argentum*; ab ἀργὸς, est *album metallum*. ἀργυρέῃς, dat. pl. Jon. pro ἀργυρέαις. κ. 225.

Α'ργυροδίνην, acc. a. δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*. Θ. 340.

Α'ργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, *argentum*, & πέζα, Dorice *pes*, vel *malleolus pedis*. Θ. 1006.

Α'ργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*. ε. 144.

Α'ργυφεῖ, pro ἀργυφέϊ, dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, *alba textura constans*. ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura*, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, *texo*. Θ. 574.

Α'ρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. Θ. 345.

Α'ρειον, comp. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in prælio*, ab ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. Th. ἀγαθὸς, *bonus*. ἀρείων, ἄριστος. ε. 158.

Α'ρεος, gen. sing. ab ἄρης, *Mars*, varie flectitur. in Genit. ἄρεος & ἄρηος, item ἄρης, ἄρω, Jonice ἄρεω. ἄρες vocativi casus, ubi η mutatur in ε in χ. contractorum. κ. 98.

Α'ρέσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, *placeo*. f. ἀρέσω. a. 1. act. ἤρεσα, *placo*, item *placeo*, p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in a. 1. med. ἠρεσάμην, & poetice ἀρεσάμην, ω, *placavi*. κ. 255.

Α'ρέσθαι, a. 2. med. inf. ab αἴρω, *tollo*, *capio*. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρθήσομαι. Θ. 628.

Α'ρετὴ, ἡ, *virtus*. quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 313.

Α'ρῆ, pro ἄρηα, acc. ab ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. κ. 477. Θ. 922.

Α'ρηαι, ε. 632. κ. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro ἄρῃ. ἀρῶμαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro ἄρῃ, secunda pers. ἄρηαι. Th. αἴρω. ε. 632. κ. 107.

Α'ρηγέμεν. Jonice pro ἀρήγειν, ab ἀρήγω, *auxilior*. κ. 121.

Α'ρηΐ, dat. sing. ab ἄρης. Α'ρηΐφιλος, *bellicosus*. ab ἄρης, *Mars*, & φίλος, *amicus*. Θ. 317.

Α'ρηΐα, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab ἄρης, ηος, ὁ. *Mars*. κ. 108.

Α'ρην, pro ἄρηα. Sic in N. T. legimus συναθέλην pro συναθέτη. Vide Lexicon N. T. κ. 59.

Α'ρηρὼς, p. med. ab ἄρω. Vide supra ἀραρυῖα. Θ. 812.

Α'ρης, *Mars*. gen. ἄρεος, &c. παρὰ τὸ ἄραι, *a tollendo*, Teutonice *trieg von triegen*. Vide in ἄρεος. κ. 192.

Α'ρῆς, gen. Jonic. pro ἀρᾶς, ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *dira*, *damnum*: item *preces*. κ. 29.

Α'ρητιάδην, ab ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum. κ. 57.

Α'ρθεὶς, a. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*. f. ρῶ. p. κα. a. 1. ῆρα. ε. 549.

Α'ριάδνην, acc. ab ἀριάδνη, ης, ἡ, nomen mulieris. Θ. 947.

Α'ριδείκετα, acc. pl. ex ἀρι in compositione valet *valde*, & δείκετα pro δεικτὰ, ex δείκνυμι, *ostendo*, ἀριδείκετον, *præclarum*, ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετα. Θ. 385. 543.

Α'ρίζηλος, *quem valde æmulamur*, ex ἀρι, valde & ζῆλος, ου, ὁ, *æmulatio*. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ, *clarus*, *præclarus*. ε. 6.

Α'ριμοισιν, dat. pl. Jon. nomen loci, Α'ριμοι. Θ. 977.

Α'ρι-

Ἀρειθόος, nomen viri. ϑ. 977.

Ἄριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus in re quavis*, ab ἀγαθὸς, *bonus*. in comp. ἀρείων, *melior*. Th. ἄρης, *Mars*. ε. 697.

Ἀρκέσει, *arcebit*, f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω, *propulso*. p. ἤρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ȣ ὁ, & ἡ, *promptus*, *utilis*, *sufficiens*, ab ἀρκέω. ε. 370.

Ἄρκτον, acc. ab ἄρκτος, ȣ, ὁ, & ἡ, *ursa*. per metonym. adj. *pars mundi borealis*. α. 186.

Ἀρκτȣ̃ρος, ȣ, *ursæ cauda*, ab ȣ̓ρᾶ, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ȣ, ἡ, *ursa*. ε. 610.

Ἅρμα, τος, τὸ, *currus*, ab ἄρω, *adapto*. α. 97.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Jonice, ab ἁρμαλιᾶ, ᾶς, & Jon. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*. ε. 767.

Ἄρμενα, *apta*, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, in f. g. pro ἀρόμενος, ab ἄρω, *apto*. fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμενος pro ἰκόμενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 407.

Ἁρμονίη, *compages*, ab ἁρμόζω. f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. ϑ. 937.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, & ἡ, *agnus*. ϑ. 23.

Ἄρνη, nomen urbis. ἄρνην. α. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. singul. præs. med. subj. ab ἀρνέομαι, ȣ̃μαι. f. ήσομαι, *recuso*, *nego*. ε. 408.

Ἄρξασθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. ε. 781.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, *aro*. in fut. ἀρόσω. p. ἤροκα. a. 1. ἤροσα. ε. 479.

Ἀρόμμεναι, Poet. pro ἀρόμεναι, hoc Dorice, pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. ε. 22.

Ἀρόσῃς, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. a. 1. act. ἤροσα. ε. 485.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 405.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότȣ, ab ἄροτος, ȣ, ὁ, *aratio*: sed ἀροτὸς, ȣ̃, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 383.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ȣ, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρόω, aro. ε. 432.

Ἀρȣ̃ν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin, ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω, *aro*. ε. 429.

Ἄρουρα, ἡ, *arvum*, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 119.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, *rapio*. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, *raptus*, *rapax*. ε. 38. & 684.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *rapax*. Th. ἁρπάζω. hinc per metathesin est Latinorum *rapax*. ε. 356.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, falx, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, *rapio*. ε. 573.

Ἅρπυιαι, rapaces quædam deæ, ab ἅρπυια, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἁρπάζω, *rapio*. ϑ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Jon. ab ἄῤῥηκτος, *infractus*. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. ε. 96.

Ἄῤῥητοι pl. num. *obscuri*, *qui non sunt in ore hominum*, ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, *dico*, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. ε. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀράμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, *apto*. f. ρῶ, a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενε, *masculos*. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, *mas*. ἄρσενες. ϑ. 667.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, *Diana*, ab ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς, *perfectus*; vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. ϑ. 14.

Ἀρτιέπειαι, ex ἄρτιος, *perfectus*; *integer*, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, *dico*. ἀρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ,

ver-

verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, *veridica* dicitur. ϑ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, *panis*. ε. 442.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, *haurio*. ε. 550.

Ἄρχω, *impero*, f. ξω. p. ἦρχα. Ἄρχομαι, *incipio*. imperf. ἠρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἤρχθην. a. 1. m. ἠρξάμην. ἄρχεσθ᾽, pro ἄρχεσθαι, *incipe*. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imperativo. ἀρχώμεσθ᾽, præs. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *principium*. ε. 384. & 709.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*, art. subjunct. α. 6.

Ἄσβεστος, ὁ, & ἡ, *qui extingui nequit*. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, *extinguo*, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα. ϑ. 849.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, *limosa*, Jonice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ, *limus*. ϑ. 361.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, nomen verbale, *exercitatus, elaboratus*, ab ἀσκέω, *exerceo*. ε. 546.

Ἄσκρῃ, dat. pro ἄσκρᾳ Jonice, nomen proprium pagi montani, in quo *Hesiodus* fuit educatus. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*. ε. 640.

Ἆσσον, adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, *prope*, in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον, & ἆσσον. ϑ. 796.

Ἀσπασίως, adverb. *libenter, cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι. f. ἀσομαι, *amplector*. α. 45.

Ἀσπαστὸς, οῦ, ὁ, *amplectendus, optatus*, ab ἀσπάζομαι, *amplector*. α. 42.

Ἄσπετος, ου, ὁ, & ἡ, *quem assequi nequeas, immensus*. ut ἄσπετον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor, consequor, assequor*. ε. 379.

Ἀσπίδος, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *scutum*, hinc *scuto defendo*. α. 417.

Ἀστεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th. στέμβω, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀστεμφέως, *firmiter*. ϑ. 812. 878.

Ἀστέρα, accusat. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ, *ein stern*. ϑ. 381.

Ἀστερίην, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. ϑ. 409.

Ἀστερόενθ᾽, pro ἀστερόεντα, *stellis ornatum*, ϑ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, a, um*. ϑ. 127.

Ἀστεροπῇ, dat. sing. ab ἀστεροπὴ, *fulgur*. Poetis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστραπον. præt. med. ἤστραπα. Hinc est ἀστραπὴ, & Poetice ἀστεροπὴ, & ἀστεροπητὴς, *fulgurator*. ab ἀστεροπὴ. α. 322. ϑ. 390.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, *Stella*. ε. 421.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, *astrum, sydus*. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, *Stella*. ϑ. 120.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. ϑ. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστεῖος, *elegans, bellus, scitus*. ϑ. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus, noxius*, a. σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω, f. οἴσω, *fero*. ε. 782.

Ἀσφαλὲς, *tutum*, n. g. hinc ἀσφαλέως, *tuto*. Adverb. Thema σφάλλω, *everto*. ϑ. 128.

Ἀσφοδέλῳ, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, genus plantæ. ε. 41.

Ἄσχετον, acc. ab ἄσχετος, ου, ὁ, *qui coerceri non potest*. ex α priv, & ἴσχω, seu σχέω, *contineo, coerceo*. Th. ἔχω, *habeo*. ϑ. 832.

Ἄτῃσι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*. ab ἀτάω, *lædo*. ε. 413.

Ἀτάλ-

Ἀτάλλων, præſ. part. ab ἀτάλλω, *creſco*, *delicate more pueri alor*. Th. ἀταλὸς, ὁ, ὁ, *tener*, *juvenilis*. ε. 131.

Ἀτὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poetice, idem quod in proſa ἀλλὰ, *ſed*, vel δέ. α. 470.

Ἀταρτηρὸς, *noxius*, pro ἀτηρὸς, ὁ, ὁ, per pleonaſmum ſyllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω, *lædo*. Θ. 610.

Ἀτάρβητος, *intrepidus*, a ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror*. α. 110.

Ἀτάσθαλος, ὁ, ὁ, & ἡ, *improbus*, ὅπε θάλλει ἡ ἄτη, ubi viget *noxa*. hinc ἀτασθαλία, *peccatum*, *protervia*, *ſtultitia*. εἵνεκ' ἀτασθαλίης *propter improbitatem*. Θ. 996. ε. 261.

Ἀτενῶ, *intento*, ab ἀτενὴς, *intentus*, ex α intenſivo, quod eſt ex ἄγχι, *valde*, & τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα. Θ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ, ἡ ἡ, *carens ſobole*. a τέκνον, ε, *proles*. Th. τίκτω, f. τέξω, *pario*. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 602.

Ἄτερ, *ſine*, *abſque*, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab ἀτερπὴς, έος, ὁ, & ἡ, *injucundus*. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 647.

Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* ſignificat, ut eſt proverb. ἐγγύα πάρα δ' ἄτη, *ſponde præſto noxa eſt*: ſed etiam *peccatum*. ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 115. ἄτῃσιν. dat. pl. Jon. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ήσω, *lædo*. ε. 230. & 216.

Ἀτιμήσουσι, *dehonorabunt*, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, *inglorius*. quod eſt a τίω, *honoro*. f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. paſſ. τέτιμαι, unde eſt τιμή. ε. 187. Θ. 395.

Ἀτιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epentheſin τ̃ τι, ἀτάλλειν, præſ. inf. *delicate nutrire*. Vide paulo ante ἀτάλλων. Θ. 480.

Ἀτλαγενέων, genit. pl. ab ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *Atlante natus*, ab ἄτλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, *naſcor*. Θ. 509. ε. 383.

Ἀτλαντὶς, δος, ἡ, *filia Atlantis*. Θ. 938.

Ἀτμῷ, dat. ſing. ab ἀτμὸς, ὁ, *vapor*. Th. ἀτμὸς, ὁ, ὁ, *flatus*. ab ἄω, *ſpiro*. epentheſis literæ τ. Θ. 862.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præſ. ſubj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. *tremo*. ε. 539.

Ἄτροπος, nomen proprium Parcæ, quæ ſic dicitur a *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non poſſit verti, & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen Jonic. pro ἀτρυγέτε. ἀτρύγετος, *ſterilis*, *non fructuoſus*, ex α priv. & τρυγὴ, *triticum*, *vindemia*, *ubi nullus eſt fructuum proventus*. Θ. 413.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτειρὴς, ἡ ἄτρυτος, *indomita*, q. d. nullis laboribus exhauſta: epitheton Minervæ. Th. τρύω, *tero*. Θ. 925.

Αὖ, *iterum*, adverb. ε. 295.

Αὐαλέος, ε, ὁ, *ſiccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *ſicco*. ε. 588.

Αὐγάσεαι, *reſpicies*. Jonice pro αὐγάσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, *video*, *illuſtror*. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor*, *lux*. ε. 478.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, *vox*, quaſi ab αὔω, *clamo*. Θ. 39.

Αὖον, acc. ab αὖος, η, ον, *ſiccus*. Th. αὔω, *ſicco*. ε. 460.

Αὖθ', pro αὖθι, *rurſus*, ab αὖ, *rurſus*, αὖθις, idem quod αὖθι, *iterum*. Attice ſcribitur per θ. Jonice vero per τ. α. 181. ε. 50.

Αὔλακ', acc. ſing. pro αὔλακα, ab αὔλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*. Dorice ὦλαξ. ε. 443.

Αὐλῆς, gen. ſing. ab αὐλὴ, ἡ, cau-

caula, *domus*, *aula*. ε. 732.

Αὐλητῆρι, dat. ſing. ab αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλὸς, ου, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab αὐλὶς. Nomen loci, αὐλέω, *tibia cano*. ε. 651.

Αὐλοῦ, genit. ſing. ab αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*. α. 181.

Αὖον, acc. ſing. Vide αὔην. ε. 743.

Αὖραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, *aura*, *ventus levior*. ε. 670.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεταύριον, *perendie*. ε. 410.

Ἀΰσταλέη, *ſicca*, idem quod αὔη, Vide paulo ante, α. 265.

Αὖτε, adverb. *rurſus*, αὖτ' pro αὖτε, *iterum*, *porro*. αὖτις, *rurſus*. Th. eſt αὖ, *rurſus*. ϑ. 47. ε. 297. ϑ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. ϑ. 263.

Αὐτὰρ, ſed. Vide ſupra ἀτάρ. ε. 63.

Αὖτε, pro αὖ, *rurſum*, adv. ε. 126.

Ἄϋτευν, pro ἤϋτευν, *reſonabant*. Dorice 3. pl. imperf. act. ab ἀϋτέω, *clamo*. ab ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, *clamo*. α. 309.

Αὐτέων, Jonice pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτὸς, *ille*, τὴ, τό.

Αὐτῇς, Jonice pro αὐταῖς. α. 237. ϑ. 64.

Ἀϋτῆς, genit. ſing. ab ἀϋτὴ, *clamor*. Th. αὔω, *clamo*. α. 446.

Αὐτίκα, adverb. *ſtatim*. Th. αὐτὸς, *ipſe*. ε. 70.

Αὖτις, adverb. *rurſum*. Th. αὖ, *rurſus*. ε. 386.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, eſt pars aratri, quod vocatur *dentale*. eſt lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* eſt qui terram ſcindit, & liras ducit. *Buris* eſt curvamen aratri, quod vomerem excipit: *Stiva* vero eſt aratri manica. cæteroquin *Dentale* eſt etiam veluti *cratis dentata*, qua ſemina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύα & γύη, ας, ἡ, *arvum*. ε. 433.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, *ipſe*. ε. 96.

Αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, *ſpontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος, *ſpontaneus*, ex αὐτὸς, & μάτην, *fruſtra*, *temere*. item *ſine conſilio*, *quod ſponte ſua provenit*. αὐτόματοι, *non accerſiti*, *ſponte venientes*. ε. 103. 119.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *ſui juris*. ϑ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab αὐτονόη, nomen mul. q. d. quæ ipſa intelligit. a νόος, ου, *mens*. ϑ. 977.

Αὐτὸς, *ipſe*. ε. 270.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod σχεδόν. adv. α. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *ſua ſponte enatus*. ex, αὐτὸς, & φύω, *gigno*. ϑ. 813.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, *ipſe*.

Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ. ε. 56.

Αὔτως, adv. *fruſtra*, item *ſimiliter*, pro ὁ αὐτὸς. Th. αὐτὸς, *ipſe*. ϑ. 403. 600.

Αὐχένα, acc. ſing ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. ε. 815.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab. α. 374.

Ἄφατοι, pl. num. *non clari*, *qui non volant per ora virorum*. ex α priv. & φατὸς, *dicendus*, φημὶ, *dico*. ε. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecillimi*. Th. ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, *imbecillis*. ε. 586. Φαῦρος, Dorice pro φαῦλος, *vilis*, *nullius pretii*. Attice φλαῦρος, α eſt intenſivum ἐπιτατικὸν, ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, *abſtulit* 3. ſing. a. 2. med. ab ἀφαιροῦμαι, aufero. hinc ἀφελοῦσα, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ϑ. 443. ε. 94.

Ἄφενος, ὁ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλοῦτος, *ex multis annis*. ε 24. 637.

Ἄφθιτος, *incorruptibilis*, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f. ίσω, vel φθίω, *corrumpo*. hinc ἄφθιτα μήδεα, *perpetua consilia*. Θ. 545. 389.

Ἄφθονος, ου, *invidia carens*, *copiosus*. Th. φθόνος, ου, ὁ, *invidia*. ε. 119.

Ἀφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκωνται, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀφικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, præt. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 38. 378.

Ἀφνειός, *dives*, poetice pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ*. ε. 455.

Ἀφραδίαις, *stultitiis*, ab ἀφραδής, *inconsultus*. Hinc regulariter ἀφραδεία, pro quo Jonice ἀφραδίη & ἀφραδίη, *imprudentia*, *inopia consilii*. Th. φράζω, *dico*. ε. 134.

Ἀφρογενέα, *ex spuma prognatam*, ab ἀφρός, *spuma*, & γένος. hoc a γίνομαι, *nascor*. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare, ut sit ἀφρογενῆ. Θ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, *Venus*, ita dicta, quod e maris spuma ortum habuerit. ε. 65.

Ἀφρός, οῦ, ὁ, *spuma*, α. 389.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*, ex α priv. & φρὴν, ενός, ἡ, *mens*. ε. 210.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω, *haurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 613.

Ἀχαιοί, *Achivi*, quasi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror*, *solicitudo*. ε. 651.

Ἀχελῷος, ου, ὁ, nomen fluvii. Θ. 340.

Ἀχεύων, præs. part. *dolens*, ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 399.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω, & ἀχεύω, idem significant. α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*. ε. 692.

Ἀχιλλῆα, pro Ἀχιλλέα poetice, ab Ἀχιλλεύς, *Achilles*. q. d. ἄχος τῶ λαῶ, *solicitudo pro populo*. Θ. 1007.

Ἀχλύς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præs. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*, *mœror*. α. 435.

Ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *necessitas*, *utilitas*. ε. 402.

Ἀχρήϊος pro ἀχρεῖος poetice, facta dialysi τῆς ει in ηϊ. ε. 297.

Ἄψ, *retro*: item *statim*. adv. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257.

Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευδής, έος, ὁ, ἡ, *mentiri nescius*, *verus*. Thema ψεύδω, *fallo*, *facio mentiri*. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ. Θ. 233.

Ἄψιν, acc. sing. ab ἀψίς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, *necto*. ε. 426.

Ἀψορρόου, *reciproci*, *refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio, *rursus*, & ῥόος *fluxus*, a verbo ῥέω, *fluo*. in fut. ῥεύσω, in præterito medio ἔρροα, unde est ῥόος, ου, ὁ, & contracte ῥοῦς, *fluxus*. ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. item *fluentum*. Θ. 776.

B.

Βάζοντ', præs. part. *alloquentes*, pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, a βάζω, *loquor*. f. σω, & ξω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τὼ, non τώ. Tum pro ἐπέεσσι esse potest ὄπεσσι, quod æque usitatum est. confer Ὀδυσσ. δ. 597. Nulla est hic hujus anomaliæ necessitas. ε. 186.

Βαθύς, εῖα, ύ, *profundus*, *a*, *um*. Th. βάθος, εος, τὸ, *profunditas*. α. 288.

Βα-

Βαθυδίνην, acc. sing. βαθυδίνης, ου, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, *aquarum vortex*, gurges, & βαθὺς, *profundus*. ε. 171.

Βαθυῤῥείταο, Æolice pro βαθυῤῥείτου, a βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, *profunde fluens*. ex βαθὺς, *profundus*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem*. a χαίτη, ης, ἡ, proprie *juba in equo*. per metaph. *coma*, *cæsaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus*, *densus*. ϑ. 977.

Βαίνοι, *ascenderit*, præs. opt. verbi βαίνω, *eo*. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 328.

Βαινουσέων, *euntium*, Jonice pro βαινουσῶν, gen. pl. part. præs. f. g. a βαίνων, ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, *eo*. α. 232.

Βαιὸν, *paulisper*, a βαιὸς, οῦ, ὁ, *parvus*. prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendiosa consequitur*, confer ε. 142. h. e. brevia sunt grata. ε. 418.

Βαλάνους, acc. pl. a βάλανος, ου, ὁ, glans. ε. 233.

Βάλεν, *demisit*. 3. sing. a. 2. act. a βάλλω, *jacio*. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præs. imperat. pass. pro βάλλου, Jonice. p. m. βέβολα. α. 384.

Βαρεῖαν, accus. sing. a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος, εος, τὸ, *pondus*, *onus*. ε. 16.

Βαρύθει, *gravatur*. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor*. a βαρὺς, *gravis*. Th. βάρος, *onus*. ε. 215.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, *gravistrepus*, *graviter fremens*. a κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*. ε. 79.

Βασιλευέμεν, præs. inf. Jonice pro βασιλεύειν. a βασιλεύω, *impero*. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex*. ϑ. 388.

Βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex*, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, *fundamentum populi*, βασιλῆος, poetice pro βασιλέος. ϑ. 886.

Βασιλήϊον, *regale*, pro βασίλειον, poetica dialysi, a βασιλεὺς, *rex*. ε. 126.

Βασιληΐδα, acc. sing. a βασιληῒς, ίδος, ἡ, *regius*, *a*, *um*. adjective capitur. ϑ. 462.

Βεβαῶτες, *stantes*. a βάω (pro βαίνω, *eo*) præt. βέβηκα. part. præt. βεβαὼς per syncopen τοῦ κάππα, vel crasin, pro βεβηκώς. Vide in βαίνοι. α. 307.

Βεβριθυῖα, *ingravescens*, præt. med. part. g. f. a βρίθω, *sum gravis*. f. βρίσω, præt. med. βέβριθα. α. 160.

Βέλεα, tela, acc. pl. a βέλος, εος, τὸ, *telum*. ϑ. 684.

Βέλτερον, *melius*, a βέλτερος, Poetice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, *bonus*. superl. βέλτιστος, *optimus*. ε. 365.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra ἀργυφεόντης. ϑ. 325.

Βένθεα, acc. pl. a βένθος, εος, τὸ, *profunditas*. Th. βάθος, εος, τὸ, idem. ϑ. 365.

Βῆσαν, *descenderunt*, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2 act. a βαίνω, *eo*. Vide βαίνοι. ε. 153.

Βήσσῃς, *vallibus*, & βήσσῃσιν, dat. pl. Jon. Th. βῆσσαι, αἱ, *valles*. hinc βησσήεις, εντος, ὁ, *saltuosus*. ε. 516. 389.

Βιβὰς, *ingrediens*. part. a. 2. act. a βίβημι. Th. βαίνω, *eo*. Vide βαίνοι. α. 323.

Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum*, posset videri *vinum Phœnicium*. *Tzetzes* ait, ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρακίας, a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 589.

Βίη Jonice pro βία, *vis*, *fortitudo*. *Fortitudo Herculis*, h. e. fortis

tis Hercules. βίηφι, φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἀκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat. ε. 149. θ. 480.

Βίος, βίου, ὁ, *vita*, ε. 31.

Βιότοιο, *victus*, gen. Jon. pro βιότου, a βίοτος, ου, ὁ, *vita*. Th. βίος, *vita*. ε. 476.

Βλαβερὸς, οῦ, ὁ, *noxius*, a βλάπτω, ψω, *lædo*. ε. 365.

Βλάπτῃ, 3. perf. præf. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, *lædo*, *noceo*. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 258.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebra*. α. 7.

Βλοσυροῖο, *terribilis*, gen. Jon. pro βλοσυροῦ, a βλοσυρὸς, οῦ, ὁ, *terribilis aspectu*, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων. Th. σύρω, ρῶ, *traho*. α. 147.

Βοᾷ, *reboat*, nempe *echo in sylva*. 3. sing. præf. a βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 511.

Βοιωτοὶ, *Bœotii*, nomen gentile, a boum pastu. α. 24.

Βολάων, *ictuum*, gen. pl. Æol. a βολὴ, ῆς, ἡ, *ictus*. Th. βάλλω, *jacio*. θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέου, Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*. & βορέω, Jon. pro βορέου, acc. βορέην, pro αν, ε. 506.

Βόσκουσι, *pascunt*, a βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, acc. pl. βότρυας. ε. 611.

Βουκόλος, ου, & Dorice βωκόλος, *bubulcus*, ex βοῦς, *bos*, & κόλον, τὸ, *cibus*.

Βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. a βουλεύω, *consilium do*. f. εύσω. Th. βουλὴ, *consilium*. ε. 366.

Βούλημαι, 2. sing. præf. medii. Jones formant secundam singularem a tertia βούληται extrito τ. atque ita pro βούλῃ usurpant βούλημαι, a βούλομαι, βούλει, *volo*, f. ήσομαι, p. βεβούλημαι, a. 1. pass. ἐβουλήθην. ε. 647.

Βουλῆσιν, βουλῆσι, dat. pl. Jon. a βουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium*. ε. 16.

Βοῦς, Dorice, βῶς, ὁ, ἡ, *bos*, *vacca*. g. βοος, acc. βοῦν, bovem, dat. pl. βουσὶν, & βοέσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βοῦς & βόας. ε. 348.

Βόων, *clamabant*, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω, ῶ, *clamo*. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini sunt oculi & magni*, ideoque *venusti*. ex βοῦς & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. θ. 355.

Βωτεῖν, præf. inf. a βωτέω, *bobus agitatis aro*. a βοῦς, βοὸς, *bos*, & ὠθέω, f. ήσω, & ὤσω, *trudo*, *pello*. ε. 391.

Βράδιον, *tardius*, a βραδὺς, έος, ὁ, *tardus*. Comp. βραδύτερος & βράσσων, pro βραδίων. Superl. βραδύτατος, & βράδιστος. ε. 328.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. a βράχω, *sonum*, *& strepitum edo*, verbum ὀνοματοπεποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. perf. ind. verb. βριάω, f. άσω, *robustum reddo*, *potens sum*. ε. 5.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ου, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium ex βρι, particula intensiva, *valde*, & ἄρης, *mars*. q. d. *valde martius*. θ. 149.

Βρίθειν, *implere*. Vide supra βεβριθυῖα. βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 466.

Βρισάρματος, ου, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 441.

Βροντὴ, ῆ, *tonitru*. βροντῆς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, *tono*. θ. 72. 458.

Βρότεος, ου, *humanus*, hinc & βροτήσιος, idem. Th. βροτὸς, οῦ, ὁ, *mortalis*. ε. 15. 416.

Βρο-

Βροτόεντα, acc. sing. a βροτόεις, *sanie resperſus*, a βρότος, *ſanies*, *tabum*, *cruor*, quod eſt mutato accentu ob mutatam ſignificationem a βροτὸς, quod ſæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτολοιγὸν, *hominum peſtem*, a λοιγὸς, ȣ, ὁ, *pernicies*, *peſtis*, & βροτὸς, ȣ, ὁ, *mortalis*. α. 333.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*, a βρώσκω, βιβρώσκω, *conſumo*, *comedo*. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. unde eſt βρῶμα αὐλικὸν, *hoffbiſtein*. a βέβρωται eſt βρῶσις, εως, ἡ, *eſca*. item *tinea*. βρωτὸς. Θ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, *mentibus altis meditans*, a βυσσοδομεύω proprie *profunde ſtruo*, *fundamenta probe jacio*, quod in primis architecti faciunt in locis paluſtribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compoſitum ex βυσσὸς, ȣ, ὁ, Jonice pro βυθὸς, ȣ, ὁ, *fundum*, *pars ima*, & δομεύω pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω, *ſtruo*, in præt. med. δέδομα, unde eſt δόμος, ȣ, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ȣ, ὁ, *ara*, ab Hebr. במה *altare in excelſis extructum ab idololatris*. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus uſque ad aras*. α. 70.

Γ

ΓΑῖ', pro γαῖα, ſeu γαίη, ἡ, *terra*, *tellus*. genit. γαίης Jonice pro γαίας. Θ. 117. ε. 19.

Γαιήοχος, ȣ, ὁ, *terram continens*. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος & γαῆχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, *contineo*. Θ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 590.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. Θ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. Θ. 250.

Γαλλήνη, nomen mul. Θ. 244.

Γαμβρὸν, acc. ſing. a γαμβρὸς, ȣ, ὁ, *gener*. Θ. 818.

Γαμεῖν, præſ. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, *uxorem duco*. ε. 699.

Γαμετὴ, *uxor*, *nupta*; at γαμέτης, ȣ, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ. *uxorem duco*. ε. 406.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, *nubat*. præſ. opt. paſſ. a γαμέω. ε. 698.

Γάμος, γάμȣ, ὁ, vel γάμοι, οἱ, *nuptiæ*. ε. 69.

Γαμψώνυχες, nom. pl. a γαμψῶνυξ, *cui curvi ſunt ungues*. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, *incurvus*, *inflexus*. Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*, *incurvo*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γὰρ, *enim*, *nam*, *namque*. Conjunct. ε. 5.

Γαστὴρ, έρος, ἡ, γαστέρες, *ventres fruges conſumere nati*. Θ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, *certe*, ſyllabica adjectio. ε. 738.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. a γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι, *gignor*. ε. 110.

Γείνατ', pro γείνατο, *produxit*. a. 1. med. in prima perſona, ἐγεινάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γεινεθ' imperf. med. Th. γείνομαι, *naſcor*. Θ. 185. & 82.

Γείτων, ονος, ὁ, & ἡ, quaſi ex γέα, *terra*, & ἔτης, ȣ, ὁ, *ſodalis*, *amicus*. q. d. γείτονες, *ſodales ejuſdem telluris*, acc. ſing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 601.

Γελᾷ, 3. perſ. præſ. a γελάω, *rideo*, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præſ. part. Poetice pro γελῶντες, poſito ο ante ω, & retracto accentu. Θ. 40. α. 283.

Γενεὴ, *generatio*, ἡ, Jonice pro γενεά. Th. γείνομαι, *gignor*. ε. 284.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem themate derivatur. Θ. 610.

Γένεο, Jonice pro γένȣ, & hoc pro ἐγένȣ, a. 2. med. *fuiſti*. ab ἐγενόμην,

μλω, α, οτο. Th. γείνομαι, *sum*, *nascor*, f. 1. pass. γενήσομαι. p. γεγένημαι. a.1.m. ἐγεινάμην. Θ.657.

Γένεια, acc. pl. a γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *maxilla*. Th. γένυς, υος, ἡ, *mentum*. α. 167.

Γένετ', pro ἐγένετο, *fuerit*, a. 2. med. ἐγενόμην. Thema γείνομαι, *sum*, *nascor*. Θ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a.2.med. opt. γένοιτο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο. metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. Θ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *partus*, *generatio*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. a. γείνομαι, *sum*, fut. 1. pass. γενηθήσομαι. p. m. γέγονα. ε. 88.

Γένος, εος, τὸ, *genus*. a γείνομαι, *nascor*. ε. 11.

Γεράεσσι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, *munus*. Θ. 449.

Γέρανος, ου, ἡ, *grus*. ε. 448.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, *donum*, *munus*. gen. pl. γεράων. ε. 126.

Γέροντος, genit. & acc. γέροντα, a γέρων, οντος, ὁ, *senex*. Θ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra*, ex γέα, circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro *terra*. Θ. 679.

Γηθήσας, a. 1. part. a γηθέω, f. ήσω, *gaudeo*, *lætor*. Dorice γαθέω, unde Latinorum *gaudeo*. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. α. 116. Θ. 117.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Jon. & Poet. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, *uxorem duco*. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμας, a. 1. sub. Θ. 960. ε. 701.

Γηραιὸς, ά, ὁ, *senex*, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *senectus*. ε. 378.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poeticus, a γήρας, γήραντος, *senescens*, vel γήρας est a. 1. part. pro γηράσας a γηράω, *senesco*, unde ἐγήρασα, est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 188.

Γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*, ἐπὶ γῆρας ἱκέσθαι, *ad senectutem pervenire*, dat. γήραϊ. ε. 705. 92.

Γηράσκοντας, *senescentes*, acc. plur. præs. part. a γηράσκω, *consenesco*, f. άσω, p. γεγήρακα. γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 185.

Γηροκόμοιο, genit. Jon. a γηροκόμος, *qui curat & alit aliquem in senectute*, a γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*, & κομέω, ῶ, f. ήσω, *curam gero*. Θ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Θ. 288.

Γηρύετ', *conqueritur*, pro γηρύεται, a γηρύομαι, *conqueror*. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox, *guttur*. ε. 260.

Γιγάντων, g. pl. a γίγας, αντος, ὁ, gigas. Θ. 50.

Γίνετ', imperf. pass. Jon. a γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γίνεσθαι, præs. inf. active capitur, *generare* scil. *debet*. Alii legunt γείνασθαι, a. 1. m. inf. a γείνομαι, *gignor*. Vide γένετ'. ε. 793.

Γινομένους, γινόμενοι, præs. part. a γίνομαι, *nascor*. ε. 820.

Γινώσκω, *cognosco*. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. ε. 281.

Γλαύκη, nomen proprium mul. Θ. 244.

Γλαυκὴν, acc. sing. ab adj. γλαυκὸς, ἡ, ὁν, *cæsius*, *glaucus*. Θ. 440.

Γλαυκιόων, Poetice pro γλαυκιάων, part. a γλαυκιάω, ῶ, & Poetice γλαυκιόω, *glaucis oculis terribiliter intueor*, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poe-

Poetice dicitur ὀρόω. Th. γλαυκὸς, ἡ, ὁ, *glaucus*, *cæsius*. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. Θ. 256.

Γλαυκῶπις ἰδος, ἡ, *cæsios habens oculos*. epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, *cæsius*, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Th. ὄπτομαι, *video* ε. 72. Θ. 13.

Γλάφη, 3. præſ. ind. verbi γλάφω, f. ψω, *cavo*, *excavo*. α. 431.

Γλαφυρὸς, ἢ, ὁ, *cavus*. à γλάφω, f. ψω, *cavo*. *excavo*. Θ. 297.

Γλάφυ, pro γλαφυρὸν, *antrum*. Th. γλάφω. ε. 533.

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, *dulcis*. a γλυκὺς, ἐ⊙, ὁ, *dulcis*. Θ. 97.

Γλώσση, & Att. γλῶττη, *lingua*, ἡ. dat. pl. Jon. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. Θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Jonic. a γναμπτὸς, *incurvus*, hoc a γνάπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, *flecto*. ε. 205.

Γνῶ, pro ἔγνω, *cognovit*. 3. perſ. a. 2. ind. a γνώσκω, *cognoſco*, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. Θ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Jon. a γόμφος, ἐ, ὁ, *cuneus*, *clavus*. ε. 431.

Γονεῦσι, dat. pl. a γονεὺς, ἐ⊙, ὁ, *parens*. γονῇ, dat. ſing. a γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura*. Th. γείνομαι, *gignor*. ε. 235. & 733.

Γόν⊙, ἐ, *ſoboles*, *generatio*. Th. γείνομαι; *gignor*. Θ. 495.

Γοργὰς, acc. pl. a γοργὸς, ἢ, ὁ, *velox*. Θ. 274.

Γοργῦς, gen. ſing. pro γοργό⊙; a γοργὼ, όος, ἔς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, *Meduſa*, *Sthenyo*, & *Euryale*, a γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γόναθ', pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, *genu*. in genit. ꝑ γόνυος & γόνατος, & γυνὸς. ε. 587. Θ. 460.

Γυιοῖσιν, dat. pl. a γυιὸς, *fertilis*, Jonica epenth. pro γόν⊙, hoc à γονὴ, ἡ, *genitura*. Th. γείνομαι, *gignor*. Θ. 54.

Γυιοπαχὴς, ἐ⊙, ὁ, ϛ ἡ, *genua pinguis*, ex γόνυ, *genu*, & παχὺς, ἐ⊙, ὁ, *craſſus*. α. 266.

Γραίας, nomen mul. a γραία, ας, ἡ, *anus*, *vetula*, idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. Θ. 270.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis*. a γύαλον, ε, τὸ, *cavitas*. Θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Θ. 149.

Γύην, *dentale*, a γύης, ε, ὁ, *dentale in aratro*. at γύα, ſeu γύη, Jon. *jugerum*. ε. 427.

γυῖα, pl. num. *membra*, a γυῖον, ε, τὸ, *membrum*. Θ. 592.

Γυιόκορος, ε, ὁ, *membra depaſcens*, ex γυῖον, ε, τὸ, *membrum*, & κορέω, item κορέννυμι, *ſatio*. item *depaſcor*. Qui depaſcitur, ille ſatiatur. ε. 66.

Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. paſſ. a γυιόω, f. ώσω, *claudum reddo*, *membra frango*. Th. γυῖον, ε, τὸ, *membrum*. Θ. 838.

Γυμνὸν, acc. a γυμνὸς, ἢ, ὁ, *nudus*. ε. 391.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. a γυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, ἢ, ὁ, *nudus*. α. 334.

Γυναικείῳ, *muliebri*, dat. ſing. a γυναικεῖος, ε, ὁ, *muliebris*: hinc & γυναικεῖον, ε, τὸ, *gynæceum*, locus interior in ædibus, in quo ſolæ mulieres verſabantur. Th. γυνὴ, ἡ, *mulier*.

Γυνὴ, ἡ, *mulier*, *adoleſcentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, acc. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. ε. 94. 702.

Δ

ΔΑΐ, dat. ſing. pro δαΐδι per apocopen, a δαΐς, ίδ⊙, ἡ, *pugna*.

gna. Th. est δαίω, uro. θ. 650.

Δαιδαλέοιο, genit. poeticus pro δαιδαλέου, a δαιδάλεος, *artificiosus*; derivatur a Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse a δαίω, *scio*. α. 334.

Δαΐδων, gen. pl. a δαΐς, ίδος, ἡ, *fax*. Th. δαίω, proprie *uro*. α. 275.

Δαίετο, imperf. Jon. a δαίομαι, *divido*, *partior*. Th. δαίω, *divido*. α. 165.

Δαίμον, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *Deus*. quasi δαήμων. α. 94. hinc δαιμόνιος, *venerandus*, & δαιμονίη, pro δαιμονία, Jonice. θ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. a δαίς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*, *epulum*, δαιτὶ, in acc. pl. δαῖτας. a δαίω, *epulum præbeo*. ε. 342. θ. 802.

Δαΐφρον, *prudens*, *bellicosus*. gen. δαΐφρονος, ex δαίω, *disco*, vel *divido*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, α. 119.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Jon. pro ἔδακεν, *momordit*. a δάκνω, *mordeo*. f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην, a. 2. pass. ἐδάκην. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*. hinc δακρυόεις, εντος, *lacrymosus*. α. 132. θ. 227.

Δαλοῦ, genit. a δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio*. Th. δαίω, *uro*. ε. 705.

Δαμαζόμενος, præs. part. a δαμάζω, *edomo*. δαμάσσας, poetice pro δαμάσας, part. a. 1. act. Th. δαμάω, *domo*. θ. 765.

Δάμασε, a. 1. Jon. a δαμάω, *domo*, f. άσω. ε. 859.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, præs. a δάμναμαι. Th. δαμάω, *domo*. ε. 153. θ. 464.

Δανάης, ἡ, δανάη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, *filius Danai*. Nomen patronymicum. Filii a patribus sua acceperunt nomina, a δαναὸς, *Danaus*. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus*. Th. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, *consumo*. ε. 723.

Δάσσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poetice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur, & σῖγμα duplicatur. a δάζομαι, *divido*, f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην. hinc δασσάμενος, & δάσσασθαι. hinc δασμὸς, *distributio*. item *tributum*, *quod penditur ab hostibus*, *brand-schatzung*. Th. δαίω, *divido*. θ. 112. 537. 425.

Δασυστέρνων, gen. pl. a δασύστερνος, *hirsutum pectus habens*, ex δασὺς, densus, & στέρνον, *pectus*, ου, τὸ. ε. 514.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. *dividi*, pro δατέεσθαι: exemplaria habent δατέασθαι; α. pro ε. a δατέομαι, *dividor*. Th. δαίω, *divido*. ε. 767.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ, *laurus*. ε. 435.

Δαφοινὸς, *valde funestus*, *ruber*, seu δαφοινὸς, ὴ, ὸν, *cædis avidus*, ex δα, particula per se nihil significans, sed in compositione augens, & φόνω, *occido*. α. 159. & 250.

Δ' vel δὲ, *autem*, *vero*. Sæpe subjungitur particulæ μὲν, vim adversativam habens. ε. 10.

Δέδασται, *attributa est*, perf. pass. ind. a δάζομαι, *divido*, *partior*. f. δάσομαι. præt. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, *divido*. θ. 789.

Δεδήει, ardebat, 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδήει, a δαίω, *uro*. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δειδίξεται, *perterrebit*. 3. sing. fut. med. Poet. a δειδίττομαι, *terreo*. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. *timeo*. α. 111.

Δεδ-

Δεδμημένοι, præt. part. pass. *domiti*, a δέμω, *domo*. f. δεμῶ. p. δέδμηκα, præt. pass. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. θ. 117. Th. δαμάω, *domo*.

Δεδιότες, *metuentes*, part. præt. med. a δείδω, *timeo*, præterit. med. δέδια & δείδια. poetice, unde part. δεδιώς. α. 248.

Δεδοκημένος, *observans*. a δοκάω observo. f. ήσω. Th. δοκάζω, f. άσω, *observo*. α. 214.

Δεδορκὼς, *intuens*, præt. med. part. a δέρκω, *video*. f. 2. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην. p. m. δέδορκα. α. 145.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. pers. sing. ind. a δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ε. 451. 526.

Δειλὸς, ου, ὁ, *timidus*. ε. 713.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri, a δείδω, *timeo*, α. 195.

Δεινὸς, ή, ὸν, *terribilis*, *gravis*. δεινοῖο poetice pro δεινοῦ, δεινοῖσι, dat. pl. Jon. hinc δεινότατος, *acerrimus*, superlat. α. 129. ε. 369. α. 71. θ. 138.

Δεινωποὶ, nom. pl. *graves aspectu*, ex δεινὸς gravis, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δεῖξω, f. 1. δεῖξαι, a. 1. inf. a δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω. p. χα. ε. 648.

Δειπνήσας, a. 1. part. a δειπνέω, *cœno*. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, *cœna*. ε. 442.

Δειπνολόχης, *comessatricis*, gen. sing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui conviviis insidiatur*, h. e. qui accurate illa observat, aut loco suo curat. ex δεῖπνον *cœna*, *convivium*, & λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*. ε. 704.

Δειρὴν, acc. sing. a δειρὴ, ῆς, ἡ. *collum*, vel δέρη. α. 391.

Δέκα, unde est δέκατος, *decimus*. in f. g. δεκάτη. ε. 612. 792.

Δεκαδώρῳ, dat. sing. a δεκάδωρος, *qui decem palmorum est*, ex δέκα, *decem*, & δῶρον, ου, τὸ, *palmus*, *donum*. ε. 426.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, *delphin*. α. 210.

Δέμας, *corpus*, τὸ ἄκλιτον, & indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, a δέμνιον, ου, τὸ, *stratum*, *lectus*. ε. 328.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum*. poetice pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. θ. 216.

Δέξατο, a. 1. med. Jon. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, *recipio*, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. θ. 185.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ, Jonice a δεξιὰ, *dextra manus*: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. θ. 179.

Δέος, δέεος, τὸ, *timor*. Th. δείδω, f. σω, *timeo*. p. δέδοικα, δείδια, δέδια. θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, *ligabant*, a δέω, *vincio*. f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωνται, pro δερκιῶνται, *aspiciunt*, a δερκιάομαι, ῶμαι, & poetice δερκιόωμαι. Th. δέρκω, *video*. α. 236. θ. 910.

Δερκομένω, *tuentes*, præs. part. dualis numeri, a δερκόμενος. δερκομένοιο, gen. Jon. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομενῶν, a δερκομένη, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, *video*. θ. 911.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, a δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*. ε. 513.

Δεσμεύων, *manipulans*, præs. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω,

& δεσμέω, *ligo*. a δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*. Thema δέω, *ligo*. ε. 481.

Δεσμῦ, genit. sing. a δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ, vel δεσμά. hinc δεσμεύω, *vincio*. Th. δέω, *ligo*. α. 43.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. a δεύω, *humecto*, *rigo*, f. εύσω. ε. 556.

Δεῦτε, *huc*, *agite*, adverb. hortantis, a sing. δεῦρο, *huc*, *hunc in locum*. ε. 2.

Δεύτερος, ου, ὁ, *secundus*. ε. 26.

Δέχεται, 3. sing. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. ϑ. 800.

Δὴ, *sane*, *jam*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. ϑ. 643.

Δηθὰ, *diu*, adv. a δὴν, *diu*. ϑ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. a δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*. a δήϊος, *hostilis*: & hoc a δαίω, *uro*. ϑ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*. δημήτερος, δημήτερι, δήμητρα. ϑ. 454. ε. 300.

Δημὸς, ου, ὁ, *adeps*, *pinguedo*. Vide in δῆμος, ου, ὁ, *populus*. ϑ. 538.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus*. ϑ. 477.

Δήνεα, acc. pl. *consilia*. a δῆνος, εος, τὸ, *consilium*, *vafrities*. Chaldaice דנא *dena*, *meditari*. alii habent μήδεα. ϑ. 236.

Δῆριν, acc. sing. a δῆρις, ιος, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δὴν. ϑ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Jon. pro ἔδησε, *ligavit*, δήσασθαι, a. 1. med. infinit. a δέω, *ligo*. ϑ 618.

Δῃώσειν, fut. 1. act. infinit. a δηόω, *populor*, *occido*. pro quo Poetæ etiam δηϊόω, a δήϊος vel δάϊος, *hostilis*: Th. est δαίω, *uro*, *vasto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. sing. a Ζεὺς, Διὸς, Διῒ, Δία, vocat. Ζεῦ, *Jupiter*. ε. 52.

Διὰ, præpositio, διὰ βουλὰς, *ex consiliis*, διὰ Θρήκης, *per Thraciam*. ε. 13. ϑ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. a Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*. α. 338.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. a διαβαίνω, *transeo*. f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βὰς. ϑ. 292.

Διαβῇ, *transierit*, a. 2. act. subj. διαβῶ. Th. βαίνω, *eo*, ε. 738.

Διάησι, 2. perf. ind. sing. *perflat*. ex διὰ, & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, f. ἄσω, *flo*, *spiro*. ε. 514.

Διάκτορος, ου, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, ὁ, a διάγω, *traduco*, *transmitto*. ε. 77.

Διακρινώμεθα, 1. perf. pl. præf. sub. a διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, f. νῶ, *secerno*, *judico*, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρινα, ε. 35.

Διαμπερὲς, adv. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 236.

Δῖαν, acc. a δῖος, α, ον, *divinus*, *bonus*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*. α. 287.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant*. 3. pl. præf. act. a διασκίδνημι, *dissipo*, ad formam ἵστημι. Th. est σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι, *dispergo*. f. άσω. ϑ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. a διδάσκω, *doceo*. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα. a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 699.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infinit. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι. a διδόω. Th. δίδωμι, *do*, f. δώσω. p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω, α. 328.

Διδυμάονε, *geminos*, dualis num. a διδυμάων, ονος, pro δίδυμος, ου, ὁ, & ἡ, *geminus*. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*; 3. sing. a. 1. med. a διαδάζω, σ poetice dupli-

plicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσσα. Jonice *α* mutatur in *ao*. Thema δαίω, *divido*. Θ. 544.

Διέκειτο, *constitutum erat*, imperf. med. a διάκειμαι, *constitutus sum*. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jaceo*. α. 20.

Διέλοντο pro διείλοντο 3. pl. a. 2. med. a διαιρέω, ῶ, *divido*, f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo*. Θ. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. a διερὸς, *humidus*. Th. διαίνω, f. ανῶ, *humecto*. ε. 460.

Διέταξε, *disposuit*, a. 1. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, *ordino*. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα. ε. 276.

Διετεκμήραντο, *destinarunt*. 3. pl. a. 1. med. a. διατεκμαίρω, *certis signis probo*, f. αρῶ, a. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμωρ, ωρος, τὸ, *signum*. ε. 397.

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med. infinit. a δίζημαι, *quæro*, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, *quæro*. ε. 603.

Δίη, *divina*, a Ζεὺς, *Jupiter*. Θ. 260.

Διηνεκέεσσι, *longis*, dativ. pl. poeticus, a διηνεκὴς: ex διὰ & ἠνεκὴς, έος, ὁ, & ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixe*. Θ. 627.

Διΐ, dat. sing. a Ζεὺς. Vide suo loco. ε. 69.

Δικαιότερον, *justius*, comp. a δίκαιος, *justus*. Th. δίκη. ε. 213. 159.

Δίκας, acc. pl. a Th. δίκη, ἡ, *jus*, *fas*, δίκησι, dat. pl. pro δίκαις, inde δίκαιος, ου, *justus*. & δίκαι' per apocopen, pro δίκαια, ε. 125. 280. 219.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, ἡ, *jus*. ε. 39.

Δινεῦμεν, *vertere*, præs. inf. Jon. pro Æolico δινέμμεναι, *communiter* δινεῖν, a δινέω, *moveo*, f. ήσω, a δίνη, ης, ἡ, *vortex*. ε. 598.

Δινήεντας, acc. pl. a δινήεις, εσσα, εν, *vorticosus*, *a*, *um*, a δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. Θ. 337.

Δίνης, dat. pl. pro δίναις, a δίνη, *vortex*. Θ. 793.

Διόθεν, adverb. e loco, *a Jove*. Th. Ζεὺς, διὸς, *Jupiter*. ε. 765.

Διὸς, Jovis, genit. a Ζεὺς; *Jupiter*, vocat. ὦ Ζεῦ. α. 4.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεὺς. Θ. 891.

Διόγνητος, *a Jove generatus*, *generosus*, ex διὸς, & γνητὸς pro γεννητὸς. Th. γίνομαι, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, *a Jove nutriti*, a διοτρεφὴς, έος, ὁ, & ἡ, ex διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. Θ. 992.

Δὶς, *bis*, adverb. ε. 711.

Δίφρου, gen. sing. a δίφρος (q. διφερος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321.

Διφῶσα, *inquirens*, præs. part. a διφάω, *quæro*, f. ήσω. ε. 374.

Δίχ', pro δίχα, *seorsim*. Th. est δὶς, *bis*. ε. 168.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis, propter metrum τὸ σ duplicatur, & ο mutatur in ω. α. 400.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*. Θ. 353.

Δμηθεῖσα, a. 1. part. f. g. *domita*, a δέμω (pro δαμάω, *domo*.) fut. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. 1. pass. ἐδμήθην, ης, η. vide supra δμηθέντες. α. 48.

Δμῶας, acc. pl. a δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμώεσσι. & δμωὸς, ου, ὁ, idem quod δμὼς. Thema est δαμάω. *domo*. ε. 57. 430. 597.

Διοφερὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus*. διοφερῆσι, dat. pl. (Jonice) a διόφος, ου, ὁ, *tenebræ*, *caligo*. ϑ. 107. 736. 807.

Δοιὰ, & δοιὼ, & δοιοὶ, pluralis & dual. numeri tantum, Poetice pro δύο, vel δύω, *duo*, ε. 432.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. pro δοίησαν, a δίδωμι, f. δώσω, *do*. ε. 188.

Δοιὼ, dual. num. Vide δοιὰ. α. 234.

Δοκεύων, *insidiatus*, part. præs. verbi δοκεύω, *observo*, f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, *observo*. α. 480.

Δολίην, acc. sing. a δόλιος, *dolosus*. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Th. δόλος, ου, ὁ, *dolus*, *fraus*. ϑ. 160. 540.

Δόλιχ', *longa*, per apost. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. a δολιχὸς, ἡ, ὸν, *longus*. ϑ. 186.

Δολοφρονέων, f. ήσω, *cogitans fraudes*, a δόλος, & φρὴν, *mens*. ϑ. 550.

Δόλῳ, dat. sing. a δόλος, ου, ὁ, *dolus*. ϑ. 889.

Δολωθεὶς, a. 1. part. a δολόω, *dolos machinor*, *circumvenio*. ϑ. 494.

Δόμεν, a. 2. act. infinit. Jonice, pro δόμεναι Æolice. Jonice tollunt solum αι, relicto accentu, pro δοῦναι. Th. δίδωμι, *do*, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 354.

Δόμος, ου, ὁ, *domus*, a δέδομαι, *ædifico*. præt. med. δέδομα. ϑ. 386. hinc δόμονδε, *domum versus*. α. 38.

Δορυσσόῳ, *hastarum concussori*, a δορυσσόος, ex δόρυ, *lancea*, & σόος, a σείω, *quatio*, *moveo*. *qui lanceam vibrat*. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε, *date*, a δίδωμι, *do*, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 453. hinc δόσις, δόσιν, *munus*. ϑ. 93.

Δότειρα, *datrix*, a δοτὴρ, ῆρος, *dator*, ὁ. Th. δίδωμι. α. 131. ε. 356.

Δοῦπος, ου, ὁ, *fragor*, *strepitus*. ϑ. 70.

Δοῦρα, *ligna*, acc. pl. pro δόρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατος, & δοῦρος, *lignum*, dat. δόρατι, δορί. ε. 805. α. 362.

Δοχμωθεὶς, *sese obliquans*, a. 1. part. pass. a δοχμόω. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, genit. a δράκων, οντος, ὁ, *draco*. α. 144.

Δράκον, *aspiciebant*, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέρκω, *video*, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, *dracones*, dual. num. a δράκων, οντος, ὁ, *draco*. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ, *draco*, dat. pl. δράκουσι. ϑ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, a δρεπάνη. idem δρέπανον, ου, τὸ, a δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. 1. med. inf. α. 292. ϑ. 31.

Δριμεῖαν, *acerbam*, a δριμὺς, εῖα, ὺ, proprie *acris gustu*, seu *sapore*. per metaph. *gravis*, *molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui *quercuum satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, a δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*, *tam durus ut quercus*. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*, in acc. δρῦν. hinc δρύα, acc. a δρύον, ου, τὸ, *nemus*, *quercetum*. ε. 232. 530.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, a δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμαμαι, f. δυνήσομαι. δύνηαι, Jonice pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitate δύνῃ. a. 1. pass. ἐδυνάσθην. ϑ. 420. ε. 350.

Δύνουσ', 3. pers. ind. præs. pro δύνουσι, *ingrediuntur*, a δύνω, δύω, & δῦμι, *subeo*, f. δύσω, p. δέδυκα, a. 2. ἔδυν, υς, υ. α. 151.

Δύῃ,

Δύῃ, 3. perf. præf. fub. verb. δύω, *fubeo*. ε. 728.

Δύο, *communiter*, *duo*, δύω Attice. genit. dual. δυοῖν, f. δυοῖν, *duarum*. dat. pl. δυσί. α. 112.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, *fubeo*, f. σω, p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 1. inf. act. δῦσαι, pro ἀποδῦσαι, per τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέας, *moleftæ*. num. pl. a δυσηλεγής, έος, *moleftus*. ex δυς, quæ particula in compofitione tantum legitur, fignificatque *difficulter*, & ἀλέγω, *curo*. f. ξω. ε. 506.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδος, ου, ὁ, *fonus*, *vox*. ε. 196.

Δυσνομίην, acc. Jon. a δυσνομία, Jonice α mutatur in η, proprie *mala legum inftitutio*. item *licentia*, qua qui utuntur difficulter fe legibus fubjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς & νόμος, *lex*, hoc a νέμω, *tribuo*. Θ. 230.

Δυσπέμφελος, *gravis acceffor*, proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέπεμφα, verbi πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 722.

Δύσεο, *induere*, Poetice pro δύσεο, Jonice, & hoc pro δύσου, ἴσθω, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, ου, ετο, *induebam*. Th. δύω, vel δύω, *fubeo*. α. 108.

Δυσομβρυιάων, gen. pl. Æolice, g. f. pro δυσομβριῶν, præf. part. a δύσομαι, *mergor*. idem quod δύω & δύω, *fubeo*. ε. 384.

Δυσφήμοιο, *ominofi*, gen. fing. Jon. a δύσφημος, *mali ominis*, ex δυς, & φάω, vel φημί, *dico*. ε. 735.

Δυσφρονέων, præf. part. a δυσφρονέω, *animum abjicio*, *ægre fero*. ex δυς, & φρὴν, ενὸς, *mens*, Θ. 102.

Δυσφροσυνάων, genit. pl. Æolic. a δυσφροσύνη, *animi ægritudo*, ex δυς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, *animus*. Θ. 528.

Δυσωνύμη, gen. fing. a δυσώνυμος, *inaufpicatus*, ex δυς & ὄνομα, *nomen*, *cui eft infauftum nomen*. Θ. 171.

Δυωδεκάτη, *duodecima*, δυωδεκαταῖος, *duodecimus*, & *duodecim annorum*, a δυωδέκατος, *duodecimus*. ex δύο, & δέκα, *decem*. ε. 791.

Δυωδεκάμηνον, ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menfis*. ε. 252.

Δῷ, (δῷ, δῷς, δῷ) 3. fing. a. 2. act. fubj. a δίδωμι, *do*. ε. 354.

Δυώδεκα, *duodecim*. Th. δέκα, *decem*. α. 162.

Δώη, *dederit*, Attice, pro δοίη, a. 2. opt. act. a δίδωμι, *do*. Vide δόκησιν. ε. 357.

Δῶκ', *dedit*, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poetica, δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. act. indicat. ab ἔδωκα. Th. δίδωμι, *do*. α. 400.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro δόμημα, a δέμω, *exftruo*. Θ. 410.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τὸ, *donum*, δώροισι, dat. pl. ε. 614.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. Θ. 230.

Δωροφάγους, acc. pl. a δωροφάγος, *donivorus*. Duo turpiffima vitia in judice ἡ δωροφαγία, & ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, *qui devorat dona*, *qui bovem habet in lingua*. Active capitur, & proinde acutus eft in penultima. *Tzetzes* intelligit τοὺς ἐκ τῶν λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam peftem e medio tollendam ftipendia erant conftituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*, *comedo*. ε. 39.

Δὼς, *donum*, indeclinabile Poet. idem, quod δόσις. Th. δίδωμι, ε. 556.

Δω-

Δώσω, *dabo*, fut. 1. act. a δίδωμι. Vide in δόμεν. ε. 57.

Δώτῃ, *datori*, dat. caſ. uſitatius δότης, ου, ὁ, *dator*. Th. δίδωμι, *do*. ε. 355.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτήρ, *donator*, a δίδωμι, *do*. δωτῆρες ἑάων, *datores bonorum*. malo δωτῆρες ἐάων. ἑάων ſcil. δωρεῶν, ubi ἑάων eſt genit. pl. g. f. pro ἑῶν. Vide infra ἑάων. ϑ. 46.

Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ϑ. 248.

Δώωσι, a. 2. ſub. pro δῶσι, Poetice, *nova* τ῀ω μεγάλε ἐπενθέσει, verb. δίδωμι, *do*, ϑ. 222.

E

E̔, *ipſum*, acc. ab οὗ, οἷ, οὐδὲ ἓ λήθει, *neque ipſum latet*. ε. 268.

E̓ᾷ, 3. perſ. ind. ab ἐάω, *ſino*, *permitto*, f. ἐάσω, p. εἴακα. ϑ. 772.

E̓άων, *bonorum*. vitioſe videtur quibuſdam ſcribi ἑάων, pro ἑῶν Æolice, ab ἑός, ἡ, όν, *ſuus*. Magis arridet iis analyſis, qua deducitur ab ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, idem quod ἐΰς, vel ἠΰς, *bonus*, ſubintelligi poteſt δωρεῶν, a δωρεὰ, *donum*. Sed pace illorum, ſubintelligi etiam poteſt in ἑῶν (pro ἑῶν Æolice) τῶ δωρεῶν. Nam omne donum per ſe intelligitur eſſe bonum. Deus vero dator & largitor donorum ſuorum. h. e. quæ ab ipſo proveniunt, & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἐὸς, ά, όν, pro ἐΰς, ſit vox proba nec ne. Deſideramus hic auctoritatem. ἑὸς, vero ἑὴ, ἑὸν, *ſuus*, *a*, *um*, eſſe uſitatiſſima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per tranſennam inſpexit, ignorare poteſt. Verius ergo per ſpiritum aſperum ſcribitur ἑάων, quam per ſpiritum tenuem. ϑ. 46.

E̓άγε, 3. ſing. præt. med. pro ἦγε, *fractus fuit*, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*, p. m. ἦγα & ἔαγα, ſolutione η in εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα. aor. 2. paſſ. ἤγην & ἐάγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non paſſive. ε. 534.

E̓αρ, ἔαρος, τὸ, *ver*. contracte ἦρ. Unde Latinorum *ver*. ε. 477.

E̓ασιν, Jonice pro εἰσὶ, *ſunt*, ab εἰμὶ, *ſum*. ϑ. 95.

E̔αυτῇ, dat. *ſibi*, ab ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, *ſui*. ϑ. 126.

E̔βδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, *ſeptima dies*, *ſacra dies*. ab ἑπτὰ, *ſeptem*. ε. 770.

E̔βδομάτη, Poet. pro ἑβδόμη. ε. 805.

E̓βη, 3. ſing. a. 2. act. a βαίνω, *eo*, *incedo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. ἐκ δ᾽ ἔβη, pro ἐξέβη, per tmeſin. ϑ. 194.

E̓βούλευσε, a. 1. ind. a βουλεύω, *conſilium agito*. f. σω. Th. βουλὴ, *conſilium*. ϑ. 389.

E̓βρόντησε, a. 1. ind. a βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*. ϑ. 839.

E̓γγυάλιξεν, 3. ſing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, *in manus do*, a γύαλον, ου, τὸ, *cavitas manus*, ſeu *vola*. idem quod ἐγχειρίζω. ϑ. 483.

E̓γγὺς, & ἐγγύθι, Poet. comp. ἐγγύτερος, ſuperl. ἐγγύτατος, *proximus*. ε. 249.

E̓γείνοντο, 3. pl. imperf. a γείνομαι, *gignor*, *naſcor*. ἐγείνατο, 3. ſing. a. 1. med. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, 3. pl. ἐγένοντο. ϑ. 46.

E̓γείρει, *excitat*. 3. perſ. præſ. ind. ab ἐγείρω, *excito*. ἐγειρέσθην, 2. dual. imperf. paſſ. Poetice augmento abjecto pro ἠγειρέσθην, f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attice ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 20.

E̓γ-

Ἔγκατα, τὰ, *inteſtina*. ϑ. 537.

Ἐγκάτθετο, *condidit*, per ſyncopen, pro ἐγκατέθετο, 3. perſ. ſing. a. 2. m. verbi ἐγκατατίθημι, *condo*, *depono*, *in*. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 487.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, præſ. part. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 378.

Ἐγκύρσας, *illapſus*, a. 1. part. ab ἐγκύρω, *incido*, f. ἐγκύρσω, a. 1. activ. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*. ε. 216.

Ἔγνω, 3. perſ. ind. a. 2. *ſapuit*. tanquam a γνῶμι. Th. γινώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε. 218.

Ἔγχος, εος, τὸ, *lancea*, dat. ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Ἐγχώριον, *domeſticum*, *in eo loco ubi habitas*, ex ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, *locus*. ε. 344.

Ἐγὼ, *ego*, ἔγωγε, Attice, & ἐγὼν, Dorice. ε. 654. 10.

Ἔδακ', *rodit*, pro ἔδακε, 3. ſingul. a. 2. act. a δάκνω, *rodo*, *mordeo*, f. δήξομαι, p. δέδηχα, a. 2. ἔδακον. ε. 451.

Ἐδάμασσε, a. 1. act. Poet. pro ἐδάμασε, a δαμάω, *domo*. α. 408.

Ἐδασσάμεθ', *diviſimus*, 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδασάμεθα. Poetæ duplicant σ metro id poſtulante. a δάζομαι, *divido*. ἐδάσσατο, deſtinavit. Th. δαίω, *divido*. ε. 37. ϑ. 520.

Ἐδέξατο, *ſuſcepit*, a. 1. med. a δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. ϑ. 479.

Ἔδησαν, *alligarunt*, a. 1. a δέω, *ligo*, f. δήσω, & δέσω, præt. paſſ. δέδεμαι, ϑ. 718.

Ἐδίδαξαν, *docuerunt*, 3. perſ. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, *doceo*, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε. 662.

Ἐδίδοσαν, 3. perſ. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, a διδόω, pro δίδωμι; *do*. Vide δόμεν. ε. 140.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, a. 2. 3. pl. a δίδωμι, *do*. ϑ. 30.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, imperf. paſſ. Th. δονέω, f. ήσω. α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, *ſedes*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*. α. 203.

Ἔδουσι, *edunt*, præſ. ind. ἔδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera tempora non ſunt in uſu. ϑ. 640.

Ἕδρη, Jonice pro ἕδρα, *ſella*, ἡ. Th. ἕζομαι, *ſedeo*. ϑ. 386.

Ἑδριόωνται, *ſedem habent*. 3. pl. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poetice ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*. ϑ. 388.

Ἐδυνάντο, 3. pl. imperf. a δύναμαι, *poſſum*. Vide ſupra δύναμις. ε. 135.

Ἔδυνε, imperf. *induit*, a δύνω. Vide in περὶ-ἔδυνε.

Ἐδωδῆς, genit. ſing. ab ἐδωδὴ, *cibus*. Th. ἔδω, *edo*. ε. 593.

Ἔδωκε, *dedit*, a. 1. verbi δίδωμι, *do*, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 279.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. a δωρέω, f. ήσω. *dono*. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*. ε. 82.

Ἔειπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε proſtheſi Poetica. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ. ε. 86.

Ἕεις, *unus*, pro εἷς, per πρόσθεσιν Poeticam, f. μία, n. ἕν. ϑ. 145.

Ἐέλδεται, *appetit*, præſ. ind. verb. ἔλδομαι, *cupio*. hinc ἐέλδωρ, τὸ, *deſiderium*. ε. 380.

Ἔεργ', præſ. imperat. pro ἔεργε, *cohibe*, ab ἐέργω, pro εἴργω, *arceo*, f. ξω. ε. 335.

Ἐέρση, pro ἕρση, *ros*. α. 395.

Ἔζεε, *fervebat*. 3. perſ. imperf. act. a ζέω, *ferveo*. ϑ. 695.

Ἑζόμενον, *ſedentem*, part. præſ. verbi ἕζομαι, *ſedeo*. f. ἑδοῦμαι. ε. 593.

Ἔζων,

Ἔζων, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, ῶ, *vivo*, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἦεν, *erat* vel *fuit*, Poet. pro ἦν, imperf. verbi εἰμί, *sum*. ε. 11.

Ἑήν, *suam*, acc. ab ἑός, ἡ, ὄν, *suus*, *a*, *um*. ab ἕ, *sui*. Θ. 487.

Ἔῃσθα, poetica prosthesi, pro ᾖσθα, & hoc pro ᾖς, est autem a. 2. sub. ὦ, ᾖς & Poet. ἔω, ἔῃς. θα est Æolica paragoge. Th. εἰμί, *sum*. ε. 134.

Ἔθ', pro ἔτι, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, *adhuc*. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, *volo*, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέλῃσθα, 2. pers. præs. sub. pro ἐθέλῃς per paragogen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλῃσιν, 3. pers. sing. sub. præs. Jonice pro ἐθέλῃ. ε. 209.268.668.

Ἐθελημός, *voluntarius*, ab ἐθέλω. *volo*. ε. 120.

Ἔθεντο, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a τίθημι, *pono*. ε. 512.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, *posui*, ἔθηκα, a. 1. ind. a τίθημι. ε. 74. 289.

Ἔθλασε, *comminuit*, a. 1. ind. 3. pers. sing. a θλάω, άσω, *frango*. α. 140.

Ἐθοίνων, *depascebant*, 3. pl. imperf. a. θοινάω, *epulor*. f. ήσω. Th. θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. α. 212.

Ἐθρέφθη, *innutrita est*, a. 1. pass. pro ἐτρέφθη, quia formatur a τέθραπται, alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτράφην videre est, a τρέφω, *alo*. f. θρέψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. Θ. 192.

Ἐθύιεν, *furebat*, imperf. a θυίω. idem quod Th. θύω, *impetu feror*. f. ύσω. α. 210.

Εἰ, *si*. ε. 106.

Εἴαρι, *vere*. dat. sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τό, *ver*. ε. 462.

Εἰαρινῆς, *vernus*, *a*, *um*. dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, *ver*. ε. 682.

Εἴασε, *reliquit*, a. 1. act. ab ἐάω, *sino*. f. ἐάσω. p. εἴακα. α. 424.

Εἵαται pro ἧνται Jonice, *sedent*. 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, ἧσαι, *sedeo*. Imperf. ἥμην, ἧσο. Θ. 622.

Εἴβεται, *distillat*. 3. præs. ind. Poetice pro λείβεται. Th. λείβω, f. ψω. *libo*, *fundo*. Θ. 910.

Εἶδος, εος, τό, *forma*, dat. εἴδεϊ, εἴδει. Th. εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 63. α. 5.

Εἰδώς, εἰδυῖα, pro εἰδηκώς, υῖα, perf. part. act. εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*, f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. ε. 54. 521.

Εἴην, εἴης, εἴη, præs. opt. ab εἰμί, *sum*. ε. 271.

Εἶθαρ, *statim*, adverb. Poeticum. Θ. 688.

Εἰκάδι, *viginti*, dat. sing. Th. εἴκοσι, *viginti*, unde est εἰκάς, άδος, ἡ, *numerus complectens viginti*, acc. εἰκάδα, ε. 792. 820.

Εἶκε, præs. imperat. *cede*, ab εἴκω, *similis sum*. item, *cedo*. f. ξω. α. 353.

Εἴκ', *siquidem*. ε. 645.

Εἴκελος, ου, ὁ, *similis*. Thema, εἴκω, f. ξω, *similis sum*. εἴκτην pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. act. ab εἴκω, f. ξω, *similis sum*. α. 390.

Εἴκτην, *similes sunt*, Poetice pro ἔικτην, & εἰκυῖαι, *similes*. part. præt. act. g. f. ab εἴκω. f. εἴξω. (pro εἶχα.) inde εἰκώς, υῖα, ός. α. 206.

Εἷλε, *cepit*. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο. ε. 137. 156.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opitulatur. eadem etiam vocatur ἐλεύθω, ab ἐλεύθω, *venio*. Θ. 922.

Εἰλιγμένος, *intortus*, perf. part. ab

ab εἰλίττω, *volvo*. Th. εἰλέω, f. ήσω, *verso*. ϑ. 791.

Εἰλίποδας, *curvipedes*, ab εἰλίπους, οδος, *flexipes*, ex εἴλω, pro quo usitatum αἱρέω *flecto*, & πούς, ποδός, *pes*, dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Jon. ε. 795. ϑ. 290.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, *verso*. Dicitur etiam εἰλυφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*. εἰλυφόωντες Poetice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω, *verso*. α. 275.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. pers. pl. perf. pass. Att. a μείρω, *divido*, *partior*, f. μερῶ. p. μέμαρκα, praet. pass. μέμαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum spiritu aspero, *quae suum cuique distribuit*: in plusq. perf. εἱμάρμην, σο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. ϑ. 894.

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, ab ἕννυμι, vel ἕω, *induo*. α. 159.

Εἰμὲν, *sumus*, pro ἐσμὲν, Poetice, 1. pl. ab εἰμί, *sum*, α. 351.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poetice. ε. 364.

Εἶναι, praes. inf. *esse*, ab εἰμὶ, *sum*. ε. 365.

Εἰνάς, pro ἐννάς, άδος, ἡ, *nonarius numerus*. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα, *novem*. ε. 810.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter*, *causa*, εἵνεκ' ἀτασθαλίης, *propter improbitatem*. ϑ. 516.

Εἷο, pro ἑ Poetice, μετὰ εἷο, *secum*. ϑ. 392.

Εἴπεν, *dixerat*, 3. pers. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, *dico*. α. 116.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ἔπω, *dico*, ἔπαθ', pro εἴπατε. ϑ. 108. 115.

Εἴργον, *coercens*, praes. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*. ε. 494.

Εἰρέας, acc. pl. *coetus*, *conciones*, ab εἰρὴν, ης, ἡ, *concio*, *coetus*, ab εἴρω *necto*, vel potius *dico*. ϑ. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro ἐροῦσαι, Dorice ευ pro ου, praes. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, *dico*, quod est ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω, Poetice εἰρέω, *dico*. ϑ. 38.

Εἰρημένα, *constituta*, perf. part. a ῥέω, f. ῥήσω, *dico*, praet. pass. ἔρρημαι, & Attice εἴρημαι. ε. 370.

Εἰρήνη, ης, ἡ, *pax*. ε. 228.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, πέκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέποκα. hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*, & εἶρος, ους, τὸ, *lana*. ε. 224. ϑ. 446.

Εἰρύμεναι, praes. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, *traho*, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο, 3. singul. plusquam perf. pass. ε. 818. α. 138.

Εἰς, *ad*, ἵκετο δ' εἰς κρείοντα, *venitque ad Creontem*. α. 84.

Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, praes. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, *incedo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. ϑ. 57. 939.

Εἰσανιὼν, *scandens*, a. 2. part. Th. εἶμι, *eo*. ϑ. 761.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἴδω, *video*. f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. ϑ. 700.

Εἰσαφίκανε, *reversus est*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, vel ἵκω, ἵξω, *venio*. α. 45.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco*, *induo*, f. ἕσομαι, a. 1. m. εἱσάμην, p. εἷμαι.

Εἶσ', pro εἶσι, *Vadit*, ab εἶμι, *eo*. ϑ. 972. εἶσι, *eunt* (ut vertunt) ab εἶμι, *eo*. *vado*. quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι, *eo*, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ, *sunt*. ε. 12.

Εἰ-

Εἰσεπέρησα, *transivi*, ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. ε. 755.

Ἐΐσκειν, *assimilare*, præs. inf. pro εἴκειν Poetice. Th. εἴκω, f. ξω, *similis sum*. ι. 62.

Εἰσόκεν, *donec*, ex εἰς, vel ἐς, *ad*. & ὅκε. ε. 562.

Εἱστήκει, *stabat*, 3. singul. plusq. ab ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsenti reperitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poetice cum Genit. Th. εἰς, vel ἐς, *ad*. α. 151.

Εἶχε, *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. α. 214.

Εἷως, Poet. pro ἕως, *donec*, adverb. Th. ὡς, *sicut*. α. 378.

Ἐκ, *ex*. præposit. regit genit. ε. 70.

Ἐκαίνυτο, *superabat*, imperf. a καίνυμαι. Th. καίνω, proprie *occido*. item *vinco*. per sync. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε, Poetice, a καλέω. f. έσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. a καρτύνω, *confirmo*. Th. κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ, *robur*. θ. 676.

Ἑκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, *singuli*, ἕκαστον, ἑκάστῳ, ἕκαστα. α. 283.

Ἑκάτη, *Hecate*, nomen mulier. θ. 406.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*. α. 58.

Ἑκατηβελέταο, genit. Æolice, pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telum*, & ἑκὰς. Adv. *procul*. α. 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, Sacrificium solenne, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat, ex ἑκατὸν, *centum*, & βοῦς, Dorice βῶς, *bos*, ὁ, ἡ. α. 479.

Ἑκατὸν, *centum*. ε. 130.

Ἐκγεγαυῖα, *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præter. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th. γίνομαι, *gignor*. f. 2. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγενάμην. p. m. γέγονα. θ. 76.

Ἐκγεγάμεσθα, *nati sumus*. a. 2. m. pl. num. Jon. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γίνομαι. α. 648.

Ἐκ--εγέλασσε, a. 1. Jon. pro ἐγέλασε, a γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἐκείνῳ, dat. ab ἐκεῖνος, η, ον, *ille*, *a*, *ud*. α. 72.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. a κεῖμαι, *jaceo*, f. κείσομαι. α. 172.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu *acclamaverat*, imperf. a κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. a κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, *jubeo*. ε. 60.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, *jacio*. θ. 94.

Ἕκητι, dativus, qui Poetice ponitur Adverbialiter. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. a κίω, *eo*, *accurro*, ex ἴκω per metathesin. α. 277.

Ἐκκορυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκκορυφόω, f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*, q. d. summa capita indicabo. ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοφα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass.

paff. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλιμαι. Θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. paff. a κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Th. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. a κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *ftupendos*, pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. ... χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπληγον. ε. 154.

Ἐκπλέω, *expleti*, gen. ab ἔκπλεως pro ἐκπλέος. Th. πλέος, *plenus*. ε 778.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. paff. eodem fenfu accipitur hoc verbum, 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, *judico*, f. νῶ, p. κέκρικα. Θ. 535.

Ἔκρυψε, *abfcondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *perfecta*, acc. ab ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 466.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. fub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*. ε. 565.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. a κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτονα, a. 2. ἔκτανον. Θ. 527.

Ἕκτη, *fexta*, ἕκτος, ου, ὁ, *fextus*. Th. ἕξ, *fex*. ε 782.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. a τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπεύσας, quæ lectio eft melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, *lana carpta*, & *pexa*, & *operi parata*. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοσθεν, *extra*. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*. ε. 729.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. a κτυπέω, *refono*. a κτύπος, ου, ὁ, *fragor*. ficut a φιλέω ἔφιλεν. Th. τύπτω. f. ψω, *verbero*. α. 383.

Ἔκφυγε, *elapfa funt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, *effugio*. f. ἐκφεύξομαι. p. m. ἐκ- πέφευγα. Th. φεύγω. Θ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. Θ. 232.

Ἐλαίῃ, dat. fing. ἐλαία, ἡ, *olea*. nomen arboris, ἔλαιον, ου, τὸ, *fructus*, *oleum*. ε. 572.

Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo ufitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri caufa. Θ. 522. α. 372. ε. 477.

Ἐλάτῃς pro ἐλάταις, dat. pl. Jon. ἡ ἐλάτη, *abies*, fic dicta a ventorum agitatione. ε. 509. α. 190.

Ἐλάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ὁ, & ἡ, *cervus*, quafi ἐλαφρὸς, *cervus eft levis*. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levior*, comparat. ab ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, *levis*. ε. 415.

Ἐλαύνοι, *ducat*. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 443.

Ἔλαχεν, *fortita eft*, a λαγχάνω, *fortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. Θ. 424.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω. ξω, *arguo*. Θ. 26.

Ἑλέειν, *capere*, pro ἑλεῖν, dialyf. Jonica. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ἔλεκτο, 3. fing. plufq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέγομαι, *cubo*, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἕλεν, *invafit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, *capio*. Vide ἑλέσθαι. Θ. 167.

Ἑλένης, genit. ab Ἑλένη, ἡ, nomen fpeciofiffimæ mulieris. ε. 165.

Ἐλεοῦ, pro ἐλεεινοῦ, per fyncopen, *mifere*. ἐλεεινὸς, *mifer*. ἐλεέω, *mifereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *mifericordia*. ε. 205.

Ἑλέσθαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι,

μαι, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 287.

Ε῎λα, *elige*, Dorice pro ἕλε ad formam τύπε, ἕλεθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. θ. 549.

Ε᾽λαθῆρος, ἐλαθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. θ. 54.

Ε᾽λεφαίρετο. imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. θ. 330.

Ε᾽λέφαντι, *ebori*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, *elephas*. α. 141.

Ε᾽λήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἔλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. θ. 726.

Ε῎ληται, 3. sing. ab ἕλωμαι, η, ηται, a. 2. med. subj. ab αἱρέομαι, *capio*, f. 1. pass. αἱρηθήσομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ε. 320. & 605.

Ε῎λθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, subj. ἐλθεῖν, inf. ἐλθόντος, genit. part. ab ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 543.

Ε῎λικας, acc. pl. ἐλίκεσσιν, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuosas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, *verso*. ε. 452.

Ε῾λίκη, nomen urbis. α. 475.

Ε῾λικοβλέφαρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ*, ab ἑλικὸς, ȣ̂, *volubilis*, hoc ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verso*, & βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebræ*. θ. 16.

Ε῾λικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 639. θ. 2. 23. hinc.

Ε῾λικωνιάδες, *Musæ*, ἑλικωνιάδεσσ᾽, dat. pl. Jon. ε. 63. θ. 1.

Ε῾λικώπιδε, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens*, ex ἕλιξ, quæ vox etiam adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, *verso*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, video. θ. 307.

Ε῎λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. a λείπω, *linquo*, f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 156.

Ε῞λκε, *trahebat*, imperf. Jon. pro εἷλκον, ες, ε, ab ἕλκω, *traho*, f. ἕλξω. α. 158.

Ε῾λκηδὸν, adverb. *luctando*, *attrahendo*, *ut supplantetur*, *vel sublimis sternatur*. Th. ἕλκω, f. ξω, *traho*. α. 302.

Ε῎λλαβεν, a. 2. ind. Poet. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, & Attice εἴληφα, α. 1. ἄλαβον, ες, ε. θ. 179.

Ε῾λλάδος, genit. ab ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*. ε. 653.

Ε᾽λλεδανοῖσι, dat. pl. Jon. *manipulis*. Th. εἰλέω, *convolvo*. α. 291.

Ε῎λλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ȣ̓ς ἐλλείπει ἡ ὄψ, *quos deserit vox*, ab ἔλλοψ, οπος, *qui vocem edere nequit*, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*. α. 212.

Ε᾽λπὶς, ἐλπίδος, ἡ, *spes*. ε. 96.

Ε᾽λπόμενος, *sperans*, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ἴδος, ἡ, *spes*. α. 66.

Ε῎λυμα, τος, τὸ, *temo*, ab ἕλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*. ε. 436.

Ε᾽λύσατο, *liberavit*, a. 1. med. a λύω, *solvo*, f. σω, p. λέλυκα. θ. 528.

Ε᾽μ᾽, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*. ε. 396.

Ε᾽μαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ε᾽μὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus*, *a*, *um*. ε. 55.

Ε᾽μάχοντο, *dimicabant*, imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε῎μβαλλε, *conjicit*, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε, Th. βάλλω, λῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 453.

Ε᾽μβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω,

re-

regno in. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, *rex*. ϑ. 71.

Ἐμβεβαὼς, *insistens*, ἐμβεβαῶτα, f. g pl. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*. α. 195.

Ἐμεῖο, Jon. & poet. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελλε, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*. α. 126.

Ἔμελε, imperf. a μέλει, imperson. *curæ est*, p. μεμέληκε. ε. 147.

Ἔμμεν, Jonice pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμί, *sum*, ϑ. 500.

Ἐμενοίνα, *curabat*, imperf. a μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. a μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*. a μῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 49.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. a μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, *misceor*. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.

Ἐμμαπέως, adverb. *dicto citius*, q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, f. g. p. m. part. a μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμί, *sum*. ε. 272.

Ἐμμενέως, *fortiter*, adverb. μένος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. a μείρω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. ε. 347.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus*, *a*, *um*, ab ἐμοῦ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 270.

Ἔμπαλιν, *retro*, adv. Th. πάλιν, *rursus*. α. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420.

Ἔμπης, *tamen*, Jonice pro ἔμπας. ε. 142.

Ἐμπλὴν, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 508.

Ἐμπορίην, acc. Jon. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα, unde est πόρος, ου, ὁ, *via*. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 646.

Ἐν, *in*, præposit. regit dat. pro ἔνθα, *ibi*. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. a ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίγγω, *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἅλις, ἔγγιον. ε. 129.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἄντιος, *adversus*. Th. ἀντὶ. *pro*. α. 184.

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare*, *excernere*, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 759.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω. α. 192.

Ἐνάτη, Poetice pro ἐννάτη, *nona* ab ἐννέα, *novem*. ε. 772.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ἡ, *aula*, *atrium*. ϑ. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 774.

Ἐνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl. Jon. ab ἔνδημος, *qui in populo est*.

V hinc

hinc ἐνδήμιος νόσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, ου, ὁ, *populus*. ε. 225.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*, ἔνδοθι, *intus*. Θ. 961. ε. 31.

Ἐνδυκέως, adv. *valde accurate*, ab ἐνδυκής, έος, ὁ, ἡ, *promptus*, *accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, *cor & medulla arboris*, καρδία τ̃ δένδρε ἐ τὸ μ...ον, *der Kern vom both*. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. ε. 469.

Ἐνέθηκα, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην. Θ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. sub. ἐνέγκω, a. 1. act. infinit. ab ἐνέκω, idem quod ἐνέγκω, vel a φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poetice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 563. Θ. 784.

Ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. a νέμω, f. νεμῶ, *tribuo*, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομα. ε. 224.

Ἕνεκα, *propter*, *causa*, adverb. ε. 163.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*. Θ. 145.

Ἐμπνεῦσαι, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*, *aspiro*. Thema πνέω, f. πνεύσω, *flo*, *spiro*. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, *facio*. Θ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præs. part. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 194.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. Θ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Jon. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, *terra*. Θ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, seu ἔτος, *annus*. ε. 770.

Ἐνηέος, *placidæ*, genit. ab ἐνηής, έος, ὁ, *bonus*, *placidus*. Th. est ἐΰς, έος, ὁ, *bonus*. Θ. 65.

Ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, *occido*. f. ἐνερῶ. a. 1. ἔνηρα. Θ. 316.

Ἔνθα, *hic*, *ibi*. ε. 493. hinc ἔνθαπερ, idem quod ἔνθα. Θ. 586.

Ἐνθάδε, *hic*, *huc*, adv. Th. ἔνθα. ε. 654.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic*, *illic*. α. 285.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέφω, *alo*. f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 781.

Ἐνὶ, *in*, poet. pro ἐν. α. 276.

Ἐνιαύσια, *quotannis*, ab ἐνιαύσιος, ου, ὁ, & ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἀπαιτῶν. ε. 449. Θ. 58.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ε. 27.

Ἐνίσπειν, *proloqui*, præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. Θ. 369.

Ἐννάετες, *novennio*, ἐννάετης, *novennis*. Th. ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*. Θ. 801.

Ἐννεατήρω, dual. num. ab ἐννεάτηρος, ου, ὁ, *novennis*, ab ἐννέα, & ἔτος. ε. 436.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄκλιτον. Θ. 56.

Ἐννέπετε, poet. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐννεσίαις, ab ἐννεσία, *consilium*, sicut σύνεσις, *intelligentia* est, a συνίημι, ita ἔνεσις, ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἕω, mitto. Θ. 494.

Ἔνηφιν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἔνη, vel ἔνη, seu ἔνη, *vetus*, (sub. ἡμέρα.) φι, est parago-ge Poetica. Th. ἔνος seu ἔτος, *annus*. ε. 410.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104.

Ἐνύ-

Ἔννύχιος, η, ον, seu ἔννυχος, nocturnus, adject. Th. νύξ, κτὸς, ἡ, nox. Θ. 10.

Ἐνόησε, sensit, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. a νοέω, cogito. Th. νόος, νῦς, mens. ε. 89.

Ἐνοπὴν, clamorem, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. Θ. 708.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus, ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus. Θ. 681.

Ἐνοσίχθων, terræ quassator, ex ἐνόω, moveo, inde ἔνοσις, motus, & χθὼν, terra, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἐντὸς, intus, adverb. ε. 269.

Ἔντοσθεν, & ἔντοσθι, idem quod ἐντός. ε. 542. 520.

Ἐντυνάσθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, apparo. Th. ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma. ε. 632.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona. α. 37.

Ἐνυὼ, όος, ἡ, Bellona, ab ἐνύω, perimo. Θ. 273.

Ἐξ, ex, præposit. reg. genit. ε. 148.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξει, diripiet, f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω. evacuo. ε. 189.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέασθαι. ε. 105.

Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. abjecto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, immuto. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Ἐξαπάτας, blanditias, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω, decipio. Θ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε. a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ήσω, decipio, proprie πάτε ἀπάγω, a via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1. sub. ε. 323.

Ἐξαπατίσκων, fallens, Poet. idem quod ἐξαπατάω. Θ. 537.

Ἐξαῦτις, denuo, adv. Th. est αὖ, rursus. Θ. 915.

Ἐξεγένοντο, procreati sunt, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, enascor. hoc a γίνομαι, nascor. Vide in γένετο. Θ. 124.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, prosilio. Th. θόρω, vel θορέω, salio. Θ. 281.

Ἕξει, habebit, f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. ε. 272.

Ἑξείης, Poetice pro ἑξῆς, deinceps, ordine. Θ. 809.

Ἑξήκοντα, sexaginta. ε. 564.

Ἐξελάαν, Poetica ꝑ α epenthesi, pro ἐξελᾶν: ab ἐξελάω, f. άσω, expello, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito. Θ. 491.

Ἐξελάωσι, expellunt. præf. verbi ἐξελάω. ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 224. Θ. 820.

Ἐξείλετο, exemit. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. Θ. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἕξειν Jonice. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. Θ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, occido. Θ. 289.

Ἐξέπτη, ε. 98. a. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω, a. 2. act. ἐξέπτην.

Ἐξερπόντες, a. 1. part. act. Th. ἑρείπω, f. ψω, cado. in a. 2. act. ἤριπον. α. 174.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ύσω, traho. ε. 626.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσε, perfecit, a. 1. ab ἐκτελέω, perficio. ἐξετελεῖτο, imperf. pass. Th. τέλος, finis. ε. 83. Θ. 1002.

Ἐξεφαάνθη, emersit, a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, emergo, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin ꝑ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. ostendo. Θ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. evomuit, ab ἐξε-

ἐξεμέω. f. έσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. θ. 497.

E'ξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

E'ξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.

E'ξιτὸν, *verbale*, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, *quibus non exire licet*. ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*. θ. 732.

E'ξόπιθεν, poet. pro ἐξόπισθεν, adverb. *a tergo*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*, *retro*. α. 130.

E'ξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, *habeo*. ε. 773.

E'οικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, *similis sum*. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώρακα pro ὥρακα. α. 215.

E'ολπα, præt. med. *spero*, ab ἔλπομαι. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*. ε. 475.

E'όντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, Poet. pro ὢν, ab εἰμὶ, *sum*. ε. 476.

E'ὸς, *suus*, hinc genit. Jon. ἑοῖο, pro ἑοῦ. θ. 472.

E'οῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 292.

E'π', pro ἐπὶ, *in*, præposit. ε. 33.

E'πάγω, *adduco*. f ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον, & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, *duco*. θ. 176.

E'παινήσειε, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*. ε. 12.

E'παινῆς, genit. ab ἐπαινὴ, *gravis*. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*. θ. 768.

E'πάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω, præt. ἐπήκουκα, a. 1. ἐπήκουσα, hinc in sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, p. m. ἐπήκοα. ε. 275.

E'πάλμενος, *insiliens*, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, Poetice ἄλμενος, sic ἴκμενος, ἄρμενος, pro ἰκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἅλλομαι, f. ἁλοῦμαι, *salio*. θ. 815.

E'πάρμενον, *sufficientem*, præs. part. Vide ἄρμενον. ε. 601.

E'πάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt*, a πάω, vel πάομαι, *possideo*, *vescor*. præt. pass. πέπαμαι. θ. 642.

E'παυρεῖ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω. Th. αὔρα, ας, ἡ, *qui fruitur aura*, *qui respirare potest*. θ. 238.

E'πάχνωσεν, a. 1. ind. *vexavit*, *constrinxit*. Th. πάχνη, ης, ἡ, *pruina*. unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

E"πε', pro ἔπεα, acc. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, *dico*. α 117.

E'πέβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 580.

E'πέεσσι, dat. pl. Jon. pro ἔπεσσι, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 186.

E'πέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. f. θήσω. ἔθην, a. 2.

E'πεὶ, *postquam*, *quoniam*. ε. 121.

E'πείγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπείγω, *urgeo*, f. ξω.

E"πειτα, *deinde*. Th. εἶτα, *postea*. ε. 616.

E'πέκειτο, imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super*, *impositus sum*. f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*. θ. 143.

E'πέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

E"πεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. θ. 784.

E'πέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἐδίδων, ως, ω, a δίδωμι, *do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 650.

E'πεῤ-

Ε'περρώσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo*, *corroboro*. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ε'πεστεινάχιζε, imperf. a στεναχίζω, f. σω. Th. στειὸς, ῦ, ὁ, *angustus*. ϑ. 843.

Ε'πέστενε, *ingemiscebat*, imperf. a στένος, *gemo*, f. νῶ. Th. στένος, ου, ὁ, *angustus*, *arctus*. ϑ. 680.

Ε'πέσχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἐπέσχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ε'πεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ε. 220.

Ε'πέτελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλλετ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ε'πετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. ϑ. 158.

Ε'πέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφανμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ε'πεφνεν, *occidit*, imperf. a πέφνω, idem quod φένω, *occido*, p. m. πέφονα. α. 57.

Ε'πέφραδε, a. 2. ind. act. ab ἐπιφράζω, *induco*, *indico*, f. σω. p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*, *memoro*. ϑ. 74.

Ε'πιφράζομαι, *excogito*, ἐπεφράσσατο, a. 1. m. Poet. pro ἐπεφράσατο. ϑ. 160.

Ε'πέφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*. ϑ. 673.

Ε'πέφυκον, *prognatæ erant*, 3. pl. imperf. a πεφύκω, εις, ει, quod verbum est a πέφυκα. Th. φύω, *gigno*, *nascor*, f. σω. p. κα, a. 2. ἔφυν. α. 76.

Ε'πέχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. ε. 135.

Ε'πέων, gen. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 403.

Ε'πήγαγε, *adduxit*, Attice pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 242.

Ε'πηετανὸς, ῦ, ὁ, *annuus*. Th. ἔτος, εος, τὸ, *annus*. ε. 31.

Ε'πῆεν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 114.

Ε'πὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἢ, pro ἂν, & hoc pro ἐάν.

Ε'πῄνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poetice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. ϑ. 664.

Ε'πηνύσθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, item ἀνύττω, *perficio*. α. 311.

Ε'πήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63.

Ε'πηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφὴς, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, f. ψω, *tego*. ϑ. 598.

Ε'πὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 252.

Ε'πιβήμεναι, *conscendere*, a. 2. inf. Æolic. pro ἐπιβῆναι, ἐπιβησέμεν, Jonice pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. ἐπιβάντες, ἐπιβάντα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. ϑ. 396.

Ε'πιδείελα, adverb. *post meridiem*, a δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. a δέω, & ἕλη, *quum Solis splendor deficere incipit*. Malo ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*. ε. 810.

Ε'πιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 268.

Ε'πιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 396.

Ε'πιείκελος, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. ϑ. 207.

Ε'πιθεὶς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 697.

Ε'πιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*.

Th. πίθημι, *pono*. ε. 380.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. a πείθομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69.

Ἐπι--θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, præs. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. ήσω, *voco*. Θ. 207.

Ἐπίκλοπος, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*. p. m. κέκλοπα. ε 67.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ου, ὁ, *auxiliator*. Θ. 815.

Ἐπικρατέοντα, pl. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, adverb. *valide*. Thema κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 206.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Poetice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*, Th. κυρτὸς, οῦ, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *obliviscere*, Jonice pro ἐπιλήθου, præs. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 275.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, & ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Θ. 547.

Ἐπιμεθᾶς, nomen viri, ε. 85.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, *in mensura addo*. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 397.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. a μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. Θ. 802.

Ἐπιμωμητὴς, *vituperabilis*, ἡ. Th. μῶμος, ου, ὁ, *dedecus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. ε. 675.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum*. ε. 282.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adverb. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. ε. 264.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part. a πείθομαι, vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένων, gen. Jon. *volventibus*, ἐπιπλόμενος, pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum*. α. 87.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. a πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*, a. 2. ἔπιπλον, sicut a πιμάω, ἔπιμον. Th. πλέος, ου, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inspirant*, præs. ind. Th. πνέω, f. πνεύσω, *spiro*. Θ. 872.

Ἐπίρροθοι, ex ἐπὶ & ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπίρροθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator, utilis*. ε. 560.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnosa*, ἡ. Thema σμύχω, *vasto*, f. ξω, α. 264.

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*; Th. σπείρω, f. σπερῶ, *sero*. ε. 446.

Ἐπισταμένως, *scienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, scio. α. 107.

Ἐπιστολάδην, adverb. *ornate, succincte*, Th. στέλλω, *mitto*, item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, præs. ind. a στρέφω, *verto*, f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον. Θ. 753.

Ἐπίσχε, præs. act. imperat. *ebibe, inbibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχετον, in dual. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs. ind. hinc ἐπιτελλομενάων, Æolice, pro ἐπιτελλομενῶν, part. præs. genit. pl. g. f. Th. τέλλω, verbum inusitatum. ε. 567.

Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρὴν. Θ. 122. ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. Jo-

Jonice, pro ἐπιφροσυνίαις, ab ἐπιφροσύνη, *prudentia*. ϑ. 661.

Ἐπιχϑόνιοι, *in terris versantes*, idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χϑονὶ ὄντες. ἐπιχϑονίοισι, dat. pl. Jon. ex ἐπὶ & χϑὼν, ονὸς, ἡ, *terra*. ε. 123.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*. Th. ψαύω, idem quod ψαύω, *tango*. α. 217.

Ἔπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πέλομαι, *sum*. item, ἔπλετο, imperf. pro ἐπλέετο. ϑ. 425.

Ἔμπλην, adverb. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, *vestigium facere*. a ποιέω, *facio*. ε. 680.

Ἐπομόσσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. Poetice, pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι. f. ἐπιμόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. ϑ. 793.

Ἕποντο, 3. pl. præs. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο abjecto augmento, imperf. Jon. ab ἕπω, *sequor*. α. 277.

Ἐποπτεύειν, *inspicere*. Th. ὄπτομαι, *video*, p. m. ὦπα, a. 1. pass. ὤφϑην. ε. 758.

Ἐπόρουσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρούω, f. σω, *impetu feror*. Th. ὄρω. f. ῥῶ, vel ρσω, *concito*. α. 442.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 451.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. a ποτάομαι, *volare*, a ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, *volo*. α. 222.

Ἐποτρυνέειν, *instigare*, præs. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, p. γκα. ε. 597.

Ἔπρεσε, a. 1. ind. pro ἔπρησε, a πρήϑω, *incendo*. ϑ. 856.

Ἑπτὰ, *septem*. α. 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πὸς, ποδὸς, *pes*. ε. 424.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. habens septem vias. ϑ. 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, a πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem*. ε. 162.

Ἐπτοίηται, *evolat*, 3. sing. præt. pass. a πτοέω, Poetice πτοιέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοέομαι, *attonitus sum*. item, *animo specto attento*, quæ significatio huc quadrat. ε. 447.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, *nomen e re impositum*, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. ϑ. 144.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐπόρω, *concito*. Th. ὄρω, ῥῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adverb. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ἔρα, ρας, ἡ, *terra*. α. 174.

Ἔραζε, *humi*. in prosa χαμαὶ, adverb. ε. 421.

Ἐράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐράσατο Poetice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐρατεινὴ, *amabilis*. ϑ. 915.

Ἐρατὼ, όος, οῦς, ἡ. *Erato*, nomen mulieris, vel Musæ, ab ἐράω, *amo*. ἐρατὴ, *amabilis*. ϑ. 78. 247.

Ἐργάζονται. *operantur*, ἐργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento, ἐργάζευ, pro ἐργάζου, Dorice, præs imperat. ἐργάσαιο, a. 1. med. opt. p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*. ε. 151. 299.

Ἔργματι, *facio*. dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin a ῥέζω, f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω, *facio*. ϑ. 823.

Ἔργον, *opus*, ἔργοιο, gen. Jon. pro ἔργου, ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21.

Ἔρδειν, *facere*, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35.

Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*, ἐρέβεσφι, *ex Orco*, pro ἐρέβεος, φιν, est paragoge Poetica, ἐρεβεννὴ, *caliginosa*, ab ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo*. Ϛ. 123. ι. 17.

Ἐρειπομένης, *diruta*, præs. part. pass. ab ἐρείπω, *diruo*, f. ψω. Ϛ. 705.

Ἐρεμνῆς, genit. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obscura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*.

Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευμένον, a Themate ἐρεύω, *investigo*. Vide Th. ἐρεύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἐρεύμενον, Dorice, pro ἐρεόμενον, ab ἔρω, seu ἐρέω, *dico*. ι. 476.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, *dico*. ι. 202.

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis*, Jonice pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐρι, quod in compositione valet valde, & βρύχω, f. ξω, *strideo*, *frendeo*. Ϛ. 832.

Ἐριγδούποιο, gen. Jon. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poetice pro ἐρίδουπος, *valde sonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*. Ϛ. 41.

Ἔριζε, *certabat*, imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, *certo*. Th. ἔρις, *lis*. α. 5.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ, & ἡ, Jonice pro ἐριθαλὴς, *valde virescens*, ex ἐρι, intensiva particula, & θάλλω, *vireo*. Ϛ. 30.

Ἔριθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab ἔριος, εος, τὸ, *lana*. hinc ἔριθος, ου, ἡ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ι. 602.

Ἐρίκτυπον, *valde sonantem*, ex ἐρι, *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin τοῦ κάππα, a τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbero*. Ϛ. 456. 930.

Ἐρικυδὴς, έος, *valde gloriosus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. Ϛ. 988.

Ἐριμύκον, *valde mugientem*, a μυκάω, *mugio*. boum proprium. ι. 790.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ. *Furia*, *peccatorum ultrix*, in acc. pl. ἐριννύας. ι. 803.

Ἔριπε, *cecidit*, a. 2. Jonic. Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, item, *cado*. α. 423.

Ἔρισθος, ἡ, *lis*, acc. τὴν ἔριδα, & ἔριν. ι. 11. 28.

Ἐρίσαντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ισω, *contendo*, *certo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*. ι. 439.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *valde potens*, ab ἐρι, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *possum*. ι. 416.

Ἐρισμαραγοιο, gen. Jon. *valde tonantis*. Th. σμαραγέω, f. ήσω, *magnos strepitus edo*.

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ου, ὁ, *hædus*, q. ἔαρι φυόμενος, *quod vere nasci soleat*. ι 543.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ου, ὁ, *Mercurius*, ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ἑρμείην, acc. Jon. pro Ἑρμείαν, ab Ἑρμείας. dicitur etiam Ἑρμείας, Poetice, pro Ἑρμῆς. Ϛ. 444. ι. 68.

Ἔρξε, f. 1. ab ἔρδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per metathesin, ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ι. 327.

Ἐρόεσσα, f. g. in masc. ἐρόεις, εντος, *amabilis*, ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur. ἔρος vero in bonam. Th. ἐράω, *amo*. Ϛ. 245. 120.

Ἔρος, ου, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*. Ϛ. 120.

Ἔρρηξε, *perrupit*, a. 1. act. a ῥήσσω, vel

vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. α. 140.

Ε'ῤῥίγοντι, *formidanti*, præſ. part. act. ab ἐῤῥίγω, *formido*, quod eſt ab ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*. α. 228.

Ε'ῤῥιψε, a. 1. indicat. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 1. ἔῤῥιψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔῤῥιπον, p. m. ἔῤῥιπα. Θ. 181.

Ε'ῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. pluſq. Poetice, pro ἔῤῥωντο, a ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, a ῥώω, cujus paſſivum ῥώομαι, *roboror*. item *fluo*, *ruo*, in imperf. ἐῤῥώοντο, *feſtinabant*, *ruebant*. α. 230.

Ε'ρυθείῃ, dat. ſing. nomen proprium loci, ab ἐρυθεία, ας, ἡ. Θ. 290.

Ε'ρύκοι, *abducat*, præſ. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*. f. ἐρύξω. ε. 28.

Ε'ρύσαι, a. 1. act. infinit. ponitur pro imperativo, ἔρυσο, pro ἐρύεσο, & ἔρυτ', pro ἔρυτε, ab ἐρύομαι, quod idem eſt cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *cuſtodio*. ε. 536. 624.

Ε'ρυσάρματες, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτες, per metaplaſmum, ut ait *Euſtathius*, in Ι'λιάδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, *traho*, & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ε'ρυσσάμενος, *extractus*, Poetice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, *traho*. α. 457.

Ε'ρχεται, præſ. ind. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 419.

Ε'ς, Poetice, pro εἰς, *in*. ἐς φάος, *in lucem*. Θ. 626.

Ε'σαν, 3. perſ. pl. imperf. per ſyſtolem Poeticam, ab εἰμὶ, *ſum*. α. 161.

Ε'σθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, *comeo*, & hinc ἐσθίω, idem. ε. 278.

Ε'σθλὸς, ἡ, ὸν, *bonus*, *a*, *um*. dat. pl. Jon. ἐσθλοῖσιν. ε. 214. 120.

Ε'σίδῃ, *inſpexerit*, Poetice pro εἰσίδῃ. 3. ſingul. a. 2. act. ſubj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 610. Θ. 82.

Ε'σκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. perſ. ſing. verbi εἰσκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. Θ. 890.

Ε'σκε, Poetice pro ἦν, *erat*, ab εἰμὶ, *ſum*. ε. 151.

Ε'σκέδασ', *diſperſit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. a Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *diſſipo*, f. σω. ε. 95.

Ε'σκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. a κομίζω, *porto*. Th. κομέω; curo. ε 606.

Ε'σμαράγησεν, *ſtriduit*, a. 1. act. a σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαράγιζεν, imperf. a σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. Θ. 679. 993.

Ε'σπερίδες, *Heſperides*, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. Heſperides, h. e. Tzetze interprete, veſpertinæ horæ, quibus curæ ſunt poma, h. e. quo tempore ſtellas in Cœlo videmus, tanquam poma. Θ. 215.

Ε'σπετο, Poetice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕσπομαι, ſequor. Poetice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro εἴπετε, præſ. imperat. verb. εἴπω, *dico*, Θ. 201. 114.

Ε'στεμμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑστεμμένη, *aere involuta*, pro ἐσμένη, τὸ σίγμα, Poetice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. ε. 223.

Ε'σσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, *ſum*. ε. 184. 503.

Ε'σσόμενος, & ἐσσομένοισιν, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, *ſum*. ε. 56.

Ε'συμένως, *certatim*, *cum impetu*, adverb. pro σευμένως, per metathesin. Th. σεύω, σέω, Poetice σεύω, *concutio*. α. 340.

Ε'σ-

Ἔσσυτ', perf. pass. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metathesin. a σεύω, f. σεύσω, p. σέσευκα, præt. pass. σέσευμαι, ubi abjecto σ & facta metathesi est ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, *erit*, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. ε. 34.

Ἐστάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐστάλατο, 3. pl. præterit. pass. Jonice, pro ἐσταλμένοι εἰσὶ. Them. στέλλω, *orno*: στέλλομαι, *vestibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. præt. pass. ἔσταλμαι, p. m. ἔστολα. α. 288.

Ἑστεῶτ', pro ἑστεῶτε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, præt. ἕστηκα, in part. præt. ἑστηκὼς, & per syncopen τοῦ κ, ἑσταὼς, ότος. pro quo ἑστεὼς. Θ. 519. item ἑστὼς, ῶτος. α. 61.

Ἕστασαν, *stabant*, 3. pl imperf. act. ab ἵστημι, *sto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, *stant*, 3. pl. præs. act. ab ἕστημι, quod Poetis idem est cum ἵστημι, *sto*. Θ. 795.

Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, præt. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστεφάνωντο, a στεφανόω. Th. στέφω, *corono*. Θ. 382. α. 204.

Ἔστη, stetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω; p. ἕστηκα. α. 361. Θ. 745.

Ἐστήρικται, *firmatæ sunt*, 3. sing. præt. hinc ἐστήρικτο, in pl. perf. a στηρίζω, f. ξω, *statuo*. Θ. 779. α. 218.

Ἑστίῃ, dat. Jonice, pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Vesta*, quæ vox hinc orta est. Dicitur & Jonice ἱστίη. ε. 734.

Ἐστὶ, ἐσὶ, ἐστὶν, *est*, *licet*. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 36.

Ἐσφαράγιζεν, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *sonus*. Θ. 706.

Ἐσχατιῇ, dat. ab ἐσχατιὰ, *extremitas rei alicujus*. Th. ἔσχατος, ου, ὁ, *ultimus*. Θ. 277.

Ἔσχον, *obtinuerunt*, a 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. Θ. 113.

Ἔστω, *esto*, 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 370.

Ἑταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, Poetice. ε. 183. 716.

Ἐτανύσθη, *extentum est*. a. 1. pass. a τανύω, f. σω, p. κα. Th. τείνω, *tendo*. Θ. 177.

Ἔτεα, acc. ἔτεας, pro ἔτεος, genit. singul. ab ἔτος, *annus*. ε. 130. 173.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, a. 2. act. verb. τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211.

Ἐτελέσθη, 3. person. a. 1. pass. a τελέω, *ad finem perduco*, f. έσω. Th. τέλος, εος, *finis*. Θ. 59.

Ἑτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*, ab ἕτερος, *alius*, *diversus*, & ζῆλος, ου, ὁ, *æmulatio*. Θ. 541.

Ἕτερος, ἑτέρη, *alter*, *alius*. ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. ε. 216. 189.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*. 3. sing. plusq. perf. Poetice, pro ἐτέτευκτο, a τεύχω, f. ξω, *fabricor*. α. 208.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω, *liquefacio*. p. med. τέτηκα. Θ. 862.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per Poeticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ἔτικτον, *genuerunt*, imperf. verb. τίκτω, *pario*, f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

Ἔτι, adhuc. ε. 158.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. a τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ἔτισε, *coluit*, a. 1. ind. a τίω, *honoro*. α. 10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imperf. a τι-

a πταίνω, quod a τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε'τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. a τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*. hinc per sincopen τλάω, & τλῆμι. α. 73.

Ε'τραπ', *evertit*, a. 2. act. a τρέπω. *verto*, a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. Θ. 58.

Ε'τράπεον, imperf. *uvas calcabant*, a novo verbo τραπέω, formatum a fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε'τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. Θ. 107.

Ε'τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, a τρυγάω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*, *vindemia*. α. 292.

Ε'τύμοισιν, *veris*, dat. pl. Jon. ab ἔτυμος, ε, ο, & ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Ε'τύχθη, fuit, a. 1. pro ἐτεύχθη Poet. a Th. τεύχω, f. ξω, *sum*, *fio*, p. pass. τέτυγμαι. α. 366.

Ε'τώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός, adverb. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 440.

Ε'τωσιοεργός, *qui incassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 411.

Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 109.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαής, έος, ὁ, ἡ, *qui bene a ventis perflatur*, Th. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 599.

Εὐάρνη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 651.

Εὐδαίμων, beatus. hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, & ἡ, *Deus*. ε. 825.

Ε'ϋδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Th. δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244.

Εὔει, *torret*, præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 705.

Εὐειδής, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*. Θ. 250.

Εὐεργές, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργής, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 629.

Εὐεργεσιάων, Æolice pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκής, έος, ὁ, & ἡ, *bene septus*, ab ἕρκος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε 732.

Εὔηνον, nomen fluvii.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, *concinna rerum dispositio*, *quæ cadit in industrios*, ab εὐθήμων, ονος, *concinnus*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 671.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix*, a κηλέω, f. ήσω, *mulceo*. ε. 464.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἕκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 671.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κομέω, unde κομίζω. ε. 600.

Εὐκόσμως, adverb. *concinne*, *recte*. Th. κόσμος, ε, ὁ, *ordo*. ε. 628.

Εὐκραέος, genit. ab εὐκραής, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*, vel εὐκραής, per syncopen pro εὐκρατής. ε. 594.

Εὐκράτη, nomen mul. Θ. 245.

Εὐκρινέες, pl. num. sunt venti etesii, q. d. *puri*, *non confusi*, *ubi nullæ sunt nebulæ*, ab εὐκρινής, *purus*, *liquidus*. Th. κρίνω, *discerno*. ε. 670.

Ε'ϋκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ ἐκτισμένον, a κτίζω,

ζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Ἐϋμμελίης, ου, ὁ, Jonice pro ἐϋμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præf. sub. paff. ab εὐνάζω, *sopio*, f. άσω. Th. εὐνή, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 339.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. Θ. 247.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paff. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνή, ῆς, ἡ, *cubile*, εὐνῇ, εὐνὴν. α. 6. ε. 329.

Εὐνομίην, nomen mul. *legitima*. Θ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. fing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι. ε. 738.

Ἐΰξοον, *bene rasam*, *politam*, *dolatam*, idem quod εὔξεσος. Th. ξέω, *polio*, f. έσω. α. 352.

Εὔορκος, *qui jusjurandum religiose colit*. ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 190.

Εὔορμος, *tutus*, ab ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὔπεπλον. Th. πέπλος, ου, ὁ, *peplum*, *vestis muliebris*. Θ. 273.

Ἐϋπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκής, έος, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. πλέκω, f. ξω, *plecto*, *necto*. α. 306.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. Θ. 261.

Ἐΰπυργος, *bene turrita*. a πύργος, ου, ὁ, *turris*, *ein burg*. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. fing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in fub. εὕρω, ῃς, ῃ. α. 58.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ex εὖ, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. Θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. Θ. 276.

Εὐρυβίης, Jonice pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc εὐρυβίη, nomen proprium mul. εὐρυβίην, ex εὐρύς, έος, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ, *vis*. Θ. 932. 375.

Εὐρυμέτωπος, ου, *latam frontem habens*. a μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*. α. 82.

Εὐρυνόμη, nomen mul. Θ. 368.

Εὐρυοδείης, genit. Jon. *spatiosa*. ex εὐρὺς, έα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυόδιος, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδεία, Jonice vero εὐρυοδείη. ε. 197.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. caf. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, *late*. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 229.

Εὐρύοπα, accuf. cafus ab εὐρύωψ, οπος, *latum habens oculum*, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video*. Θ. 884.

Εὐρὺς, *latus*, εὐρέη, Jonice pro εὐρεῖα, εὐρὺ. Θ. 45. 480.

Εὐρυσθῆα, acc. pro εὐρυσθέα, Poetice; ab εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, *qui habet latum pectus*. a στέρνον, ου, τὸ, *pectus*, & εὐρὺς, έα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Θ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. εὐρυτίωνα, acc. Θ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squallidus*. ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*. ε. 153.

Ἐΰς, έος, ὁ, *bonus*. ε. 50.

Ἐϋστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ, & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 300.

Ἐΰσφυρος, ὁ, & ἡ, *cui est elegans pedum forma*, a σφῦρα, ας, ἡ, *malleus*. hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, *qui habet pulcros talos*. α. 16.

Ἐϋστέτρου, genit. ab εὐστέτρος, ου, ὁ, ἡ,

ὁ, ἡ, *bene servans*. Th. σώζω. α. 273.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adverb. temporis. ε. 181.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ. ab εὖ, *bene*, & τέρπω, *delecto*. ϑ. 77.

Εὔτρητος, *bene perforatus*, Poet. εὐτρητος, accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. ϑ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, *bene currens*, *æquabilis*, *planus*, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. ϑρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 599.

Εὔτροχος, *agilis*. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρον, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενὸς, *mens*. ε. 775.

Εὐφρόναι, *noctes*, a nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*. ἀπὸ τὸ εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 560.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, *lætitia*. Thema φρὴν, *mens*. ϑ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, εος. τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι. ϑ. 419.

Εὔχομαι, *precor*, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλέων, Jonice pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*. ϑ. 447. α. 68.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, *quæ bene audiebat*. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. ϑ. 409.

Εὐωχέων, *convivans*, *lætus*, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 477.

Ἔφ', pro ἐπὶ, præposit. *in*, *super*. ε. 162.

Ἔφαϑ' pro ἔφατο, τ mutato in ϑ ob seq. aspir. 3. singul. a. 2. med. ad formam ἱστάμην, ἔστατο, ἔστατο. ε. 59.

Ἔφαινον, *ostendebant*, imperf. a φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. ϑ. 667.

Ἔφασαν, *dixerunt*, pro ἔφησαν, Dorice, 3. pl. a. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ'. ϑ. 29.

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. ἐδοῦμαι. ε. 583.

Ἐφέπουσι, *incolunt*, 3. person. sing. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέποντα, præs. part. ϑ. 366.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 118.

Ἐφέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσημι, *insto*, *urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ἐφετμῆς, genit. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. ε. 298.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ἐφίεσαν, *immittebant*. 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἵω, *mitto*. α. 307.

Ἐφίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15.

Ἐφόρεις, *ferebas*, imperf. a φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt proprie φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ἐφόρευν, *ferebant*, imperf. Dorice pro ἐφόρουν, a φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, *impetus*. α. 127.

Ἐφράσαϑ', *cogitavit*, a. 1. m. ind. a φράζω, *eloquor*, *cogito*, *consulto*, f. σω. ε. 85.

Ἔχ', *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἕξω. α. 95.

Ἐχέ-

Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. a χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ἔχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poeticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur*. ε. 467.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. ϑ. 88.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, *odium*. ε. 300.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ϑ. 766.

Ἔχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, ιος, & ἔχιδναν, nomen mul. ϑ. 304. 297.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, a. 1. ind. act. a χολέω. Th. χολὴ, *bilis*. ϑ. 568.

Ἔχω, *habeo*, *possum*, *habito*. Imperf. εἶχον, & Jon. vel Poetice ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. subj. σχῶ. præs. inf. ἔχειν, & Jonice ἐχέμεν. ε. 207. 457.

Ἑῷ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. α. 385.

Ἐὼν pro ὢν, *ens*. Jonica prosthesis, ab εἰμὶ, *sum*. ε. 514.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *Phosphorus* hinc dicitur. Th. est ἠὼς, όος, ῦς, ἡ, *aurora*, q. d. *aurea aura*, ϑ. 381.

Z

ZΑθέοιο, genit. Poetice pro ζαθέου, a ζάθεος, *valde divinus*, *admirandus*, ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, *Deus*. ϑ. 6.

Ζαμένησε, a. 1. Jon. *vires intendit*, a ζαμενέω, quod est a ζαμενὴς, έος, *vehemens*, & hoc ex ζα, & μένος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, ubertim proferens ad vitam sustentandam, ex ζη, quod est ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 118.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*. a ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεὺς, *Jupiter*, genit. διὸς, διῒ, δία, vocat. ζεῦ. Dicitur & ζὴν, ζηνὸς, ζηνὶ, ζῆνα, & Dor. ζὰν, ζανὸς, &c. ε. 8. 47.

Ζεφύροιο, genit. Poet. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, *fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit, ut plantæ germinent. ϑ. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. a ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor*, *invidia*. ε. 23.

Ζηνὸς, genit. a ζὴν. Vide ζεὺς, Jupiter. ε. 86.

Ζητεύῃς, *quæras*, præs. sub. Poetice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 400.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*. inde ζοφεροῖο, gen. Jon. a ζοφερὸς, ου, ὁ, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero ζυγά. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. ε. 581.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. a ζώω, Poetice pro ζάω, ζῶ, ζώεσκον, imperf. Poetice, pro ἔζωον. ϑ. 90. 606.

Ζώῃ, *vivat*, (differt a ζωῇ, *vita*) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε.

Ζώνῃσι, dat. pl. pro ζώναις, Jonice, ἰῶτα in fine est paragoge Jonica, a ζώνη, ἡ, *zona*. Thema ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, *a*, *um*. ζωῇσιν pro ζωαῖσιν, Jonice, dat. pl. Th. ζάω, *vivo*. α. 157.

Ζῶσε, a. 1. Jon. *cinxit*, pro ἔζωσε, a ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 345.

H

H' Art. præpof. ut, ὁ, ἡ, τό, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 13.
H'' art. poftp. ut, ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*. α. 4.
H'ι, *cui*, *quatenus*. α. 85.
H', fequente μὴν, *profecto tamen*, adverb.
H', *erat*, 3. imperf. ab εἰμί, *fum*.
H'ν' *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphærefis. a. 2. ind. a φημί, *dico*.
H", *aut*. ε. 175.
Hβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. אב *viror*. quod flos eft in arbore revirefcente, id pubes in homine. Eft & ἥβη, *Dea pubertatis*. ε. 132. Θ. 17.
H'βήσαις, *annos pubertatis attigiffet*, 3. fing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poetice ἡβώω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 132.
H'βῴη, 3. fing. præf. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ῷμι. Attice ἡβῴην, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubefco*. ε. 698.
H'γάγετο, *duxit*, (3. fing. a. 2. med. pro ἤγετο eft ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον. Θ. 901.
H'γαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεός, *Deus*. Θ. 499.
H'γε, a. 2. act. indic. *abduxit*. Attice ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. Θ. 994.
H'γεμονεύω, *præeo*, *fum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. Θ. 387.
H'γερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. paff. indic. ab ἀγερέθομαι, Poetice, pro ἀγείρομαι, *congregor*. hinc imperf. ἠγείρετο. α. 475. Th. ἀγείρω, *congrego*, f. ερῶ, p. ἤγερκα. α. 184.
H'γῆτ', 3. fing. præf. med. fubj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro προηγῆτο) fi precibus te anteverrtat, præt. paff. ἥγημαι.
H'γνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poetice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. Θ. 551.
H"γον', pro ἦγοντο, *ducebant*, (3. fing. imperf. med.) ab ἄγω. α. 274.
H'δέ, *&* . ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδέ. ε. 318.
H'δεῖα, f. g. ab ἡδύς, *fuavis*, neut. ἡδύ. comp. ἡδίων, fuperl. ἥδιστος. Θ. 40.
H"δη, adverb. *nuper*, *tum*. α. 172.
H'δυέπεια, *fuaviloqua*, ab ἡδύ, & ἔπω, *dico*.
H'έ, *aut*, pro ἤ, ε. 209.
H'έλιος, *Sol*, Poetice, pro ἥλιος, Hebr. אל *fplendor*, Græc. ἕλη, German. *hell*. ἠελίοιο, Poetice pro ἡλίου. ε. 155.
H'εν, *erat*, fcil. *licitum*. pro ἦν, ἦς, ἦ. Poetice ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμί, *fum*. α. 15.
H'έρι, dat. pro ἀέρι, *aere*, *caligine*, in mafcul. genere, *aer*, fed in f. g. *caligo*. Th. ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. Θ. 9.
H'εροειδέι, *obfcuro*, ab ἠεροειδής, έος, ὁ, & ἡ, *obfcurus*, ab ἠήρ, έρος, pro ἀήρ, apud Poetas, pro *caligine*, & *tenebris*, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. Θ. 252.
H'ερόεις, *tenebrofus*, ἠερόεντος, ab ἠήρ, pro ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. Θ. 807.
H"θεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθε', *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*. ε. 167.
H'θεῖος, *patruus*, ἠθεῖ', vocat. pro ἠθεῖε, a θεῖος, *patruus*. Thema θεός, *Deus*. α. 103.
H"θος, εος, τό, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.
H"θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem, f. θε-

θελήσω, p. τεθέληκα. ε. 136.

H'ιόνη, nomen mul. θ. 255.

H'ἴσαν, *incedebant*, 3. pl. plusq. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἦσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitat. εἶσαν, & Poetice ἤισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

H'κε, *immisit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343.

H'λασα, *percussit*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419.

H'λέκτρη, nomen mul. θ. 266.

H'λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

H'λεκτρύων, nomen viri. α. 3.

H'λεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, *electrum*, a λέκτρον, *lectus*. Th. λέγομαι, *cubo*. α. 142.

H'λήλαντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεθα, σθε, ντο, & cum augmento temporali in pl. ἠλάλαντο, *discurrebant*. α. 143.

H'λθε, *venit*, a. 2. Vide ἤλυθεν. α. 81.

H'λιβάτοιο, gen. Jon. ab ἠλίβατος, του, ὁ, ἡ, *tam altus locus, ut Soli uni sit pervius*, ab ἥλιος, *Sol*, Æolic. ἤλιος, & βαίνω, *eo*. θ. 422.

H'λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, a. 2. ἤλιτον. α. 80.

H'λύθομεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. θ. 619.

H'λυθεν, *venit*, a. 2. & per syncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμην.

H'μαθίων, ωνος, nomen Regis. θ. 985.

H'μαθόεντος, *arenoso*, genit. ab ἠμαθόεις, Jonice pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμμαθώδης, *arenosus*. Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

H'μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἠμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 176. 419. 778.

H'μελλε, imperf. augmentum Atticum. sic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην, a μέλλω, *futurus sum*, f. μελλήσομαι. θ. 478.

H'μὲν, *&*, sequente plerumque ἠδὲ, *&*. ε. 339.

H'μενον, part. præs. ab ἧμαι, *sedeo*. ε. 501.

H'μέρη, Jonice, pro ἡμέρα, *dies*. ε. 825.

H'μερόκοιτος, ου, *qui tota die dormit*. epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 605.

H'μέτερον, *nostrum*, ἡμετέρου, ἡμετέροισι, dat. pl. Jon. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 367.

H'μησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. θ. 181.

H'μίθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, εος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 161.

H'μιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ, & ἡ, *mulus*, q. d. *semiasinus*, ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46.

H'μισυ, *dimidium*, in masc. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40.

H'μος, *quando*, adverb. ε. 420.

H'μων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

H'ν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 178.

H'ν, *quam*, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 408.

H'ν, *si*, pro ἂν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐάν. ε. 401.

H'νία, ας, ἡ, *habena*. α. 323.

H'νιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83.

H'νορέης, *fortitudinis*, genit. ab ἠνορέα, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. θ. 516.

H'ν-

Η῾ντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅσις, ὅτι, gen. ἧστινος, ἥτινος. ε. 763.
Ηνίοχος, ου, *auriga*, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, *qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit*. α. 323.
Η῾νωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξε, pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. f. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.
Ηοῦς, genit. ab ἠώς, *aurora*. Vide in ἠώς. ε. 724.
Ηπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. Θ. 524.
Η῎πειρος, ου, ἡ, *Epirus*, *terra continens*. Θ. 189.
Η῎πειτα, Poetice, pro ἔπειτα, *deinde*; ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 292.
Ηπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*, ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρω ὀπὶ, *infinitis vocibus*, *impostores sunt verbosi*. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. ε. 55.
Η῎πιος, ου, *placidus*. Θ. 235.
Η῎που, *profecto*. α. 92.
Η῎πυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.
Ηρακλῆος, ῆος, ῆϊ, *Hercules*. Propter carminis dimensionem legendum est hic τὲ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Th. κλέω, *celebro*. Θ. 318. α. 115.
Η῎ρεικον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, *scindo*, f. ξω. α. 287.
Ηρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.
Η῎ρευν, pro θήρευον, Dorice, *venabantur*, a θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ. Alii scribunt ἤρευν, imperf. Doric. esse, pro ᾕρουν, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, imperf. ᾕρεον, ᾕρουν, a. 2. εἷλον. α. 302.
Η῞ρη, *Juno*, pro ἥρα, Jonice. ἥρα vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. Θ. 314.
Ηεριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. *ver ad annum se habet*, *sicut matutinum tempus ad diem*. Θ. 381.
Ηρίδανος, nomen fluvii. Θ. 338.
Η῎ριζεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. Θ. 928.
Η῎ριπε, a. 2. ind. *cecidit*. Th. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Η῞ρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα. Θ. 914.
Η῎ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Η῞ρως, ωος, ὁ, *heros*. α. 37.
Ης, *suæ*, genit. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ἀπὸ μητρὸς, *a sua matre*. α. 18.
Η῏σαν, *erant*, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 111.
Η῏στην, pro ἤτην, per pleonasmum τοῦ σ, est 3. dual. imperfecti ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Η῏σθα, *fuisti*. 2. singul. imperf. ab εἰμί. θα est paragoge Æolica. α. 119.
Η῎σθιον, imperf. *edebant*, ἤσθιεν, *comedebat*, ab ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, *edo*. ε. 147.
Ησίοδος, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.
Ης, pro αἷς, *quibus*, Jonice, ab ἥ, *quæ*. Θ. 904.
Η῟σι, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
Η῟σι, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ᾖ, σι est paragoge Poetica, ab εἰμὶ, *sum*, sic *Homerus* ἐθέλησι, pro ἐθέλῃ, ἰλιάδ. α. 408.
Η῾σπάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*.
Η῟σσον, Attice, ἧττον, *minus*. ab ἥσσων, ονος, *minor*. a positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl.
Η῟στο, Poetice pro ἧτο, *sedebat*, 3.

sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.

Ἥσυχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, *quietus*. θ. 763.

Ἥτε, *hæcque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἥτ'. ε. 316. Th. ἤ, *aut*, *sive*. ε. 20.

Ἦτι, *vere*, *certe*, adverb. α. 79.

Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ὅτι. Vide λώτινα. ε. 406.

Ἤτοι, *sive*, *seu*. Th. ἤ, *aut*. ε. 166.

Ἦτορ, τὸ, *cor*. ε. 360.

Ἠΰκομος, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμου, & Poetice ἠϋκόμου, Poetice ἠϋκόμοιο, ex εὖ, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. θ. 625.

Ἠῢν, accus. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἑος, ὁ, *bonus*. θ. 817.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, *augeo*.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur ab ἅπτω, *accendo*, & αἰστόω, *destruo*. Fabrorum metallicorum Deus. α. 319.

Ἠχεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, *sonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, *vocativus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 382. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *sonorus*, ab ἦχος, *sonus*. θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1 act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄχθομαι, *succenseo*, f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*. θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, *sonus reciprocus*, *Echo*, ab ἦχος, *sonus*. α. 279.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, *circa auroram*, & ἠῶ θ', *auroramque*, pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε. ε. 550. θ. 372.

Θ

Θ', pro τε, *&*. ε. 556.

Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo*, *vel ædibus struendis apta*. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 807.

Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία, ας, ἡ,) Jonice, a θάλλω, *vireo*. θ. 245.

Θαλίαι, *convivia*, θαλίῃσι, dat. pl. Jon. Th. θάλλω, *vireo*. ε. 115.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare*. ε. 164.

Θάλεια, nomen Musæ, ut Poetæ finxerunt. θ. 77.

Θαλερὸς, ὴ, ὸν, *in flore existens*, a θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. θ. 138.

Θάλλουσι, *florent*, præs. ind. a θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 236.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. θάλπω, f. ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adverb. ε. 362.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Jon. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 154.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. act. opt. a θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. pass. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα. ε. 175.

Θάπτεν, *sepelivit*, imperf. Jon. verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, *animi præsentia*, (fiducia) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 319. θ. 186.

Θαρσυνέω, f. υνῶ, *fiduciam affero*. θαρσύνουσα, præs. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαυ-

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140.

Θαύμαντος, genit. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. θ. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea, θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolice. α. 338. θ. 41.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *discurrebant*, a θέω, *curro*, f θεύσομαι. α. 224.

Θεῆς, Jonice pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεὰ. ε. 62.

Θεητὸς, ῦ, ὁ, *cum admiratione spectandus*, a θεάω, *cum admiratione specto*. Th. θεάομαι, *specto, contemplor*. f. άσομαι, Jonice ήσομαι.

Θείη, nomen mul. & θείην, *divinam*, Jonice pro θείαν, a θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, *Deus*. θ. 371. 32.

Θείη, 3. perf. præs. sub. *ponat*, h. e. *faciat*, more Hebræorum, a θέω, *pono*, pro quo Poetæ θείω, sicut pro πνέω, πνείω. vel est aor. 2. Poet. pro θῆ, a τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 556.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. a τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 815.

Θεῖος, *divinus*, gen. ε, vel Jon. θείοιο. α. 138.

Θέλοντα, *volens*, præs. part. f. g. a θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. a θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Jonice pro θεῖναι, a. 2. inf. a τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ισος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμισέων, gen. pl. pro θεμίσων. Jonismus enim ille non habet locum in Genit. declin. 5. simplicium, nisi dicamus θεμισέων esse a θεμιστὴ, ῆς, θεμιστός, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*. ε. 137. θ. 235. Est & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστονόη, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστώ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, *forma Deum referens*, ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, a δίδωμι, *do*. ε. 320.

Θεὸς, Deus, gen. θεῦ, & θεοῖο, Jon. α. 415. dat. pl. Jon. θεοῖσι, θεοῖσιν. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præs. inf. act. a θεραπεύω, *famulor, servio*, f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *minister*. ε. 135.

Θεοχπων, οντος, ὁ, *minister, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æstas*. ε. 503.

Θερμὸς, ῦ, ὁ, & ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. a τίθημι, *pono*. ε. 23.

Θέσκελα, *divina*, per syncopen pro θεοείκελα, *Deo similia*, ex θεὸς, & εἴκω, *similis sum*. α. 34.

Θεσπεσίη, ἡ, *divina*, a θεσπέσιος, ὁ, & ἡ, *divinus*. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinans*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, pro ἔθετο. ab ἐθέμην, a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεοίντων, a θέω, *curro*. At illi a θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. θήβης, &c. α. 105.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, *ex urbe Thebarum oriundus*, a γείνομαι, *nascor*. θ. 530.

Θῆγει, *acuit*, 3. perf. præs. ind. a θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. a θεάομαι. Th. θηέομαι, ῶμαι, *specto*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. a θηέομαι. ε. 482. θ. 31.

Θῆκεν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, *fœmineus*. θήλειαι *fœminæ*. θ. 667. θηλυτεράων, gen. Æolic. a θηλυτέρη, comparat. a Th. θῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 395. 4.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, *fera*, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 277.

Θηρητῆς, pro θηρηταῖς, Poet. a θηρητὴς, *venator*. θηρηταὶ, in pl. a θηράω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 388.

Θησέα, acc. a θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτα, accus. sing. *servus*, a θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 602.

Θνήσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 117.

Θνητὸς, οῦ, ὁ, *mortalis*, θνητὴ, θνητοῖσι, a θνήσκω, *morior*. α. 73. ε. 88.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. a θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adverb. *celeriter*. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. g. a θρασὺς, *audax*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, *audaci præditus corde*, a θρασὺς, *audax*, hoc a θάρσος, εος, *fiducia*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 188.

Θρέφθη, a. 1. pass. Jon. a τρέφω, *alo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 198. 328.

Θρηϊκίου, genit. a θρηΐκιος, *Thracius*, a θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nomen gentile. ε. 553.

Θρήκη, ης, ἡ, *Thracia*, nomen regionis. ε. 507.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα, Poetice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. θ. 265.

Θῦε, *æstuabat*, imperf. Jon. a θύω, *macto*, & *impetu feror*. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Jon. a θύος, εος, τὸ, *victima*, a θύω, *immolo*. ε. 338.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, a Th. θύω, f. ύσω, *macto*. θ. 558.

Θυμαλγέα, accus. a θυμαλγὴς, *afferens dolorem in animo*, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*, a θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præs. inf. a θυμοβορέω, *animum exedo tristitia*, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *esca*. ε. 799.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, *corrumpo*. ε. 717.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, *ira*. ε. 379.

Θῦον. θ. 131. *furens*, part. præs. act. g. n. a θύω, *macto*, *cum impetu feror*. ε. 620.

Θύραζε, adverb. *foras*, θύρηφι, *foris*, adverbium, aut dativus adverbialiter positus, a θύρα, *janua*. ε. 97. 365.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, *seu nodi*, *quales dependent a crumenis*, *fimbriæ*. α. 225.

Θύων, præſ. part. a θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὁρμάω, *impetu quodam feror*: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, a ſacrificiis enim ſolebant epulari. θ. 109.

Θῶκον, acc. a θῶκος, ου, *ſedile*, pro θάκος, εος, τὸ, a θάσσω, *ſedeo*. Th. θοὸς, ου, ὁ, *celer*. ε. 493.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, Jonice, a θώραξ, ακος, ὁ, Jonice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis*, ſeu *lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. θ. 431.

Θωϋτὰ, nom. pl. θωϋτὰ ἔργα, *admiranda opera*, θῶυμα, Jonice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. Th. θαυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto, volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, *quæ ſola animo virum imitatur*. θ. 536.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπετιο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item *maledictis laceſſo*, ἰαπετιονίδη, vocat. caſus, *filius Japeti*, a ἰαπετονίδης. ε. 54.

Ἰασίῳ, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, ἴαχον, 3. pl. imperf. act. verb. ἰάχω, *vociferor, clamo*. hinc in part. ἰάχων, οντος, unde ἰαχὴ, *clamor*. θ. 69 α. 441.

Ἰαωλκὸς, ου, ἡ, nomen urbis. α. 474.

Ἰδάλιμος, *ſudorificus*, ab ἴδος, ἴδεος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. ε. 415.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, όντος, & ἰδόντ', pro ἰδόντα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *&*, *atque*. α. 19.

Ἴδει, *æſtu*, dat. ſing. ab ἴδος, εος, τὸ, *ſudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἴδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 166.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *mons Cretæ*: ſic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumſpicere. θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. act. ſub. ab εἴδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per ſyncopen, pro ἴσαμεν, *ſcimus*, ind. præſ. 1. pl. Th. ἴσημι, *ſcio*. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. θ. 27. Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl. Jon. ἰδμοσύνῃσι. θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. *aſpexerint*, ab εἴδω, *video*. θ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις, quod eſt ab ἴσημι, *ſcio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. ſic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *ſcio*. ε. 778.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *ſudor*, per metonym. *effecti labor moleſtus*. Th. eſt, ἴδος, εος, τὸ, *ſudor*.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quaſi εἰδυῖα, *gnara*. θ. 352.

Ἱέντες, *emittentes*, part. præſ. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii ſcribunt ἱέντες, idque Æolice, imperf. ἵην, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν, ης, η, præt. paſſ εἷμαι, a. 1. paſſ. ἕθην. θ. 10. 43.

Ἱέμεν, Jonice, pro ἱέναι, Attice, præſ. inf. ab ἱέναι, ubi Jones αι in fine abjiciunt, accentu in ſua ſede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 596.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præſ. m.

ab ἵεμαι, *cupio*. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵεντο, *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι. ὦρτ' ἰέναι, *perrexit ire*. α. 40.

Ἱερὸς, ȣ̃, ὁ, *sacer*. item *magnus*, *immensus*. ἱερὴ, Jonice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἱέρ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱέρ, *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ϑ. 1014. α. 201. ϑ. 417. ε. 336.

Ἵησι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*. spiritu differt ab ἴημι, *eo*, de quo paulo ante. ϑ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab Ἰήσων. ϑ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ἀϑὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Jonic. ε. 36.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ε. 493.

Ἰθυδίκαισι, *justis*, dat. pl. Jonic. paragoge ab ἰθυδίκης, ȣ, ὁ, *cujus judicia sunt recta*, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus*, *a*, *um*, & δίκη, *jus*.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, έος, ὁ, *rectus*. ε. 7.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἷξα, *venio*. ϑ. 697.

Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος. ab εἴκω, *similis sum*. ε. 304.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, ȣ, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl. Jon. ab ἱκέτης, ȣ, ὁ, *supplex*. ε. 327.

Ἵκετ', aor. 2. med. ἵκετ' ἐς ἀθανάτȣς, *pervenit ad immortales*. Vide in ἵκηαι. ϑ. 286.

Ἵκηαι, attigeris. 2. sing. a. 2. med. subj. Jonice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ȣ, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. 2. sub. ἵκωμαι, ῃ, ηται. ε. 468.

Ἴκταρ, adverb. *celerrime*, ἀπὸ τȣ̃ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. ϑ. 691.

Ἷκτο, per syncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. med. ab ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. ϑ. 481.

Ἴλαδον, *catervatim*. ε. 287.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*. Attice ἵλεως. ε. 340.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 338.

Ἱμάσσας, Poetice pro ἱμάζω, part. a. 1. act. a verbo ἱμάσσω, *loris cedo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*. ϑ. 857.

Ἱμείρω, *desidero*, *cupio*, f. ρῶ, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. pl. *desiderabiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. α. 31. ε. 618. ϑ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 546.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*. ϑ. 976.

Ἷξε, 3. sing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἷξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Jonice pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ȣ̃μαι, f. ἵξομαι, præt. pass. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ȣ, ετο. ε. 477.

Ἰοειδέα, acc. sing. in nom. ἰοειδὴς, έος, *niger*, ab ἴον, ȣ, τὸ, *viola purpurea*, *nigricans*, & εἶδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. ϑ. 3.

Ἰόλαος, ȣ, nomen peritissimi aurigæ, *Jolaus*, q. d. ἰὸς τȣ̃ λαȣ̃, *jaculum*, *seu telum populi*. α. 78.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰȣ̃σα, ἰὸν. ϑ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰὸς, ȣ̃, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14.

Ἰπ-

Ἱππόδαμος, *equorum domitor*. ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346.
Ἱπποθόη, nomen mul. *celer instar equi, vel valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βου, quod est ex βοῦς, ut βούλιμος. Θ. 251.
Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. Θ. 251.
Ἵππος, *equus*, dat. pl. Jon. ἵπποισιν. α. 341.
Ἱππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poetice, & Attice. α. 216.
Ἱππουκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Θ. 6.
Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Jonice, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 203.
Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴρεως, ἡ, *iris*, in accus. ἶριν. Θ. 780.
Ἴς, ἰνός, ἡ, *vis*, ἲς ἀνέμου, *vis venti*. Θ. 332.
Ἶσ', pro ἴσα, ab ἴσος, *par*. ε. 350.
Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν, a. 2. ἴον, pl. perf. m. ᾔειν. Θ. 68.
Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.
Ἶσον, *parem*, *æqualem*, ab ἶσος, *par*. ε. 327.
Ἶσον, *æquale*, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἶσος, quum prima corripitur. ε. 752.
Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. med. infinit. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, *par*. ε. 562.
Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἶσον φέρει. ε. 430.
Ἑσταμένος, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Jon. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 569.
Ἵστασο pro ἵστασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.
Ἱστίην, Jonice pro ἑστίαν, ab ἑστία, ας, ἡ, *Vesta*, *focus*. Θ. 454.
Ἱστοβοῆϊ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς, *temo*, *stiva*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 435.
Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & *malum navis*. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64.
Ἵστορα, ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, *sciens*. ε. 792.
Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluvii Germanici, *Danubius*. Θ. 339.
Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 495.
Ἴσχω, εις, ει, idem quod ἔχω, *habeo*. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 625.
Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. Θ. 146.
Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*. ponitur vero præsens pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην, enallage temporis. ε. 199.
Ἴτυν, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, *circumferentia*. α. 314.
Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἴφθιμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἴς, ἰνός, ἡ, *vis*, *robur*, ἰφθίμῳ. Θ. 768.
Ἶφι, adverb. *fortiter*, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *fibra*. ε. 541.
Ἰφιμέδην, nomen viri. α. 111.
Ἰφικλῆα, nomen viri, ad formam ἡρακλῆα. a nominativo ἰφικλέης contracte ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, *gloriosus*. α. 54.
Ἰχθυόωντες, *piscibus inhiantes*, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*. α. 210.
Ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦ, pro ἰχθύας, sicuti δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.
Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 68.

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι, *mitto*. item *ærugo*, *quæ in metallo serpit*, *venenum quod transmittitur in venas*. At ἶος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *solus*, *a*, *um*. α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *vociferatio*. ϑ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, urbs Thessaliæ. ϑ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Jon. ab ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, *persequutio hostilis*, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. ϑ. 683.

K

K' pro καὶ, & ἦ κ' *dixit* &c. ϑ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', *prostravit*, a. 2. ind. pro κατέβαλε, a καταβάλλω, *dejicio*, καββάλετ', a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*, a δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum*. ε. 336.

Κάδδ', κὰδ δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero*. α. 384.

Κάδμος, ου, nomen viri, hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηῒς, ΐδος, *Cadmæa*. ε. 162. ϑ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. a καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 332.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. a καθαρὸς, οῦ, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 337.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens*. a καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. α. 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet*. καθίζειν, præs. inf. *collocare*. a καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio*. ϑ. 434.

Καὶ, *sed*, *etiam*, τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμοῦ καὶ, *simul etiam*. ε. 43. 243.

Καίουσ', *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens*, præs. part. a καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ϑ. 557.

Καινέα, καινεὺς, έος, ὁ, nomen proprium Regis. α. 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, *occasio*. ε. 694.

Κἀκεῖνος, *ille*: ex καὶ, & ἐκεῖνος. ε. 295.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens*, præs. part. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 471.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 472.

Κακὸς, *malus*, proprie *piger*, a χάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut. κακὸν, κακ' pro κακὰ. dat. pl. κακοῖσι. κακὸν, pro κακῶς, adverb. ε. 327. comp. κακίων, κάκιστος. ε. 266. 346.

Κακότητι, dat. sing. a κακότης, ητος, ἡ, *improbitas*. α. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ε. 28.

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. a κατάκτημι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*. a κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 126.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, a καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα. καλέεσκεν, 3. pers. imperf. Jonice, pro ἐκάλεε, ει. καλέουσ', pro καλέουσι, *vocant*. ϑ. 207. ε. 342.

Καλιαὶ, *horrea*. καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*

dus ex virgultis, καλιῇ Jonice pro καλιᾷ. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 307.

Καλλιγύναικα, acc. a καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulcris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulcritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ε. 653.

Καλλικόμοιο, genit. Jon. καλλίκομος, *pulchricoma*. a καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *a*, *um*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ϑ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. seu Bœotice pro καλλιπάρειος, *pulchras habens genas*, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ, & Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, *gena*. ϑ. 238.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, a καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ευκα. ϑ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, *nomen Musæ*, *cujus est elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. ϑ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. ϑ. 280.

Καλλιτρίχας, *pulchricomos*, καλλίθριξ, ἡ, *pulchros crines habens*, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίρροον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ε. 737.

Καλλίσφυρος, *pulcros talos habens*. ex καλὸς, & σφυρὸν, *malleolus*. Th. σφῦρα, ρας, ἡ, *malleus*. ϑ. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, superl. κάλλιστος, *optimus*, *pulcherrimus*. ϑ. 384.

Καλυπτόμενοι, *contectæ*, præs. part. pass. a καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. α. 134. ε. 140.

Καλύπτρην, acc. Jon. a καλύπτρα, *tegmen capitis muliebre*. Them. καλύπτω, *tego*. ϑ. 574.

Καλυψὼ, nomen mul. ϑ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis*, *pedamentis*. a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*. hinc καματώδης, εος, ὁ, & ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lassesco*. ε. 177. 584.

Κάμμορν, pro κατὰ μόρον. ε. 439.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna*. a καμπύλος, ου, ὁ. Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κἂν, *quamvis*, *etsi*, ex καὶ, & ἂν, *si*. ε. 337.

Καναχὴ, *crepitatio*, *sonitus*. hinc καναχηδὰ, adverb. *cum strepitu*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*. α. 164. ϑ. 267.

Κανάχιζε, imperf. *substrepebat*, a καναχίζω & καναχέω, *resono*. hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῇσι, dat. plur. Jonice. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*. α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, *fumus*. ε. 43.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*. item *verres*, quo sensu accipitur. ε. 783.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ου. ε. 534.

Καρπαλίμως, *cito*, *raptim*, adverb. q. d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, & ξω, *rapio*. α. 432.

Καρπὸς, ου, ὁ, *fructus*. ε. 172.

Κάρτεϊ, *robore*, pro ἐν κράτει, h. e. κρατερῶς, more Hebræorum, κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 73.

Καρτεροθύμῳ, dat. καρτερόθυμον, a καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax*, *qui toleranti animo est*, ex κάρτος, per metathesin litterarum pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. ϑ. 476.

Καρτερόφρονα, acc. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus*. item *magnanimus*, a κράτος, εος, τὸ, *robur*, & φρὴν, *animus*.

Κάρτιστον, *præstantissimum*, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιστος. ϑ. 981.

Κάρφει, *siccat*. Th. κάρφω, *sicco*, *arefacio*, f. ψω. ε. 7.

Καρ-

Καρχαρόδοντα, acc. sing. *dentibus asperum*. a κάρχαρος, *asper*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*, & ὀδὲς, όντος, ὁ, *dens*. ε. 604.

Κασίγνητος, ου, ὁ, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & γείνομαι, *nascor*. ϑ. 756.

Κασσίτερος, κασσιτέροιο, gen. ὁ, *stannum*. ϑ. 862.

Κατὰ, cum genitivo, *per*; cum accus. *ad*, *secundum*. κατ' ὄρος, in monte, κατὰ οἶκον, *domi*. καθ' ὥρην, *ad tempus*, idem quod πρὸς καιρόν. ε. 617. 100.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*. 3. pl. præt. medii, a βρίθω, *oneror*, *sum gravis*, f. σω, p. κα. ε. 234.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. a καταβαίνω, f. βήσομαι, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*, a. 2. ἔβην. ϑ. 750.

Καταγηράσκουσι, præs. ind. a καταγηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Καταδεύῃ, 3. præs. sub. *humefiat*, a δεύω, *rigo*, f. δεύσω. ε. 546.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2. act. infinit. a καταδύω, a. 2. act. κατέδυν, υς, υ. Th. δύω, & δύω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *subeo*, vel δύνω. ϑ. 596.

Καταθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. med. opt. κατάθημι, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med. subj. καταθῶμαι, καταθῇ, & pro hoc καταθῆαι, Jonice, a τίθημι, *pono*. ε. 45.

Κάτθεο, Poet. pro κατάθου, & κατάθεσο, *reconde*, a. 2. imperat. med. a κατατίθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 627.

Κατακείμενον, præs. part. a κατάκειμαι, *jaceo*, *decumbo*. ε. 364.

Καταλείβεται, *distillat*. præs. ind. a καταλείβομαι, *distillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. ϑ. 786.

Καταλείπειν, præs. inf. a λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 746.

Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. a λέγομαι, *cubare facio*. ε. 523.

Καταμάρψῃ, *opprimat*, a. 1. sub. a καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, f. ψω, *capio*. ε. 496.

Καταπεπτηῦια, *exterrita*, perf. part. activi, per syncopen τοῦ χ, pro καταπεπτηχυῖα. a verbo καταπτήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præter. act. καταπέπτηχα. Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, *exterreo*. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*. imperf. Jon. Th. πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι, & πίε. ϑ. 459.

Κατάσκιος, *opacus*, a σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 513.

Καταστύφελος, ου. a στυφελὸς, *durus*, *asper*. Th. στύφω, *astringo*, f. ψω. ϑ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. præs. part. a φθίω, idem quod φθέω, f. ήσω, *corrumpo*. ϑ. 850.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. act. opt. a φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζεσθε, præs. imperat. pass. a καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ε. 248.

Καταχεύετ', *effundit*, 3. imperf. a καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε. 583.

Κατήιεν, *descendebat*, ex κατὰ & εἶμι, *eo*, est 3. sing. præt. med. εἶα, & Attice ᾖα, ας, ε. κατιὼν, part. a. 2. a κάτειμι. ϑ. 723. α. 254.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, præs. imperat. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 714.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind. καταλέγω. Th. λέγω, f. ξω, *dico*. ϑ. 627.

Κατεναντίον, adverb. *ex adverso*,

co-

coram. Th. ἀντὶ, *pro*. α. 73.

Κατένασε, a. 1. ind. pro κατένασε, ab inusitato verbo κατανάω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*. ε. 168. Θ. 538.

Κατεϛόρεσεν, *constraverat*, præt. med. a κατεσθέω, ἐσθέω, ex ἐν & θέω, *pono*. per metathesin ἐνέθω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα. præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοθα, *constravi*. Errant qui a κατανθέω, derivant. Sic enim reduplicatio foret κατανήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat præteriti medii, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*, a. 1. act. ind. verbi καταπαύω, *desisto*. Th. παύω, *finio*, *cesso*. Θ. 87.

Κατέσαθεν, *oppositi sunt*, pro κατεσάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. a καθίσαμαι, *constituor*. Th. ἵσημι, f. ϛήσω, *statuo*. Θ. 674.

Κάτεχε, imperf. ut & κατέσχεθε, *detinebat*. pro ἔχω, dicitur σχέω. Θ. 700. 575.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, a κατηρεφὴς, ἐ, ὁ, ἡ, *tectus*, dat. pl. Jon. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego*. Θ. 778.

Κατῃωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dorice pro κατῃωροῦντο, a verbo καταιωρέομαι, *dependeo*, ex κατὰ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo*. α. 225.

Κατοπάζῃ, *expulerit*, præs. sub. ab ὀπάζω, f. σω, *persequor*. ε. 324.

Κάτω, *infra*, *deorsum*. Θ. 301.

Καυάξαις, *fregeris*, a. 1. opt. act. a καυάζω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro ἀὴρ, dicunt αὐὴρ, vel pro κατάξαις Poet. sublato τ, & inserto υ, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 666.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, a καίω, *uro*, f. καύσω. Θ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἂν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκειντο, Jonice, & κέατο pro κεῖατο, a κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Jon. a κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. a κεδνὸς, ἡ, ὀν, *castus*, *probus*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69.

Κεῖνοι, *illi*, pro ἐκεῖνοι, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Jon. ab ἐκεῖνος, *ille*. Θ. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ᾽, pro ἔκειτο, imperf. Jon. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 227.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. a καλύπτω, *operio*, *tego*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. Θ. 745.

Κεκασμένοι, perf. pass. a κάζω, *orno*, f. σω. Θ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Jon. plusq. perf. med. a κεύθω, f. κεύσω, p. κα. in præt. med. κέκευθα. sicut πλήθω, πέπληθα, γηθέω, γέγηθα, &c.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, a κλάζω. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. a κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 449.

Κέκλυτε, *audite*, a κλῦμι. (Th. κλύω, *audio*.) Hinc κλῦθι, & Poetica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. Θ. 641.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμένος, a κονίζω, *pulvere impleo*, quod est a κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 473.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κορέω, *satio*, f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 593.

Κεκριμένην, *diversam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p. κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. pass. Jonice, pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 386.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. pass. infinit. a κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 437.

Κελάδοιο, genit. Poeticus, pro κελάδου, a κέλαδος, ου, ὁ, *strepitus*. Θ. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuscatori*, dat. a κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. Thema est μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινόν. α. 173.

Κελεύθου, genit. κέλευθος, ου, ἡ, *via*. ε. 580.

Κελεύω, *jubeo*, præs. ind a κέλομαι, Poetice, κέκλομαι, κέλονθ' pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. Θ. 33. ε. 306. Θ. 686.

Κενεήν, Poetice, pro κενὴν, a κενὸς, ῆ, ὸν, *vacuus*. ε. 498.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *stimulo*, *pungo*, & ταῦρος, Latine *taurus*. α. 184.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, *figulus*, a κέραμος, ου, ὁ, *urceus*, vel *terra figularis*. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornutæ*, a κεραὸς, ᾶ, ὸ, hoc a κέρας, *cornu*. ε. 529.

Κεραυνοῦ, gen. sing. a κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. a κείρω, *scindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. pass. genit. Θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. Θ. 311.

Κέρβερον, *Cerberus*. Θ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, a κερδαίνω. ε. 323. 352.

Κερκηΐς, nomen mul. Θ. 315.

Κέρσε. 3. pers. a. 1. ind. Jonice, verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi dicas *convocia*, a κέρτομος, *mordax*, *cavillatorius*. hinc κερτομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *sectio*, quod est a τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. ε. 788. Θ. 541.

Κεύθεσι, dat. pl. a κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*, a κεύθω, occulto. unde etiam est κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus*, *qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῶν, significant locum, ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Jonice, pro κεφαλῶν, dat. κεφαλῇσι. Θ. 827. ε. 418.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο. & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero κεχάρητο, per συστολὴν, ut vocant. Mallem a plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, a χαίρομαι, *lætor*. perf. κεχάρημαι, & κεχάρηκα, quasi a χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. a χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 683.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. a χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι, p κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 478.

Κέχυται, *fusa est*. 3. pers. perf. pass. a χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. Θ. 727.

Κήδει, *lædit*, 3. pers. præs. a κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 364.

Κήδεα, acc. pl. a κῆδος, εος, τὸ,

τὸ, *cura*, *damnum*. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl num. a κῆλον, Jonice, pro κᾶλον, *lignum*. ϑ. 708.

Κηλέῳ, dat. a κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. ϑ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*, mendose scribitur κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. a κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, a κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. ϑ. 597.

Κηρατρεφέων, gen. pl. a κηρατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus*, a κὴρ, *fatum*, & τρέφω, *alo*. ε. 418.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 79.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta a prodigiosa crassitie, qualis est in balena, seu ceto, monstro illo marino. κητοῦς, genit. contract. ϑ. 270. 336.

Κήϋκα, acc. sing. a κήϋξ, υκος, ὁ, nomen Regis. α. 354.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poeticus, pro κηφῆσι, a κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ϑ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, *victus reconditur*. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento, a κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*, est organum musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ, a κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. ϑ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*, 3. person. ind. a καλέω, *voco*, Poet. κικλήσκω. ϑ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*, κίον', acc. pro κίονα. ϑ. 521. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. ϑ. 957.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. a κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγὼς. α. 406.

Κλαίοντα, *flens*, præs. part. a κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 222.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*, a κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. ϑ. 160.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, a κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, οῦ, *inclytus*. α. 473.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Musæ. ϑ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. α. 107.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. a κλέπτω, *clepo*, *furor*, fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*. f. ήσω. ϑ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. a κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. ϑ. 351.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, a κλύω, *audio*, κλῦθι, præs. imperativi, est a κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτοῦ, *inclytus*. ϑ. 32. 644. ε. 9. 70.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258.

Κνήμῃσι, dat. pl. Jon. pro κνήμαις, Jonice, a κνήμη, *tibia*, *sura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. a κνημὶς, ῖδος, ἡ *ocrea*. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθούροις, a κόθουρος, epitheton *fuci*, παρὰ τὸ κόλθειν τὴν οὐρὰν, quod aculeum non exerat more apium, a κόλθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 305.

Κοι-

Κοῖλος, *cavus*, κοίλη, dat. plur. κοίλῃσι. ε. 52. 689.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. a κοιμάω, *sopio*, *facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι, a. 1. m. ἐκοιμησάμην. ϑ. 214.

Κοινοῦ, genit. a κοινὸς, οῦ, ὁ, *communis*. ε. 723.

Κοῖος, κοίου, nomen viri. ϑ. 407.

Κοιρανέων, præs. part. *imperans*, a κοίρανος, ου, ὁ, rex. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. ϑ. 33.

Κοῖτον, acc. a κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 574.

Κοκκύζει, *canit*, 3. pers. præs. a κοκκύζω, *coccyzo*, a κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 486.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. a κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτοῦ, *palearum strepitu*, a κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων, h. e. strepitus sarmentorum, quum trahuntur: ex σύρω, *traho*, & κῶλον, *lignum*, seu κόλος, *mutilus*. Est enim *sarmentum* lignum defractum. ϑ. 880.

Κομεῖν, *nutrire*, præs. inf. a κομέω, ήσω, *nutrio*, & *curam gero*. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. 1. m. inf. ε. 604. 317.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Jon. a κοναβέω, ῶ, *resono*. Th. κόναβος, ου, ὁ, *sonitus*. ϑ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Jonice, pro κονίαις, a κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. ϑ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. a κονίω, vel κονίζω. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitata*, præs. part. a κόπτομαι, *pulsor*, *scindor*. Th. κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *satiatus*, a. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, a. 1. infinit. pro imperativo. Hellenismus. a κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. ϑ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. ϑ. 853.

Κόρος, ου, & Jon. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. ϑ. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præs. inf. a κορύσσω, *armo*. q. d. galea munio, κορύσσουσα, præs. part. f. g. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 198. 148.

Κορυφῆς, genit. ϑ. 62. κορυφῇσι, dat. pl. Jonic. a κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. ϑ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. Hinc κορωνόωντα, acc. *rostrata*, Poetice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ῶ, *incurvus & lunatus sum*. a κορώνη, *summitas*, *curvatura*. ε. 679. α. 289.

Κοσμεῖν, præs. inf. sic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, a κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76.

Κοτέει, 3. præs. ind. *infestus est*, κοτέουσα, præs. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. a κοτέω, f. έσω, & ήσω, *irascor*. Th. κότος, ου, ὁ, *ira vetus*. ε. 29. ϑ. 315.

Κόττος, ου, ὁ, nomen viri, seu gigantis. ϑ. 714.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poetica epenthesi τοῦ υ. pl. κοῦραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κουρίζουσιν, *a teneris educant*, 3. pl. præs. verbi κουρίζω; *a puerili ætate educo*, a κοῦρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. ϑ. 347.

Κουρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur, a κοῦρος, idem quod κό-

κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. έσω, & ήσω, *verro*. ε. 447.

Κυροτρόφος, ε, *juvenculorum nutritor*, a κόρω, hoc a κόρη, *juvencula*, κορέω, *orno*, *quæ dum se comit*, *annus it*. Θ. 450.

Κυφίζωσαι, præf. part. f. g. a κυφίζω, f. ίσω, *levo*, a κῦφος, *levis*. ε. 463.

Κῦφος, ε, ὁ, *levis*, ut κύφη ἐλπὶς, *levis spes*. ε. 761.

Κράδη, ης, ἡ, pro *ficu sylvestri*. ε. 699.

Κραδίην, acc. fing. Jon. a κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ἡ, *cor*. ε. 340.

Κράτεϊ, dat. fing. *imperio*, a κράτος, εος, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*, κρατεράων, gen. pl. Æolice, κρατερώτατος, fuperl. *validissimus*. Θ. 49. 683. 864.

Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. perf. præf. ind. a κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*, f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. Θ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. fing. a κρατερόφρων, *infracto animo sum*, ex κράτος, *robur*, & Φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 147. Θ. 509. κρατερόφρον. Θ. 297.

Κρατὶ, *capiti*, dat. fing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. unde per apocopen κάρη, τὸ ἄκλιτον. pro κάρη, dicitur κάρα Dorice, & per novam apocopen κὰρ, pro κάρη. item, pro κὰρ, per metathesin κρὰς, ατος, & κρὰς, κρατὸς. unde etiam defcendunt κράνιον, ε, τὸ, & diminutivum κρανίον, ε, τὸ, *calvaria*. α. 136.

Κρέας, ατος, & Attice κρέως, τὸ, *caro*. ε. 591.

Κρεῖον, acc. a κρεῖος, ε, ὁ, nomen viri. Θ. 134.

Κρείοντα, acc. fing. nomen viri. a κρείων, οντος, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, & ἡ, *præstantior*, vel *melior*, a pofitivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 210.

Κρεμάσασθαι, a. 1. med. infin. a κρέμαμαι, *fuspendor*, conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω, *fuspendo*. ε. 629.

Κρήδεμνον, ε, τὸ, proprie *capitis ligamentum*, ex κρὰς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adverb. *a capite*, ex κρὰς, ατὸς. Th. eft κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. α. 7.

Κρήνης, genit. a κρήνη, ης, ἡ, *fons*, a *fundendo*, quia fundit aquas, κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. pl. ε. 758.

Κρήτη, κρήτης, nomen Infulæ. Θ. 477.

Κρητῆρος, genit. Jon. κρητὴρ, Jonice, pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*, a κεράννυμι, f. άσω, *mifceo*, *tempero*, quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 744.

Κρίναντο, *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. a κρίνω, *difcerno*, f. νῶ. κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. fub. κρίνας, part. a. 1. act. ε. 801. Θ. 882.

Κρισὶη, nomen mul. Θ. 359.

Κρίω, nomen mul. Θ. 375.

Κρόκα, *tramam*, per fyncopen, pro κροκίδα, a κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam a κρὸξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 538.

Κροκόπεπλῳ, *croceo peplo*, a κρόκῳ, ε, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ε, τὸ, *peplum*, veftis muliebris. Θ. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, *filius* τῦ κρόνε, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεὺς. κρονίδεω, Jonice, pro κρονίδε. ε. 18.

Κρονίων, ωνος, idem quod κρονίδης, a κρόνῳ, ε, ὁ, *Saturnus*, qui fic videtur dictus a fplendore. Hebr. קרן, *fplendere*. Fr. Jun. Aliis quafi χρόνος, *tempus*: plurimum enim temporis conficit in emetiendo fuo orbe. ε. 276.

Κρο-

Κροτάφοισι, dat. pl. Jon. a κρόταφος, ου, ὁ, *tempus*, pars capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, οῦ, & Jonice κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetis idem quod κρυερὸς. ε. 494. ϑ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *secreti*, gen. a κρυπτάδιος, apud Poetas idem quod κρυπτὸς, *occultus*, hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, *abscondo*, a. 2. ἔκρυβον. ε. 329. 789.

Κρύψε, a. 1. Jon. a κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ϑ. 174. ε. 50.

Κρώζῃ, præs. sub. a κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 747.

Κταμένης, *occisæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐστάμην, ab a. 2. act. ἔκτην, pro quo Dores ἔκταν, a κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, ου, τὸ, *possessio*. Poetis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, idem. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 317.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αντος, part. a. 1. act. a κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον, a. 1. ἔκτεινα, κτεινέμεναι, Dorice pro κτείνειν, præs. inf. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen. a κτῆμα, *possessio*. Th. κτάομαι, ῶμαι, *acquiro*. ε. 34.

Κτητὴν, *famulam*, acc. a κτητὸς, *acquisibilis*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 406.

Κτύπος, *sonitus*, a τύπτω, *pulso*. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*. a κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, *peplum*. ϑ. 405.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*, ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Κυάνη, genit. a κύανος, *cæruleus*. hinc κυάνεα, *nigra*, dat. plur. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανεάων, Æolice, pro κυανέων. α. 143. 249. 7.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύανος, ου, ὁ, *cæruleus*, *color niger*, & χαίτη, ἡ, *juba*, *coma*. α. 120.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc. a. κυανῶπις, ἡ, *cæruleus aspectu*, a κύανος, *cæruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, *gloriosus*, a κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 74.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, in comp. κυδίων, *gloriosior*, superl. κύδιστος, ου, ὁ, *gloriosissimus*. ε. 313. ϑ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præs. part. a κυδαίνω, *gloriosum reddo*, f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 38.

Κυδιόων, *exultans*, *jactabundus*, præs. part. pro κυδιῶν, a κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*, *celebris*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 257.

Κυδοιμὸς, ου, ὁ, *tumultus*, q. a κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores venereos*. *Tenebras amat propter opera tenebrarum*. ϑ. 937.

Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. a κύθηρος, ου, ὁ. Th. κυθήρα, *urbs Cypri*. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *tornando rotundus factus*, ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, οἱ κύκλωπες, *Cyclopes*, ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, cir-

circulus, & ὦψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Θ. 144.
Κύκλος, α. 65. 346. 368. 413. κύκλοι, α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκλῳ, α. 350. κύκλοις, α. 316.
Κυλίνδεται, præs. ind. pass. a κυλίνδω, volvo. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, f. ίσω, volvo. α. 378. 438.
Κυμαίνοντος, genit. præs. part. a κυμαίνω, fluctuo. Th. κῦμα, ατος, τὸ, fluctus. ε. 390.
Κύματα, nom. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, fluctus. q. a κυκάω, misceo, unde est κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. Θ. 352. ε. 687.
Κυματολήγη, nomen mul.
Κύμην, acc. casus, a κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 636.
Κυμοπόλεια, nomen mul. Θ. 819.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul.
Κυμοθόη, nomen proprium mul.
Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορὰ) pellis canis, galea. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.
Κυμώ, nomen mul. Θ. 255.
Κυπρογενέα, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur, verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur κυπρογενῆ. Θ. 199.
Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & κύπρις, Venus. Θ. 193.
Κυρήσας, a. 1. part. a κυρέω, incido. Th. κύρω, fut. Æol. σω. incido. ε. 755.
Κῦρσαι, a. 1. inf. incidere. a κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. α. 326.
Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, Verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. Θ. 125.
Κύων, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis. κύνε, acc. κύνε, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. pl. Θ. 769.
Κῶμα, τος, τὸ, veternus, somnus profundus. Θ. 798.
Κώμαζον, imperf. Jon. pro ἐκώμαζον, Verbi κωμάζω, comessor. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio.
Κώμη, ης, ἡ, vicus. α. 48.
Κωτίλλουσα, præs. part. f. g. a κωτίλλω, garrio. ε. 374.

Λ

Λάβησι, prehenderit, a. 2. act. subj. σι est paragoge Jonica, a λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, οῦσα, όν. Θ. 765.
Λαγὸς, acc. pl. Dor. pro λαγὼς, lepores. Accusativus Atticus: pro λαγὼς, a λαγωὸς, ου, ὁ, lepus: Attice λαγὼς, ὼ, ex λα particula, quæ intendit significationem, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, quia habet longas aures. Alii a λάω, τὸ βλέπω, video, quia dormit apertis oculis. α. 302.
Λάδωνα, nomen fluv. acc. sin. Θ. 344.
Λαθέσθε, obliviscimini, 2. pl. a. 2. med. imperat. a λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. med. λέληθα. ε. 264.
Λαθιφθόγγοιο, facientis oblivisci vocem, gen. Jon. a λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. a λάθος, εος, τὸ, oblivio. Th. λήθω, lateo, & φθόγγος, sonus, hoc a φθέγγομαι, f. γξομαι, loquor. α. 131.
Λαῖτμα, magnus maris fluctus. ex λα, valde, & ἰέναι, ire. vel dictum quasi λαίτμημα. Nam cum universum distributum esset in partes duas, terram. &

mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 164.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. ϑ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. a ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. ϑ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, *loquax*, *stridula*. ε. 747.

Λάμπεν, *collucebat*, imperf. Jon. pro ἔλαμπεν, a λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα, α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poetice pro λαμπετῶντα a λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι, a Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. ϑ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*, λαμπομένοισι, dat. pl. Jon. part. præs. Th. λάμπω. α. 143.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidas*, *clarus*, a λάμπω, *luceo*. ϑ. 18.

Λαομέδεια, nomen propr. mul ϑ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Jon. Attice λεὼς, ὼ, ὁ, *populus*. ϑ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor*, vel *agitator*. ex λαὸς, ȣ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σόος, *salvus*, vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, genit. pl. Dorice, a nominativo λαπίθης, ου, ὁ, *Lapitha*. vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαπῖνος, nomen viri. ϑ. 1013.

Λάχεσις, in genit. Attice λαχέσεως, ἡ, *Lacbesis*, nomen Parcæ. a λαγχάνω, *sortior*. α. 258.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo*, *vellus*. ε. 513.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. Verbi λέγω, *dico*, f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. ϑ. 27.

Λειαγόρη, nomen propr. mul *suavil qua* ex λεῖος, ου, ὁ, *lævis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, ἡ, *forum*.

Λείβεται, *stillat*: a λείβω, f. ψω. α. 390.

Λειμῶνι, dat. a λειμὼν, ῶνος, ὁ, Latine *pratum*: q. d. paratum, ubi non opus est satione. Namque injussa virescunt gramina. ϑ. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Jon. Verbi λείπω, *linquo*, *relinquo*, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ϑ. 490.

Λειριοέσσῃ, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, ου, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, *a*. & per syn. *floridus*, *suavis*. ϑ. 41.

Λελάθοιτο, Poet. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. a λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora a λήθω, f. λήσω, a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. ϑ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. a ληκέω, *resono*, *crepo*. in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 207.

Λέλειπται, *relicta est*, præt. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται, a λείπω, *linquo*. ε. 284.

Λελειχότες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin τοῦ ε, pro λελιχμακότες, a λιχμάω. Th. est λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. sing. præt. med. indic. (tanquam a λίγχω.) Thema est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λέοντες, pl. num. a λέων, οντος, ὁ, *leo*. λέουσι, dat. pl. α. 175.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. a λεπτὸς, ȣ, ὁ, *tenuis*, *exilis*, *viribus destitutus*. ε. 497.

Λερ-

Λερναίην, acc. Nomen hydræ. a λέρνη, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi erant sordium confluges. prov. λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur *hydra* seu *serpens* λερναίη, quod in illa versata fuerit palude, a loco. ϑ. 314.

Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 501.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Jon. *tristibus*. h. e. in casulis pauperculorum, a λοιγαλέος, ου, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγὸς, *pernicies*. ε. 525.

Λευκὸς, οῦ, ὁ, *candidus*, *albus*, affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida, λευκοῖσιν, Jonice, dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 171.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*, quæ habet *candida brachia*. ϑ. 913.

Λεύσσουσιν, *vident*, 3. pers. pl. præs. ind. a λεύσσω, *video*, Poeticum est. ε. 250.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέεσσι, Poetice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *dormio*. ϑ. 57.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. præs. a λήγω, *cesso*, *desino*, f. λήξω. ε. 414.

Λήθει, *latet*, præs. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. λέληθα. ε. 268.

Ληΐδ', pro ληΐδα, acc. a ληΐς, ίδος, ἡ, *pecus*. a λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, proprie præda. item *pecus*, quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent.

Ληΐζετ', *sortitur*, imperf. Jon. Verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, f. ίσομαι. hinc ληΐσσεται, f. 1. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*. ε. 322. 702.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges*. α. 288.

Ληναιῶνα, acc. a ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus præli torcularii*. hinc Ληναῖος, *Bacchus*. ε. 504.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*, a λήθω, seu λανθάνω, *lateo*. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. α. 479.

Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. λητόα, λητώ. ϑ. 19.

Λιγέως, *stridule*, adverb. a λιγὺς, εῖα, λιγύ. α. 206. a λίγγω, *strideo*. α. 233. Hinc λιγυρὸς, *sonorus*. λιγυρήν. ε. 583.

Λιγύφωνοι, argutæ, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίγγω, f. ξω, *strideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. ϑ. 275.

Λίθον, acc. a λίθος, ου, ὁ, *lapis*. ϑ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Jonicus. ε. 624.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præs. part. a λιλαίομαι, apud Poetas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*. verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus*, παρὰ τὸ λίαν μένειν. ϑ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 230.

Λιπαρὴν, Jonice pro λιπαρὰν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. ϑ. 63.

Λίπ', pro λίπει, (ut vult *Tzetzes*) dativus sing. a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. per apostrophum etiam diphthongum abjici patet ex ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγώ. Esset ergo appositio, pinguedine, nempe oleo, sicut dicimus, urbs Roma. At alii λίπ' pro λιπαρῷ.

Λιπέειν, dialysi Poetica pro λιπεῖν, a. 2.

a. 2. act. infin. λίποιεν, 3. pl. a. 2. act. opt. a λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον. hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπών, ὄσα, όν. α. 332. ε. 437.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poeticum est, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3 pl. imperf. act. *lingebant*, a λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. quod est a Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem*, acc. a λόγος, ου, ὁ, dat. pl. Jon. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106.

Λοεσσαμένη, *lota*. Poetice pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi ου resolvitur in οε, & τὸ σίγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*, Poet. pro λούεσθαι, præs. inf. pass. Poetæ abjiciunt τὸ υ, metri caussa. Th. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 512.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernicies*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοιμὸς, ου, ὁ, *pestis*. ε. 243.

Λοισθοτάτην, *postremam*, a λοῖσθος, pro quo etiam λοίσθιος, ου, ὁ, *postremus*, *ultimus*. ϑ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, *Locri*. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*, dat. a λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua sordida*, *qua nos lavimus*. Accentu differunt. Th. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 754.

Λοφιῇ, *dorso*, Jonice pro λοφιᾷ, dat. sing. a λοφιά, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, *collum*. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis præpositionis ἐν. a λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*, a λέγομαι, τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, *sedere insidiantes*. hinc λοχάω, ῶ, *insidior*, ϑ. 174.

Λοχεοῖο, gen. sing. Jon. *ex insidiis*, ubi additur præpositio, a λοχεὸς. οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*. ϑ. 178.

Λυγγῆος, genit. a λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis. α. 427.

Λυγρὴ, pro λυγρά, Jonice, *gravis*. λύγρ' εἰδυῖαν, pro λυγρὰ, *odiosa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκτον, acc. a λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Creta. ϑ. 477.

Λυπῇς, *molestus sis*, 3. perf. præs. sub. a λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio*, *contristo*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 401.

Λῦσαι, a. 1. act. infinit. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *solvit*, h. e. liberavit. a λύω, *solvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 608.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *solvens membra*. *somni* epitheton est, a λύω, *solvo*, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id est, *curas*. ϑ. 911.

Λύσιν, *solutionem*, a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίσασθαι λώβην, *ulcisci contumeliam illatam*. ϑ. 165.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, *infamia notatus*. a λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comp. a positivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *volo*. ε 350.

M

MΑ'ζα, ης, ἡ, *libum*, Hinc Latinum *massa*. ε. 590.

Μαίανδρος, ου, ὁ, *nomen fluvii*. ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præs. part. a μαίομαι, *cupio*. item pro ζητῶ,

τῶ, *quæro*. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 532.

Μάκαρες, *beati*, nom. pl. a μάκαρ, αρος, ὁ, & ἡ, & τὸ, *beatus*, *felix*, in dat. pl. μάκαρσι, & Jonice μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ κηρὶ, (Dorice μακαρὶ) ὑποκείμενος, *morti non subjectus*. hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 140. 142.

Μακέλλην, acc. *ligonem*, a μάκελλα, ἡ, *ligo*, a μία, & κέλλω, *moveo*. Poeta propter metrum hic λ abjicit. ε. 470.

Μακρὸς, οῦ, ὁ, *longus*, κύματα μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. magni, in acc. μακρὴν, Jonice pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. pro μακραῖς, Jonice. Thema μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 290. 780.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι, dat. pl. Jon. μαλακὸς, οῦ, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. θ. 92.

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adverb. & μάλ', pro μάλα, in comp. μᾶλλον, superl. μάλιστα, *maxime*. ε. 343. 310. α. 176.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. a μαλερὸς, οῦ, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἁμαλὸς, οῦ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. plur. a μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 234.

Ματεῖν, *apprchendere*, per syncopen τοῦ ρ, pro μαρπέειν, a μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinit. μαρπεῖν, & Poetice ματεῖν, & Poetica reduplicatione μεμαρπέειν, *capere*. a. 2. opt. act. præt. med. μέμαρπα. α. 231. & 252.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, pl. f. g. a μαρμάρεος, *splendidus*. Thema μαρμαίρω, *splendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρνώμεθ', pro μαρνώμεθα, Jonice pro ἐμαρνώμεθα, *pugnemus*, 1. pl. subj. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. pl. imperf. pro ἐμάρναντο, Jonic. Th. μάρναμαι, *pugno*. α. 110. 401.

Μάρτυρα, acc. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίῃσι, dat. pl. Jonice pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 282. 371.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a μαστίω, Poetice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hic coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. a μαστιχάω, ῶ, & Poetice μαστιχόω. μαστιχάοντι, ῶντι, & Poetice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu*, *frustra*, adv. θ. 872.

Μαυροῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυροῦσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*, *offusco*. Th. ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ, *obscurus*. ε. 305.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, a μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Jon. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387.

Μαχλότεραι, *salacissimæ*. a μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*. θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, valde. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde*

de stulte, h. e. stultissime. μέγ' pro μέγα. item pro μεγάλως. ε. 774. Comp. μείζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, *maximus*. α. 237. ε. 148. 41.

Μεγαθάρσεϊ, dat. sing. a μεγαθάρσης, *magna fiducia praeditus*. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*. & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 485.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. a μεγάθυμος, μεγαθύμου, ex μέγας, & θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, *magnanimus*, a μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor, animus*. α. 450. Th. ἦτορ. μεγαλήτορες. ε. 656.

Μεγάροισι, dat. pl. Jon. a μέγαρον, ε, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 377.

Μεγέθει, dat. a μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*, ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγήρατα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, a μέγας, μείζων, *major*. θ. 49.

Μέδουσα, nomen mul. a μέδω, *curo*. μεδέοντα, praes. part. f. g. a μεδέω, idem quod μέδω, *impero*. θ. 776.

Μεῖζ', pro μείζη, ex μείζεα, τὰ, *pudenda*. Th. μέσος, ε, ὁ, *medius*. ε. 512.

Μεθ', pro μετὰ, praeposit. cum gen. *cum*. cum acc. *post*. θ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Th. ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν, unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 309.

Μείδησεν, a. 1. a μειδάω, *subrideo*. μειδήματα, acc. pl. a μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. a μέγας, *magnus*. superlat. μέγιστος, *maximus*. in acc. sing. μείζω ex μείζονα, μείζοα. ε. 272.

Μείλιχος, ε, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio, demulceo*. θ. 406. 192.

Μείναντες, part. a. 1. Th. μίμνω, *maneo, expecto*, f. μινῶ, p. μεμίνηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. ε. 652.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in genit. μείονος, ὁ, & ἡ, & τὸ μεῖον, est comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 690.

Μεὶς, *mensis*, Æolice pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a μελαγχαίτης, *nigram caesariem habens*, ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, um*, & χαίτη, ης, ἡ, *juba, caesaries*. α. 186.

Μελάνδετον, *nigro illigatus capulo*. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. indic. Jon. *nigrescebant*. a μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Th. μέλας, ανος, *niger*. α. 167.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*. ε. 142. 636.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas*. a μελεδὼν, ῶνος, ὁ, *cura*. a μελεδαίνω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, *membrum*. ε. 149.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Thema μέλεος, ε, ὁ, *vanus, infelix*. θ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. praes. act. a μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλει, *curae est*. ε. 316.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλει. ε. 280.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor*. hinc μελίαι, pro Nymphis, ita dictis.

Μελίαι, *Nymphae*. creditae sunt dictae μέλιαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀνατρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est a μελία, ας, ἡ,

ἡ, *fraxinus*, Jonice μελίη. μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. Θ. 187.

Μελινδέα, *dulcem*, acc. a μελιηδὴς, *dulcis instar mellis*. ex μέλι, & ἡδὺς, *suavis*. ε. 172.

Μελιοσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, a μέλισσα, vel τα, ἡ, apis. ε. 305.

Μελιτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. Θ. 2.6.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. a μελίφρων, *qui mellea dulcedine animum perfundit*, a μέλι, *mel*. ac φρὴν, ενὸς *animus*. α. 428.

Μέλλει, *curæ sunt*. a μέλει (impersonale) *curæ est*. Θ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλπομαι, *cano*. Θ. 77.

Μεμάρποιεν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 251.

Μέμβλουαι, η, εται, *curo*, pro μέλουαι, per syncopen, & pleonasmum τ̃ β ad euphoniam: & denique ν Attico more in ω mutato. a μέλει, (impersonale) *curæ est*. Θ. 61.

Μεμαρπὼς, præteritum medium. a μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. μέμαρπτον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον, præt. med. μέμαρπα. ε. 204. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*, perf. part. act. pro μεμαηκὼς, a μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240.

Μέμηλε, *curæ est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλω. μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 231.

Μεμίξεται, *admiscebuntur*, 3. sing. futuri paulo post, a μίγνυμαι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 179.

Μέμνηται, *meminit*, præt. perf. pass. a μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. Θ. 103.

Μέμνονα, nomen viri, acc. sing. a Μέμνων. Θ. 984.

Μέμυκε, *remugit*, præt. med. a μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut a πτάω est ἔπτακον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 508.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12.

Μενεαίνων, *furens*, præs. part. a μενεαίνω, *cupio*, *ira percitus sum*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, *exspectare*, præs. inf. a μένω, *maneo*, *exspecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 674.

Μενεσθὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. Θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. Θ. 260.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, *ira*. α. 412. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 178.

Μερόπων, genit. pl. a μέροψ, *divisam vocem habens*. ex μέρος, *pars*, & ὢψ *vox*. ε. 109.

Μέρμερα, *sollicita*, acc. pl. a μέρμερος, ου, ὁ, *anxius*. Th. μερμαίρω, *anxie cogito*. Θ. 604.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*, Θ. 55.

Μεσάβῳ, *loro*, dat. sing. a μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ου, ὁ, *medius*, & βοῦς, *bos*. ε. 469.

Μέσος, ου, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσυ, pro μέσυ, Poetice, μεσσόθι, adverb. *in medio*, μεσσόθεν, *e medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adverb. *inter*. ε. 233. 502. α. 367. 417.

Μετὰ, & μετ', præposit. regit genit. & acc. Θ. 449.

Μεταίδουποι, *intermediæ*, *incertæ*, a δοῦπος, ου, ὁ, *sonus aquarum ex alto ruentium*. καταίδουπος, ου, ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀρδεύω. ε. 823.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. a μεταναιέτης, ου, ὁ, Th. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hic licentia Poetica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 394.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perſ. ind. a μεταπρέπω, *decorus ſum inter*. μετέπρεπε, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. medii. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *anguſtus*. α. 92.

Μετάτροπος, *qui poteſt converti*, *mutabilis*. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum reſtituunt*, ex μετὰ, & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. poſt pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχρόνιαι, *in Cælo degentes*, a μεταχρόνιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθόνιαι, ut ſit relicta terra, a χθὼν, *terra*. Eſt & χρονὸς, *Cœlum*, vel μετὰ, *trans*. q. d. quæ ſunt trans tempus, a χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus eſt*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*, a. 1. imperat. εἶπον, ἀτω, aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. ϑ. 643.

Μετεῖναι, præſ. inf. cum dat. *intereſſe*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, *ſum*. ε. 174.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *poſt*, adverb. Th. ὀπίσω, *retrorſum*. ε. 285.

Μεταπωρινὸν, *in Autumno*. Adverb. a μεταπωρινὸς, *Autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *Autumnus*. ε. 416.

Μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a μετρέομαι, οῦμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ε. 349.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*, hinc μέτριος, ου, ὁ, *modum non excedens*. ε. 132. 306.

Μετώπου, genit. a μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπτομαι, *video*. α. 147.

Μεῦ, pro μου, *me*, Dorice, genit. ab ἐγὼ. ϑ. 644.

Μὴ, adverbium prohibendi, *ne*. ε. 213.

Μὴ, adverbium negandi, *non*. ε. 21.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 488.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*. a μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. ϑ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδέ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 270.

Μήδειον. ϑ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. ϑ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 395.

Μηδέποτε, *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 717.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. Verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. ϑ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Th. ἔτι, *adhuc*. ε. 174.

Μῆλα, *oves*, a μῆλον, ου, τὸ. ε. 795. Sic & μῆλον, & Dorice μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. ϑ. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. ϑ. 354.

Μὴν, ἦ μὴν, *quanquam*. α. 11. 101.

Μηνὸς, genit. a μὴν, *menſis*, μῆνα, acc. μηνῶν φθινόντων, *menſibus deſcreſcentibus*. ε. 766. ϑ. 59.

Μῆνιν, a μῆνις, εος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86.

Μήπως, *ne quando*, Th. πῶς (adverb.

verb. interrog.) *quomodo*? ε. 394.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, a nom. ὁ μηρὸς, ȣ. Dicitur & μηρίον, ȣ, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. a μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 538.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. a μήδομαι, *curam gero*. Th. μῆδος, ος, τὸ, *cura*. Θ. 165.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρα, & μητέρι, acc. μητέρα tantum, non μήτρα. hinc μητρυιὰ, & Jonice μητρυιὴ, *noverca*. ε. 563. 824.

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητιέτης, ȣ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, a μήδομαι. item Θ. 358. Nomen mul. μῆτις. Θ. 886. ε. 104.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μητιόεντος, *a consulto*, *consilio pollente*, a μητιόεις, εντος, ὁ. Th. μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51.

Μηχανάαται, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poeticam novi τῆ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶσθαι, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάασθαι, a μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 241.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ μηχαναί.

Μία, ας, *una*, in dat. μιᾷ, & Jonice μιῇ, in masc. εἷς, *unus*. Θ. 321.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. a μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. Θ. 53. 305.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. pers. præs. ind. a μίμνω, Verbum Poet. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 520.

Μὶν, ipsam, Poet. pro αὐτὴν, αὐτὴν. ε. 18. 48.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut μινύθῃ, sub. *minuatur*. a μινύθω, *minuo*. Th. μινὺς, ȣ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 409.

Μίνωος, genit. a μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. Θ. 948.

Μισγόμενος, præt. part. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω, p. χα, a. 2. ὤμιγον. Θ. 238.

Μισθὸς, ȣ, ὁ, *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔςω, *ein mort ein mort*. *ein man ein man*. ε. 370.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro*, *commemoro*. Θ. 54. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. Θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. a μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ȣ, ὁ, *labor*. Θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, a μόθος, ȣ, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμȣ θεῖν, *a concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mibi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. Θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, a μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ȣ, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie *portio*. item *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur fatum quasi effatum, quod Deus prout decrevit & in seipso quasi effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 745. Θ. 204.

Μολπῇ, dat. sing. a μολπὴ, *cantilena*. hoc a μέλπομαι, *cano*, in præt. med. μέμολπα. Θ. 69.

Μόρος, ȣ, Vide in μοῖρα.

Μορ-

Μορφνοῖο, *nigræ*, genit. Ion. a μορφνὸς, *obscurus*. ab ὀρφνὴ, *caligo*. α. 134.

Μουνογενὴς, *unicus*, a μοῦνος, pro μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*. ι. 376.

Μοῦνος, pro μόνος, *solus*, Poetice. θ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in genit. pl. μουσάων, Æolice, pro μουσῶν, a μοῦσα, ης, ἡ, Musa. ε. 1. θ. 100.

Μόχθος, ου, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χεῦμα, *madidum corpus*. Th. μυδάω, *destillo*, f. ήσω. ε. 556.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος. ε. 10.

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. pl. μύθοισι. Ion. Hinc est Verbum μυθέομαι, *dico*. μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. θ. 24. ε. 10.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, epenthesis Poetica τ̃ ο μικρῦ. Scilicet præcedenti syllabæ brevi interponitur ο μικρὸν, ut ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllabæ longæ interponitur, ω μέγα, ut ἡβάω, ῶ, Poetice, ἡβώω, ζάω, ζῶ, ζώω Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 530.

Μύξαι, nom. pl. a μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τ̃ ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ἔον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. pass. lugebat, a μύρω, proprie *fluo*. at μύρομαι, *lugeo*, *ubi lacrymæ per genas defluunt*. ε. 206.

Μύριοι, *mille*, οἱ μύριοι, *infiniti*, *innumeri*, a μυρίος, ου, ὁ, *infinitus*. ε. 252.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, a Μυρμιδὼν, ονος, *Græcus*. Vide μύρμος, ου, ὁ, *formica*. α. 380.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, a μύρω, *madefluo*, *unguentis imbuo*, a μύρον, ου, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, a μυχὸς, οῦ, *penetrale*, a μύω, *claudo*, f. σω, θ. 119.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. Sumitur & pro *dedecore*.

N

Ναίει, *incolit*, a ναίω, *habito*, *incolo*. ναῖον, pro ἔναιον, imperf Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάουσ', 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσατο, *habitavit*, a. 1. m. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ἐνάσατο, a νάω, *habito*. in Themate, ναίω. θ. 387. ε. 639.

Νάρθηκι, dat. sing. a νάρθηξ, ηκος, ὁ, *ferula*, *bacillus*. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, qui navi currit. Navem *Plautus* vocat ligneum equum. θ. 1021.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. θ. 1022.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, ου, ὁ, *nauta*, a ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. θ. 876.

Ναυτιλίης, genit. Ion. a ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 618.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, *navis*, genit. νεὸς, & Att. νεὼς, & Poet. νηὸς, dat. νηΐ, acc. ναῦν. ε. 247.

Νέεσθαι, præs. inf. *redire*, a νέομαι, vel ex νέω, *eo*, *redeo*. ε. 554.

Νεῖ, *net*, *spinnet*, a νέω, f. νήσω, *no*, *neo*. ε. 777.

Νείκεα, acc. pl. a νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*. νεικείῃ, *probris affecerit*, pro νεικέῃ, 3. sing. præs. act. subj. a νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium*, *lis*. Quidam componunt

nunt ex νε, *non*, & ἥκω, *cedo*. hinc νηκεστῆρα, *conviciatorem*, acc. a νηκεστὴρ. Th. νεῖκος. ε. 33. 716.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. Θ. 338.

Νειόθι, adverb. loci, pro νειατόθι, *in imo fundo*. νειόθεν, *ex ima parte*, a νέος, *novellus*. Thema νέ☉, ου, ὁ, *novus*. Θ. 567.

Νεῖος, ου, ἡ, Jon. pro νεὸς, οῦ, ἡ, *novalis*. ε. 464.

Νεόσονται, *navigant*, 3. pl. præs. a νέοσομαι, eo, *navigo*. Thema νέω, *eo*, *redeo*. ε. 237.

Νέκταρ☉, genit. a νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generosus*. Θ. 640.

Νεμέης, nomen regionis, sic dictæ a nemoribus, νέμος, εος, τὸ, *nemus*. a νέμω, pasco. hinc νεμεαῖος, *Nemeæus*. Θ. 327. 329.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, a νεμεσάω, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 200.

Νεμεσσᾷ, *indigne fert*. Poetice, pro νεμεσᾷ, 3. præsent. ind. a νεμεσάω, ῶ, *irascor*, *succenseo*. ε. 756.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præs. pass. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, *possideo*, *tribuo*, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα. ε. 231.

Νεοκηδὴς, έ☉, *recentem dolorem habens*. νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, ου, ὁ, *novus*, *recens*. Θ. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, novus. ε. 569.

Νεόουτατ☉, *recens vulneratus*, a νέ☉, *novus*, & οὐτάω, ῶ, f. ήσω, *vulnero*. α. 158.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*, præs. ind. opt. a νεύω, *innuo*, *nuto*, f. νεύσω. ε. 473.

Νεύρῳ, dat. a νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, genit. Jonice, a νευρὰ, ρᾶς, ἡ, *nervus*, *arcus*. ε. 544. α. 409.

Νεφεληγερέταο, genit. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 53. Θ. 745.

Νέφ☉, ε☉, τὸ, *nubes*, dat. pl. Jon. νεφέεσσι. ε. 204.

Νεωμένη, *iterata*, præs. part. f. g. scil. γῆ, a νεάω, *renovo*. Th. νέ☉, *novus*. ε. 462.

Νεώτερος, *junior*, comparat. superl. νεώτατος, a νέος, *novus*. ε. 445.

Νῆα, pro ναῦν, acc. Poet. pro ναῦν, *navem*, a ναῦς, νηὸς, dat. plur. νήεσσιν. ε. 164. Θ. 641.

Νηδὺν, acc. a νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. Θ. 460. 890.

Νήϊα, *navalia*, a νήϊος, ου, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 808.

Νήκεροι, *sine cornibus*, a νήκερος, ου, ὁ, & ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατ☉, τὸ, *cornu*. ε. 529.

Νήκεστον, *insanabiliter*, ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, *sano*. ε. 283.

Νηλεὴς, έος, ὁ, & ἡ, *crudelis*. νηλεῖ, per sync. pro νηλεέϊ, dat. sing. ex νὴ, & ἔλε☉, ε☉, τὸ, *misericordia*. Sic & νηλειὴς, *sævus*, pro νηλεὴς. Θ. 770. 765.

Νηλεόποινος, *immitis*, *crudeli supplicio puniens*, a ποινὴ, *pœna*, & νηλεὴς, immittis. Θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, a νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 777.

Νημερτὴς, *verus*. Th. ἁμαρτάνω, *aberro*, f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234 262.

Νηοῖς, *Templis*, pro ναοῖς, a ναὸς, οῦ, ὁ, *Templum*. Θ. 990.

Νηοπόλον, *æditumm*, a νηοπόλος, ου, ὁ, *æditus*, *qui circa Templum versatur*, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verso*. item, *versor*. Θ. 991.

Νηὸς,

Νηὸς, *navis*, genit. Poet. dat. pl. νηυσὶ. Vide in νέας. ε. 628. 634.

Νήπιος, ȣ, ὁ, *infans*, vocat. νήπιε. ε. 286. 131.

Νηρῆ⊕, pro νηρέως, a νηρεὺς, nomen viri. Θ. 240.

Νήριτος, ex νὴ negativo, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*. tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere.

Νησαίη, nomen mul. a νῆσος, *insula*, q. d. in salo. Θ. 249.

Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Jon. a νῆσος, ȣ, ἡ, *insula*. ε. 171.

Νησὼ, nomen mul. Θ. 261.

Νηυσὶ, dat. pl. a ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 634.

Νήυτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, *spiritus*. Alii legunt, νήποτμος, *infaustus*. Θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, a νήχω, f. ξω, idem cum νέω, *nato*. α. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, a νικάω, f. ήσω, *vinco*. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass. νικήσας, part. a. 1. act. a νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. Θ. 496. 73.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσοντο, *revertebantur*. Vide νέομαι, redeo. pro quo νίσσομαι, seu νείσσομαι. α. 462.

Νίφα, acc. per apocopen pro νιφάδα, a νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. a νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 535.

Νιφόεντος, g. sing. a νιφόεις, *nivosus*, a νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. Θ. 42.

Νιψάμεν⊕, *lotus*, a. 1. part. m. a νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 739.

Νοέῃ, *sapiat*, 3. præs. sub. a νοέω, ῶ. νοεῦντες, Dorice pro νοῦντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νȣ̃ς, *mens*. ε. 296. 261.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Th. νόος, νȣ̃ς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Jon. a. 1. ind. Th. νόος, νȣ̃ς, *mens*. ε. 12. 484.

Νομὸν, *pabulum*, acc. a νομὸς, ȣ̃, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. ε. 526

Νόμος, *lex*. νόμȣς, *leges*, a νέμω, *tribuo*. ε. 276. Θ. 66.

Νό⊕, νȣ̃ς, ὁ, *mens*. νόοιο, gen. Jon. ε. 685. 483.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata sunt ἐμφατικά. ε. 91.

Νότ⊕, ȣ, ὁ, νότοιο, gen. Jon. *Notus*, *Auster*. ε. 675.

Νȣ̃σ⊕, ȣ, ἡ, Jonice, pro νόσ⊕, ȣ, ἡ, *morbus*. ε. 102.

Νυ, apud Poetas est particula expletiva. ε. 207.

Νύκτα, *noctem*, acc. a νὺξ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα. Θ. 166.

Νύκτωρ, adv. *noctu*, a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ε. 177.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*. νυμφέων, *Nympharum*, Jonice, pro νυμφῶν, a νύμφη, *sponsa*, h. e. promissa, nempe *fœdere promissa*, *fœderata*. Θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ε. 176.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ, νυχίη, *nocturna*, pro *noctu*. Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 523.

Νύσσοντες, præs. part. a νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶθ', pro νῶτα, a νῶτος, ȣ, ὁ, *dorsum*, in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. duali. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. a νωμάω, *agito*, *moveo*, a νέμω, sicut στρωφάω, a στρέφω. α. 462.

Νώνυμ⊕, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 154.

Νω-

Νῶτα, pl. num. a νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*, & in pl. τὰ νῶτα. ε. 534.

Ξ.

ΞΑνθῆ, nomen mul. Θ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava*. Θ. 947.

Ξεῖνος, Poetice pro ξένος, ου, *peregrinus*. ε. 183. dat. pl. ξείνοισι. ε. 224.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. a ξεινοδόκος, Jonice pro ξενοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos*, *hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio*. ε. 183.

Ξεστοὶ, *rasiles*, a ξεστὸς, ὴ, ὁ. Th. ξέω, f. έσω, *rado*. α. 133.

Ξύλα, *ligna*, a ξύλον, ου, τὸ, *lignum*. ε. 808.

Ξύμπαντα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 240.

Ξυν ; Attice pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. Θ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, accus. pl. a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ, a ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ, & ἡ. Θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. genit. a ξυνίημι, *congredior*, *confligo*, vel ξυνέιμι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo*. illud in a. 2. ἴον, ες, ε. Θ. 705.

Ο.

Ὁ, *Ille*. ε. 89. α. 135. & ὃ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρους, *confabulationes*, acc. plur. nam pro ὄαρες, dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor*. Θ. 205.

Ὄβριμον, *fortiter*. ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, *validus*, hoc a βρίθω, *fortis sum*. Θ. 839.

Ὀβριμοεργὸς, *fortium facinorum patrator*. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. Θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ, ab ὄβριμος, *robustus*, & hoc a βρίθω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus*. Θ. 140.

Ὀβριμοπάτρης, *forti patre natæ*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατὴρ, έρος, *pater*. Θ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, *octavus*. Th. ὀκτὼ, octo. ε. 790.

Ὄγε, g. m. ε. 357. ὅγε, g. n. ε. 246. & ὅδ', pro ὅδε. ε. 363.

Ὀδόντα, *dentem*, acc. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*. α. 146.

Ὀδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via*. ε. 579.

Ὀδυσῆϊ, dat. & Ὀδυσσῆος, pro Ὀδυσσέως, g n. Jon. ab Ὀδυσσεὺς, *Ulysses*.

Ὀδύσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω, *irascor*. Θ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, proprie significat *ramusculum*, *stolonem*. Metaphorice, *homo bellicosus* Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi *ramus e Martis stirpe prognatus*. α. 181.

Ὀθρύος, genit. ab ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis. Θ. 632.

Οἱ, *illi*. ε. 69. 77. 86.

Οἳ, *qui*. ε. 29. 39. οἵδ'. ε. 119.

Οἱ, h. e. αὐτῷ, *illi*, ab οὗ, οἱ, ἕ. 263. α. 20.

Οἵγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, ου, ὁ, *qualis*. α. 400.

Οἶγε, *aperi*, præs. impetat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω, p. ᾦχα, & ἔωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 819.

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ου, ὁ, nomen viri. ε. 163.

Οἶδ', pro οἶδε, novit. præt. med. οἶσθα, pro οἶδασθα, nosti. θα, Æolica paragoge. præt med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, scio, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 456. α. 355.

Οἴδματι, dat. sing. ab οἶδμα, per syncopen pro οἴδημα, ατος, n. g.

tu-

tumor. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus sum*. ϑ.109.

Οἴζυος, genit. ab οἰζὺς, ύος, ἡ, *ærumna*, in acc. οἰζύν, hinc οἰζυρὸς, *calamitosus*, οἰζυρὴ, ἡ Jonice pro ᾶ. ε. 639. ϑ. 214.

Οἰκεῖων, Poetice pro οἰκέων, præs. part. *habitans*, *commorans*, f. ήσω, p. ᾤκηκα, ab οἰκέω. Thema οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ϑ. 330.

Οἰκῆϊα, τὰ, *res domesticæ*. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 457.

Οἰκον, acc. οἴκος, ου, οἰκί, pro οἰκία, a singul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἶκόν δε & οἴκαδε, *domum*. ε. 575. 523. ϑ. 758.

Οἶμος, ου, ἡ, *semita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via*, *semita*. ε. 290.

Οἰνέων, genit. pl. Jon. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum*. ε. 572.

Οἴνοπι, dat. sing. *nigro*. οἴνοπα, acc. ab οἴνοψ, οἴνοπος, *qui vinei coloris est*. q. ὄψις τοῦ οἴνου, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 622. 817.

Οἶνος, οἴνου, *vinum*. ε. 596.

Οἶος, pro ὅμοιος, *similis*. ε. 314. κ. 386.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. trulla, ex qua vinum fundebatur. ε. 744.

Οἶος, pro ὅμοιος, *similis*, οἶος ergo *qualis*. item, *similis*. sed οἶος, ου, ὁ, *solus*. neutrum οἶον, *solum*. ε. 313.

Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος, οἴη, οἶον, *solus*, *a*, *um*. ϑ. 386.

Οἶς, contracte pro ὄϊας, *oves*, acc. pl. Th. est οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*. ε. 775.

Οἷς, & οἷσι, dat. pl. Jon. ab ὅς, *quis*. ε. 145.

Οἰστοὶ, *sagittæ*. ab οἰστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. κ.130.

Οἵτε, & οἵτ', nom. pl. ab ὅστε. ϑ.46.

Οἵτινες, nom. pl. ab ὅστις, ἥτις, ὅτι, *quicumque*. α. 150.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis. hinc οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur. α. 185. ε. 801.

Οἴω, sive ὀΐω, *puto*. item *fero*. κ. 111.

Οἴων, *ovium*, genit. pl. Vide supra ὄϊς. ϑ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morsuum*. a βλωμὸς, οῦ, ὁ, pro *panis portione*, *bucella*, & ὀκτὼ, *octo*. ε. 442.

Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. ab ὀκταπόδης, a ποῦς, ποδὸς, *pes*. ε.425.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε. 826. 326.

Ὄλεθρον, adject. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. infin. ὀλέσαι, præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. ϑ. 326. ε. 180. 668.

Ὀλίγον, *pauxillum*, adverb. ab ὀλίγος, ου, ὁ, *paucus*. hinc

Ὀλίγιστος, superl. *paucissimus*. ε. 723. 480.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio.

Ὅλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ε. 423.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ἡ, ὸν, hinc & ὀλώϊος, idem. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 745.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso *cælo* ponitur. Hinc ὀλύμπιος. *cælestis*, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam *Olympias domos inhabitantes*. α. 203. ϑ. 390. 25. 52.

Ὁμὰ, *similia*, ab ὁμὸς, *similis*. α. 50.

Ὅμαδος, οῦ, ὁ, *tumultus*, *multitudo*. Th. ὁμὸς, ου, ὁ, *similis*. α. 155.

Ὁμαρτήσας, *secutus*. a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *sequor*. f. ήσω. Th ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul*. ε. 676.

Ὀμβρηρῆ, *pluviosæ*. Alii ὀμβρηρῆ. est adject. f. g. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρηρὸς, *pluviosus*. ε. 451.

Ὄμβρι-

Ὄμβριμος, *robustus*. Vide supra ὄμβριμον. ε. 145.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*. παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere*. ubi aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet. hinc ὀμβρήσαντος, *pluente*. a 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*. ε. 492. 415.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2 med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται, p. ὤμοκα, a. 1. ὤμοσα. ε. 194.

Ὀμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statura*. ε. 444.

Ὁμηρεῦσαι, pro ὁμηρεύσαι, præs. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, *obses*, q. ex ὁμοῦ, *simul*, & εἴρω, *loquor*. θ. 39.

Ὁμιληδὸν, *turmatim*, adverb. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὀμιχεῖν, *mejere*, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέειν. ε. 727.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι, hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόθεν, *simul*, ab ὁμοῦ, Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 107.

Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ου, ὁ, *similis*, Poetice ὁμοίιος. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 144.

Ὁμοκλῆς, genit. ab ὁμοκλὴ, ῆς, *hortamentum*, *comminatio*. q. ἀπὸ τοῦ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὁμὸν, *eundem*. ab ὁμὸς, unde est ὅμοιος. θ. 508.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*, a. 1. sub. ὀμόσσας, a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, a. 1. act. ὤμοσα. θ. 232.

Ὁμοῦ, *simul*, ab ὁμὸς, *similis*. ε. 243.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ εἰς τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, & ἡ, *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, *animus*. θ. 60.

Ὅμως, *tamen*, sed ὁμῶς, *simul*. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, *similis*. ε. 3. 20.

Ὃν δε, ἀφίκετο ὅν δε δόμον δε, *rediit domum suam* δε postpositum accusativo valet *ad*. α. 38.

Ὅντε, *quemque*. ε 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*, *emolumentum*, ab ὄνημι, *prosum*, f. ὀνήσω. ε. 41.

Ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*, hinc ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 311. 718.

Ὀνείρων, *somniorum*, gen. pl. ab ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. θ. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat*, 3. præsent. ind. sing. ab ὀνίνημι, seu ὄνημι, f. 1. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. θ. 429.

Ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*, Æolice ὄνυμα. ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοὶ, *celebres*, *nominandi*. θ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, a. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα, Th ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

Ὀνοτάζων, præs. part. *conviciaus*, ab ὀνόω, *vitupero*, f. όσω. Th. ὄνομαι, *vitupero*. ε. 258.

Ὅντινα. *quemcumque*, ab ὅστις, ὅτινος, ᾧτινι, ab ὃς, & τις, *quis*. θ. 82.

Ὄνυχες, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντα, *ex ungue leonem*. ὀνύχεσσι, dat. pl. Jon. α. 266. ε. 204.

Ὀξέα, *acutum*. In plur. pro ὀξέως, capitur, & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*, ὀξέεσσι, dat. pl. Jon ut αἰχμῇς ὀξείῃσι, *mucronibus acutis*. α. 289. 348.

Ὄπ' pro ὄπα. *vocem*, *sonum*, acc. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζει, dat. præs. ind. ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *persequor*, *sequi jubeo*, *præbeo*. ὤπασα-

πάσας, pro ὀπάσας, part. a. 1. act. ε. 167. Θ. 433.

Ὅπερ, *quod*. Θ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. perf. præf. ind. ab ὀπηδέω, *comitor*. Th. ὀπάζω, f. άσω, *persequor*, *comitem do*. ε. 142.

Ὀπὶ, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. Vide ὄπα. ε. 29. 806.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*, *cura*. α. 21.

Ὄπιθεν, metri causa, pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. Θ. 3.

Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, præf. part. acc. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεύω. Th. est ὄπτομαι, *video*. ε. 29.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *cura*. ε. 251.

Ὄπισθεν, adverb. *pone*, *a tergo*. ab ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, *retrorsum*, *retro*. ε. 469. 741.

Ὅπλα, *instrumenta*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*. Θ. 813.

Ὀπλέα, acc. ab ὀπλεὺς, έος, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ὁπλὴν, *ungulam*. ungula pecus est armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma*. ε. 589.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ὁπλότερος, ου, ὁ, *junior*. ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*. Θ. 137.

Ὁπότε, *quando*, *cum*, ex ὅτε, ὀπ' ἀρκτικὸν π, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. ficut & ληκτικὰ sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πεντήκοντα, &c. ὁππότε, idem quod ὁπότε. π duplicatur metri causa, ὁπόταν ex ὁππότε & ἂν, *ubi*. α. 397. Θ. 782. ε. 543.

Ὄππη, Poet. pro ὅπη, *ubi*. Θ. 387.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. f. g. Poet. ab ὁπότερος, *uter*. Th. πότερος, ου, ὁ, *uter*. Θ. 543.

Ὀπωρινὸς, οῦ, ὁ, *autumnalis*, ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*, q. d. ὤρα ὀπῶ, *tempus succi*. ε. 674.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. perf. præf. ind. verb. med. κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, *caput pavimentum spectat*. est fenis descriptio. ab ὁράω, *video*. imperf. ἑώρων, perf. ἑώρακα. ε. 534.

Ὀρειχάλκοιο, genit. Jon. ab ὀρείχαλκος, *orichalcum*, *æs montanum*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*. α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. infinit. ὀρεξαμένη, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prehendo*. Th. ὀρέγω, f. ξω, *porrigo*, *extendo*. Θ. 433.

Ὄρεος, *montis*, gen. sing. a τὸ ὄρος, *mons*. α. 374.

Ὀρεσινόμω, *in montibus pascentis*, genit. ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*. & νέμω, *pasco*, in præt. m. νένομα. α. 407.

Ὄρηται, *orta fuerit*, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, η, ηται, præsens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. Θ. 782.

Ὀρθὸς, *rectus*, *erectus*. hinc

Ὀρθαὶ τρίχες, *erecti pili*. α. 391.

Ὄρθιος, g. com. *arduus*, ex ὀρθὸς, οῦ, ὁ, *rectus*. ε. 290.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens*. ab ὄρθρος, ου, ὁ, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*. ε. 568.

Ὄρθρου, genit. ab ὄρθρον, τὸ, *diluculum*. ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. *Diluculo surgens*, *ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 277.

Ὄρθῳ, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθος, ου, ὁ. Θ. 293.

Ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 219.

Ὁρμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. 1. subj. ab ὁρμάω, ῶ, *impetu feror*, f. ήσω, ὁρμηθῆναι, a. 1. pass. infin. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*. α. 403. ε. 526.

Ὅρμος,

Ὅρμας, *monilia*, acc. pl. ab ὅρμος, ου, ὁ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.

Ὄρνις, ιθος, ἡ, *avis*. ε. 212.

Ὄρος, εος, τὸ, *mons*. At ὅρος, ου, ὁ, *terminus*. Θ. 2.

Ὄρησαν, *irruerant*, pro ὥρμησαν, 3. pl. a. 1. act. indic. ab ὁρμάω. ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρέγω, & ὄρνυμι, item ὁρμάω, a præt. med. ὄρωρα, per metath. ὥρωρα, ὀρούσας, pro ὀρούσαντα, *præcipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρέω. α. 437.

Ὄρπηκα, *stimulum*, acc. ab ὄρπηξ, ηκος, ὁ, *virga aculeata e ramo*. ε. 468.

Ὀρφανὸ, *orphanos*, ab ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, q. d. ὁ ἐν σκότει ὤν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 330. Vide *Manuale N. T.*

Ὀρχέομαι, οῦμαι, *salto*, 3. perf. pl. num. ὀρχῶνται, *tripudiant*, *saltant*, Dorice, pro ὀρχοῦνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς, ου, ὁ, *chorea*. α. 282. Θ. 4.

Ὄρχος, ου, ὁ, *pulvinus*, *ordines vitium*. α. 296.

Ὀρώρει, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, f. ῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρωρα, quod active & passive usurpatur. α. 274.

Ὁρῶν, *videns*, præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, p. ὥρακα, Att. ἑώρακα. α. 426.

Ὅς, *qui*. ε. 8.

Ὅς, *suus*, πατέρ' ἐς ὅν, *ad patrem suum*. Θ. 71.

Ὅσα, *quanta*, & ὅσσα, ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ὁ, *quantus*. Θ. 475.

Ὄσσα, ης, ἡ, *vox*. Θ. 10.

Ὅσσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσσ', pro ὅσσα, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poetice ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. Θ. 183.

Ὄσσετο, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσσομαι, *video*, Æolice pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. Θ. 551.

Ὄσσος, ου, ὁ, & εος, τὸ, *oculus*. ὄσσοις, *oculis*. ὄσσε, dualis numeri, pro ὄσσεε, per apocopen τ̃ ε ψιλ8. α. 426.

Ὅσσον, *quantum*, Poetice pro ὅσον. Θ. 49.

Ὅσσκεν, *quicumque*, Poetice, pro ὃς ἄν. ὅσοι, *quotquot*. ὅσσοι, pro ὅσοι. Θ. 154. ε. 303.

Ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, ου, έου, οῦ, *os*, *ossis*. Θ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ἔθ'. ε. 113.

Ὅτε, *quando*, *quum*. Notetur discrimen. ὅτε, *quando*, extra interrogationem. πότε; *quando?* in interrogatione. ε. 89.

Ὄτοβος, ου, ὁ, *sonus*. Θ. 709.

Ὀτραλέως, *celeriter*, *ocyssime*, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, *instigo*. α. 410.

Ὅττι, *quia*, *quoniam*, ὅττι τάχιστα, *quam celerrime*, Poetice pro ὅτι, *quod*. ε. 48.

Οὐ, *non*. οὐ δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 244.

Οὔτι, *non*, Poetice, pro οὐ. Θ. 182.

Οὔατα, acc. pl. *aures*, ab οὖας, ατος, τὸ, Poetice, pro οὖς, ὠτὸς, dat. pl. οὔασι. Θ. 702.

Οὐδὲ, *neque*, οὐδ' pro οὐδὲ, per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῆ, *nusquam*, adverb. ab οὐδαμὸς, ex οὐ, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, hoc in nominat. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. ε. 534.

Οὐδὲν, *nullum*, ab οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *nullus*, *a*, *um*. ε. 311.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex ποτέ, *quando*. Th. ὅτε, idem. ε. 176.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex οὐδὲ, & ἕτερος, *alter*. α. 178.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex οὐ, & τὶ, *quid*. ε. 146.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*, ab οὖδος, εος, τὸ, *solum*. Θ. 749.

Οὐκ, sequente tenui, *non*: οὐχ, sequente vocali aspirata. ε. 11.320.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex οὐκ, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34.

Οὖλιος, idem quod ὀλοὸς, ὁ, ὁ. sic οὔλιος ἄρης, *perniciosus Mars*. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. α. 192.

Οὐλομένην, Poetice pro ὀλομένην, *miseram*, acc. ab οὐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, aor. 2. med. ὠλόμην. ε. 717.

Οὔλυμπος, *Olympus*, quasi ὁλόλαμπος, *totus lucens*. οὐλύμποιο, gen. Jon. οὔλυμπόνδε, *ad Olympum*. hinc οὐλύμπιος, *Olympius*, vel *cœlestis*, ο mutatur in ου Poetice. θ. 855.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, οὕνεκ', per apostrophum τ α. ε. 139. 517.

Οὖν, *igitur*, τοιγαροῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex οὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 813.

Οὔπω, *nondum*, ex οὐ, & πω (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 273.

Οὐρανίδῃ, dat. sing. ab οὐρανίδης, ου, ὁ, *cœlestis*. Th. οὐρανός, οῦ, ὁ, *cœlum*. θ. 486.

Οὐρανός, ὁ, *cœlum*. Hinc οὐρανίη, Jonice, pro οὐρανία, *Urania*, una ex Musis. οὐρανόθεν, *e cœlo, cœlitus*. οὐρανιώνων, *cœlicolarum*, genit. pl. ab οὐρανίων, ωνος, ὁ. θ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *mejere*, præs. infinit. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in οὐρήσης. ε. 758.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, οὔρεα, pro ὄρεα, Poetice, *montes*, dat. pl. οὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230.

Οὐρῇ, Jonice, pro οὐρᾷ, dat. sing. οὐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. ab οὐρεύς, Jonice, pro ὀρεύς, έος, & Jon. ῆος, ὁ *mulus*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnus fit usus circa montana opera. ε. 791.

Οὐρήσης, *mejas*, 2. sing. a. 1. act. subj. ab οὐρέω, *mejo*, f. ήσω. Th. οὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὖρον, seu potius οὔρειον, nomen viri. α. 186.

Οὓς, *quos*, ab ὃ, ἥ, ὅ. At οὓς, *suos*, ab ὅς, ἥ, ὅν. θ. 45.

Οὐτάμενον, Jonic. pro οὐτάειν, præs. inf. ab οὔτημι, seu οὐτάω, *vulnero*. hinc part. οὐτάμενος, *vulneratus*. nisi velis in præt. pass. per syncopen dici, pro οὐτασμένος, ab οὐτάζω, f. άσω, idem quod οὐτάω, ῶ, f. ήσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro οὔτασε, *vulneravit*. ab οὐτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, & οὔτ', pro οὔτε, ut & οὔθ'. α. 217. ε. 128. 782.

Οὗ τ', *cujusque*, genit. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, *non aliquis*, h. e. nullus. ε. 15. οὔπη, *nusquam*. ε. 105.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 293.

Οὕτως, sequente vocali; sic οὕτω, sequente consona. ε. 424.

Ὀφέλλει, *auget*, 3. præs. ind. verbi ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 213.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Jon. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 267. θ. 451.

Ὄφιος, *serpentis*, genit. ab ὄφις, ιος, ὁ, acc. ὄφιν. α. 161.

Ὄφρα, adverb. Poetice, pro ἵνα, *ut*. ε. 260. ὄφρ' εἴπω, *ut dicam*. ε. 341.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρύς, ύος, ἡ, *supercilium*. θ. 827.

Ὀχθήσας, α. 1. part. act. *contristatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *gravate fero*.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui sero arat*, ex ἀρόω, *aro*, & ὀψὲ, *sero*, adverb. ε. 490.

Π.

ΠΑγασαίῃ, genit. pro πηγασαίης, Dorice, a πήγασος, ου, ὁ, *Pega-*

Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακ☉, *omnino malus*, ut πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακός, ᾶ, ό, *malus*. ε. 813.

Πάγ☉, ᾶ, ὁ, *collis*, ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*, f. ξω. α. 439.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσεα, a χρυσός, ᾶ, ό, *aurum*. Θ. 335.

Παθών, *passus*, in f. g. παθᾶσα, a. 2. part. act. a πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα. ε. 218. Θ. 276.

Παῖς, *puer*, & Jonica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. pl. & Jon. παισὶ, παίδεσσι. ε. 399. 130. 50. 378.

Παίζοντες, *ludentes*, præs. part. a παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Jonicus, *asperis*, a παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper*, *præruptus*. Th. παίπαλα, τά, *loca prerupta*. Θ. 860.

Παλαίει, *luctatur*, a πάλη, ης, ἡ, *lucta*, hinc παλαίω, *luctor*. ε. 413.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. a παλάμη, *palma*, παλάμησι, dat. pl. Jon. pro παλάμαις. α. 320.

Πάλιν, adverb. *iterum*, *rursus*. ε. 673.

Παλινάγρετ☉, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. *post insecutio*. Th. διώκω, *persequor*, *insector*, f. ξω, p. ωχα.

Παλλὰς, άδ☉, ἡ, *Pallas*, Sapientię Dea, quæ & *Minerva* dicitur. ε. 76.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. Θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, imperf. pro ἔπαλλεν, a πάλλω, *vibro*, *agito*, f. αλῶ. α. 321.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d. πάντως πάντως. ε. 275.

Παμφαίνων, preʃ. part. a παμφαίνω, *totus appareo*. μ eſt ante φ, quę literę ſunt cognatę, & ut ita dicam, conſanguineę, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, appareo, f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον. ε. 567.

Παναίολ☉, *omnino varius*. ex πᾶς, & αἰόλ☉, ᾶ, ό, *varius*. α. 139.

Πανάπειμων, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, ον☉, ὁ, & ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*. ε. 811.

Πανάριστος, *longe præstantiſſimus*, ex πᾶν, & ἄριστος, *præstantiſſimus*. Th. ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. ε. 293.

Πανδιονὶς, Fabula de filia Pandionis. ε. 568.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, que omnis generis fruges profert. ex πᾶν, & δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσσι, dat. pl. Jon. *omnibus ad unum Græcis*, a πανέλληνες, ex πᾶν, & ἕλλην, ενος, ὁ, *Hellen*, *Græcus*. ε. 528.

Πανέφθε, genit. a πάνεφθος, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo*, *elixo*, f ἑψήσω. α. 208.

Πανημέριος, *toto die*. ex πᾶν, & ἦμαρ, ſeu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Παννύχιος, *tota nocte*. elegantia Poetica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens*. Θ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adverb. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 625.

Παντοίων, acc f. g. παντοίων, gen. pl. a παντοῖος, α, ό, *omnigenus*, *varius*. Thema πᾶς, *omnis*. Θ. 830. ε. 621.

Παντὸς, παντὶ, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, preʃ. part. a παπταίνω, *circumſpicio*. ε. 444.

Παρὰ, cum genit. *a*, *ab*. ε. 51.

παρ, pro παρά. ε. 27. Cum dat. *apud*. ε. 130. Cum accuf. *trans*, *præter*, &c. ε. 169. πάρα, pro πάρεστι, *urgent*. ε. 454.

Παραγίνεται, 3. perf. pręf. *adest*. Th. γίνομαι, feu γείνομαι, *fum*, f. 2. paff. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. ϑ. 432.

Παρακαίρια, *importuna*, a παρακαίριος, feu παράκαιρος, *intempestivus*. Th. καιρὸς, ȣ̃, ὁ, *occasio*, *tempus*. ε. 329.

Παραμείβεται, *prætereat*, 3. pręf. fub. a παραμείβω, *prætereo*. Th. ἀμείβω. f. ψω, *commuto*. ε. 409.

Παραιβασίη, *delictum*, *transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρά, & βαίνω, *eo*, *incedo*. ε. 828.

Παραιφάμενοι, *appellantes*, metri gratia inferto ι, vel per epenthefin Poet. est aor. 1. part. med. a παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ, feu φάω, *dico*. ϑ. 90.

Παρακοίτῃ, dativ. a παρακοίτης, ȣ, ὁ, *maritus*. παράκοιτις, ἡ, *marita*, *uxor*, σὴν αἰδοίῃ παρακοίτι, ex παρά, *juxta*, & κοίτη, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*. ϑ. 328. 928.

Παραφαινέμεν, Jonice pro παραφαίνειν, *revelare*, pręf. inf. pro imperat. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 734.

Παρασχεῖν, est, a. 2. act. infin. παρέχω, *efficio*, *præsto*, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 712. α. 84.

Παρειῶν, gen. pl. a παρειά, ᾶς, ἡ, *gena*, *maxilla*. α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. pl. ind. pręf. ex παρά, *ex*, & βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 226.

Παρελαύνω *aveho*, *prætervebo*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, *concubuit*, cum dat. a. 1. m. ind. a λέγομαι, *cubo*, f. λέξομαι. ϑ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 216.

Παρὲξ, *extra*. dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*, *e*. α. 352.

Παρεόντος, præfentis, Jonice pro παρόντος, genit. pręf. part. a παρά, & εἰμὶ, *fum*. ε. 366.

Παρεστάμεν, *adesse*, *adstare*. Jonice pro παρεστάναι, pręf. act. infin. a παρέστημι pro παρίστημι. Non folum ἵστημι, fed etiam ἔστημι ufitatum est, f. στήσω, a. 2. ἔστην. ϑ. 439.

Πάρεστιν, a πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *fum*. ϑ. 420.

Παρέσχεθεν, *appofuit*, 3. perf. pręf. imperf. a παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ϑ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. act. a παρατρέπω, *diverto*, *deflectio*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα. ϑ. 103.

Παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo*. hinc παρθένιος, & παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus*, *virginalis*. ε. 256. ϑ. 341. ε. 63.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, pro παρακλίνουσι, 3. perf. pl. ind. pręf. a κλίνω, f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. ε. 262.

Παρνήσοιο, gen. Jon. a πάρνησος, ȣ, ὁ, nomen montis in Delphis. ϑ. 499.

Πάροιθεν, feu πάροιθε, idem quod πάρος, *ante*. ϑ. 531.

Πάρος, *ante*. Adverbium vel temporis, vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, *omnis*, παντὸς, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Jonice pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Jon. πάντεσσι, πάσῃσι, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντῃ, adverb. *passim*. ε. 125. 76. 511. ϑ. 828. 372.

Πασιθέη, nomen mul. ϑ. 247.

Πασιθόη, nomen mul. quæ ad omnes currit. ϑ. 352.

Πάσ-

Πάσχει, *patitur*. a πάσχω, f. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 211.

Πατὴρ, *pater*, genit. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρὶ, acc. πατέρα, tantum, non πάτρα. vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria*. α. 1. ε. 5. 9. 259. θ. 73.

Πατροκασιγνήτους, *patruos*. ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γίνομαι, *nascor*. θ. 502.

Πατρώϊος, ου, ὁ, & ἡ, *paternus*. Th. πατὴρ, *pater*. ε. 376.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. act. παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, a. 2. ἔπαυον. α. 449. θ. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. a παυρὸς, οῦ, ὁ, Poet. *paucus*. Hinc παῦρα, neut. pl. adverb. *raro*. hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. ε. 133. 326. θ. 780.

Παχείας, *densas*, acc. pl. a παχὺς, εῖα, ὺ, *densus*, *crassus*, in genit. παχέος, in accus. παχύν. ε. 509. 497.

Πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*, *talare*. θ. 12.

Πέδιον, ου, τὸ, *campus*. πεδίοιο, genit. Jon. πέδοθεν, adverb. *ex fundo*. Th. πέδον, ου, τὸ, *solum*. α. 378. 342. θ. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. a πείθω, *persuadeo*. πειθὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, præt. med. πέποιθα. α. 450. ε. 73.

Πείκειν, *tondere*, præs. inf. a πείκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πείρασι. a πέρας, ατος, τὸ, finis. ε. 168.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. a πειράω, ῶ, *conor*, *nitor*, f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. α. 359.

Πειρίθοον, nomen viri. Item *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*. πέλας τῆς ἀκτῆς κατ' ἀντίπρασιν, vel quia πέλας ἄγει. θ. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. *prope*. ε. 372.

Πελεμίζετ' pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*. πελεμίζεται, *concutitur*, 3. præs. ind. pass. a πελεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quasso*. θ. 842. 458.

Πέλει, 3. pers. ind. a πέλω, *sum*. πέλεν pro ἔπελεν, 3. impers. act. πέλομαι, idem quod πέλω. α. 164. ε. 808.

Πελίης, ου, ὁ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*. πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*. πελώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοισι, dat. pl. a πέμπτος, ου, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 803. 802.

Πένεσθαι, præs. inf. a πένομαι, *ago*, *efficio*. unde est ἡ πενία. *paupertas*, Jonice πενίη. ε. 497. 773.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*. κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 613.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ε. 663.

Πεντηκοντοκάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. θ. 312.

Πεντόζοιο, genit. Jon. a πέντοζος, ου, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo

est quasi arbor inversa. ε. 742.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. a παλάσσω, *inquino*, *fœdo*. f. ξω, p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, αλῶ, *vibro*. alii a πηλὸς, ȣ, ὁ, *lutum*. ε. 733.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. a πείρω, *transadigo*, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα. ε. 205.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, perf. pass. Dorice pro πεπείρημαι, a πειράω, ῶ, *tento*, f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. ε. 660.

Πεπνυμένα, *sapientia*, perf. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*: unde πνῦμι, seu πνύω, f. σω, præt. pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 731.

Πέποιθ᾽, pro πέποιθε, præt. m. *confidit*. a πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 375.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, a πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis*. Th. πέπτω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πέπεμμαι. α. 350.

Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq. pass. a ποτάομαι, ῶμαι, *volo*. Th. πέταμαι, unde est ποτὴ, *volatus*, & hinc ποτάομαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπεράτωτο. a περατόω, *determino*, f. ώσω, perf. πεπεράτωμαι, & per syncopen πέπρωμαι. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. ϑ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, pl. perf. part. pass. hinc πεπυκασμένος νόον, *prudens*, *callidus*, a πυκάζω, *denso*. Th. πύκα, *dense*. ϑ. 484. ε. 793.

Πέταλ᾽, pro πέταλα, *folia*. a πέταλον, *folium*. a πετάννυμι, *expando*, vel πετάω, f. άσω. ε. 680.

Περᾶν, præs. inf. Th. περάω, ῶ, f. ήσω & άσω, *transeo*. ε. 738.

Περ in fine, *quamvis*. Θεοί περ, *quamvis sint Dii*. ϑ. 739.

Πέρην, *ultra*, Jonice pro πέραν, idem quod πέρα, *ultra*. ϑ. 215.

Περὶ--έδυνε, *induit*, imperf. a περιδύνω, *induo*. Th. δύνω & δύω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περὶ--έθηκε. Vide in ἔθεσαν. α. 123.

Περιγλώχες, *cuspidulosa folia*, per syncopen pro περιγλώχινες. Th. γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *cuspis*, *acies*. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo, *præ*, *circa*. περὶ χροΐ. περὶ πάντων, *super omnes*. Cum Dativo, *circa*, περὶ στήθεσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περὶ σῶμα. ϑ. 3. α. 129. 279. 247. ε. 819.

Πέρι, *valde*. ε. 54.

Περὶ--έσι, *excellit*. ϑ. 656.

Περὶ τ᾽ ἀμφίτε, *circumquaque*. ϑ. 848.

Περ, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 154. 208.

Περίαχε, *insonuit*, a. 2. act. a περιηχέω, Dorice περιαχέω, ῶ, *circumsono*, f. ήσω. Th. ἦχος, ȣ, ὁ, *sonus*. ϑ. 678.

Περιέσσασθαι, *circum induito*, a. 1. med, infin. a περιέννυμαι. Th. ἕω, *induo*, pro quo ἕννυμι, f. ἕσω, p. εἷμαι, a. 1. m. ἑσσάμην. ε. 539.

Περικαλλέα, acc. sing. f. g. a περικαλλὴς, *perpulcher*. περὶ enim auget significationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, *pulcher*. ϑ. 10.

Περίκειται, *circumdatur*, 3. perf. præs. a κεῖμαι, *jaceo*, f. κείσομαι. ϑ. 733.

Περικλυτὸν, *celebrem*, acc. a περικλυτὸς. Th. κλύω, *audio*. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumquaque furit*. 3. pers. præs. ind. περὶ intendit significationem, a μαίνομαι, *furo*, f. μανῦμαι. α. 99.

Περιμαρνάμεθ᾽, *propugnavimus*, pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi μάρναμαι, *pugno*. ϑ. 647.

Περιμήδεα, nomen viri. α. 187.

Περι-

Περιμήκεες, *prælongæ*, pl. num. a περιμήκης, εος; ὁ, ἡ. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*. περὶ in compositione auget significationem. α. 133.

Περιναιετάωσι, *circumhabitant*, 3. pl. præs. subj. a περιναιετάω, *circumhabito*. Th. ναίω, *habito*. Θ. 370.

Περιπλομένε, *circumvoluto*, pro περιπλομένου. Thema πέλω, *moveo*, ε. 386.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ, *circumfluus*. Th. ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. Θ. 193.

Περιῶτα, *eximia*, pl. num. a περιωτός, ου, ὁ, *excellens*. a περὶ, præpositio, variam habens constructionem & significationem. Θ. 399.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circum*, *circa gemo*. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *angustus*. α. 344.

Περιταμνέμεν, *incidito*, Jonice, præsens act. infin. pro περιτάμνειν, a περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 570.

Περίφρονος, *prudentis*, genit. a περίφρων, ονος. Th. φρὴν, *mens*. α. 297.

Περμησσὸς, οῦ, & Jon. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Musis sacer. Θ. 5.

Περσεὺς, έος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη & περσεφόνεια, ας, ἡ, *Proserpina*, filia Jovis & Cereris. Th. φένω, *occido*. Θ. 768. 913.

Περσηὶς, ίδος, ἡ, nomen mul. Θ. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater *Hesiodi* etiam ita appellatus fuit, ὦ πέρση, vocativi casus. ε. 27. 213.

Πέσεν, *cecidit*, pro ἔπεσεν, 3. sing. a. 2. act. a. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον. inde in part. πεσὼν, όντος, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', *folia*, a πέταλον, *folium*, in dat. pl. πετάλοισι, a πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. άσω, præt. pass. πέπταμαι. ε. 680.

Πετεηνοῖς, *volucribus*, dat. pl. pro πετεινοῖς, per epenthesin Poeticam, a πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile*, *avis*, & Poetice πετεηνὸν, a πέτομαι, *volare*, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 278. α. 308.

Πέτηλα, Jon. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 289.

Πέτρη, Jon. pro πέτρα, *petra*, *rupes*, *cautes*. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα, sit *grande saxum*, *rupes*; πέτρος vero, *lapis manu tractabilis*. πέτρῃσι, dat. pl. Jon. Θ. 728. πέτρας. Θ. 7. Hinc πετραίη, *saxatilis*. ε. 589. & πετρήεις, *saxosum*, a masc. πετρήεις, εντος, ὁ. ε. 533.

Πεύθετο, imperf. a πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo*, *sciscitor*, f. πεύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, *abies*. α. 376.

Πευκείδας, acc. a πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorarunt*, 3. dual. a. 2. act. pro ἐφραδέτην. π, initialis litera præponitur a Poetis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, *dico*, *memoro*, f. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poetice πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Jonice pro φραδεῖν, a. 2. act. infinit. p. m. πέφραδα. Θ. 475. ε. 766.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα, Th. φράζω, *dico*. Θ. 273.

Πεφύασι, *nati*, seu *producti sunt*. 3. plur. perf. act. Poetice pro πεφύκασι, a φύω, f. ύσω, *gigno*, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυον, & ἔφυν. Θ. 728.

Πεφυλαγμένος, *observans*, perf. part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2

 sin-

singul. præt. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, *custodio*, p. χα. ε. 706. 797.

Πηγάδας, accus. pl. a πηγάς, ά-δ@, ἡ, *glacies*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. ε. 505.

Πήγασ@, ου, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγή, ῆς, ἡ, *fons*. Θ. 281.

Πηγαί, pl. a πηγή, ῆς, ἡ, *fons*. παρὰ τὸ πήγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδή, a πηδάω, *salio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγάς, acc. pl. Θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. Th. πηδ@, ου, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, a πηκτὸς, ὁ, ὁ, *compactus*. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, *compingo*. ε. 433.

Πηλεῖ, dat. sing. a πηλεὺς, έ@, ὁ, *Peleus*, nomen viri. Θ. 1006.

Πῆμα, ατ@, τὸ, *damnum*, *noxa*. ε. 56.

Πηνειὸς, nomen viri. Θ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. a. 1. act. a πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, & πήγνυμι, *pango*, *compingo*, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα. ε. 430.

Πήξασθαι, *fabricato*, a. 1. med. infin. a Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, *compingo*, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 455.

Πηοί, Jonice pro παοί, *cognati*, *affines*, a παὸς, ὁ, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι, *possideo*, pręt. pass. πέπαμαι. ε. 345.

Πιέειν, *bibere*, pro πιεῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Jonica, a πίνω, *bibo*, f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, pręs. opt. Thema πιέζω, f. έσω, *premo*. ε. 497.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedonię, quę ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν, adverb. e loco, ad formam Θήβηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, Ιλιαδ. λ. 603. a κλισίη, Jonice pro κλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. a πιερίς, ίδ@, ἡ. ε. 1. α. 206. Θ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. a πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 359.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 295.

Πίθου, *vasis*, genit. a πίθ@, ου, ὁ, *dolium*. πίθοιο, Poetice pro πίθου. ε. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præs. ind. a πιλνάω, idem quod πελάω, *appropinquo*, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, a πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est a πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. ε. 510. Θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, a πῖλ@, ου, ὁ, *pileus*. ε. 542.

Πιμπλᾶσαι, *replentes*, pręs. part. f. gen. pl. num. pro πιμπλασῶν, Æolice, a πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, *impleo*. hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, *expletur*. Th. πλέ@, ου, ὁ, *plenus*. Θ. 880. ε. 301. α. 429.

Πινέμεν, Jonice pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, *bibere*, pręs. inf. a πίνω, f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 592.

Πίον@, genit. Th. πίων, ον@, ὁ, ἡ, *pinguis*. Θ. 538. Hinc in comp πιότερ@, superl. πιότατ@. ε. 585.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. pręs. part. a πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. sub. πίπτωσιν, in pręs. ε. 620. Θ. 873.

Πίστιες, nom. pl. a πίστις, εως, ἡ, *fides*.

fides. Thema πείθω, f. σω, persuadeo. ε. 372.

Πίσυνος, fretus. Th. πείθω, f. σω. p. ας. persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. Θ. 506.

Πιφάσκεαι, Jonice pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. perf. pref. fub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, a φημί, dico, & hoc a φάω, dico. Θ. 655.

Πλάσσε, finxit, a. 1. ind. pro πλάσε, Poetice, & rurfus, πλάσε, pro ἔπλασε. Poetę duplicant literam, ut fyllaba poffit produci, & abjiciunt augmentum, ne fyllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pafs. ἐπλάσθην. hinc πλαστός, ή, όν, fictus, a, um. Θ. 512. ε. 70.

Πλατέ', lata, pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατύς, εῖα, ύ, latus. Θ. 445.

Πλείη, Jonice pro πλέα, hoc pro πλέα, plena: a mafcul. πλέος, plenus, Poetice πλεῖος, Attice, πλέως. ε. 101.

Πλεῖστη, plurima, & πλεῖστον, plurimum, fuperl. a πολύς, multus. Vide in πλέον. ε. 720.

Πλείων, major, & pro πλείων, Poetę πλέων, unde eft πλέονες, & dat. pl. Poeticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, plura, Poetice πλέονα, nec non per fyncopen & crafin, πλέω. ε. 670. 379. 280.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, fic dictus, quod eo compleantur tempora. Th. πολύς, multus. ε. 617.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dat. pl. Jon. a πλεκτός, ὸ, ὁ, plexus. Th. πλέκω, necto, f. ξω, pręt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοχα. α. 63.

Πλέον, plus, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, fępe adverbiafcunt, a πλείων, & πλέων, ονος, ὁ, & ἡ, amplior, in fuperl. πλεῖστος, plurimus. Thema πολύς, πολλή, πολύ, multus, a, um. ε. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. a πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, cofta. α. 430.

Πλέῳ, pleno, in dat. a πλέος, plenus. ε. 792. & πλέω, plura. Vide in πλείων.

Πληγέντος, percuffi, genit. part. a. 2. pafs. pro πληγέντος, πληγέντα, ejufdem temporis & modi f. g. a πλήσσω, vel πλήττω, percutio, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. Θ. 861. Hinc πληγή, ῆς, ἡ, plaga, Dorice, πλαγά. πληγῆσι, dat. pl. Jon. Θ. 857.

Πλήθωσι, impleantur, pręf. fub. a πλήθω, impleo, f. ήσω, fed quum de mari aut fluviis dicitur, inundo. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus. ε. 308. 461.

Πληϊάδες, Poetice pro πλειάδες, vergiliæ, fidus in dorfo tauri, a πλειάς, άδος, & hoc a πλείονες, quod ibi fint ftellę complures. Thema πολύς, multus. ε. 615.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. a πλήμνη, rotæ modiolus. Sunt fiftulę, quę axi inferuntur. Euftath. ... τὸ πλήθεσθαι, ἤτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τ ἄξονος. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὴν, cum Genit. præter, adverb. α. 74.

Πληξιώρη, nomen mul. quę multiloquio aerem verberat. Θ. 353.

Πλῆξεν, percuffit, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. Θ. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. a πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ε, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, implebatur, 3. fing. plufq. perf. pafs. Poetice, pro ἐπέπλητο, a πλήθω. Sic & πλῆντο, in plurali. Verum malim derivari ab im-

imperf. Verbi πλῆμι, a πλήθω. Th. πλέος, *plenus*. α. 146 θ. 688.

Πλόος, & contracte πλοῦς, *navigatio*, a πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 665.

Πλούσιος, *dives*, a πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. ε. 22.

Πλουτεῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. a πλουτέω, *ditesco*. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. ε. 313.

Πλουτώ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *opulenta*. θ. 355.

Πλοῦτος, ου, ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτος, *divitiæ*, *ex multis annis collectæ*. at ἄφενος, ἄενος, εος, τὸ, *divitiæ* (ἀφ' ἑνὸς ἔνε) *ex uno anno superstites*. ε. 377.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. perf. sing. imperf. act. Poetice, a πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 634.

Πνείοντες, *anhelantes*, præs. part. Poet. pro πνέοντες. πνέοντα, acc. f. g. præs. part. πνεύσαντος, part. a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo*. α. 24. ε. 506.

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. a πνοιὴ, quod est a πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνοα, unde est πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poetice πνοιή. πνοιῇσι, dat. pl. Jonice, pro πνοιαῖς. θ. 253. 268.

Πόδα, accus. sing. a ποῦς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poetice ποδοῖιν. α. 158. ε. 497. ποδῶν, gen. pl. θ. 70.

Ποδώκεα, acc. sing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, a ποδώκης, εος, ὁ, & ἡ, *pedibus celer*, a ποῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*. θ. 320.

Πόθος, ου, *desiderium*. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præs. a ποιέω, ῶ, *facio*, ποίησε, & ποίησ', a. 1. pro ἐποίησε. ε. 100.

Ποίη, Jonice, pro πόα, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, *herbosa*. θ. 194. α. 381.

Ποικιλόβουλος, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, a ποικίλος, ου, ὁ, *varius*, & βουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium*. θ. 521.

Ποικιλόδειροι, *canorum*, *variantem vocem*, a δειρὴ, ῆς, ἡ, seu δερὴ, *collum*, & per metonym. causæ *vox*, & ποικίλος, ὁ, *varius*. ε. 203.

Ποικίλος, ου, ὁ, *varius*. θ. 300.

Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc. sing. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, *pasco*, aor. 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. θ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, *grex ovium*. θ. 100. 446. ε. 787. hinc & ποιμνήϊος, ὁ, *ad ovium gregem pertinens*.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ε. 755.

Πολεμήϊος, Jonica dialysi, pro πολέμιος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ, *bellum*. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poetice, pro πολλοὺς, (differt a πόλεας, *urbes*, solo accentu.) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλοῦ a πολλὸς, sed Poetice etiam πολέος. ε. 580.

Πολεῖν, *verte*, præs. inf. a πολέω, ῶ, *verto*, ἤγουν πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρι πολεῖν. ε. 462.

Πόλεμος, ου, & Jon. πολέμοιο, πόλεμοι, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs*, in Genit. πόλιος, πόλεος, & Poetice πόληος, in acc. πόλιν, & πόληα, Poetice, dat. pl. πολίεσσιν, Jon. & Poetice. ε. 240. α. 285. 105. ε. 120.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, ου, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. Homo proprie canescit. Vide κρόταφος. ε. 181.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολὺς. ε. 240.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, *multus*, *a*, *um*. dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multo*. πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. πολλὸν, pro πολὺ ponitur

tur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἄμεινω, multo meliora. πολλά, adverb. valde, multum. Comp. πλείων, ονος, superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. α. 92. 274. θ. 9. ε. 9. 19. 127.

Πολυγηθέος, genit. a πολυγηθής, *multum lætitiæ afferens*. Thema πολύ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 614.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus*. ε. 660.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. a πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, *multus*, & δέρκω, *video*. θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354. πολύδωρον, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, *peroptabilis*. Th. ἐράω, ῶ, f. άσω, *amo*. θ. 404.

Πολυΐδρεια, *multiscium*, idem quod πολυΐσορα, a πολὺς, *multus*, & ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. a πολυκλήϊς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage juncta*, a κλήϊς, *sedes nautica*: vel a κλῆϊς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, f. σω, *claudo*. ε. 817.

Πολυκλύστω, in dat. a πολύκλυστος, ου, ὁ, *undis agitatus*. a κλύζω, *abluo*, f. σω. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, ου, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. ε. 308.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, a πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ὁ, *hymnus*, *carmen*, & hoc ab ὑδῶ, *celebro*, *cano*. θ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hospes*, a ξένος, ου, & Poet. ξεῖνος, *hospes*. ε. 715.

Πολύπτυχος, ου, *multiplex*, *implicatum sphæris*, a πτύσσω, f. ξω, *complico*. θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλή.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, a πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, *multum sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, *fremitus undarum*. ε. 648.

Πολυφόρβης, genit. casus, *multos pascentis*. Th. φέρβω, f. ψω, *pasco*. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astuto*, a πολυφραδὴς, *valde consultus*. Th. φράζω, f. σω, *dico*, a. 2. ἔφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Thema χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, *celebris*, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. θ. 715.

Πονησάμενος, *laborans*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα. ε. 432.

Πόνος, ου, *labor*. πόνοιο, genit. Jon. Th. πένομαι, *facio*. ε. 91.

Πόντος, ου, ὁ, *mare*. ε. 670.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόροιο, a πόντος, ου, ὁ, *mare*, & πορεία, ας, ἡ, *iter*. Th. πείρω, *transeo*. θ. 256. ε. 628.

Πόρον, acc. a πόρος, ου, ὁ, *iter*. Th. πείρω, f. ερῶ, *transeo*. θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. a πόρω, Poetice, pro πορίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι, *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, *transadigo*, *pertranseo*, præt. m. πέπορα. θ. 904. 412. ε. 379.

Ποσειδάων, & contracte ποσειδῶν, genit. ῶνος, ὁ, *Neptunus*. ε. 667.

Πόσις, εως, ἡ, g. f. *potus*. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πόσω, *bibo*. α. 395.

Πότ'

Ποσ᾽, pro ποσὶ, *pedibus*, & πόσ᾽, pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poet. a πὲς, ποδὸς, ὁ, *pes*, vocat. ὦ πὲς. ε. 541.

Ποταμοῖο, genit. Ion. a ποταμὸς, ἐ, ὁ, *fluvius*. Θ. 242.

Ποτὲ, ποτ᾽, & ποθ᾽, *quando*. ε. 86. 230. Θ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Jon. a ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo*, *as*. Θ. 691.

Ποτι, Dorice, pro πρὸς, ad. ε. 552.

Πότνια, *veneranda*, a πότνιος, ε, ὁ, *venerandus*. ε. 73.

Πὲ, *ubi*, adverb. ab ὁ. Th. ὅς, *qui*. ε. 88.

Πουλυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton *terræ*, ex πολὺς, Poetice pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ήσω, *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, *pasco*. ε. 157. Θ. 531.

Πολλὼ, acc. sing. m. g. pro πολλὼ. Vide in πολὺς. Θ. 258.

Πραθέειν, *vastare*, Jonice, pro πραθεῖν, a. 2. inf. Verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον. α. 240.

Πραπίδεσσι, dat. pl. a πραπίδες, αἱ, *præcordia*. Θ. 608.

Πρέπει, 3. præs. a πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. Θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*. Jon. a πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a πρέσβυς, *senex*. Θ. 363.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Jonice, pro πράξεις, a πράττω, *facio*, f. ξω, p. χα. ε. 402.

Πρησήρων, *valde spirantium*, gen. pl. a πρησὴρ, ῆρος, ὁ. Th. πρήθω, *incendo*. Θ. 846.

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. sing. præs. Jonice, pro πραΰνει. Th. πραΰς, vel πρᾶος, ε, ὁ, *lenis*. Θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, genit. a πρηὼν, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρὶν, *prius*, adverb. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, a πρῖνος, ε, ἡ, *ilex*, *arbor*. ε. 429.

Πρίνε, genit. πρῖνος, ε, ἡ, *ilex*. ε. 436.

Πρὸ, *juxta*, *una*. πρό τ᾽ ἐόντα, *præterita*. Θ. 32. α. 303.

Προβιβὰς, adverb. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 729.

Προβάλοιτο, *proponat*, a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero*, *propono*. Th. βάλλω, f. βαλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 779.

Προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, ε, τὸ, *ovis*, *pecus*. ε. 558.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Th. προβαίνω, *anteeo*, *supero*. Vide in προβιβὰς. α. 355.

Προγίνοντ᾽, *procedebant*, pro προγίνοντο, & hoc pro προεγίνοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γίνομαι, *sum*, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγενάμην. α. 345.

Προθέλυμνα, *impetuosa*, a θύελλα, ης, ἡ, *procella*. videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρει. Θ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. a προείδω, *prævideo*. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro προδίωξις, per syncopen, a προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, *abigo*. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιποῦσα. προλιπόντ᾽ pro προλιπόντε, nominat. dual, a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*,

φηο, f. λήψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 199. 566. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*, sed in composito προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *providus*. mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*. θ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Genit. vide πάρος, *ante*. πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, *e regione*. θ. 518. α. 285.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*, Dorice pro προπεφρασμένα, perf. part. a φράζω, *dico*, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perf. pass. πέφρασμαι. ε. 655.

Προρέει, præs. ind. *profluit*. προρεόντων, *influentium*, præs. part. gen. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. θ. 792.

Πρὸς, cum Dativo *ad*, cum Accus. *ad*, πρὸς οὐρανὸν, *ad cœlum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 210. 319.

Προσαρήρεται, *adaptaverit*, est 3. sing. præs. pass. indic. a προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*, f. ἀρῶ, præt. m. ἦρα, & Attice ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι. ε. 431.

Προσεβήσατο, *accessit*, a. 1. med. a προσβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*, α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vel a. 1. vel 2. a προσέπω. Vide Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349.

Προσεῖναι, *adesse*, *juvare*, præs. inf. ex πρὸς, & εἰμὶ, *sum*. ε. 353.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. a προσκύρω, *appropinquo*. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*. θ. 198.

Προσελέξατο, *versat*, a. 1. m. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, p. χα. ε. 499.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, *dico*, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. a προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, *ante*, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*. ε. 98. α. 277.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2. act. a πρόσειμι, *accedo*, in aor. 2. πρόσιον, ες, *adivi*, ex πρὸς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. ε. 353.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὢψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 594.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere noluero*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13. 7. *honorem*, *cui honor*. πρότερος, *prior*. Th. πρὸ, *ante*. θ. 424.

Προύθηκε, *proposuit*, pro προέθηκε, a. 1. ind. a προτίθημι, f. θήσω, *propono*, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. θ. 537.

Προὔκειτο, *propositus erat*, pro προέκειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρει, *promovet*. 3. sing. præs. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω. ε. 577.

Προφερὴς, έος, ὁ, & ἡ, *præstans*, in comp. προφερέστερος, superlat. προφερέστατος, a προφέρω, *præsto*. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*. προφρονέως, adverb. θ. 433. ε. 667.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. a προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα. ε. 647.

Προχέειν, *infundere*, præs. inf. Th. χέω, f. εύσω, *fundo*. ε. 596.

Προχοὴ, *alveo*, *gutturnio*, ex πρὸ, & χέω, f. εύσω, *fundo*. ε. 757.

Προ-

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. a πρόχοος, ου, ὁ, *aqualis*, *vas aquarium*. Th. χέω, *fundo*. θ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedestribus*, dat. pl. a πρυλὴς, έ☉, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, *pedites*, *conferti*, Iliad. λ. 49. α. 193. ε. 746.

Πρυμνὼ, ό☉, ἡ, nomen mul. q. d. *ultima*. θ. 350.

Πρωῒ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi*. ε. 461.

Πρώτη, *prima*; a πρῶτος, ου, ὁ. Th. πρὸ, *ante*. θ. 397.

Πρωτηρότῃ, *illi qui tempestive aravit*, dat. sing. a πρωτηρότης, ex πρῶτ☉, & ἀρόω, *aro*, f. ὀσω. ε. 490.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, genit. pl. a πρωτόγον☉, ex πρῶτος, *primus*, & γίνομαι, *nascor*, inde γονὴ, *genus*. ε. 543.

Πρωτομέδεια, nomen mul. *quæ prior curat*. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adverb. *primum*, πρωτὶ, ut & superl. πρώτιστα, & πρώτιστ᾽. Th. πρὸ, *ante*. ε. 291. 458. 811.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτάλεσα, *gern groſs*. θ. 243.

Πτελέης, *ulmo*, genit. Jon. a πτελέα, ας, ἡ, *ulmus*. ε. 435.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, *ala*. hinc πτερόεις, εντος, ὁ, *alatus*, acc. pl. πτερόεντα. & πτερύγων, genit. pl. a πτέρυξ, υγ☉, ἡ, *ala*. πτερύγεσσι, dat. pl. Jon. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*. ε. 628. 684. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poetice pro πολεμίζειν, præs. inf. a πολεμίζω, f. ίσω, *bello*. Th. πόλεμ☉, ου, ὁ, *bellum*. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poetæ πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορθ☉, *urbium eversor*, ex πτόλις, pro πόλις, *urbs*, Poetice & πέρθω, *vasto*, in præt. med. πέπορθα. θ. 936.

Πτόρθοιο, genit. Jon. a πτόρθ☉, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, οῦ, ὁ, *rectus*. ε. 421.

Πτύχες, *plicæ*. pl. num. a πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, f. ξω, *plico*. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. perſ. ſub. præſ. a πτώσσω, *mendico*. hinc πτωχὸς, οῦ, ὁ, *mendicus*. Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, *perterrefacio*. ε. 395. & 26.

Πυγοςόλ☉, ου, ἡ, *quæ nates vestibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates*, *clunes*, & ςέλλω, *orno*. f. ελῶ. ε. 373.

Πύθεται, 3. præſ. ind. ὀςέα πύθεται, *offa computreſcunt*. a πύθω, f. ύσω, *putrefacio*, unde eſt Latinorum *puteo*, *es*, *ere*. πύθομαι, *putrefio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perſ. præſ. ſubj. act a πύθω, f. ύσω, *putrefacio*. ε. 626.

Πυθμένι, dat. ſing. a πυθμὴν, ένο☉, ὁ, *fundum*, *ima pars*. Th. πύθω, *putrefacio*. θ. 952.

Πυθοῖ, dativ. ſing. a πυθὼ, ό☉, ἡ, nomen urbis. θ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε poſtponitur Dativo, alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἶκόνδε. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ dativo poſtponitur, non evertit regulam. δὲ poſt accuſativum caſum poſtpoſitum ſignificat, *ad*, *verſus*; & eſt dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόνδε. ὀδυσσ. ρ. 426. α. 480.

Πυκάσαι, a. 1. inf. a πυκάζω, f. άσω, *munio*, *fulcio*. proprie *condenſo*. Nam πύκα Th. eſt adverb. & vertitur *denſe*. item *accurate*. ε. 624.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, οῦ, *creber*, a πυκνὰ, *denſe*. ε. 532. 553.

Πυ-

Πύλαι, nom. pl. a πύλη, ης, ἡ, *porta*. & πυλέων, gen. pl. Jon. pro πυλῶν. α. 272. 246.

Πύλας, acc.pl. a πύλη, *porta*. Θ.732.

Πύλε, genit. a πύλος, ε, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύματος, Poetice *ultimus*. a πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*. Th. πύθω, *putrefacio*. Θ. 497.

Πὺξ, adv. *pugno*. *mit der faust*. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*. ε. 57.

Πῶεα, acc. pl. a πῶυ, εος, τὸ, *grex*. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*. ε. 516.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum*. ε. 98. 94.

Πώποτε, *unquam*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 650.

P

Ρ'Αδινοῖσι, *mollibus*, a ῥαδινὸς, ἡ, ὁ, *gracilis*, *mollis*, q. d. ῥεῖα δινέμενος, *qui facile movetur*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*. Θ.195.

Ρ'α, per metathesin, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. α. 4.

Ρ'', pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva. Græce μόριον συμπληρωματικὸν, vocula expletiva, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Ρ'αθάμιγγες, pl. num. *guttæ*, a ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poetice. q. a ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere semper*. Θ. 183.

Ρ'εα, constituit unam syllabam, vulgo mendose ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. ε. 5.

Ρ'έεθρα, *fluenta*, a ῥέεθρον, ε, τὸ, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. Θ. 695.

Ρ'είην, acc. *Rheam*, a Ρ'έη, *Rhea*, est nomen mul. Θ. 625.

Ρ'εῖα, Poetice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥάδιος, α, ὁ, *facilis*, comp. ῥάων, superl. ῥᾷστος. ε. 6. 7.

Ρ'εῖα, nomen mul. *Rhea*. Θ. 453.

Ρ'έζεσι, *faciunt*, 3. perf. præf. pl. num. a ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. χα, præt. m. ἔοργα, & per metathesin ἔοργα, *feci*. ῥέξαι, a. 1. inf. act. ε. 685, Θ. 209.

Ρ'έω, *fluo*, ῥέεν, pro ἔῤῥεε, 3. sing. imperf. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα. Θ. 84. α. 314. 267.

Ρ'εκτὴρ, ῆρος, ὁ, *factor*, a ῥέζω, f. ξω, *facio*. ε. 191.

Ρ'ήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præf. a ῥήγνυμαι, *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

Ρ'ηΐδιν, *facilis*, a ῥᾴδιος, Jonice ῥηΐδιος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. ε. 43. 292.

Ρ'ηξήνορα, acc. sing. a ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*, *Martius*, a ῥήσσω, f. ξω, *frango*, & ἀνὴρ, *vir*. Θ. 1107.

Ρ'ῆσος, nomen fluvii. Θ. 340.

Ρ'ητοὶ, *clari*, ἄῤῥητοι, *ignobiles*, a ῥέω, f. ῥήσω, *dico*. ε. 4.

Ρ'ιγελὸς, ε, *rigidus*, *horrendus*. hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, a ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*. α. 131. ε. 703.

Ρ'ίζῃσι, pro ῥίζαις, Jonice, a ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. ε. 19.

Ρ'ίμφα, *facile*, *celeriter*, a ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ρ'ινὸς, ε, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἱδρῶτες ῥέεσι. ῥινοῖο, gen. Jon. pro ῥινε. ε. 515.

Ρ'ινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, a ῥινότορος, proprie *pellem terebrans*, *pertundens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς, ε, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. ήσω, *terebro*. item *vulnero*. Θ. 934.

Ρ'ιπῆ, *impetu*, ὑπὸ ῥιπῆ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo. αἰπίπτω-

πιπτωσις, a ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei*, *quae projicitur*, a ῥίπτω, f. ψω, *projicio*. ϑ. 681.

Ρ'ίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Jon. pro ἐῤῥίπταζον, a ῥιπτάζω, *jacto*. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ρ'ίψε, 3. pl. a. 1. pro ἔῤῥιψε, a ῥίπτω, *abjicio*, *projicio*, f. ψω, p. ἔῤῥιφα. ϑ. 868.

Ρ'οδίη, nomen mul. q. d. *rosea*, quae colore rosam fuit imitata. ϑ. 351.

Ρ'όδιος, nomen fluvii, a ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.

Ρ'οδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, *digitus*. ε. 610.

Ρ'οδόπηχυς, *quae habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*. ϑ. 247.

Ρ'όθος, ου, ὁ, *impetus*, *undarum strepitus*, *fragor*. ε. 220.

Ρ'οίζασχ', *stridebat*, 3. perf. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, a ῥοιζέω, *strido*, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον, & Poetice ἐῤῥοίζεσκον. Sed *Hesiodus* magis gaudet litera α. confer ϑ. v. 157. ubi est, ἀποκρύπτασκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, *stridor*. ϑ. 835.

Ρ'όον, acc. sing. a ῥόος, ου, ὁ, *fluxus*. a praet med. ἔῤῥοα, Verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. ε. 566.

Ρ'ύεται, *tuetur*, 3. praes. ind. Verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*. hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. ϑ. 662. α. 105.

Ρ'υτὰ, τὰ, *frena*, a ῥύω, *traho*. α. 308.

Σ

Σ Αγγάριον, σαγγάριος, nomen viri. ϑ. 344.

Σαίνει, *adulatur*, 3. praes. sing. ind. a σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam σαίνω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. ϑ. 771.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum* σάκδος Dorice pro σάκεος, ex σάκεος, genit. Dores mutant ε, in α. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactae*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. a σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*. α. 107.

Σαὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. *salva*. ϑ. 243.

Σβεννυμενάων, *non amplius lactantium*. Aeolice pro σβεννυμένων, quae dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. praes. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέσθην. ε. 590.

Σὲ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen τοῦ ο μικροῦ, ex σέω, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. ϑ. 341.

Σειόμενος, praes. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellae, quae etiam *Canicula* dicitur, a σαίρω, *verro*. item, *bio*. ε. 417.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus, pro σέλαϊ, a σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. α. 60. ϑ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *Luna*, a σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. ϑ. 18.

Σεμέλη, a nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. ϑ. 940.

Σέο, pro σοῦ, ex σύ. ε. 478.

Σεσαρυῖα, *ridens*, *dentes stridens*, praet. med. in m. g. σεσαρὼς, proprie *scopis purgatus*, a σαίρω. item *sum ore bianti*, seu *diducto*, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro *ridente* accipitur, f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα, & σέσαρα. α. 268.

Σε-

Σεσοφισμῦ͂ος, *peritus*, cum genitivo, a σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ῦ, ὁ, *sapiens*. ε. 649.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, a σηκὸς, ῦ, ὁ, *stabulum ovium*, *caprarum*, affine Hebræo סוך, *sepire*, vel τῷ סכך, *tegere*. ε. 787.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do*, *jubeo*, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ε. 450. α. 56.

Σὴν, acc. sing. a σὴ, *tua*, σῇσι, & σῇσιν, pro σαῖς, Jonice *tuis*, a σός, ὴ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 274. α. 104.

Σθενώ, ὁῦς, ἡ, nomen mul. *robusta*. a σθένος, *robur*. Θ. 276.

Σθένος, *robur*. ε. 62. 615. 619. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγὴ, *silentium*. Th. σιγάω, *sileo*. ε. 104.

Σίδηρος, ῦ, ὁ, *ferrum*. hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηρῦς. ε. 151. Θ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. a σίμβλος, ῦ, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, *capsa*, *ubi mellificant apes*. Θ. 598.

Σιμῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. Θ. 342.

Σίνεται, 3. præs. ind. a σίνομαι, *lædo*, *noceo*. ε. 318.

Σῖτος, ῦ, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ῦ, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 146. 604.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum *scævo*, a σκαιὸς, ὰ, ὸν, *sinister*. Th. Σκάζω, f. σω, *claudico*. Θ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii nomen. Θ. 345.

Σκάφος, *fossio*, a σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 572.

Σκέπα, *tecta*, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 532.

Σκῆπτρον, ῦ, τὸ, a σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Est ergo σκῆπτρον, *baculus, cui quis inniti potest*. Θ. 30.

Σκιδναμένη, *dispersa*, præs. part. Th. est σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, *dissipo*, *dispergo*. in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος. Θ. 42.

Σκιά, *umbra*, σκιῇ, Jonice pro σκιᾷ, hinc σκιερὸς, ῦ, ὁ, *umbrosus*. ε. 574. 589.

Σκληρὸν, acc. a σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, *exsicco*. Θ. 839.

Σκολιὸς, acc. sing. a σκολιὸς, *tortuosus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Jonice, hinc σκολιῶς, *tortuose*, adverb. ε. 219. 258.

Σκόλυμος, ῦ, ὁ, *carduus*. ε. 582.

Σκοτίεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Th. σκότος, ῦ, seu εος, τὸ, *tenebræ*. ε. 555.

Σκυλάκεσσι, dat. pl. Jon. a σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, *latro*, *as*. Θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. 1. part. pl. num. a σκυλεύσας, αντος, Verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σμήνεσσι, dat. pl. Jon. a σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. Θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parum*, metri causa. ε. 360.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, a σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ, pro σεαυτῷ, a σὺ, *tu*. ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 633. α. 98.

Σπαργανίσασα, *fasciis involutum*, part. a. 1. act. a σπαργανίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. Θ. 485.

Σπείρειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Jonice, a σπείρω, f. ερῶ, *sero*, *semino*, f. 2. σπαρῶ, p.

ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. ε. 391.

Σπεώ, όος, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. ϑ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca*, *specus*, *antrum*. ϑ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὴν, *serere prosapiam*, h. e. procreare liberos. Redolet Hebraismum. posteri enim Hebræis dicuntur *semen*, a σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *semino*. ε. 736.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. Th. σπείρω, *fero*. α. 444. 469.

Σπερχνὸν, *celerem*, acc. a σπερχνὸς, ὁ, *festinus*: hoc a σπέρχω, idem quod σπέρχω, *urgeo*, a σπέρχω, *festinare cogor*. α. 454.

Σπεύδει, *festinat*, a σπεύδω, σπεύδοντ', acc. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπεῖ, idque melius. Dativus sing. a σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo Poetæ per epenthesin τοῦ ἰῶτα dicunt etiam σπεῖος, & in dativo pro σπέϊ, per syncopen τοῦ ἰῶτα, pro σπέϊι, dicunt σπῆϊ, per novam τοῦ ἰῶτα ἐπένθεσιν. ϑ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. pl. Jonice pro σπονδαῖς, a σπένδω, *libo*, *promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 338.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro*. σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, a σταθμὸς, ȣ, ὁ, *stabulum*. Th. ἵστημι, *sto*. ϑ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. pl. a σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *spicæ*, nom. pl. σταχύων, genit. pl. a στάχυς, υος, ἡ, *spica*. α. 290. ε. 473.

Στεινομένη, *arctata*, Jonice, pro στενομένη, præs. part. f. g. a στένω, *gemo*, & hoc a στενὸς, ȣ, ὁ, Jonice στεινὸς, *angustus*, *arctus*. ϑ. 160.

Στεῖχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στείχω, *eo*, *vado*, f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστιχον. ϑ. 10. 690.

Στεναχίζε, *ingemiscebat*, 3. perf. imperf. Jon. a στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, ȣ, ὁ, *angustus*. ϑ. 858.

Στενόεντα, acc. pl. a στενόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Th. στενὸς, ȣ, ὁ, *arctus*. ε. 146.

Στέρεται, *privatur*, pro στερεῖται. Th. στερέω, *privo*, f. ήσω, & ήσω, pro στερέομαι, ȣ̃μαι, dicitur Poetice στέρομαι. ε. 211.

Στεροπὴν, per aphæresin, pro ἀστεροπὴν, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140. 845.

Στέφον, pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf. a στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. pass. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσσι, Poetice, pro στήθεσι, dat. pl. Jon. a στῆθος, εος, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. a στήμων, ονος, ὁ, *stamen*. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 358.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit*, a. 1. ind. a στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα. ϑ. 498.

Στήσαιτο, *ordiatur*, *faciat stare*, a. 1. med. opt. στῆσαι, *statuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, *sto*. ε. 779. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. a στιβαρὸς, *densus*. item, *robustus*. Th. στείβω, *calco*. Quæ calcantur, condensantur; quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & στιβὰς, *culcitra*. α. 76.

Στίγματα, *puncta*, nom. pl. a στίγ-

ματ,

μα, τὸ, *punctum*, a ϛίζω, *pungo*, f. ϛίξω, p. ἔϛιχα, p. pass. ἔϛιγμαι. α. 166.

Στίχες, αἱ, *ordines*, a ϛὶξ, ϛιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. ϛείχω, *ordine incedo*, more militum, f. ξω, a. 2. ἔϛιχον. α. 170.

Στολίσας, *ornate præparans*, a. 1. part. a ϛολίζω, *amicio*, *apparo*. Th. ϛέλλω, f. λῶ, apparo, *orno*. ε. 628.

Στόμα, ϛόματος, τὸ, os. Θ. 40. α. 146.

Στοναχίζετο, imperf. pass. Verbi ϛοναχίζομαι, f. ίσομαι. idem quod ϛένω, f. νῶ, *gemo*, *ingemisco*. Th. ϛενὸς, ῦ, ὁ, *angustus*. Θ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*, acc. pl. a ϛονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Th. ϛενὸς, ῦ, ὁ, *arctus*, Θ. 684.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, *exercitus*. ε. 246.

Στρυμόνα, acc. a ϛρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii. Θ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. a ϛρωτὸς, *stratus*, hoc a ϛρώννυμι, *sterno*, f. ϛρώσω. Thema ϛορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*. Θ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. ind. pass. a ϛρωφάομαι. Th. ϛρέφω, f. ψω, *verto*, p. φα, a. 2. ἔϛραφον. ε. 528.

Στυγερὴ, Jonice, pro ϛυγερὰ, *horribilis*, a ϛυγέω, ῶ, f. ϛύξω, *odio prosequor*. Θ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex ϛυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ε. 196.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. ϛυγέω, ῶ, f. ϛύξω, ab inusit. ϛύγω, *odio prosequor*, *exhorresco*. Θ. 361. 805. ε. 311.

Σὺ, *tu*. ε. 27.

Σύες, *sues*, a σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Jonic. vel Poetic. pro ἐσύλα, a συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus*, a συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 563.

Σύμπλασε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Jon. a πλάσσω, & Attic. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. Θ. 571.

Σύμφορος, ου, *comes*, a σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. ε. 302.

Συμφράσσασθαι, *suggererent*, a. 1. med. infinit. a συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. σω, *dico*, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Θ. 471.

Σὺν, *cum*. σὺν κείνοισι, *cum illis*. Θ. 628.

Συναΐκτην, 3. dual. plusq. perfecti, pro συνηΐκτην, *irruebant*, a συναΐσσω, *una impetu feror*. f. συναΐξομαι, præt. pass. συνήϊγμαι, plusq. perf. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, f. ξω, *cum impetu feror*. α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. a συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præposit. *pro*. Θ. 877.

Συνεῖχε, *continebat*, imperf. a συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον. α. 315.

Συνεχέως, *continue*, adv. a συνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *continuus*. Th. ἔχω, *habeo*. Θ. 636.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. præs. ind. ab ἐνείκω, Poetice, pro ἐνέγκω. Thema φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos*. Θ. 230.

Συνίεμεν, Jonice, pro συνιέναι, præs. inf. a συνίημι, *committo*, *intelligo*.

Συνίσαν, *concurrerunt*, *una iverunt*, 3. pl. imperf. act. ex σὺν, & εἶμι, *eo*, in imperf. ἦν, ἦς,

ἐ, ἴτην, ἴτην, ἴμῆν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. Verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, *fero*. α. 358.

Συνοχαδὸν, adverb. *confertim*, a συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*. ϑ. 690.

Συρίγγων, genit. pl. a σῦριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίζω, *sibilo*. α 278.

Συῤῥάπτειν, *consuere*, a ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 544.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. a συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 613.

Συρφετὸν, *paleas*, *sordes corrasas*, tanquam a σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. a σῦς, Dorice, pro quo ὗς, *sus*. α. 168.

Σφέων, *ipsorum*, vel *ipsarum*, σφ', *illos duos*, pro σφὲ, accusativus dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipsos*. ϑ. 114. 624. α. 62.

Σφέτερον, *suum*, a σφέτερος, ου, ὁ, *suus*. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἕ, *se*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. a σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in Calepino *Sphinx*. ϑ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 425.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ου, ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 187.

Σχίσσας, *conscindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. a σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. pass. ἔσχισμαι, a. 1. pass. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, præs opt. a σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. pass. σέσωσμαι, a. 2. pass. ἐσώθην. ε. 376.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, acc. a σωρὸς, οῦ, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 778.

T.

TA', τάγε, τάδε, τάδ'. ε. 266. τὰ, τ'. ε. 398. ταὶ, Poetice, pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. plur. *laboriosorum*, a ταλαεργὸς, *qui patienter opus facit*, a τάλας, ανος, ὁ, *miser*. Th. ταλάω, *suffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 791.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, *qui animo res arduas perferre, & superare potest*, ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 424.

Ταλάρους, *cistas*, acc. pl. a τάλαρος, ου, ὁ, *squalus*, *in quo lana & fusi*. Th. ταλάω, *suffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnosi*, genit. sing. a ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ϑ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τάμνειν, pro τέμνειν, ταμνέμεναι, Dorice, pro τάμνειν, præs. act. infinit. pro τέμνειν. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. τέτμηκα. Sic & τάμοιο, per τμῆσιν, pro ἀποτάμοιο. ε. 423. 425. 791. 807.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, a τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύῤῥιζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco *populi*, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aere vero ramos, a τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 212.

Τανυσφύρου, *procera*, a τανύσφυρος, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & σφυρὰ, *malleolus pedis*, qui fe-

stinat, & extensis passibus incedit. ϑ. 364.

Ταιύτειχα, *hirsutam*, acc. sing. a ταιύϑριξ, *qui laxo capillo est*, ex ταιύω, seu τείνω, *extendo*, & ϑρίξ, τειχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 516.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρό. ε. 467.

Ταρτάρε, *Tartari*, gen. a τάρταρος, ε, ὁ, in plural. τάρταρα, quam anomaliam *Scapula* præterit. ϑ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. a ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*. ϑ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab ἔτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 27. ϑ. 75.

Ταύρεος, ε, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ε, ὁ, *taurus*. α. 104. ϑ. 832.

Ταφίοι, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ε, ὁ, *sepulchrum*, a ϑάπτω, f. ψω, *sepelio*, *in* a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adverb. a ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα, τάχεως. superl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ocyssime*. ε. 85. 312. ϑ. 490.

Τάων, Æolice pro τῶν, in g. f. ab articulo ἡ. ε. 826. α. 6.

Τ'. Vide Τε. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que*, & hinc est, &. ε. 3. 4. τε ἰδ', *atque*. ϑ. 624.

Τὴν, acc. Dorice, pro σὴν, a σὸς, σὴ, σὸν. Th. est σὺ, Dorice τύ. ε. 301.

Τέϑηλε, *floruit*, præt. med. a ϑάλλω. τέϑηλε pro τέϑηλε metri causa. hinc in part. med. τεϑηλυῖα. ϑ. 902. ε. 227.

Τεϑνειῶτος, *mortuum*, part. præt. act. pro τεϑνηκότος, a τέϑνημι, pro ϑνήσκω, *morior*, f. 2. m. ϑανοῦμαι, a. 2. ἔϑανον, præt. τέϑνηκα, & τέϑνηκα, ad formam τῶ τέϑνηκα. pro τεϑνειώς, *mortuus*, *Plato in Epist.* τεϑνεώς, Poetice etiam τεϑνηὼς, p. m. τέϑνηκα. α. 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. ε. 246.

Τέκε, & τέκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, a τίκτω, *pario*, τεκέσϑαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔτικτεν. ϑ. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι, a τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*. ϑ. 478.

Τέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 1. ἔτεκον. ϑ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. pers. præs. a τεκμαίρομαι, *ad finem perduco*, *struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 229.

Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, ε, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 235.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον, a τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*. a τίκτω. α. 216.

Τεκοῦσα, *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκὼν, a τίκτω, *pario*, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ϑ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*, pro τάκτων, a τάχω, *fabricor*, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. ε. 25.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *lorum ensis*. Th. ταλάω, ῶ, f. άσω, *suffero*. α. 222.

Τελέεσϑαι, præs. inf. pass. τελέεσϑαι ἔμελλεν, *perficienda erant*. a τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. ε. 273. ϑ. 552.

Τελέϑωσι, præs. sub. a τελέϑω, (Poetice) *sum*. Th. τέλλω. ε. 181.

Τελεσϑὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mul. ϑ. 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. a τελέω, f. έσω, *perficio*, τέλεσεν, pro ἐτέλεσεν, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένος, perf. part. ϑ. 170. α. 36. ε. 561.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Dorice, a τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. α. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens*, vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, fero. ϑ. 740.

Τελευτὴν, acc. a τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, *exitus*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 333.

Τελήεντος, gen. a τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, *finis*. ϑ. 242.

Τέλος. εος, τὸ. *finis*, *exitus*. ε. 167. 218.

Τεμένει, *luco*, a τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Th. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 58.

Τένδει, *arrodit*, 3. præs. ind. a τένδω, *rodo*, *arrodo*. ε. 624.

Τένοντε, accus. dual. a τένων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα, α. 419.

Τέξεσθαι, *paritura*, fut. 1. med. infinit. a τίκτω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. ϑ. 469.

Τεὸν, *tuum*, a τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*, Dorice, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, *tu*. ε. 341.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. ϑ. 744.

Τέρενα, acc. sing. a τέρην, ενος, ὁ, *tener*, *mollis*. Th. τείρω, *vexo*, *affligo*. ϑ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. a τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*. ε. 337.

Τέρπεται, 3. præs ind. τέρποντ', pro τέρποντο, *delectabantur*, imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπει, *delectat*. a τέρπω, f. ψω. ϑ. 37. α. 47.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. a τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, ῦ, ὁ. ε. 52. 273.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musę, *tripudiis se oblectans*. a τέρπω, *delecto*, & χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, *tripudium*. ϑ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. Thema τέρπω, *delecto*, f. ψω. ϑ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Thema est τέσσαρες, *quatuor*. ε. 385.

Τεσσαρακονταετὴς, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*. ε. 441.

Τέταται, *extensus est*, pręt. pass. & τέτατο pro ἐτέτατο, plusq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, pręt. pass. τέταμαι. ϑ. 638.

Τετάρτῃ, *quartæ*, dat. a τέταρτος, ῦ, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 800.

Τετιμένη, *honorata est*, per epenthesin Poeticam τετιμημένη, perf. part. pass. a τίω, *punio*, *honoro*, f. ίσω, p. κα. ϑ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, a τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. ϑ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab aor. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι, vel τλάω, per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 718.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. a τέτμω, *sortior*, *invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet *Eustathio*) τέτμω. ϑ. 610.

Τετοκυίης, *enixæ*, præt. med. part. a τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 591.

Τέτορ' pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*. sic accipitur a Poetis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 698.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. a τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 727.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Th. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 794. 798.

Τετράτρυφον, *qui in quatuor partes findi-*

finditur, ex τετρὰς, ἄδος, ἡ, *quaternio*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 442.

Τέτρατος, per metathesin τέταρτος, η, ον, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 596.

Τέττιξ, ιγος, ἡ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *sum*. Th. τεύχω, f. ξω, *fabricor*. ε. 745. 752.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, a τεύχω, *fabricor*. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro τοῦ, & hoc pro σοῦ. Th. σύ, *tu*. ε. 330.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεῦξαν pro ἔτευξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξεαι, Jonice pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 401. 79. θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a Verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*. f. ξω. ε. 265.

Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνῃσι, Jonice pro τέχναις. θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τεός, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, *hac*, τῇδ'. ε. 208. 635.

Τηθύς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. τηθὺν. θ. 136.

Τήκεται, *liquescit*, a τήκω. θ. 866.

Τῆλε, *procul*, adverb. τηλοῦ, *procul*, idem cum τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*. & τηλεκλειτός, ὁ, est nomen viri. q. d. *longe lateque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτός, *inclytus*. Th. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημοῦτος, pro τῆμος. Th. ἦμος, *quum*. ε. 576.

Τὴν, τὴν δὲ, τήν γε, τῇσιν pro ταῖσιν, Jonice ab ἡ. ε. 12. 39. θ. 917.

Τητᾷ, *careas*, 2. pers. præs. a τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, *privo*. ε. 408.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 207. α. 380. τὶ indefinitum, *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperf. Poetice pro ἔτιε, a τίω, *honoro*, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poetice pro τί, *quid*, θ. 35.

Τίθεσι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη, præs. opt. ε. 518.

Τιθείς, præs. part. τιθέμεν, Jonice pro τιθέναι, præs. inf. a τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 744. θ. 597.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. θ. 984.

Τίκτε, Poetice pro ἔτικτε, imperf. præs. Verbi τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperf. pro ἐτίμαε, *honorabat*. Th. τίω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμή, ῆς, *honor*. τιμὴν, a τίω, *honoro*. θ. 203.

Τίνυσθαι, *puniri*, præs. inf. idem quod τίεσθαι. τινυμένας, *vindicantes*, præs. part. Th. τίω, *punio*. ε. 804.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον. prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa, a τίω, *honoro*. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi. τίρυνθ', per apostrophum insolentem, pro τίρυνθον. α. 81. θ. 292.

Τίς, *quis*? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. mas. *quispiam*. εἴ τις, *si quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, *quod*. ε. 21. 190.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. τίω, *ulciscor*, *punio*, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. a τίσις, *ultio*. Th. τίω, *punio*. θ. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. præs.

part. a τιταίνω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *festinantes*, a τείνω, ſed ſic prima foret brevis. ϑ. 209.

Τιτάνῳ, *calce*, *gypſo*, dat. ſing. a τίτανος, ου, ὁ, *calx*. α. 141.

Τιτῆνες, *Titanes*, *poſteri Saturni*. Τιτῆσι, dat. pl. & Τιτήνεσσι, Poetice a τιταίνω, *ulciſcor*, *pœnas luo*. Th. τίω, *punio*. ϑ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. a τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτομα. ε. 420.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus pręposit. ε. 485. 364. 50.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθεν, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ε. 106.

Τοίγε, *illi*. ε. 724.

Τοῖο, Poetice pro τοῦ, ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. ϑ. 493. 210.

Τοῖος, *talis*. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, *ipſis*, dat. pl. τοῖσι, paragoge Jonica, τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, artic. præpoſit. ε. 57. 172.

Τοκῆϊ, dat. Jonice, pro τοκεῖ, a τοκεὺς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, a τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ϑ. 155. ε. 188.

Τὸν, *quem*, acc. ab ὁ, art. pręp. ε. 32.

Τόσος, & Poetice τόσσος, *tantus*. Th. ὅσος, & Poetice ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. ε. 660. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 565. 616.

Τὸ, τ', *hocque*, artic. præpoſit. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 360.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωῒ, *mane*, τὸ καθημέριον, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ε. 487.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poetice pro πρὸ, *ante*, τοπαρόσσερ. ε. 184. ϑ. 394.

Τοῦ, & τοῦδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 284.

Τοῦτο, & τοῦτ', τοῦθ', pro τοῦτο, ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 121. 362.

Τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratia*. ε. 49. ϑ. 88.

Τοὺς, *hos*, ab ὁ, art. præp. ε. 137.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρεέτην, ad formam ἐτυπτέτην, a τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, a τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. ϑ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in acc. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ε. 316. 416.

Τραφέμεν, Jonice pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. a τρέφω, *alo*, f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 480.

Τρηχεῖα, *aſpera*, f. g. a τραχὺς, έος, ὁ, α. 119.

Τρέσσε, Poetice pro ἔτρεσε, *expavit*, a τρέω, *expaveſco*. ϑ. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præſ. ind. a τρέχω, *curro*, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 219.

Τρητοῖο, *cavernoſæ*, Poetice pro τρητοῦ, in fœm. g. a τρητὸς, οῦ, ὁ, *perforatus*. Th. τράω, pro quo uſitatum τετράω, *perforo*, f. τρήσω. dicitur & τετραίνω, pro τιτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. ϑ. 331.

Τρηχῖνος, genit. a τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Jonice pro τραχὺς, *aſper*. ε. 291.

Τρίβουσι, *atterunt*, 3. pl. præſ. ind. a τρίβω, f. ψω, *tero*, *attero*, p. φα, præt. paſſ. τέτριμμαι, p. m. τέτριβα. ε. 251.

Τρικάρηνον, τρία κάρηνα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*,

&

& κα̈ρίωον, τὸ, *caput*. Θ. 288.

Τριηκόντων, *triginta*, pro τριάκοντα, sunt enim ἄκλιτα. Th. τρεῖς, *tres*, ε. 696.

Τριηκάδα, acc. a τριηκὰς ἀδΘ, ἡ, *tricesima pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, a τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 716. Θ. 715.

Τριτογένεια, nomen mul. α. 197.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*, acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, *tripodem*, a τρίπυς, οδΘ, ὁ, *tripes*, τριπόδην, acc. *tripedale*, a nominat. τριπόδης, ε, ὁ, τρίπΘ, ε, ὁ, Æolice, pro τρίπυς, οδος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & πὺς, ποδὸς, *pes*. α. 312. ε. 423. 657.

Τριπόλῳ, dat. sing. *ter arato*, hinc τρίπολος γῆ, *terra*, *quæ ter aratro versa fuit*, a τρεῖς, *tres*, & πολέω, *verto*, *aro*. Θ. 971.

Τρὶς, *ter*, a τρεῖς, *tres*. ε. 173. 252.

Τριτηνάδα, acc. a τριτηνὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus*, *dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς & ἐννέα, *novem*, ἐννὰς, άδος, ἡ, & εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*. ε. 814.

Τριτηκαιδεκάτην, h. e. *tricesimum*. ex τρεῖς, & δέκα, *decem*. ε. 780.

Τρισπίθαμον, a σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, *ein spannc*, quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet. ε. 424.

Τριστοιχὶ, *triplici serie*, adverb. ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres*, & στίχω, f. ξω, *ordine co*. Θ. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτης. dicitur etiam τρίτατον. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 143.

Τριτογένεια, nomen mul. Θ. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat. Θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. Θριξὶ. ε. 539.

Τροίην, *Trojam*, a τρωὸς, τρωὸς, ὁ, *Trojanus*, ε. 165.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poeticam, quam vocant συστολὴν. ε. 479. 564.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta a *rota*. Th. τρέχω, *curro*. ε. 518.

Τρυγητήρων, gen. pl. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, a τρυγάω, *fruges carpo*. item per syn. gen. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, *a triplici cono*. Th. φαλὸς, ὃ, ὁ, *conus galeæ*. α. 199.

Τρύχουσι, *absumunt*, a τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. ε. 303.

Τυΐη, *tu*, pro Dorico τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. a τύπτω. α. 361.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. Θ. 1015.

Τυτθὸς, ὃ, ὁ, *parvus*, & τυτθὸν, *paululum*, Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τιτθὸς, ὃ, ὁ, *mamma*. ε. 469.

Τυφάονα, acc. a τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. Θ. 306. α. 32.

Τυφωεὺς, genit. τυφωέος, nomen est gigantis. Θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. Θ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, part. a. 2. act. a τυγχάνω, *sum*, *evenio*, *incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. Θ. 973.

Τώ, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. ε. 437. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.

Τῶν, & τῶν γε, genit. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 335. 216.

Τὼς, *sic*, pro ὅτως, per aphæresin. Th. ὅτος, ε, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

ΥΑ'δες, stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur

tur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὕω, *pluo*. ε. 615.

Ὕβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβριες, *injuriæ*. Hinc est ὑβρίζω, *contumelia afficio*. unde est ὑβριστὴς, ȣ, ὁ, *insolens*, *protervus*. in acc. ὑβριστήν. ε. 214. ϑ. 307.

Ὑγρὸς, ȣ, ὁ, *humidus*. hinc ὑγραίνω, *humecto*. ε. 625.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδος, εος, τὸ, Poetice pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, Jonice, pro ὕδραν, *Hydram*, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*. ϑ. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, genit. ὕδατος. ε. 196.

Ὕει, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω, hinc ὑετὸς, ȣ, ὁ, *pluvia*. ε. 552. 545.

Ὑΐι, a nominativo υἱϊς, *filius*, in genit. υἱϊος, & contracte υἷος, in dat. υἱϊι, & contracte υἷι. α. 150. υἱεῖ, υἱέες, ad formam βασιλέες, ab υἱεὺς, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. ϑ. 368.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις, εντος, *sylvosus*, ὑλήεντης. ϑ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*, confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 529.

Ὑλοτόμος, ȣ, *cæsor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. m. τέτομα. ε. 422. 807.

Ὑλοφάγοιο, genit. Jon. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, *sylva*, & φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον. ε. 591.

Ὑμεῖς, *vos*, a σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, *vester*. ϑ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula*, *qua fœtus involvitur*. α. 274.

Υ̓́μμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὸν, pro ὑμέτερον. ϑ. 662. α. 328.

Ὑμνέω, *celebro*, *laudo*, f. ήσω. ὑμνεῦσαι, Poetice, pro ὑμνέουσαι, pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ, a. 1. act. sub. ὑμνεῦσι, Dorice, pro ὑμνοῦσι. ὑμνεῦσαι, part. præs. f. g. pl. num pro ὑμνοῦσαι, Dorice, ab ὕμνος, *hymnus*, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*, *cano*. ε. 2. ϑ. 11. 33.

Ὕμνος, ȣ, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*. ὕμνῳ, *carmine*. ε. 657.

Υἱὸς, ȣ, ὁ, *filius*. ε. 271.

Ὑπαὶ, præposit. pro ὑπὸ, Poetice. ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, scil. *debes*, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo*, *vito*, Poetice ἀλεύω.) ε. 557.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. infin. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. ϑ. 513.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. med. indic. ab ὑποτίθημι, *suppono*. Thema τίθημι, *pono*. ϑ. 175.

Ὑπεναντίος, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, præpositio, *pro*. α. 347.

Ὑπένερθε, ab ἔνερθε, *infra*. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, ε. ϑ. 617.

Ὑπὲρ, præposit. pro *supra*. ε. 45.

Ὑπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 489.

Ὑπερβασίη, ας, ἡ, *transgressio*, Poetice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 827.

Ὑπέρβιος, *violentus*, *omnem vim excedens*, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*, unde

est

est Latinorum *superbus*. ϑ. 139.

Ὑπερεφανὴς, & ὑπερήφανος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *superbus, conspicuus super alios*; ut ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, *ostendo, in lucem edo*. ϑ. 149.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, *superbus*. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*. ϑ. 995.

Ὕπερθεν, seu ὕπερθε, *supra*. Th. ὑπὲρ, *super*. ε. 545.

Ὑπέρθυμος, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμὸς, ου, ὁ, *animus*. ϑ. 937.

Ὑπερθύριον, *superliminare*. Thema θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

Ὑπερειονίδαο, gen. Æolice, pro ὑπερειονίδου, ab ὑπερειονίδης, ου, ὁ, nomen gentil. ϑ. 1010.

Ὑπερείονος, genit. ab ὑπερείων, nomen viri. ϑ. 134. 374.

Ὑπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria supereminens*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Ὑπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμενής. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 413.

Ὕπερος, ου, ὁ, *pistillum*. veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 423.

Ὑπερόπλου, genit. ab ὑπέροπλος, *insolens, cujus robur arma superat*. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ, *arma*. ϑ. 516.

Ὑπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, *suppono*. Th. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην, ϑ. 402.

Ὑπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, superior, ab ὑπέρτατος. dicitur etiam ὕπατος, per syncopen, *Consul*. ε. 8.

Ὑποδμηθεῖσ', *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑποδμηθεῖσα, ab ὑποδμάω. Th. δμὴ, ῆς, ἡ, *lectus*. ϑ. 374.

Ὑπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *subsum*. α. 266.

Ὕπνος, ου, ὁ, *somnus*, ὑπνῶ. ε. 117.

Ὑπὸ, & ὑφ', α, vel *sub*. præposit. α. 63. 367.

Ὑποδδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι. p. δέδοικα. α. 98.

Ὑπεκπροφύγῃ, a. 2. act. subj., alii ὑπεκπροφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, a φεύγω, fugio, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. α. 42.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium, a. 1. pass. ab ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω, ῶ, *domo*. α. 53.

Ὑποκυσσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑποκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, *in utero fero*. ϑ. 308.

Ὑπόδρα, *torve*, adv. ponitur ἐπιῤῥηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesin τοῦ δ. Th. ὁράω, f. άσω, p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὲς, neutri, ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge*, pro ὑπαλεύου, præs. imperat. ex ὑπὸ, & ἀλεύομαι. Th. est ἀλέω, *molo*. item *vito*. ε. 760.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, a πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 603.

Ὑποταρταρίους, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. ϑ. 851.

Ὑποσσευομένων, *irruentibus*, præs. part. Verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

Ὑποσχόμενος, part. a. 2. med. ab ὑπίσχομαι, *promitto*, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, *habeo*. ϑ. 170.

Ὑσμίνη, ἡ, *pugna*. Th. μένω, *maneo*. α. 178.

Ὕστερος, ου, ὁ, *posterior, sequens*. ε. 351.

Ὕφαινε, *texebat*, imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*. α. 28.

Ὑπόστων, *aliquanto minor & junior*, q. d. subminor, ab ὑπὸ,

&

& ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus, a, um*, ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*, ex adverbio ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βρέμω, *fremo, resono*. ε. 8.

Ὑψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνύω, *jungo*. ε. 18.

Ὑψίκομος, *alte comatus*, epitheton quercus, ex ὕψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, genit. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, *alte*, hoc ab ὕψος, εος, *altitudo*, & μέδω, *impero*. θ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, *alte*, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. ε. 849. 551.

Φ.

ΦΑέθοντα, *Phaethonta*, nomen viri. φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. præs. part. q. d. *lumen currens*. a φαέθω, idem quod φάω, *luceo*. θ. 760.

Φαείνει, *lucet*, 3. præs. ind. act. a φαείνω, *luceo*. Th. φάω, *luceo*. ε. 526. θ. 372.

Φαεινὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*. a φαείνω, idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαεσιμβρότου, genit. a φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*. a φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*. θ. 958.

Φαίδιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *illustris*. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ, *hilaris*. θ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, *ablue*, præs. inf. pass. a φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ, *alacer*. ε. 753.

Φαινομένην, *apparentem*, præs. part. pass. a φαίνω, *ostendo, facio apparere*. φαίνετε, *ostendite*, φαῖνε pro ἔφαινε, *exserebat*, imperf. Jon. Vide φανείη. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. subj. φανεῖσα, part. a. 2. pass. Verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 458. 598.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*. a φάω, *luceo*. ε. 155.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poeticus, a φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior, palla*. ε. 198.

Φαρέτρην, acc. Jon. παρὰ τὸ φέρεσθαι, *quia sagittæ in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*. accipitur etiam pro *veneno*. ε. 485.

Φασὶ, & φασὶν, *ajunt*, 3. pl. ind. præs. a φημὶ, *dico*. ε. 803.

Φᾶσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poetice, ab inusit. φάσκω. Sic σάσκε (ἰλιάδ. 6. v. 60. pro ἔσι. θ. 209.

Φατὸς, *celebris*, Φατειὸς, *enarrabilis*. & in genit. pl. φατειῶν. Th. φημὶ vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 141. 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐςάμην, ατο, ἔςατο. Th. φημὶ, vel φάω, *dico*. α. 115.

Φείδεο, *parcas*, præs. imperat. m. Jon. pro φείδου, Verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πέφεισμαι. ε. 604.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλὴ, *parca*. ε. 369. 720.

Φερβέμεν, Jonice pro φέρβειν, *pascere*, præs. inf. a φέρβω, f. ψω, *pasco*. ε. 377.

Φερέοικος, epitheton *cochleæ, domiporta*. a φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. ε. 571.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, *almus*. a φέρω, *fero*, & βίος, ου, ὁ, *vita*. θ. 693.

Φερεσσακέας, *ferentes scuta, scutiferos*, a φερεσσακὴς, hoc a φέρω,

φω, *fero*, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*. α.13.

Φέροιεν, *gererent*, 3. præs. ind. opt. φέροντα, præs. part. φέρετ', pro ἐφέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν, Jonice pro φέρειν, a φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἐνήνοχα. α. 150. ε. 215.

Φέρουσα,ης,ἡ, nomen Nymphę.Θ.248.

Φέρτατος, superl. *præstantissimus*. a φέρω, φέρτερος. Θ. 49.

Φέρων, φέρουσα, *ferens*, præs. part. Vide in φέροιεν. ε. 204.

Φεύγουσαι, *fugientes*, præs. part. f. g. pl. num. a φεύγω, *fugio*. φεύξεσθαι, f. 1. inf. a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα. ε. 620. α. 112.

Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. a φημὶ, *dico*. Θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) *furibus*, dat. pl. Jon. a φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. hoc a φίλος, ου, ὁ, *amicus*. sed φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*, a φῆλος, ου, ὁ, *impostor*. hinc φηλέω, *decipio*. ε. 375.

Φήμη, ης, ἡ, *fama*. a φημὶ, vel φάω, *dico*. ε. 761.

Φημὶ, *dico*, præs. ind. ἔφην,a.2. hinc φημίζω, *divulgo, dico*. ε.656. 764.

Φθάμενος, *antevertens*, part. a. 2. med. a φθάω, *prævenio*, f. φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 1. med. ἐφθάμην, ad formam τ͂ ἐσκάλην. ε. 554.

Φθέγγονθ', pro ἐφθέγγοντο, *sonabant*, imperf. a φθέγγομαι, *loquor*, φθέγξατο, a. 1. med. Jonic. præt. pass. ἔφθεγμαι, pręt. m. ἔφθογγα. Θ. 831.

Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præs. a φθείρω, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, a. 2. ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα. Th. primum φθέω. Θ. 876.

Φθίνω, *pereo, deficio*, præs. ind. hinc in genit. part. φθίνοντος, φθινόντων. Θ. 59. ε. 798.

Φθισήνορα, acc. sing. a φθισήνωρ, *perdens viros*; epitheton bello congruentissimum, a φθίω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*. Θ. 431.

Φθονέει, *invidet*, 3. pers. præs. ind. a φθονέω, *invideo*, f. ήσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, ου, ὁ, *invidia*. ε. 26.

Φίκιον, acc. a φίκιος nomen montis, ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.

Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις, a φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. Th. φίλος, *amicus*. ε. 373.

Φίλος, ου, ὁ, *amicus*. φίλα & φίλ' in pl. ε. 306. 184.

Φιλεῖ, *amat*, 3. præs. ind. a φιλέω, f. ήσω, p. πεφίληκα, præt. m. πέφιλα. ε. 15. 300. 342.

Φιλεῦνται, Dorice pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. a φιλέω, *amo*. Th. φίλος. Θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. Θ.1002.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ, & ἡ, *amans risus*. *die gern lachet*. Poet. geminant μ. ex φίλος, *amicus*, & μειδάω, *rideo*. Θ. 989.

Φιλομμηδέα, acc. sing. a φιλομμηδὴς, έος, *quæ amat genitalia*, a φίλος, & μῆδος, εος, *cura*, & μήδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. Θ. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*. Th. φίλος, ὁ, *amicus*. Θ. 651.

Φίλου, *chari*, genit. a φίλος, ου, ὁ, *amicus*. Θ. 180.

Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῃ, in f. g. φίλοισι, & φίλῃσι, dat. pl. Jon. Θ. 283. 162. ε. 370.

Φίλτερος, *charior*, comparat. pro φιλότερος, in superl. φίλτατος, a φίλος, ου, ὁ, *amicus*. α 78. ε. 309.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, genit. part. præsent. a φλεγέθω, ex φλέγω, *uro*, & θέω, *curro*. Θ. 846.

Φλεγύαο, *aquilæ*, genit. Æolicus a φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τ͂

Φ φλέγει ℭ λαμπρός, εἶναι. α.134.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*, a φλέγω, f. ξω, *uro*. Ϡ. 697. 859.

Φόβος, *timor*, a φέβομαι, in præt. med. πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. Poetice pro ἐφόβων, a φοβέω, ῶ, *timorem injicio, terreo*. Φοβέομαι, οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α.162.

Φοῖβος, φοίβου, *purus*, *lucidus*, estque Apollinis epitheton: & φοίβη, nomen Deæ. Ϡ. 404.

Φοινικέους, εντος, *puniceus*. a φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma arbor*, *color ruber*. α. 194.

Φοιτῶσι, a φοιτάω, *ventito*, *frequento*, f. ήσω, p. ηκα. ε. 103.

Φόνον, *cædem*, a φόνος, ου, ὁ, *cædes*, a φένω, occido, unde præter. med. πέφονα. Ϡ. 228. α. 17.

Φόρκυνος, genit. a nominat. φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυος, nomen monstri marini. in acc. φόρκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. Ϡ. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγγος, *cithara*, *testudo*. α. 280.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, *sporta*. ε. 482.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. Verbi φορτίζω, *onero*, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*. ε. 690.

Φόρτος, ου, ὁ, *onus*. hinc φορτίον, ου, τὸ, *onus*. φορτία, φορτί᾽, pro φορτία, *onera*. ε. 644.

Φόως δε, *in lucem*, a φόως, idem quod φῶς, ωτὸς, τὸ, *lux*. Thema φάω, *luceo*. Ϡ. 669.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ἡ, *consilium*. Th. φράζω, f. σω, *dico*. ε. 245.

Φράζεσθαι, *cogitare*, præs. inf. φραζάτην, 3. dual. a. 1. act. Jon. φράσσασθ᾽, pro φράσασθαι. φράσσαιτο, pro φράσαιτο, 3. sing. a. 1. med. opt. φρασσάμενος, part. a. 1. *medii*, pro φρασάμενος, metri causa, a φράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον. ε. 367. Ϡ. 892. α. 218.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, *præcordiis*, *mente*, dat. pl. a φρὴν, *mens*. ε. 47. 391.

Φρίσσει, *horret*, 3. præs. ind. a φρίσσω, *contremisco*, f. ξω, p. χα. φρίσσεσ᾽, pro φρίσσουσι. φρίσσεν, pro ἔφρισσον, imperf. α. 171. ε. 512.

Φρονέω, *sapio*, *cogito*, f. ήσω, p. πεφρόνηκα. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 202. Ϡ. 461.

Φύγοις, *effugeris*, a. 2. opt. act. a φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 684.

Φυὴν, *naturam*, *indolem*, a φυὴ, ῆς, ἡ. Th. φύω, *nascor*. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, ακος, ὁ, ℭ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*. ε. 123.

Φύλλα, *folia*, nom. pl. a φύλλον, ου, τὸ, *folium*, dat. pl φύλλοισι. ε. 421.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. pres. φυλάσσεο, pro φυλάσσου, præs. imperat. pass. a φυλάσσω, *custodio*, f. ξω, p. χα. Ϡ. 769. ε. 491.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ῆς, ἡ, *tribus*, *genus*. φῦλ᾽, pro φῦλα, nom. pl. ε. 90. 199.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*, in acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie *clamor bellicus*, a φῦλον, seu φυλὴ, ῆς, ἡ, *natio*, *gens*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. d. ὄψ τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βοὴ, ponitur pro *bello*, Ἰλιάδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præs. inf. a φύρω, f. υρῶ, & Æol. φύρσω, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι. hinc φυτεύω, *planto*, φυτεύσῃ, plantaret, 3. pers. a. 1. sub. φυτεύσατο, a. 1. m. ind. Jon. Th. φύω, *nascor*. ε. 571. 782.

782. 812. α. 29. ϑ. 986.

Φωκῆες, nomen gentis. α. 25.

Φῶκος, nomen viri. *phoca*, est bellua marina. φώκαινα, φώκη, *vitulus marinus*, pessime olet. ὄδωδε. δ. 443. ϑ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. a φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. α. 382.

Φωτὸς, *viri*, genit. sing. φῶτα, *virum*, accus. sing. a φὼς, vir, φωτῶν, *virorum*, per syn. spec. *hominum*, φῶτες, *viri*. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, differentiæ causa facit Genitivum pluralem, φώτων. Th. φάω, *luceo*. ε. 193. α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro Ϲ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 392. 434.

Χάεος, genit. sing. a χάος, εος, τὸ, *rudis indigestaque materia*, qualem fingebant. Vide in χάος. ϑ. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præs. Verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρα. ε. 55. 358. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præs. part. a χαλαίνω, idem quod χαλάω, f. άσω, *laxo*. α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio*, *everto*. hinc χαλεπὸς, *gravis*, χαλεπὴ, χαλεποῖο, genit. Jon. χαλεποῖσι, dat. pl. Jon. χαλεπώτατος, *difficillimus*, superl. & χαλεπῶς, adverb. ε. 5. 292. 91. 332. 557. 674.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, *ærea voce*, ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. ϑ. 311.

Χαλκοκορυσὴν, *ærea galea munitum*, acc. sing. a χαλκοκορυσὴς, ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. ϑ. 984.

Χαλκῷ, *ære*, dat. sing. χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*. α. 415. ε. 151. hinc χάλκεος, ὄς, *æreus*, & χάλκειος, metri gratia. χαλκίδα, acc. a χαλκὶς, nomen urbis. ε. 144. 150. 655.

Χαμαὶ, *humi*, adverb. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*, a χαμαιγενὴς, ex χαμαὶ, & γείνομαι. ϑ. 879.

Χάος, *hiatus*, *tenebræ*, a χαίνω, *hisco*: hinc χαόω, *in chaos verto*. ϑ. 116.

Χαρασσόμενος, præs. part. χαράσσομαι, Dorice & Æolice, pro χαράσσω, a χαράσσω, f. ξω, *sculpo*, *incido*, *acuo*. ε. 573.

Χαρίεντας, acc. pl. a χαρίεις, χαρίεσσα, εν, *elegans*, a χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ϑ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 709. 720.

Χάριτες, *Deæ*, in genit. pl. χαρίτων. ϑ. 907. ε. 73.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροποῖο, gen. Jon. a χαροποὶ, *truces*, *fulvi* alioquin. χαροπὸς, ῦ, ὁ, *lætus*, *vultu serenus*, *cæsius*, *cæruleus*, ab ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*. ϑ. 740.

Χατίζων, *egeus*, præs. part. a χατέω, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*. dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδὸς, όντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χέει, *fundit*, 3. præs. ind. Verbi χέω, seu χεύω, *fundo*, f. χέσω, χεύσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 421.

Χείλεσι, dat. pl. a χεῖλος, εος, τὸ, *labium*, *labrum*. ε. 97.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χείμαῤῥος, *hyeme fluens*, a χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*, & ῥέω, *fluo*. ε. 626.

Χεῖρα,

Χεῖμα, χείματος, *hyems*. hinc χειμὼν, ῶνος, idem. hinc χειμέριος, & χειμερίη, *hyemalis*. ε. 640. 675. 494.

Χεύουσι, 1. pl. præs. ind. Poetice pro χέουσιν, a χέω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χεῶ, a. 1. pass. ἐχύθην, quasi a χύω. θ. 83.

Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, *cui jus est in manibus*, ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus*. ε. 189.

Χειρὸς, genit. a χεὶρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, dat. plur. χερσὶ, χερσὶν, & χείρεσσι, Jon. & Poet. ut & χέρεσσιν, ε. 480. 797. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo*. ε. 568.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον, *deterius*, novus comparativus, a κακὸς, *malus*, in comp. κακίων, χείρων, & Poet. χερείων, in superl. κάκιστος, & χείριστος. ε. 820. α. 51.

Χηλῇσι, dat. pl. Jon. a χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*, *forfex*. α. 62.

Χηρωσταὶ, *remoti cognati*. Th. χῆρος, ου, *viduus*. θ. 607.

Χήτει, dativus sing. a χῆτος, εος, τὸ, *penuria*. Th. χατέω, ῶ, *egeo*. θ. 605.

Χθονίου, genit. a χθόνιος, *terrestris*. a χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*. α. 373.

Χίλιαι, in f. g. & χίλιοι, *mille*, in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Jonice, *capra hyeme nata*, a χεῖμα, τος, τὸ, *hyems*, per syncopen, τοῦ ε ψιλοῦ, metri causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτὼν, ῶνος, ὁ, *tunica*, Jonice κιθὼν, α. 287. ε. 536.

Χλαῖναν, acc. a χλαῖνα, ἡ, *læna*. vestis species. ε. 537.

Χλοερῷ, dat. a χλοερὸς, *viridis*, unde per crasin χλωρὸς, χλωροῦ. ε. 743. α. 393.

Χλοῦναι, *agrestes*, a χλούνης, per crasin pro χλοεύνης, ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheton *apri*, ex χλόα, *herba virens*, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, genit. Jon. a χόανος, *catinus*, a χέω, *fundo* θ. 863.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, *bilis*. item *ira*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. θ. 221.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. a χολόομαι, οῦμαι, *irascor*. Thema χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 138.

Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poetæ quoque dicunt, χωσάμενος, a χολόω, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*. ε. 53.

Χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, *chorea*, *tripudium*. α. 201.

Χόρτος, ου, ὁ, *fænum*. hinc χορτάζειν, proprie *herbis*, seu *fæno pascere*, per synecd. *saturare*. ε. 606.

Χρεῖα, *debita*, in dimensione Poetica legendum, χρεῖα, vel τὰ, abesse debet, quod mihi sit verisimilius. χρέα vero derivatur a χρέον, ου, τὸ, *debitum*, χρέος, εος. idem. ε. 647.

Χρειῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ, *egestas*, *utilitas*, &c. ε. 404.

Χρέμισαν, *hinnivere*, a. 1. Jon. a χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω, f. ίσω, *hinnio*. α. 348.

Χρηΐζειν, præs. inf. a χρηΐζω, idem quod χρήζω, *egeo*. Th. χρεία, indigentia. ε. 367.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, χρῆμ', pro χρῆμα, & χρήμαθ', pro χρήματα. ε. 344. 605.

Χριμψαμένη, part. a. 1. med. *uncta*. Errant ergo qui ajunt, a. 1. med. non habere passivam significationem, a χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. p. κέχριμαι. ε. 523.

Χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ε. 133.

Χροὸς, genit. a χρὼς, *cutis*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*. Dicitur χρόος, ου, ὁ, & χρὼς, χροὸς, ὁ, χροῒ, χρόα. ε. 536. 74. 198.

Χρυσάμπυκες, *aurea mitra revinctæ*,

ξα, ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*, & ab ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, proprie *funiculus auratus, quo jubæ equorum in fronte sparsæ colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. θ. 916.

Χρυσάορ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ορος, τὸ, *ensis*. θ. 282.

Χρύσειαι, pl. a χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσέης. θ. 975. χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσειος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte χρυσῦς, *aureus*, a χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. θ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, ex χρυσὸς, & κόμη, ης, *coma*. θ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. θ. 454.

Χρυσοστέφανος, *aurea redimitus corona*, a χρυσὸς, ῦ, *aurum*, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*. θ. 17.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χροὸς, χρεὸς. Th. χρόα, ἡ, *color*. ε. 598.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυτρόπους, *olla pedes habens*, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & πὸς. ε. 748.

Χωόμενος, *succensens*, part. præs. med. pro χολούμενος. χωσάμενος, part. a. 1. med. Verbi χώομαι, idem quod χολοῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. θ. 533. α. 12.

Χώρου, genit. a χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*. item *spatium*. item *ager*, *prædium*, *fundus*. θ. 731. α. 410.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Jon. a χώομαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nomen mul. a ψάμμος, ου, ὁ, *arena*, *sabulum*. α. 260.

Ψεῦδεα, *mendacia*, acc. pl. a ψεῦδος. ψεύδεας, ubi in dimensione legendum ψευδέας, acc. pl. a ψευδὴς, έος, ὁ, & ἡ, *falsus*, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην, ε. 78. θ. 229. 783. ε. 709.

Ψιάδας, *guttas*, acc. pl. a ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dat. sing. a ψολόεις. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, a ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρὰ, Jonice. ε. 547.

Ω.

Ω, O, vocativus. ε. 27. ᾧ, cui. ε. 57.

Ὧδε, *sic*. ε. 35.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι. *filiæ Oceani*. θ. 364. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκέως, cito, & νάω, *fluo*. ε. 171. ὠκεανοῖο, pro ὠκεανῦ. ε. 566. θ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*. ὠκέης, genit. sing. ab ὠκὺς, *celer*, in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκύ. α. 61. θ. 998.

Ὠκεῖαν, acc. ab ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*. ὠκέα, ὠκείης, pro ὠκείαις, Jon. dat. pl. θ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 212. θ. 267.

Ὠκυπόδων, *alipedum*, ab ὠκύπυς, οδος, ὁ, idem quod ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Jon. α. 470. 302.

Ὠκυρόη, nomen mul. θ. 360.

Ὠλε-

Ὤλεσε, a. 1. ind. ab ὄλλυμι, perdo, in fut. ὀλέσω, a. 1. ὤλεσα, 3. pl. ὤλεσαν. ε. 372.

Ὡμάρτησε, a. 1. ind. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*. idem quod ὁμοῦ. Θ. 201.

Ὠμισυ, Θ' ὤμισυ, pro ὃ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, *dimidius*. ε. 559.

Ὠμηςὴν, *crudis vescentem*, acc. ab ὠμηςὴς, ȣ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, *edo*, & ὠμὸς, ȣ, ὁ, *crudus*. Θ. 300.

Ὠμῇ, *crudæ*, dat. ab ὠμὸς, ȣ, ὁ, *crudus*. item *crudelis*. ε. 705.

Ὦμος, ȣ, ὁ, *humerus*. ὤμων, gen. pl. ὤμοις, & ὤμοισι. dat. pl. α. 468. 159.

Ὠνῇ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, f. ήσομαι. ε. 541.

Ὦπα, acc. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 62.

Ὤπασε, *dedit*, & ὤπασεν, a. 1. act. indic. ab ὀπάζω, f. σω, *præbeo*. item *insequor*. Θ. 442.

Ὡραῖος, *tempestivus*, *speciosus*, ab ὥρα, ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραίνουσι, *matura reddunt*, pro ὡραΐζουσι, Æolice, ab ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*. Θ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, a. 1. med. a Th. ὀρέγω, *porrigo*, f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ὠρέχθην. Θ. 178.

Ὥρη, Ion. pro ὥρα, *hora*, & per syn. membri *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας. Θ. 501. ε. 30.

Ὠρεγνῶντο, *certabant*, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀρεγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγνυμι vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα, *porrigo*. α. 190.

Ὤρινε, *concitat*, a. 1. act. ab ὀρίνω. Th. est ὄρω, *excito*. ε. 676.

Ὥριος, *tempestivus*. ab ὥρα, *hora*, ὥρια, ὥρι'. ε. 392. ε. 492.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, signum cœleste. ε. 609.

Ὤρνυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Th. ὄρω, *excito*. Θ. 191.

Ὦρσε, *immisit*, a. 1. act. ab ὄρω, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. ὤρτο, 3. sing. præt. plusq. pass. ut & ὦρτ'. α. 40. Θ. 990. 523.

Ὠρύγιον, *antiquum*. ab ὠρύγιος, antiquissimi Thebanorum Regis nomen, per syn. speciei, *vetustus*, *antiquus*. Θ. 806.

Ὡς, particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὡς κ', ὥσπερ. ε. 699. Θ. 402.

Ὥς, pro οὕτως, *sic*. ε. 44.

Ὡσεὶ, *perinde*. α. 189.

Ὥστε, *adeo ut*, ὥς', *utque*, pro ὥστε. α. 405. Θ. 831.

Ὅτινι, *cui*, dat. ab ὅστις, *quis*. ε. 31.

Ὤτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρυνέω, *incito*, f. υνῶ, p. γκα. Θ. 883.

Ὠτώεντα, *auritum*, h. e. *ansatum*, ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde est ὠτώεις, εσσα, εν, *auritus*. ε. 657.

Ὤφελον, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, a. 2. ὤφελον. ε. 174.

Ὤχετο, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀποίχομαι, *abeo*, *morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι. α. 200.

F I N I S.